

தேசிய

EXIL
Aug-2002

12

சிறுகதைகள்

“ஒரு பாச்சல்”	-தேவாஹரோல்ட்-ஜேர்மனி06
“குவர்ணிக்கா”	-சக்கரவர்த்தி-கனடா28
“அசல்”	-தேவதாசன்-பிரான்ஸ்46
“இரவு:இரண்டு குறிப்பு”	-அசதா-இந்தியா68
“இரும்புப் பறவை”	-கௌரிபாலன்-இலங்கை93

கட்டுரைகள்

“ஜனாதிபதி தேர்வும் விகிதாசார...”		
-நாதன்-பிரான்ஸ்	18
“இசைத்தல் கட்டமைக்கும் பால்”		
-அறிவுழகன்-இந்தியா	52
“உடலரசியல்”		
-ஜமாலன்-சவுதி அரேபியா	83

கவிதைகள்

“நிச்சயிக்கப்பட்ட...”, “நிறமாமும்...”		
-மாலதி மைத்திரி-இந்தியா	27
“பியரும் பீத்தோவானும்”	-ஹவி-இந்தியா67
“ம(ர)ணப் பந்தல்”	-அனார்-சவுதி அரேபியா92
“வர்ண வரம்”	-ஆ.அமிர்தராஜ்-ஜேர்மனி98

இடைமறிப்புகள்

தெனியான் - நாதன்	40
ஜயகரன் - கற்கறா	107
செழியன் - கற்கறா	110

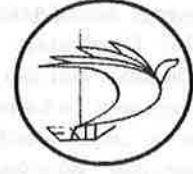
நூல் விமர்சனம்

“ஊடறு” - க.கலாமோகன்	10
“Lutesong and lament” கௌதமி	12
“கொரில்லா” - எம்.ஆர்.ஸ்ராலின்	14

வேறு வேறு

“கவனி”	03
“By mithila”	23
“நினைக்கப்படாதோர் நினைவாக”		
-ராம்.அமீன்	51
“கண்காணிப்பின் அப்பாலும்”		
-கற்கறா	70
“பெண்கள் சந்திப்பு”	79
“பரிஸ் நிகழ்வுகள்;”	99
“மனவெளியின் அரங்காடல் பார்த்து”		
-ஜெபா	114

EXIL

VOL: IV
No:12
Aug - 2002

காசோலைகள்
அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும் இலக்கமும்

B.N.P
ASSOCIATION EXIL
00345/100241-65

தொடர்புகளுக்கு:
EXIL
B.P-204
92604 ASNIERES CEDEX
FRANCE

E-MAIL: exil-inba@infonie.fr

No d'enreg: 13022670

முன் அட்டை - ஒட்டோவியம்
- க.கலாமோகன்
அட்டை வடிவமைப்பு
- கருணா
ஓவியங்கள்
- கருணா, தேவதாசன், ரமணி

இலங்கை முஸ்லிம்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவாக இந்த எக்ஸில் இருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. என்போன்றவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள் இடையிலான பிரிவுகள் குறித்து கவனம் செலுத்தாத, கவனத்துக்கு வராத விடயங்களையும் எக்ஸில் தெளிவாகத் தருகிறது. வடமாகாண முஸ்லிம்களை விட்டிய சம்பவங்கள் குறித்த சில உணர்வுகளை சக்கரவர்த்தியின் யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம் கொடுத்தது என்றாலும் அதன் முழுமையான விபரங்கள் தெரியப்படாமலேயே இருந்தது. இந்த எக்ஸில் அதன் விபரங்களை முழுமையான வகையில் தந்துள்ளதை பாராட்ட வேண்டும். முழுமையான விபரங்கள் மட்டும் அன்றி போலித் தேசியத்தையும் தோலுரித்ததைப் பாராட்ட வேண்டும். இதைத் தொடர்ந்து வாசிக்கும் பொழுது எனக்குத் தோன்றிய ஒரு ஏக்கம் இலங்கைத் தமிழரின் நிலைகளை தெளிவாக எடுத்துரைக்க அரசியல், போலித்தேசியம் போன்றவற்றைத் தோலுரிக்க எக்ஸில் எடுத்துள்ள இந்த மாபெரும் முயற்சிபோல் தமிழ்நாட்டுத் தமிழனை அரசியல் ரீதியாக உணர்வு ரீதியாக உசிப்பு விட ஒரு அமைப்பு இல்லையே என்ற ஒரு ஏக்கம்தான். வேறென்ன?

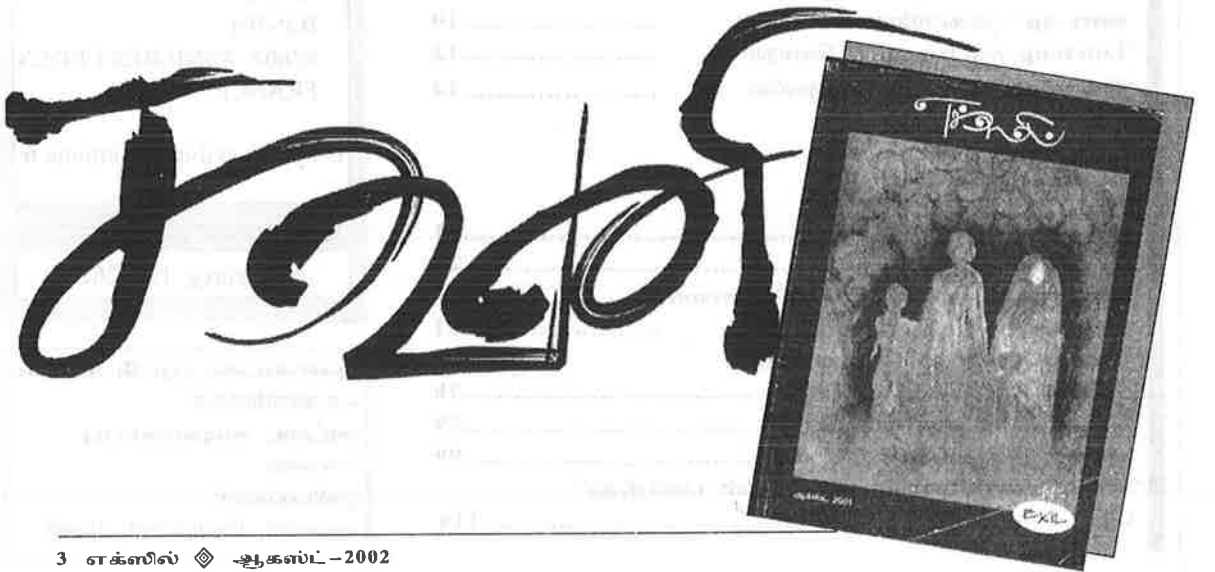
கற்கறாவின் சனதர்ம போதினி வெளியீடு குறித்த தொகுப்பு கச்சிதம். எம்.ஆர்.ஸ்ராவின் தமிழ் பாஸிஸ்டுகளின் கருத்தியல் தளம் எளிய வார்த்தைகளில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சாந்தி

திருவனந்தபுரம்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் இதுவரைகால வாழ்வின் பதிவுகளுடனும், வரலாற்றில் அவர்களின் இருப்பு, கடந்து வந்த பாதைகள், வாழ்வின் மீதான துயரம், பேரின சக்திகளின் நெருக்குதல்கள் குறித்த பரவலான பார்வைகளுடன் எக்ஸிலின் -11 வது இதழ் முஸ்லிம் சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருந்தது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வு நிலையில் அக்கறை கொண்டு ஒரு சுமாரான இடைவெளிக்குள் பல சிரமங்களையும் எதிர்கொண்டு எக்ஸிலின் முஸ்லிம் சிறப்பிதழாக வெளியிட்ட செயலானது எக்ஸில் நண்பர்களின் மனிதநேயத்தினையே சுட்டிநிற்கிறது. இதுவரை கால இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த பேரின சக்திகளின் (சிங்களப் பேரினவாதம், தமிழ்ப் பேரினவாதம் எதுவானாலும்) நெருக்குதல்கள் பற்றி வேறு எவருமே இவ்வாறான விரிந்த பார்வையை முன்வைக்கவில்லை. யார்? யார்மீது? எங்கு? எப்போது? அநீதிகளைப் புகிகின்றார்களோ அவர்களை தட்டிக்கேட்கும் மனோபாவம் வளராத எமது சூழலில் தனித்து நின்று தவறுகளை சுட்டிக்காட்ட விளைந்த எக்ஸிலின் நெஞ்சுரம் பாராட்டத்தக்கது. மாற்றுக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுவதற்கு இன்றைய போக்குகள் இடம் தருவதாக இல்லை. முழுச் சதந்திரத்துடன் யதார்த்தமான கருத்துக்களை எவராலுமே இன்று சமூகத்தின் முன் நிறுத்த முடியவில்லை. மரணபயம் உண்மைகளை முடி மறைத்து விடுகிறது. இவ்வாறான ஒரு விஷச்சூழலில் மாற்றுக்

கருத்துக்களை முன்வைப்பதில் உள்ள சிக்கல்களை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆயினும் அதர்மத்தின் கரங்கள் அநியாயமாக கொலை நிழத்துவதனையும் மனித உணர்வுகள், உரிமைகள் மதிப்பளிக்கப்படாமல் விடப்படுவதனையும் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருப்பதும் இதற்கான தீர்வாக அமையாது. அவைகளை எதிர்த்து எழுத்து பேச்சுரீதியிலான போராட்டங்களை மேற்கொள்வது தன்னை மனிதன் என்று அடையாளப்படுத்திக்கொள்கின்ற ஒவ்வொருவரின் கடமையும் தார்மீகப் பொறுப்புமாகும். அந்த வகையில் எக்ஸிலின் போக்கு போற்றப்படவேண்டியதும் எக்ஸிலின் இருப்பு பாதுகாக்கப்படவேண்டியதுமாகும். இவ்வாறு மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்ற பத்திரிகைகளின் எம்மத்தியிலான இருப்பு காலத்தின் தேவையுமாகும்.

பாலநகர் ஜிப்ரி

எக்ஸிலில் தோழர்களுக்கு,

இஸ்லாமிய சிறப்பிதழ் படித்து மேலும் சில விஷயங்களை பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, இன்றைய காட்சி மற்றும் அச்ச ஊடகங்களை ஆழமாக கவனித்து வருகையில் ஆசிய மற்றும் உலக அளவில் இஸ்லாமிய சமூகம் ஒரு நெருக்கடியை சந்தித்து வருவதாக உணர்கிறேன். அவ்வகையான சூழலில் எக்ஸிலின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகச் சூழலில் செய்யமுடியாத சில காரியங்களை புலம் பெயர் சூழலில் செய்வது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனையொட்டி பாளையங்கோட்டை இஸ்லாமிய மக்கள் மீதான அரசு பயங்கரவாதத்தை அம்பலப்படுத்தியும், அந்த இளைஞர்களின் வாழ்வின் மீதான பண்பாட்டு நெருக்கடியையும் எழுதிய-தொகுத்த சாந்தியின் நேர்காணல்களை படிக்கையில் இரவுகளின் காவலர்களின் மீதான பதட்டங்கள்-பயங்கள் அதிகரிக்கும் அதே வேளை, இன்று மனித உரிமை இயக்கங்கள் அதிகரித்திருப்பதாக சொல்லப்படும் சூழலில் தான் அரசு பயங்கரவாதங்கள் வன்முறைகள் அதிகரித்துள்ளன. இவைகளின் முரண்பாடுகளும், நெருக்கடிகளும் காத்திரமானவை. எனது வாழ்வில் இருந்து ஒரு சம்பவம். எனது இஸ்லாமிய நண்பர் ஒருவர் டிச.6 தினத்தை ஒட்டி மதுரைக்கு வருகை தர நேர்ந்தபோது அவரது பெயரைக்கேட்ட எந்த லாட்ஜ்-விடுதி உரிமையாளர்களும் தங்க அறை தர மறுத்துவிட்டனர். இவரோ தனது சொந்த பெயரை மாற்றி பதிவு செய்ய விரும்பவில்லை. மேலும் வேறு ஏதேனும் அசம்பாவிதம் அச்சூழலில் நடந்தால் பெயர் மாற்றி பதிவு செய்திருப்பதும்

குற்றமாக்கப்படும் என்ற அச்சமும் நெருக்கடியும் ஆன சூழலில் உடன் வந்த ஒரு இந்து(?) நண்பரின் பெயரில் பதிவு செய்து தங்க நேரிட்டதை கூறிய பொழுது, இங்கு இஸ்லாமியர்கள் வாழ நேர்ந்துள்ள அவலச் சூழல் பரியும். இம்மாதிரியான பதட்டத்தை உருவாக்கியதும் இங்கு உள்ள பார்ப்பனிய - உயர்சாதீய பத்திரிகை ஊடகங்கள் தனது "மேலான" பங்களிப்பை செய்துள்ளன. அம்மாதிரியான பார்ப்பன தினமலருடன் தான் 'சாரு' கொஞ்சிக்குலாவிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த பார்ப்பன தினமலரின் செய்தி வெளியிடும் முறைகளே பாரபட்சமான சூழலை, உருவாக்கும் தன்மையுடையது. இதற்கு எதிரான விமர்சன குரலை சாருநிவேதிதா ஏன் எங்கேயுமே பதிவு செய்யவில்லை. ஆனால் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான பேச்சாக தனது சொல்லாடலை கொண்டிருப்பதாக சொல்லும் சாருநிவேதிதா இதனை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதே போல ரசூலின் 'மைலாஞ்சி' தொகுப்பிற்கான - வினையாடல்கள் எல்லா ஊடகங்களும் உருவாக்கியது இங்குள்ள இஸ்லாமிய விரோதப் போக்குக்கு 'மைலாஞ்சியின்' இஸ்லாமியத்தின் மீதான விமர்சன தளத்தை தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டது தானே தவிர, மைலாஞ்சியின் மீதான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனக் கண்ணோட்டம் என்று சொல்லமுடியாது. அப்படி வந்தவை மிக மிகக் குறைவு. இல்லாவிட்டால் ஜூனியர் விகடன் போன்ற பிழைப்பு வாதிகளுக்கு கவிதை தொகுதியின் மீதான அக்கறை என்ன? ரசூலின் சூபிக்கள் குறித்த சொல்லாடல்கள் நமது சூழலில் கவித்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. ஸென் மரபிற்கு பிறகு உலகில் சூபிக்கள் மரபுதான் தனது தத்துவார்த்த செயல்பாடுகளோடு இசையையும் கொண்டிருக்க கூடியது. சூபிக்களின் இசை வடிவமும், பங்களிப்பும் இன்றைக்கு கிழக்கத்திய இசையின் பல வடிவத்தை பாதித்துள்ளன. தமிழிசையின் வடிவும், சூபி இசையின் கலப்பும் தான் ஹிந்துஸ்தானி என்று சொல்லக்கூடிய வடநாட்டு செவ்வியல் இசையாக மாறின என்பதான ஆய்வுகள் கூட உள்ளன. சூபி இசைவடிவங்கள் விரிந்த தளத்தில், முகலாய, பாரசீக, உருது, அராபிய மண்ணில் தழைத்து வளர்ந்தன. இன்றைக்கு பிரபல மடைந்துள்ள கஜல் வடிவங்கள் சூபி இசையின் பங்களிப்பே என்பது என்னுடைய அவதானம். இத்தனை கலாச்சார வரலாற்று பின்புலமுடைய காபூல், கந்தஹார், போன்ற கலாச்சார நகரங்களை அழித்த 'காட்டுமிராண்டி' அமெரிக்கா தனக்கென எந்த பண்பாட்டு - கலாச்சார வரலாறும் இல்லாத நுகர்வு சந்தையால் உருவாக்கப்பட்ட மூளை மழுங்கின மக்களைக் கொண்ட காலனி. இத்தனையும் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த

ஊடகங்கள் ஆப்கன் மீதான ராணுவ அத்துமீறல், பற்றியெரியும் பாலஸ்தீனம், (இன்றும் பாலஸ்தீன தீவிரவாதிகள் என்றுதான் எங்கள் ஊர் ஊடகங்கள் பிதற்றுக்கின்றன.), ஈழ போர்நிறுத்தம் என எல்லாம் பேசும், ஆனால் பாளை, கோவை, இன்னும் எமது ஊர்களில், அரசு பயங்கரவாதத்தால் அடித்து நொறுக்கப் படுகிற, இஸ்லாமியர் குறித்த தகவல்களோ, சாதீய ஒடுக்குமுறைகளால் பாதிக்கப்படும் தலித் மக்கள் குறித்தோ அவை கிஞ்சித்தும் 'முச்சு' விடுவதில்லை. இந்த முரண்பாடுகளை நாம் என்னவென்று சொல்வது. அடுத்த வீட்டில், அடுத்த ஊரில் நடப்பது நமக்கு தெரியாதபடி மூடி மறைத்து, நடிக-நடிகையரின் உடல்களால் எமது மக்கள் மூடி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். வணிக நடிகர்களின் 'பூத' ஊடல்களில் மறைந்து விடுகின்றன எமது எளிய மக்களின் பிரச்சனைகளும், வலியும், துயரமும், மரணமும். (நான் பேசினாலும் செய்தி, பேசாவிட்டாலும் செய்தி - ரஜினி) என்கிற அவரது சொல்லடை இங்கு பிரபலம். இதோ எமது சமூகத்தின் அனைத்து வடிவங்களின் மீதும் 'ஒன்றுக்கிருந்தபடியே' எனது இக்கடிதத்தை தற்சமயம் நிறுத்துகிறேன்.

ஹரி இந்தியா

எனக்கும் எதிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தவண்ணமே இருக்கின்றன. மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஒரு வகையில், வாழ்க்கை, இலக்கியம், அரசியல் அனைத்திலும் தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது. "எக்ஸில்" மாற்றுக்கருத்துகளுக்கு மிகவும் ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும் வழங்கி வருகின்றது. சுதந்திரமாய் எழுதுவதற்கும் உகந்த ஊடகமாய் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

"யாழ் முஸ்லீம்களின்" வெளியேற்றம் தொடர்பான நினைவுத் தொகுப்பை எக்ஸில் தந்ததையும், அனைத்து விமர்சனங்களுக்கும் அப்பால் "ஒரு முஸ்லீம் தலைவனை" ஞாபகமூட்டியதையும் பெருமிதத்துடனும் நன்றிகளுடனும் கண்டிப்பாக பாராட்டவேண்டும். இத்தைய முயற்சியை சொந்தநாட்டில் செய்ய முடிந்திருக்குமா என்பது சந்தேகம் தான். பரஸ்பரம், புரிந்துணர்வு என்பதெல்லாம் சுய நலனில்லாத வர்களிடமிருந்து கிடைக்கின்றபோது அதற்கு வலிமை மிக அதிகம். பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம்கள் மீது தம் இரக்கத்தை, பரிவை எக்ஸில் துணிந்து பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. ஒரு முஸ்லீம் என்ற வகையில், இத்தொகுதியோடு, அதில் பங்கெடுத்த தோழர்களை பாராட்டவும், என்

அன்பை தெரிவிக்கவுமாக இதனை எழுதுகின்றேன்.

'சிஸ்யன்' கட்டுரையில் மிகப்பொருத்தமாக குறிப்பிட்டமாதிரி, முஸ்லீம்களது நிலைமை பாக்குவெட்டிக்குள் அகப்பட்டதுபோல நசங்குண்டு தான் இருக்கிறது. இலங்கையில் மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் என்றுகூட சொல்லலாம். மிகவும் அபாயகரமான, இக்கட்டான சூழ்நிலைகளால் முஸ்லீம்கள் நெருக்கப்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றனர்.

மனித உரிமைகளை உலகுக்குச் சொல்லித்தந்த நாகரீகமயமான அமெரிக்காவே, மனித உரிமைகளை அநாகரீகமாக மிதிப்பதையும், நசுக்குவதையும் மிகஅதிகமாக முஸ்லீம்களை மட்டுமே குறிவைத்து குதறுவதையும் உதாரணமாக கூறலாம்.

"மேலப்பாளையம்" முஸ்லீம் மக்கள் மீதான, காவல்துறையில் மனித உரிமை மீறல்கள் படித்தபோது, இந்தியக் காவல்துறையினர் மீதே மிகவும் கோபம் வந்தது. வெந்து நொந்துபோன அனைத்துச் சகோதரர்களுக்காகவும் மனம் வருந்துவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்துவிட முடியும்?

'சக்கரவர்த்தியின்' எழுத்துக்கள் மீதான விமர்சனம் பொருத்தமாக அமைந்திருந்தது. அவரின் நெஞ்சுரமும், நேர்மையும் கொண்ட கதைகள், முஸ்லீம்கள் அவலத்தைப் பேசுவன. உணர்ந்து, அனுபவித்து, அன்பாறு முஸ்லீம் மக்கள் துன்பியலை வேறொருவரும் எழுத்தில் வடிக்கவில்லை. அவரது கதையினை தொகுப்பினில் சேர்த்திருக்க வேண்டும்.

'அழகு குணசீலனின்' கட்டுரையானது விரிவும் ஆழமும் கொண்ட காத்திரமான ஓர் கட்டுரை. பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் அக்கறையுடனும் விளக்கங்கள் தந்திருக்கின்றார்.

அட்டைப்பட ஓவியம், நெருப்பாக எரியும் அகதிவாழ்வை, அவர்கள் சுமந்து செல்வதனை, இழப்பின் துன்பவலியை 'றஸ்மி' தீட்டியிருக்கிறார் நேர்த்தியாக.

இன்னம் அவர்கள் அகதிகளாகவே வாழ்வதும், அவர்களுக்காக நாம் ஒரு தொகுதியை பத்தாண்டுகளின் பின்னரும் வெளியிடுவதும், சிந்தித்தால் ஈடுசெய்ய முடியாத துன்பமும் துரதிஸ்டமும் மிகுந்த நிகழ்வொருமும்.

முஸ்லீம்கள் என்றமட்டுமல்ல அகதிகளாக்கப்படுவதும், ஒடுக்கப்பட்டு வாழ்வதுமான மனித வாழ்க்கை, அது வெறுமனே பரிதாபப் படுவதில், பச்சாதப்படுவதில் அனுபவித்துவிட முடியாத ஒன்று. கேள்விப்படுகின்றவனுக்கும், பார்வையிடுகிறவனுக்கும் தெரியாது காயப்பட்டவனின் நோவு, அல்லவா?

தங்கள் எக்ஸில் குழு - நண்பர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மிகவும் நிறைவடைகிறது மனம்.

-அனார்-

சவுதி அரேபியா

ஒரு பாச்சல்

நான் நல்லாய் நித்திரை கொண்டிருக்கவேண்டும். விழித்துப் பார்த்தேன். பெரிய அறை. பக்கத்தில் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் மேசை. அதன்மேல் தண்ணீர்போத்தல். கிளாசு. மேலே. வெள்ளை சுவர். பக்கங்களில் வெள்ளை சுவர். பெரிய கண்ணாடி யன்னல்கள் வெள்ளை சுவர்களைவிட நான் பெரிசு என்ற இறுமாப்பை காட்டியது. அதற்குள்ளால் தெரிந்த உலகம். பசுமையாய், ஆனால் யன்னலைவிட கூடிய அதிகாரத்தோடு என்னை பார்க்கிறது. தலையை திருப்பினேன். ம... இன்னும் நான் வைத்தியசாலையில் தான். அதே கட்டில். தலையணையை நேராக்கி என் தலைக்குவசதி செய்தேன். தலைக்கு காரியம் ஆனதும் கண்கள் தன் பாட்டில் என் கால்களை நோக்குகின்றன. கால் விரல்களை அசைத்துபார்க்கிறேன். என் விருப்பத்துக்கு அவைகள் ஆடிக்காட்டுகின்றன. என்னைப்பார்த்து, இது போதுமா, அல்லது இன்னும் ஆடிக் காட்டினுமா, கேட்கின்றன. கால்கள் அடம் பிடிக்கின்றன. ம்நீ நினைக்கிறமாதிரி எங்களை ஆட்டிப்படைக்கமுடியாது. சும்மா கிடக்கின்ற கால்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தொனி எங்கிருந்து வந்தது?

“கால்களே நீங்கள் உதவினால்தான் என்னால் கட்டிலைவிட்டு நகரமுடியும் என்றா எடைபோடுகிறீர்கள். பொறுங்கள் உங்களுக்கு செய்து காட்டுகிறேன். உங்கள் இருவரையும் ஒன்றுகூட்டி அணைத்து கட்டிலுக்கு கீழே தொங்கப்போடுகிறேன்.” கட்டிலோடு ஒட்டியிருக்கும் சக்கர நாற்காலியை வலுவாக பிடித்துக்கொண்டு, இடுப்பை நகர்த்தி தொப்பென்று இருக்கைக்குள் என் மேலுடலை திணிக்கிறேன். கைகள் கால்களை இறுக்கிபிடித்தபடி “என் கைகள் உனக்கு உதவாவிட்டால்.....” உன்னால் என்னதான் செய்யமுடியும்? உன் முனகல்... எரிச்சல்.....கேட்கிறேன். நீ என் கூடவந்துதானே ஆகணும்.

கே27

சக்கரநாற்காலியை
உருட்டிக்கொண்டு,
அறைக்குள்ளே இருக்கும்
டாய்லெட்டுக்குள் என்
காலைக்கடனை
தீர்க்கபோகிறேன்.
போகிறவழியில்
பக்கத்துகட்டிலில் கிடக்கிற
மிறியாமை பார்க்கிறேன்.
அவள் இன்னும்
நித்திரையோலும். நேற்று
இவளோடுநான் நீண்ட
நேரமாக
அலட்டிக்கொண்டிருந்திருக்க
வேண்டும் இவள் எந்நேரமும்
வாசித்துக்கொண்டிருப்பாள்.
என்னதான் இப்படி வாசித்து
கொட்டுகிறாள்.
“என்னோடு பேசிக்கொண்டிரு.
நான் இங்கு இல்லாத சமயம்
வாசி...” என்னுடைய
பிடிவாதங்கள் இவளை
பலதடவைகள் இளக
வைத்திருக்கின்றன.
டாய்லெட்டுக்குள் நுழையமுன்
இவளை திரும்பி பார்க்கிறேன்.
அவளும் கண்விழித்து
என்னையே
பார்த்துகொண்டிருந்தாள்.
சிரித்தேன். அவளும்
அரும்பினாள்.
“இன்றைக்கு உன்னை நான்
முந்திவிட்டேன்” கூறிவிட்டு
அவள் கண்ணிலிருந்து
மறைந்தேன். என் அவசரம்
எனக்கு.
“கெதியா வந்து தொலை”
கத்தினாள். அவளை முந்திய
கெட்டிதனத்தை நினைத்து
மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது.
ஆனால் உடனடியாய் அது
தொலைந்தது. காரணம்
இன்னும் 2 நாட்களுக்குள்
அவளும் போய்விடுவாள்.
அவளற்ற வெறுமையை
நினைக்கும்போதே அழுகை
பீறிட்டது. அது வெள்ளமாய்
குமுறி குமுறி என்முழு
உடலிலும் இருந்து
வெளிவரதுடிக்கிற மாதிரி

இருந்தது. மூக்கை சீறி சீறி
அழுத சத்தம் மீறியாமுக்கு
கேட்டிருக்கவேண்டும்.
“ஏய் நான் அவசரமா
பாத்ரூமுக்கு போகணும்.
வெளியே வா”
அவள் கத்தினாள்.
கதவை சக்கரநாற்காலியால்
இடித்து தள்ளியபடி என்னை
வெளியில் இடித்து வந்தேன்.
“உனக்கு மட்டும்தானா இந்த
டாய்லெட் இருக்கு.”
பதிலுக்கு நானும் அவளை
வைத்தேன்.
“உள்ளுக்கு போனா லேசில்
வெளியில் வரமாட்டியே.”
அவளும் என் முகத்தில்
அறைகிறமாதிரி கதவை
அடித்து சாத்திவிட்டு உள்
நுழைந்தாள். இருவருக்குமான
அந்த ஒரு டாய்லெட் எம்மை
அவசியங்களுக்காக சண்டை
போடவைத்தாலும், துயர
மூலையாக அது
மாறிவிடுவதை புரிந்துகொண்டு
அதை தடுக்கவும் முடிகிற
புரிதலானது எம்மிருவருக்கே
உரியது. ஏன்னுடன் மிக
கடுமையாய் நடந்து
கொள்கிறமாதிரி அவள்
காட்டிக்கொள்வதுபற்றி
எனக்கு தெரியும். அது
நடிப்பென்று. இன்றைக்கு
இவள் இல்லாமலே நான்
எனக்குரிய சிகிச்சை
பயிற்சிகளுக்கு
செல்லவேண்டும். உடுப்பை
மாற்றிக்கொள்ள என்னை
அவசரப்படுத்தினேன். போகிற
அவசரத்தில் அவளுக்கும்
ஒன்றும் சொல்லாமலே
அங்கிருந்து வேகமாக
வெளியேறினேன். நான்
நினைக்கிறதைவிடவேகமாக
கண்களுக்குள் கண்ணீர்
அணைகட்டின. என்னை விட்டு
போகிறவளை நான் எப்படி
தடுக்கமுடியும்? அவளும் தான்
என்னோடு எவ்வளவு நாட்கள்,
மாதங்கள் என்னோடு

இருந்தாள். அவள் குடும்பம்
அவளை
அழைத்துசென்றுவிடும்.
என்னை அப்படி
அழைத்துபோக யார்
இருக்கிறார்கள்.
அன்புசெலுத்துகிறேன் என்று
சொல்லிக்கொண்டு-
சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிற
என்காதலன் வருவான்.
உன்னை கூட்டிக்கொண்டு
போக ஆசைதான். ஆனால்
உன்னை, என் அன்பை
வைத்துகாப்பாற்ற ஒரு வீடு
வேண்டும். போதாததற்கு
கடன் வேறு மலைபோல்
குறுக்கே நிற்கிறது. என்னால்
ஒன்றும்
செய்யமுடியவில்லையே.
எனக்காகதானே நீ
சாகதுணிந்தாய், அழுவான்.
அலுக்காமல்
சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பான்,
அவன் என்னை பார்க்கவருகிற
ஒவ்வொரு சமயத்திலும். இந்த
வைத்தியசாலையில் என்னை
இவ்வளவு நாளும்
வைத்திருக்கிறதுக்கு காரணம்
என்னை எங்கே அனுப்புவது
என்ற பிரச்சினையினால்.
சக்கரநாற்காலியோடு
பிணைந்து விட்ட என்
நிலமைக்கு ஏற்ற, அன்றாட
அலுவல்களை நானே
கவனித்துக்கொள்ளமுடியுமான
ஒரு வீடு எனக்கு இப்போதய
தேவை. இதுவிடயத்தை நான்
எத்தனைதடவை என்
காதலனிடம்
சொல்லியிருப்பேன்.
“வீடு ஒன்று தேடியபின்
நீங்கள் இங்கு வாருங்கோ”
கத்தி அடம்
பிடித்திருக்கிறேன். ஆனால்
அவனோ ஆசைகளை
மட்டுமே அள்ளிகட்டிக்கொண்டு
வந்து போவான். நான் அழுது
தொலைக்கிறது போதாதென்று
அவனும் சேர்ந்து
அழுதுகொண்டிருப்பான்.

இடைக்கிடை வெளியில்போய் பியரை குடித்துவிட்டுவந்து விடுவான். தன் சோகத்துக்காக இவன் குடிக்கிறது நியாயமெண்டால், நான் நாள்முழுதும் குடித்துவிட்டு உலகையே, என் துயரங்களையே மறந்து கிடக்கவேண்டுமே. அப்படி நினைக்கையிலேகூட ஒரு சின்ன திருப்தி வந்து என்னை ஆறுதல் படுத்துகிறது. அந்தநேரங்களில் மட்டுமாவது என்னை மறக்கலாமே.

“எங்கள் இருவருக்குமான துன்பத்தை மறக்க நாம் இரண்டுபேருமே சேர்ந்து பியர் குடிப்போம்.”

இப்படி நான் விரக்தியில் கூறும்போது, அவன் என் வாயை பொத்தி

“அப்படியெல்லாம் சொல்லாதே. நீ ஒரு காலத்தில் எழும்பி நடப்பாய். நான் துர்க்கை அம்மனுக்கு நேர்த்தி வைத்திருக்கிறேன். நீ சுகமானதின் பின் நாமிருவருமாய் அந்த ஆச்சியிடம் போய் வருவோம்”

இவனின் வார்த்தைகள் அந்தகணத்துக்கு சுகம் தரும் ஒரு நிவாரணிதான். ஆனால் ஒவ்வொருநாளும் நான் கண்விழிக்கும்போதே, என் முன்னே தோன்றும் “வாழ்கிறேன்” ரணங்களை எந்தமருந்து குணப்படுத்தும்? வாழ்தலே எனக்கு பாரமாகிவிட்டது. பிரச்சினையாகிவிட்டது. நான் யன்னலுக்குள்ளால் வெளியே குதித்தபோது, சாவை நோக்கித்தான் போனேன். ஒரு அரைவாசி சாவுதான் என்னை ஏற்றது. வாழ்விலும், சாவிலும் என்னை பறிகொடுத்து நான் நிற்கும் இந்த நிலையில்..... எனக்கு ஒரு பயிற்சி தேவையா? பயிற்சிகூடத்தின் கதவுக்கு முன்னால் நான் என்

சிந்தனைகளை ஒரே அடியாய் நொருக்கி தள்ளிக்கொண்டிருந்தபோது இன்னொரு இடி பக்கவாட்டில் விழுந்தது.

“ஏய், எனக்கு வழியைவிடு களவு காணுவதை படுக்கையில் வைத்துக்கொள்” வழமையாய் இந்த பயிற்சிக்கு வரும் ஒருவன். மிக முரட்டுத்தனமாய் கதவையும் என்னையும் இடித்துத்தள்ளியபடி உள்ளே போனான்.

“அடே மடையா இது கனவில்லை. என்னிலைமை பற்றி நான் யோசிக்கிறதில்லையா.”

பதிலுக்கு நானும் கத்தியபடி உள்ளே போனேன்.

“உன் அறுந்த வாழ்க்கை பற்றி நினைக்க இதுவா இடம்.”

அவனும் பதிலுக்கு கத்தினான். எனக்கும் ஆத்திரம் தலைக்கேறியது.

“ஓமடா. உன்னுடையது மாதிரித்தான் அது ஒரு கிழிந்துபோன வாழ்க்கை.”

நான் அவன் கிட்டே போய் கத்திசொன்னேன்.

“ஏய். இங்கே நிற்பாட்டு. உன் கதையை. நான் நல்லாய்தான் இருக்கிறேன். என் கால்களுக்கு அசைவில்லைதான். அதுக்காக நான் பந்து விளையாடாமல் இருக்கிறேனா? காலால முடியாமல் போனால் என்ன. என் கைகள் இருக்கின்றன. அவைகளும் ஒத்துழைக்க மறுத்தால்தான்.... நீ சொல்கிற அறுந்த வாழ்க்கை. புரிகிறது. இப்படி சொன்னவன் இன்னொரு இடி இடித்தான். என்ன அங்கே. என்ன

“இன்றைக்கு இவன் உன்னுடன் வம்பு துவங்கிவிட்டானா?” என்னை

நோக்கி வந்த பயிற்சி ஆசிரியை அவனை அதுட்டினான். என்னை முறைத்துக்கொண்டு போனான். எனக்கென்றால் அவனுடன் சண்டை இன்னும் போடவேண்டும் போலிருந்தது. அவன் எல்லாருடனும் இப்படி அடிபிடியில் இறங்குகிறவன். யாவரிடமும் முரண்பிடிப்பவன். இதனால் இவனைப்பற்றிய கருத்து அங்கு பணிபுரியும் அனைவரிடமும் ஒரேமாதிரியானதாயிருந்தது. தூரத்தில் யாரும் அவனைக்கண்டாலே ஓரளவு இடைவெளி விட்டு போவதை அவதானித்திருக்கிறேன். அவன் மேல் ஒரு பயம் இருந்தது எனக்கும். ஆனால் இப்போது இவன் சொன்ன வார்த்தைகள் என் அறுந்த வாழ்க்கையைப்பற்றிய என் முடிபை உலுக்கியது. இந்த வார்த்தைகளை ஒதுக்கிவிடமுடியவில்லை. பத்தொன்பதே வயதான என் எதிர்காலம் என் நடக்கமுடியாத கால்களில் தங்கிவிட்டது. தொய்ந்துபோன, தொள தொளவென ஆடிக்கொண்டிருக்கிற கால்களை தடவக்கூட விருப்பமில்லை. இவைகள் சதிசெய்கின்றனவா? முத்தநாள்வரை நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். என்னால் என்றைக்காவது நடக்கமுடியுமென்று. ஆனால் டாக்டர் நேற்று சொன்ன தகவலின்படி இனிமேல் என்கால்கள் இயங்கமுடியாதென்ற உண்மை வெளிப்பட்டது. கடவுளே இது பொய்யாக இருக்கக்கூடாது. கதறி கதறி அழுது செத்துபோய்விட துடித்தேன். கடவுளை திட்டித்தீர்த்தேன். யாருக்கு நான் என்ன அநியாயம்

செய்தேன்? என்னை அடிஅடியென அடித்து வேலை வாங்கிய கூடப்பிறந்த சகோதரி கல்லு குண்டுமாதிரி இருக்கிறாள். இவள் வெளியில் போய் வேலை செய்து சம்பளம் கொண்டுவர, நான் அவளுக்கு வேலைக்காரியாய், அவள் பிள்ளைகளை கவனித்து, விட்டு வேலை செய்து, சமைத்து, போதாததுக்கு அவள்கணவனின் பாலியல்இச்சைகளுக்கும் இடம் கொடுத்து இன்னும் என்னை இல்லாமலே ஆக்கி வாழ்ந்திருந்தால்.....அது கடவுளுக்கும் சரி என படுமா? இது எப்படி சரி? அந்தகடவுளை எப்பவோ துரத்தியாயிற்று. போன இரண்டு வருசமாக அக்கா வீட்டிலிருந்து வெளியேற நான் போட்ட திட்டங்கள் எத்தனையெத்தனை? என் காதலனை நம்பிக்கொண்டிருந்தேன் என்றைக்காவது அவன் வந்து கூட்டிச்செல்வான் என. இவனை நான் விரும்பியிருந்ததால், காசில்லாத இவனை அந்த அரக்கி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் யன்னனுக்குள்ளால் குதித்ததற்கு காதல்பிரச்சினை தான் காரணம் என கதை கட்டியிருப்பதை என் காதலனும் நம்பி என்னுடன் சேர்ந்து அழுதுகொண்டிருக்கிறான். "என்னை உன்புருசனோடு படுக்கவா என்னை இங்கே வைத்திருக்கிறாய்" என்று நான் ஒருதடவை என்னையே உருக்கி முடியாத தறுவாயில் கத்தியபோதுதான் அந்த அரக்கி என்னை ஒரு கதிரையோடு கட்டி, வாயில் துணியை அடைத்து வைத்தாள். என் ஆறுவயது

தம்பி தான் பயந்து பயந்து என்னிடம் வந்து மெதுமெதுவாக என் கட்டை அவிழ்க்க உதவினான். நான் என்னை விடுவித்துக்கொண்டதும் எனக்கு முன்னாலிருந்த ஒரேயொரு வெறி. இங்கிருந்து விடுதலை..... விடுதலை எல்லாவற்றுக்குமான விடுதலை. ஆத்திரம் தலைக்கேறியது. என்னை நானே கொன்றுகொள்வது. இந்த அரக்கி தான் என்னை நானே கொல்லவைத்தவள். சாவு. சாவு. சாவேதான் தீர்வு. ஆத்திரம் தலைக்கேற முன்னால் தெரிந்த யன்னலை திறந்தேன். குதி.குதி. நிரந்தர விடுதலையை நோக்கித்தான் நான் பறந்தேன். வைத்தியசாலையில்தான் நான் உயிரோடு இருப்பது எனக்கு பிடிபட்டது. எனக்கு வாழவே பிடிக்கவில்லை. நான் ஏன் வாழவேண்டும்.? யாருக்காக என் வாழ்வு? அசைக்கமுடியாத இந்தக்கால்களால் எனக்கே பயனில்லை. யோசித்து, யோசித்து மண்டை விறைக்கிறதுதான் கண்டபலன். இன்னொருசாவுதான் எனக்குரியது. எப்படியாவது செத்துப்போக யோசித்த முடிவுகளை செயல்படுத்த இந்த வைத்தியசாலை சூழ்நிலை இடம்தரமாட்டேன் என்கிறது. கடவுளின் தூதர்கள் பைபிளை அணைத்தபடி நாள்தோறும் என்னிடம் வந்து, கடவுளைச்சாட்டி என்னேரத்தை அடித்து விரட்டுவதற்கு உதவுகின்றனர். உனக்கு அமைதி தேவை என புலம்புகிறீர்களிடம் என் ஆத்திரங்களை கொட்டியிருக்கிறேன். கொட்டியதை யாராவது

என்னிடமிருந்து அள்ளிக்கொண்டு போய்விட மாட்டார்களா ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்வேதனைகள் என்னை கசக்குகிறது இதையும் மீறி என் சக பயிற்சியாளனோடு சண்டை போடணுமா? போடத்தான் வேணும் போல தோன்றுகிறது. உடைந்து சுக்குநூறாகிப்போன மனத்தை, சக்கரநாற்காலியில் இருத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும் அரைவாசி வாழ்வை அவன் எப்படி கூறமுடியும்? நீ நினைக்கிறமாதிரி கிழிந்த வாழ்வு என்னுடையது இல்லையென்று. ஏய் மடையா நாங்கள் எல்லாம் சபிக்கப்பட்டவர்கள். இல்லாவிட்டால் எம் கால்கள் எமக்காக படைக்கப்பட்டு பின்னர் பறிக்கப்படணுமா? அவனிடம் போய் கத்தி சண்டைபிடிக்கணும் போல் இருந்தது. முகத்தில் பந்தொன்று தாக்கியது. தற்செயலாய்த்தான் அவன் பந்தை என்னை நோக்கி வீசினானாஅல்லது வேணுமெயென்றா என புரியாவிட்டாலும், கண நேரத்தில் என்னை சுதாகரித்துக்கொண்டு, கிடைத்த பந்தை வெறியோடு அவனை நோக்கி எறிந்தேன். அவன் மீண்டும் பந்தை என்னை நோக்கி, எறிய நான் மீண்டும்.....

பயிற்சியாளர் எம்மை கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்.

தமிழர் புகலிடத்தின் முதலாவது கேள்வியாக இருக்க வேண்டியது பெண்ணியம் என வரைந்தால், எமது விவாத சூழலில் இது ஓர் கற்பனாவாத சிந்தனைப்போக்கு எனக் கருதப்படலாம். உண்மையிலேயே புகலிட ஆணாதிக்க அரசியலிற்குள்ளும், இலக்கியத்திற்குள்ளும் தமிழர் பெண்ணியம் மீதான பொதுக்கரிசனைக்கு எப்போதுமே உரிய இடம் இருந்ததில்லை. இந்தப் போக்கினை தமிழர் புகலிடத்தின் முதலாவது பலவீனமாக நான் பார்க்கின்றேன். பால் ரீதியான சமர்ச்சிரை இலக்காக வைத்து தமிழர் அரசியலும் இலக்கியமும் நகர மறுத்ததே பெண்ணிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆண்களை ஒதுக்கி நடத்தப்பட்டதற்கான காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றேன். இந்த ஒதுக்கல் அரசியல் சில அர்த்தங்களைக் கொண்டது. ஆண்களது குழப்பவாதத் தலையீடுகள் இல்லாமல், பெண்கள் பெண்ணியம் மீதான காத்திரமான விவாதங்களைச் செய்வதற்கான ஓர் அணுகுமுறையே இந்த ஒதுக்கலின் மூல அர்த்தம் என நாம் நம்பலாம். ஆண்கள் படைப்பியக்கத்திற்கும் பெண்கள் படைப்பியக்கத்திற்குமிடையேயுள்ள பெரிய இடைவெளியின் நிழலில் தமிழர் சமூகச் சூழல் தாங்கிக் கொண்டுள்ள பல கொதிக்கும் கேள்விகளுக்கு நாம் விடைகளைத் தேடலாம். ஆண்கள் படைப்பியக்கம் - படைத்தல் எனும் கேள்வியிலேயே பொதுவாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது - பெண்கள் படைப்பியக்கத்திலோ படைத்தல், கொதிக்கும் கேள்விகளைக் கேட்பதிலும், இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகளை வரைவதிலும் துணிச்சலாக முன்னிற்கின்றது. தமிழர் பெண்ணியப் படைப்புலகுள் செழுமை இல்லை என்பதல்ல எனது வாதம், ஆனால் கொதிக்கும் கேள்விகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டிய தேவையிருக்கும் போது - செழுமைக்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்கலாம் என்கின்ற ஓர் சேதியும் உள்ளது.

பெண்ணியம்: புகலிடத்தின் முதலாவது கேள்வி

“ஊடறு” தொகுப்பின் மீது
-க.கலாமோகன்-
12.07.2002

படைப்பிலக்கியம் மீதான விமர்சனத்தை நாம் பல அலகுகளில் வைத்துப் பார்க்கலாம் என்பது ஓர் விஷயம். எமது அகதிச் சூழலிலும், சமூகச் சூழலிலும் - புகலிடத்தின் முதலாவது கேள்வியாகப் பெண்ணியம் இருத்தல் ஆரோக்யமான விஷயம் என்பது என் அபிப்பிராயம். “பெண் படைப்பாளிகளின் தொகுப்பு” எனும் மகுடத்தின் மீது “ஊடறு” எனும் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. ஏற்கனவே பெண்ணியச் சிந்தனைகளைச் சுமந்து குறிப்பிடத்தக்க சில சஞ்சிகைகளும், தொகுப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன. நோர்வேயில் இருந்து வரும் “சக்தி”யும், பெண்கள் சந்திப்பு மலர்களும் கவனத்துக்கு எடுக்கப்படவேண்டியன. இந்த வெளியீடுகள் மீது ஆண் இலக்கிய வாதிகள் பெரிதாகக் கரிசனை எதுவும் எடுத்ததில்லை என்பதையும் குறிப்பிடுவதில் தப்பில்லை.

கடந்த எனது 20 வருட புகலிட அவதானிப்பில் தமிழர் பெண்ணியம் தனக்கென ஓர் சுயமான அடையாளத்தைத் தேடுவதில் சளைக்காதிருத்தல் தென்படுகின்றது. இந்தச் சளையாமை இவர்களது சிந்தனை விநியோகத்திலும், வெளியீட்டு அணுகுமுறைகளிலும் நவீன போக்குகளை எமக்குக் காட்டுகின்றன. பெண்ணியத்தின் மீது தீவிர அக்கறை கொண்டுள்ள புகலிடத் தமிழ்ப் பெண்

படைப்பாளிகளினது காத்திரமான தொகுப்பாகத் தன்னை இனங்காட்டுகின்றது “ஊடறு”

புகலிடத்திலும், இதற்கு அப்பாற்பட்டும் வாழுகின்ற பெண் படைப்பாளிகள் தங்களது எழுத்துகளால் தொகுதிக்கு ஓர் கனதியைக் கொடுத்துள்ளனர். கட்டுரைப் பக்கங்கள், பெண்ணியத்தின் சர்வதேசப் பரிமாணத்தையும், பெண்களது துன்பியல்வாழ்வின் காரணிகளையும் தெளிவான மொழியில் கட்டுரை வடிவிலும் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கூடாகவும் எமக்குத் தந்துள்ளன. பெண்களது துன்புறு வாழ்வியல் தமிழர் கேள்விமட்டுமல்ல, இது ஓர் சர்வதேசக் கேள்வியுமே என்பதை இந்தக் கட்டுரைகள் அறிவிக்கின்றன.

யசோதாவின் மொழிபெயர்ப்புக்களான “வேசிகளைப் பற்றிய சித்திரம்”, “பாலியல் தன்மையின் அரசியலை நோக்கி” ஆகியன தெளிவான மொழிபெயர்ப்பில் சமூக அக்கறைக்குரிய ஆய்வுத் தகவல்களைத் தருகின்றன. அரங்க மல்லிகாவின் “தலித் இலக்கியமும் தமிழ் இலக்கியமும்”, செல்வி திருச்சந்திரனின் “மொழியும் ஆண்வழிச் சமூக அமைப்பும்” சுய ஆய்வுகளைக் கட்டுரை வடிவில் கவனமான வாசிப்புக்குத் தந்துள்ளன. இமாவின் “கண்டகாரை நோக்கிய ஓர் பயணம்” புகலிடத் தமிழ்ப் பெண்ணியத்துள் வரைத்துடிக்கும் அரசியல் எழுத்துக் கலாசாரத்துச் சாட்சியமாக உள்ளது. சந்திரா இரவீந்திரன், சந்திரவதனா செல்வகுமாரன், பாமா, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், பாலரஞ்சினி ஜெயபால் வழங்கும் சிறுகதைகள் தாங்கியுள்ள சேதிகள் - பெண்கள் வாழ்வியலை தனித்தனித் தளங்களில் வைத்துப் பார்க்கின்றன. கருத்தியக்கமும், படைப்பியக்கமும் நிறையப் படைப்புகளுள் இயல்பான இணைவைக் கொண்டுள்ளன.

கவிதைப் பக்கங்கள் தெளிவுசார் எழுத்து உத்தியில் கூடுதலாகக் கரிசனை கொண்டுள்ளதை, பெண்ணியப் போராட்ட அக்கறையோடும், அவசியத்தோடும் வைத்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஓவியங்கள், பக்க அமைப்புகள் யாவிலும், தமிழர் பெண்ணியத்தினது தீவிர வளர்ச்சியைக் காணமுடிகின்றது. இந்த வளர்ச்சிக்குள் நிறைய அர்த்தங்கள் உள்ளன.

பெண்ணியம்: புகலிடத்தின் முதலாவது கேள்வி என்பதை “ஊடறு” பூகமாக எமக்கு அறிவிக்கின்றது என நான் கருதுகின்றேன். புகலிடத்தில் அறியப்பட்ட நான்கு பெண்ணியவாதிகளால் (ரஞ்சி, தேவா, விஜி, நிருபா) தொகுக்கப்பட்டதே “ஊடறு”. ஆண்கள் தலையீடுகள் இல்லாமல் ஓர் காத்திரமான சஞ்சிகையைக் கொண்டு வருதல் சாலம் என்பது இதனால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற ஏனைய தொகுப்புகள் வருதல் எமது சமூக சூழலிற்கு மிகவும் அவசியமானது. புகலிடத்தில் எனக்குக் கிடைத்த புதிய வாசிப்பாக இதனை நான் கருதுகின்றேன். ●

வெளியில் இருந்து வருகின்ற எல்லாவிதமான வழிகாட்டல்கள், முன்முடிவுகள், பிரமாணங்கள், கோட்பாடுகள், அலட்சியங்கள் ஆகியவற்றின் துணையின்றி தனது சுதந்திர நினைப்பு, அனுபவம், உணர்ச்சி என்பனவற்றின் மூலம் முடிவுகளை மேற்கொள்ளுதலே விடுதலை பெற்ற மனிதனின் அடையாளம். எனவே எல்லாவிதமான புறப்பற்றுக்களையும் துறந்து சுயத்தை உறுதி செய்தலே விடுதலை என்கிறார் அ.மார்க்ஸ். தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பிடத்தக்க சிந்தனை உசுப்பலை நிகழ்த்திய ‘பின்னவீனத்துவம், இலக்கியம், அரசியல்’ என்கிற அவரது நூலின் தொடர்ச்சியாகவும் அடுத்தகட்டமாகவும் வெளிவருகிறது இந்நூல்:

(வெளியீட்டுரையில் இருந்து)

தொடர்புக்கு:

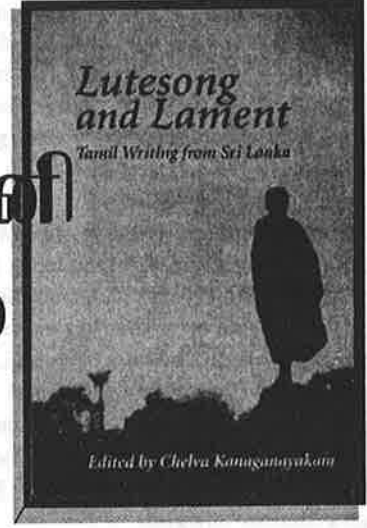
Adayalam,
1208, Second Floor,
Karupur Salai,
Puthanatham 621310

“கலாச்சாரத்தின் வன்முறை”

தேசியவாதத்துள் குளிர்காயும் படைப்புகளைத் தொகுத்தும், மொழிபெயர்த்தும் வழங்குவதால் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நாம் பெரிதாக ஏதாவது செய்துவிட்டோம் எனக் கருதுவது அதர்மம். இதில் அர்த்தமும் இல்லை. நிர்மாணிக்கப்பட்ட படைப்பிலக்கியத்துடன் மாற்றுப்படைப்பிலக்கியத்தை மோதவிடும் தொகுப்புகளே நவீன கலாசாரம் எது, நவீன அரசியல் எது என்பதை எங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது காட்டும். இந்த கருதுகோளின் ஒளியில் பேராசிரியர் கனகநாயகத்தின் *Lutesong and Lament* பலவீனமான தொகுப்பாகவே சர்வதேச வாசிப்புக்குத் தன்னை இனம் காட்டுகிறது.

தொகுப்பும் ஓர் மினி விமர்சனமும்

புகலிடத்தில் உதிரியாகச் சில இலக்கிய வேலைகள் தமிழில் இருந்து வேற்று மொழிகளுக்கு வந்துள்ளன. சில முழுமையான வேலைகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. வேற்றுமொழிக் கலை உலகங்களை நாம் அறிய இந்த வேலைத் திட்டங்கள் நிச்சயமாக உதவும். புகலிடக் கருத்தியலோடு நாம் ஒட்டிப்போனதால் தமிழிற்குக் கிடைத்த புதிய வாசிப்புகள் என இவைகள் கருதப்படலாம். இந்த மொழிபெயர்ப்புகளின் பின்னால் உள்ள அரசியல் விநியோகத்துடன் உடன்பாடா அல்லது முரண்பாடா உள்ளது எனும் கேள்வியை ஓர் ஆய்வு நிலையின் முதலாவது அலகில் நின்று மறுதலித்து, விநியோகக் கலாசாரத்தை நாம் மறுதலிக்காது விடுதல் எமது விவாதக் கலாசாரத்துக்கு அவசியமானது. இதேவேளையில் விவாதக்கலாசாரம், விநியோகக் கொள்கைகளையும் கேள்விக்கு எடுக்குமாயின்

அதுவும் ஆரோக்கியமானதே.

இந்தச் சிந்தனைத் தளத்தில் வைத்தே “Lutesong and Lament” இனை இங்கு நாம் ஓர் மினி விமர்சனத்திற்கு எடுக்கின்றோம். “இலங்கைத் தமிழர்களின் எழுத்துகள்” என அறிமுகப் படுத்தப்படும் இந்தத் தொகுப்பினை ஆங்கில மொழி விநியோகத்திற்குத் தந்த பேராசிரியர் செல்வ (நாயகம்) கனகநாயகம் அவர்களது ஆங்கில இலக்கியப் பரிட்சயம், இவரது பல படைப்புகளால் ஏற்கனவே நிரூபிக்கப்பட்டது. தமிழில் ஆங்கில இலக்கியம் செய்யும் அபூர்வமான சிலருள் இவரும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது அரசியலின் நிறம் பெரிதாக எமக்குத் தெரியாது விட்டாலும் டொமினிக் ஜீவாவின் “மல்லிகை”யில், யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் இவர் ஆங்கில விரிவுரையாளராக இருந்தபோதே நிறைய, ஆங்கில இலக்கிய விவகாரங்களை எழுதியுள்ளார்.

கொள்கைகள்

கனடாவிலிருந்து பேராசிரியர் உலக வாசிப்பிற்கு வழங்கியுள்ள மொழிபெயர்ப்பு, புகலிடத்தில் இருந்து ஆங்கில மொழியில் கொண்டு வரப்பட்ட முதலாவது தொகுப்பு என நாம் கருதலாம்.

பேராசிரியர் கனகநாயகத்தின் தேசக் கரிசனை, புகலிடக் கரிசனை இவைகளைச் சந்தேகத்திற்கு எடுப்பது எமது இலக்கு அல்ல. ஆனால் தொகுப்பினை ஓர் நுண்வாசிப்பிற்கு எடுக்கும் போது எமக்குள் சில நியாயமான சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. “இலங்கைத் தமிழர் எழுத்துக்கள்” என்பது - இலங்கையை அரசியல் காரணங்களுக்காக ஒதுக்கி வந்தோர் எழுத்து களிணது நிராகரிப்பு எனக் கருதப்பட முடியாது. புகலிடத்தில் வாழும் சில படைப்பாளிகள் தொகுப்புள் சேர்க்கப்பட்ட போதும், பலர் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளனர். பேராசிரியர் கனடாவிலா அல்லது யாழ்ப்பாணத்திலா வாழ்கின்றார் என்பது முதலாவது சந்தேகம். புகலிடத்தின் தமிழ் இலக்கிய உற்பத்திகள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உற்பத்திகளின் ஓர் பிரதான அலகாக இருக்கும் என்பதை மறுதலிக்கின்றாரா என்பது இரண்டாவது சந்தேகம். காத்திரமான வேலைத்திட்டமாக இது கருதப்பட்டாலும் மாற்றுக்கருத்துகளை விநியோகம் செய்கின்ற படைப்பாளிகள் “கைவிடப்பட்டதால்” தொகுப்புச் சமச்சீர் இதற்குள் பெரிதாக உடைந்தேபோயுள்ளது. பல படைப்பாளிகள் தவிர்க்கப்பட்டு, சில படைப்பாளிகளுக்குப் பல இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இது சற்றே ஆச்சரியமான விஷயம்.

புகலிடத்தின் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞராகக் கருதப்படும் செல்வம் கனடாவில் வாழ்கின்றார், பிரான்ஸில் வாழ்ந்தபோது “கட்டிடக் காட்டுக்குள்” எனும் இவரது அற்புதமான கவிதைத் தொகுப்பு அமரர் சபாலிங்கத்தின் “ஆசியா” நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. “காலம்” இதழையும் தொடர்ச்சியாக நடத்திவரும் இவர் தொகுப்புள் இல்லை. புகலிடச் சிறுகதைக் கலாச்சாரத்தையும், தனது பிரெஞ்சு மொழி வெளிப்பாடுகளையும் தொடர்ச்சியாக விநியோகம் செய்யும் க.கலாமோகனும் இல்லை. தேர்ச்சியான அரசியல் படைப்பாளியாகத் தன்னை இனங்காட்டும் சக்கரவர்த்தி கனடாவில் வாழ்ந்த போதும் அவரும் இல்லை. “நுகத்தடி நாட்கள்” பலருக்கும் தெரியாத ஓர் தொகுப்பு, ஆனால் சுகனது கவிதைகள் புகலிட அர்த்தங்களைக் கொண்டன. அவரும் இல்லை. “கொரில்லா” எனும் அரசியல் நாவலைப் புகலிடத்துக்குத் தந்த ஷோபாசக்தியும் இல்லை. இலங்கையில் ஏற்கனவே அறியப்பட்டு, புகலிடத்தில் “சுவடுகள்” சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவில் முக்கியமானவராக இருந்து, சில கவிதைத் தொகுப்புகளைத் தந்த இளவாலை

விஜயேந்திரனும் இல்லை. புகலிடத்தில் சில துணிச் சலான சிறுகதைகளைத் தந்த பத்திரிகைத்துவ அனுபவம் நிறையவே கொண்ட கனடா “தாயகம்” ஆசிரியர் ஜோர்ஜ்.இ.குருவேஷும் இல்லை. ஆதவனும் இல்லை. புகலிடப் பெண்ணியவாதிகளில் அதிகம் எழுதி வருபவரும், பலமொழி பெயர்ப்பு வேலைகளைச் செய்தவருமான தேவாவும் இல்லை. மூத்த எழுத்தாளி ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியமும் இல்லை. இல்லை என்பதல்ல பிரச்சனை, இவர்கள் பற்றி முன்னுரைக்குள் ஓர் வரிக் குறிப்பு கூட இல்லை என்பதைப் பார்த்துக்கையில், பேராசிரியரின் தமிழ் இலக்கிய அவ்தானிப்பையொட்டி மூன்றாவது சந்தேகம் எமக்குள் ஏற்படுகின்றது.

ஓர் புகலிடப் பண்பை தனக்குள் கொண்டிருக்கும் இத் தொகுப்புள், புகலிடத்தின் ஆத்மாவிற்கு நலங்கடிக் கப்பட்டுள்ளது. இது திட்டமிடப்பட்டதா இல்லையா என்பதை நாளைய விவாதங்களில் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

அங்கு கேட்பதையும் இங்கு கேட்பதையும் வைத்து தமிழில் பல தொகுப்புகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. தமிழர் செய்யும் ஆங்கிலத் தொகுப்பிற்கும் இந்தக் கதிரா? இலங்கைத் தமிழர் எழுத்து சிந்தனைக்கும் புகலிடத் தமிழர் இலக்கிய எழுத்து சிந்தனைக்கும் இடையே பாரிய வித்தியாங்கள் உள்ளன. இந்த வித்தியாசப் பண்பின் மறுதலிப்பாக இந்தத் தொகுப்பை எம்மால் மதிப்பிட முடிகின்றது. இந்த மறுதலிப்பு வரலாறு, புகலிட இலக்கியத்துக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் அபாயகரமானது.

தொடர்பு முகவரி:

Dr.S.KANAGANAGAM
LUTERONG AND LAMENT
TSAR PUBLICATIONS,
P.O.BOX 6996. STATION A,
TORONTO, ONTARIO, MSW
1X7,
CANADA

வித்தியாசங்களை - வேறுபாடுகளை

மறுக்கின்ற ஓர் பிரதியாய்

-எம்.ஆர்.ஸ்ராலின்-

சுமார் இருபது ஆண்டுகளைத் தாண்டி விட்ட போராட்ட சூழலில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்கள் இலங்கை மக்கள். குறிப்பாக தீவினது வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் மையங்கொண்ட தமிழ்த் தேசியப் போராட்டமானது நிறைந்த இழப்புகளை, அனுபவங்களை தந்திருக்கிறது. சிதறடிக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை..., அனாதையாக்கப்பட்ட குழந்தைகள்..., உலகெல்லாம் தஞ்சம்கோரி ஆங்காங்கே அலையும் இளைஞர் யுவதிகள் என்பதெல்லாம் இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்காலம் குறித்து பலத்த கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

காதலும், கடலும், புள்ளினமும் இலக்கியங்களில் இடம்பிடித்த காலம்போய் குண்டு வெடிப்பும், குற்றுயிரும், கொலை மிரட்டல்களும், அகதிகளின் அழுகலும் பேசுபொருளாகி விட்டன. எனினும் படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளில் இவை எவ்வளவுதூரம் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றன என்று நோக்குமிடத்து புகலிடப் படைப்பாளிகள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். போரின் அனுபவங்கள் குறித்தும் அது தொலைத்துவிட்ட மனிதாபிமானம் குறித்தும் அதிகம் எழுதி வருபவர்கள், கேள்வியெழுப்புவார்கள் இந்த புகலிட படைப்பாளிகளே. இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் ஒருவர் ஷோபாசக்தி. இவரது முதலாவது நாவல் 'கொரில்லா'. கையடக்கமான ஓர் 'பைபிள்' மாதிரியில் 166 பக்கங்களில் விரியும் இந்த நாவல் ஓர் "போர்க்கால நாவல்" என சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்ச் சூழலில் போர்க்கால நாவல் என்று சொல்லிக் கொள்ளும்படி அதிகம் வெளிவரவில்லையென்பது உண்மை. ஈழப்

போராட்ட வரலாற்றில் 'லங்காராணி', 'புதியதோர் உலகம்', 'செழியனின் நாட்குறிப்பு' என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

1978 ஆம் ஆண்டு வெளியான அருளரது 'லங்காராணி' தமிழ் அரசியலின் எழுச்சியில் தடம் பதித்த ஒரு நாவல். இது சிறிலங்கா இனவாதமானது எப்படி தமிழர்களை இரண்டாம் பட்சமாக்குகின்றது, ஒடுக்குகின்றது என்கின்ற ஆரம்பகால வரலாற்று சம்பவங்களை பதிவு முயற்சியாக்கிய வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. தமிழ்த்தேசியம் தீவிரவாதமாக மாறிய வேளைகளில் அதற்கான தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டினை, அதன் முற்போக்கு பாத்திரத்தினை முன்னிறுத்தியது இந்த 'லங்காராணி'.

1983 யூலைக் கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து வீசிய தமிழ்த் தேசிய அலை 30 வரையான இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்தது. அதிவேகமாக பிரமாண்டமாக போராளிகளை இணைத்துக்கொண்ட சில இயக்கங்கள் மிகக் குறுகிய காலத்தில் வீங்கிப் பெருத்தன. இவ்வாறான இயக்கம் ஒன்று எதிர்கொண்ட உள்விரிசல்கள் அமைப்புக்குள்ளேயான சந்தேகங்கள், கண்காணிப்புகள், கைதுகள், சித்திரவதைகள் எனத் தொடர்ந்து பல உட்கொலைகளுக்கு வழிவகுத்தன. இதுபோன்ற இயக்கம் ஒன்றில் இருந்து (P.L.O.T) தப்பியோடிய கோவிந்தன் எழுதிய 'புதியதோர் உலகம்' (1985) குறிப்பிடத்தக்கது. இது விடுதலை ஸ்தாபனம் ஒன்றின் மத்தியில் குவியும் அதிகாரத்துவ போக்குகளை கேள்விக் குட்படுத்தியது.

தமிழீழம் என்கின்ற போராட்டப் பாதையில் இயக்கங்களுக்கிடையேயான முரண்பாடுகளும் கொன்றொழிப்புகளும் மறக்க முடியாதவை. இதில் L.T.T.E எனப்படும் புலிகள் அமைப்பு ஏனைய இயக்கங்களை கொன்றொழித்து தன்னை மட்டும் தனித்த விடுதலை இயக்கமாக அறிவித்துக்கொண்டது. இந்த அழிப்புகளில் ஆயிரக்கணக்கான மாற்று இயக்கப்போராளிகளை, தலைமைகளை, தொண்டர்களை புலிகள் பலியெடுத்தனர். இந்த கொலைவெறி சூழல்களில் இருந்து தப்பித்த மாற்று இயக்கம் ஒன்றின் மூத்த தலைமுறைப் போராளி ஒருவரின் நாளாந்த மரணப்பீதி அனுபவங்கள் 'செழியனின் நாட்குறிப்பு' எனும் பெயரில் நாவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கனடா தாயகம் சஞ்சிகையில் தொடர் குறிப்பாக எழுதப்பட்டு 1998ம் ஆண்டில் தொகுப்பாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவை தவிர தமிழ்நாட்டில் அகதியாக வாழும் தேவகாந்தனின் 'கனவுச் சிறை' என்கின்ற 2000 பக்க நாவல் 5 பாகங்களாக வெளிவந்திருக்கிறது. விடுதலை இயக்க காலங்களில் இருந்து 2002வரை கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் "புதியதோர் உலகம்" போன்றோ "செழியனின் நாட்குறிப்பு" போன்றோ விடுதலையின் பெயரிலான எதேற்சை அதிகாரங்கள் குறித்து கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இவற்றிற்க்கடுத்ததாக குறிப்பிடத்தக்க நாவல் "கொரில்லா".

மேற்படி நாவல்கள் அனைத்தும் அவ்வவ் காலகட்டங்களில் தமிழ்த் தேசியத்தின் அடியொற்றியும், அது வகித்த வரலாற்றின் முற்போக்குப் பாத்திரம் என்பதை சாதகமாக அணுகியும் கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்தது. போராட்டம் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள், தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிரீகாலம் குறித்த அக்கறை என்பவற்றினூடு வெளிக் கொணர்ந்த அடக்குமுறைகுறித்த, கொலை வெறிகள் குறித்த செய்திகள் அதிர்ச்சிகளாகவும் அவசியமான மாற்றுக்குரல்களாகவும் இருந்தன.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் வெறுமனே பலவழிகளிலும் பேசியாகிவிட்ட வன்முறை குறித்த எதிர்க்குரல்கள்களை மீளப் பதிவுசெய்தல் என்பதைவிட 25 ஆண்டுகால பழமைவாய்ந்த தமிழீழக் கோட்பாடு குறித்த புதிய அணுகுமுறை எது என்பதே முக்கிய கேள்வியாகின்றது. "கொரில்லா" அதிகார மையங்களுக்கு எதிரான குரல்களை, மாற்று களை எவ்வளவுதூரம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது? அல்லது இருக்கும் யதார்த்த நிலையினூடு எவ்வளவு தூரம் ஒத்தோட

முனைகின்றது? என்பதை அதுவே அளவிடும்.

**Adayalam,
1208, Second Floor,
Karupur Salai,
Puthanatham 621310
T.phon. 04332 73444
email: adaiyalam@yahoo.com**

O.F.P.R.A என்கின்ற அகதி தஞ்ச அலுவலகத்துக்கு எழுதப்படும் ஓர் மேர் முறையீடு விண்ணப்பத்துடன் தொடங்குகிறது இந்நாவல். அகதி வாழ்வின் அனுபவங்கள் சில பேசப்பட்டாலும் போர் நடக்கும் சொந்தநாட்டின் அனுபவங்களை சுற்றியே அதிக கதை சொல்லப்படுகின்றது.

ஏசராசன் என்கின்ற ஒரு ஏழை தெரு சண்டியனும் அவனது மனைவி மக்கள் என்போரும் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றனர். ரொக்கிராஜ் எனும் மகனின் மையம் கொள்கிறது கதையோட்டம். ஏசராசன் சண்டித்தனத்தால் பெற்றுக் கொண்ட பட்டப்பெயரான கொரில்லா என்பது அவனது மகனுக்கும் வழங்கப்படக் காரணமாயிற்று.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டதின் உக்கிரமும் சிறிலங்கா ராணுவத்தினரின் நெருக்கடிகளும் எல்லோரையும் போலவே ரொக்கிராஜையும் பாதிக்கிறது. அவன் புலிகளுடன் சேர்ந்து உண்மையிலேயே கொரில்லா வாகின்றான். நேர்மையான போராளியாக செயற்படும் அவன் இயக்கத்தால் தவறாக தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு தண்டனைக்கு உள்ளாகப்படுகின்றான். ஈற்றில் அமைப்பில் இருந்து துரத்தப்படுகின்றான். பலரையும் போலவே வெளிநாடே தஞ்சம் என பிரான்சை வந்தடைகின்றான்.

போர்க்கால சூழலின் அழிவுகள், ஆபத்துக்கள், அலவங்கள் என்பன பல விதங்களிலும் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கை ராணுவத்தினரின் தமிழ் மக்கள் மீதான வன்முறைகள், போராட்டக் குழுக்கள் தலைமைப் போட்டியில் ஒன்றை ஒன்று அழித்தமை, இயக்கங்கள் எதிர்நோக்கும் நாளாந்த நடைமுறை சார்ந்த பிரச்சனைகள் எனப் பலவிடயங்களை தொட்டுச் செல்கிறது நாவல்.

இன்னிலையில் சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் குறித்து இந்த கொரில்லா என்ன சொல்கிறது? ஓர் மஜீத் என்கின்ற பாத்திரம் மட்டும் போராளிகளோடு போராளியாக வந்துபோகிறது. இதனூடு தமிழீழம் எனும் கோரிக்கை எல்லோருக்கும் உரியதாக, முஸ்லிம்களுக்கும் ஒரு விடிவை

தருவதான ஒரு பிரமையை கட்டியமைக்க முனைகிறது பிரதி. முஸ்லிம்களும் இந்த கணவில் நம்பிக்கைவைத்து போராடு வதற்காக சொல்லப்படுகிறது. இந்த நாவலில் சொல்லப்படும் காலகட்டம் சிலவேளை அப்படியானதொரு ஒருமித்த போக்கில் தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களை இணைத்திருந்தது உண்மை. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதல்களை கவனத்தில் கொள்ளாது அன்றைய ஒற்றுமை பற்றி மட்டும் பேச முனைவது தமிழ்த் தேசிய கதையாடலில் நலங்களை காக்கும் முனைப்பே ஆகும். இன்று அன்னிலை இல்லை என்கின்ற யதார்த்தத்தை மறைக்க முயலும் போலித்தனம், இன்னும் இன்னும் ஒற்றுமை குறித்து (விரிசல்களை மறைத்து) சிலாகிப்பது தமிழ்த் தேசியத்தின் பொதுப்போக்கில் இருந்து விலகி நிற்கின்ற சிறுபான்மை சமூகம் ஒன்றின் தனித்த குரலை கண்டுகொள்ளாது புறம் தள்ளிவிடும் போக்கே யாகும். தமிழீழ விடுதலை என்கின்ற வரலாற்றுப் போக்கில் முஸ்லிம்களினுடைய பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனாலும் கடந்த 20 வருடங்களில் இது பலத்த மாறுதல்களை சந்தித்திருக்கின்றது. விடுதலை இயக்கங் களினால் முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவங்கள் மதிக்கப்படாத போக்குகள், அதற்கெதிரான முஸ்லிம்களின் எழுச்சிகள், யாழ் முஸ்லிம்கள் மீதான துரத்தியடிப்பு, பள்ளிவாசல் படு கொலைகள் என முக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்தேறி இருக்கின்றன.

இவற்றின் பின்பு தமிழீழ பெருங்கதையாடல்களின் முஸ்லிம்கள் வகித்த “பங்களிப்பு” இன்று “விலகல்” என்கின்ற ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. தமிழ்த் தேசியம் தனக்கென வரையறுத்திருந்த புவியியல் எல்லைகளையே கூறுபோட்டு தங்களுக்கான தனித்த நிர்வாக அலகுகளை, மாகாணக் கோரிக்கைகளை கோருமளவுக்கு முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் அபிலாஷைகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை குறித்தெல்லாம் உள்ளளவும் கவலைப்படாமல் மஜித் எனும் போராளியை மௌனமாக்கி ஓர் தமிழீழப் போராளியாக உலாவரச் செய்கின்றது இப்பிரதி. இது அவன் தமிழனாக, ஆனால் அதே நேரம் ஓர் முஸ்லிமாக இருக்கின்ற இரு வேறுபட்ட தன்னிலைக் கூறுகளை மறுப்பதில் போய் முடிகின்றது. தமிழ்பேசும் மக்கள் என்கின்ற ஒற்றை அடையாளத்தினுள் அடங்க மறுக்கும் முஸ்லிம்களை இழுத்து வந்து தமிழ்த் தேசிய முடிச்சுபோடும் அவசியத்தை என்னவென்பது?

மேலும் மிக மோசமான சாதிய அடக்கு முறைகளை இன்றுவரைப் பேணிவரும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் இருந்து உருவாகிய பாத்திரங்களை

கொண்டுள்ள இந்நாவலில் தலித்துகளின் வாழ்வுமுறை குறித்து போராட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கான விருப்பு வெறுப்பு குறித்து இந்நாவல் என்ன சொல்கின்றது? வெறும் ஒற்றைவரித் தகவல்களைத் தருவதோடு தமிழ்த் தேசியத்தின் வரலாற்றுடன் ஒத்தோடு முனைகின்றது கதை. உதாரணமாக

* சாதி வாரியாகவே இயக்கங்களில் போராளிகள் இணைந்துகொண்டனர்.

* சமூக விரோதிப் பட்டங்களூடல் மின்கம்பத் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வேளைகளிலும் தலித்துகளை முதன்முதலில் கொல்லப்பட்டனர்.

என்பதாக சிறு சிறு சம்பவக் குறிப்புகளை மட்டுமே காணக்கிடைக்கிறது. அதையும் தாண்டி இதற்கடிப்படையான சமூக, பொருளாதார பின்புலங்கள் குறித்த கேள்வியெழுப்புதல்களோ, இதற்கெதிரான குறைந்தபட்ச எதிர்ப்புக்குரல்கள் குறித்த எவ்வித தடயங்களோ இல்லை. சாதிக்கொரு ஊரும், ஒழுங்குகளும், சவக்காலைகளும் என இன்றுவரை கொண்டிருக்கும் யாழ் சமூக அமைப்பில் தமிழீழம் எனும் விடுதலை எல்லாத் தமிழருக்கும் எப்படி விடுதலை அளிக்கும்? என இயல்பாகவே தலித்துகளிடம் இருக்கக்கூடிய ஆதங்கத்தை இல்லை என்பதா? அவை குறித்த அக்கறையும் படைப்பிலக்கியத் தளங்களில் அவற்றுக்கான கரிசனைகளுமே இன்று அவசியமானது. புகலிடத்தில் தலித் உணர்வாளராக அறியப்பட்ட நண்பர் ஷோபசக்தியின் நாவலில் நாம் இவற்றை எதிர்பார்ப்பது இயல்பே.

* “தனக்குத் தேவையென்றால் எல்லோரும் தமிழன். இல்லையென்றால் சக்கிலி பறையரோ?” (தில்லையாற்றங்கரை - நாவல் - ராஜேஸ் வரி பாலசுப்பிரமணியம்-1998 பக்-87)

* “தம்பி! நாங்கள் எளிய சாதியள். இண்டைக்கு நீங்கள் பெடியளெல்லாம் சாதி வித்தியாசம் பாராம எல்லா வீட்டிலும் கையலம்பிப் போறியள். எங்களுக்கும் அது விருப்பம்தான். நாங்கள் ஏலுமானதைச் செய்யிறம். ஆனால் இந்தத் தமிழீழம் கிடைச்ச பிறகும் நீங்கள் இப்படி வந்து போவியளோ அல்லது முன்னமாதிரி வித்தியாசம் பார்ப்பியளோ. நீங்கள் தமிழீழம் கிடைச்ச பிறகு மாறியிருவியள் எண்டு கதைக்கினம் உண்மையா”

(“புதியதோர் உலகம்” - கோவிந்தன் - 1985, பக்-46)

இப்படி பலகாலங்களக்கு முன்பே கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இன்று தகர்ந்து போயுள்ள தமிழீழப் பெருங்கதையாடலை நோக்கி அதைக் கட்டிக்காக்கும் தமிழ்த் தேசியத்தின் நெஞ்சைப் பிடித்து நாலு

கேள்வி தலித்திய நோக்கில் எழுப்பப்படாமல் போனது இந்நாவலை வெறும் தமிழ்தேசிய டப்பா நாவலாக குறுக்கிவிடுகின்றது.

கதையோட்டத்தில் ரெலோ இயக்கத்தை புலிகள் தடை செய்த சம்பவமானது மேலோட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதிரி ராணுவத்தின் ஒற்றை சிப்பாயொருவனை சுடுவது போல் மிகமிக சாதாரணமாக “சுந்தரம் சபாரெட்ணம் மறுபெயர்-பெரிய சிறி 06.05.1986 அன்று யாழ்ப்பாண கிராமமான கோண்டாவிலில் புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார் என B.B.C செய்தி சொல்லும் பாணியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.”

இது பிரமாண்டமான சகவிடுதலை அமைப்பொன்றின் மீதான அழித்தொழிப்பை, அதன் விகாரத்தையெல்லாம் மறைத்து மிகச்சாதாரண சம்பவமாக்கி விடுகின்றது. வரலாற்றில் இவையெல்லாம் நடந்தேற வேண்டியதுதான் என்கின்ற தோற்றத்தை நாளைய பிரஜைகளுக்கு/வாசகருக்கு தரக் கூடிய அபாயத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதே போன்றுதான் நாவலின் இறுதிப் பகுதியிலும் பேசப்படும் பாரிஸ் சபாலிங்கம் கொலைச் சம்பவமானது மொட்டையாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஓர் தமிழ் இளைஞனினால் நடத்தப்படுவதாக சொல்லியதோடு நிறுத்தப்படுகிறது. பக்கத்துக்கு பக்கம் குறித்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களையொட்டிய புனைவுகள் வந்து போகும் இடம் எல்லாம் அதற்காதாரமான உண்மைச் சம்பவங்கள் அடிக்குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது. (குமுதினிப் படுகொலை, இந்திரா காந்திப் படுகொலை...) ஆனால் சபாலிங்கம் கொலை மட்டும் எவ்வித அடிக்குறிப்பின்றி போனதென்படி? புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இக்கொலை அவர்களுக்கு சாதகமாக நாவலாசிரியரால் திட்டமிட்டு மறைக்கப்பட்டு வரலாறு இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதே உண்மை. இப்படியாக மாற்றுக்கருத்துக்காரர்களின் மீதான கொலைகளை பேசுவதனுடாக நாவலின் முற்போக்கு ஜனநாயக முகத்தை தக்கவைக்க எடுக்கும் முயற்சியில் நாவலாசிரியரின் புலிப்பற்று அம்பலமாகிவிடுகின்றது.

அரசு வன்முறையும், விடுதலை இயக்கத்தினர் எதிர்கொள்ளும் நடைமுறை சார்ந்த பிரச்சனைகளும், போராளிகளின் சரிபிழைகளும் தலித், சிறுபான்மை சமூகங்கள் குறித்த சிறு சிறு பதிவுகளும் பேசப்படுவதினூடாக ஒரு மேலோட்டமான வாசிப்பிற்கு கெரில்லாவை ஒரு பலகூரல் பிரதியாக அணுக வாய்ப்பளிக்கலாம். ஆனால் எல்லாவழிகளிலும்

நாவலில் தமிழ்த் தேசியமும், அதனை குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கும் புலிகளும் கட்டமைத்த வரலாற்றை மிகக் கவனமாக பாதுகாக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படுவதும். தமிழ் அடையாளத்தினூடு நகரும் பொது அரசியல் நீரோட்டத்தில் இருந்து விலகி நிற்கும் முஸ்லிம்களின் குரலோ, தலித்திய எதிர்க்குரல்களோ நாவலில் தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதும். பெண்களின் விடுதலைக்கான தமிழ்தேசியம் தட்டிக்கழிக்கும் பாத்திரம் குறித்து நாவல் கவனம் கொள்ளாமையும். மிக மிக நுட்பமாக தமிழ்தேசியம் எனும் மையத்தினூடு நிகழும் வரலாற்றை விட்டு பிசகாமல் ஒற்றைத்தளத்தில் கொரில்லா நகர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே சொல்லிநிற்கின்றன.

நாவல் ஆசிரியர் கையாண்ட சொல்லாடல்கள் கூட தன்பங்கிற்கு புலிகளின் அதிகாரம் கட்டமைத்த வரலாற்றையே மீள ஒப்புவித்திருக்கின்றது. உதாரணமாக (ஆசிரியரால் இடப்பட்ட அடிக்குறிப்புகள்) இலங்கை அரசு ராணுவத்தைக் குறிக்க சிங்கள ராணுவம் எனும் பதமே பலமுறை பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை வெறும் அடிக்குறிப்புகள், நாவலின் பகுதிகளல்ல என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது பிரதியின் மீதான வாசிப்பை வழி நடத்தும் துணைப்பிரதிகளாக மேற்படி அடிக்குறிப்புகளும் செயற்படுவதை எப்படி இல்லையென்பது? முதலாம் கட்டப்போர், இரண்டாம் கட்டப்போர் என்பதெல்லாம் தமிழ்த் தேசியத்தை பாசிச மயப்படுத்திய புலிகள் தங்களை மையப்படுத்தி கட்டமைத்த வரலாற்றுச் சொல்லாடல்கள். மாற்று இயக்கங்களின் வரலாற்று பாத்திரங்களை மறுக்கின்ற இவ்வகை சொல்லாடல்களை எல்லாம் ஏற்று மீள ஒப்புவிப்பது என்பது ஒரு புலிப்பற்றானாலும் தமிழ் இனவாதியும், தேசியவெறியனும் மட்டுமே செய்யும் காரியம். இப்படியிருக்க நாவலின் தொடக்கத்தில் “நான்

உலகத்தால் ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறேன்.
நான் கடவுள்களால் ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறேன்.
நான் வரலாற்றால் ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறேன்.
என்ற பவாஸ்தூர்கியின் வரிகள் வேறு.

ஐரோப்பிய தொடர்புகட்கு:-

SUGAN KANAGASABAI
3 EME DT
1, Rue Honore de balzac
95140 Garges les Gonesse
France

ஜனாதிபதி தேர்வும் விகிதாசார தேர்தலும்

-நாதன்-

செப்டம்பர் 21-1792 இல் பிரான்ஸின் முடியாட்சிக்கு மாற்றீடாக முதலாவது குடியாட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியான அரசியல் சட்ட அமுலாக்க மாற்றத்தின் அடையாளமான பிரஞ்சுக்குடியரசின் இலக்கமானது, ஆறாவது குடியரசின் தேவை உணரப்படுகின்ற இன்றைய பிரான்ஸின் அரசியல்-குழுவில் ஐந்தாவது பிரஞ்சுக்குடியரசின் புதிய ஜனாதிபதிக்கான ஜனநாயகத் தேர்தல் என வர்ணிக்கப்படும் கணிதவியல் விகிதாசாரப் பெரும்பான்மைத் தீர்வு வழங்கும் தேர்தலுக்கான முதலாவது சுற்று, ஏப்ரல் 21 2002 அன்று நடைபெற்றது.

பிரான்ஸின் அரசியல்-அதிகாரத் தலைமை மாற்றமானது, இடதுசாரி, வலதுசாரி எனப்படுபவர்களுக்கிடையேயான நிகழ்வாகவே அறியப்படுகிறது. சமூக வளர்ச்சிப் போக்கின் அவசியம் கருதி, முடியாட்சிக்கு பதிலீடான குடியாட்சியை வலியுறுத்தியவர்கள் இடதுசாரிகளெனவும், அரசவம்சாவளி உறவுகளினதும் தேவாலய குருமார்களினது ஆதரவுகளுடனானதும் அவர்களது நலன்களை பாதுகாப்பவர்கள் வலதுசாரிகளென்பதுமே, பிரான்ஸினதும் இடதுசாரி, வலதுசாரி எனும் அணுகுமுறையின் தோற்றம். பிரான்ஸின் முதல் முறையாக ஜனாதிபதித் தேர்தலின் முதலாவது சுற்றுக்கான வாக்கெடுப்பில் சோசலிசக் கட்சியின் வேட்பாளரும் பிரதமமந்திரியுமான Lionel jospin யைத் தோற்கடித்து, வலதுசாரிக் கட்சியின் வேட்பாளரும் பதவியில் இருந்தவருமான Jacques chirac உடன் இரண்டாவது சுற்றில் போட்டியிடு

வதற்கு தீவிர வலதுசாரியும், தேசிய முன்னணியின் தலைவருமான Jean-marie le pen தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இவர்தான் தொடர்ச்சியாக பல ஆண்டுகளாக பிரான்ஸில் வாழும் வெளி நாட்டவர்களுக்கு எதிராக விசம் கலந்த வார்த்தைகளைத் துப்பித்திரிபவர். “தொலைந்து கொண்டிருக்கிறது பிரான்ஸ், நான் சமூகரீதியாக இடதுசாரி, பொருளாதார ரீதியாக வலதுசாரி, ஆனால் அதிகமாக எப்போதுமே இல்லாதவாறு தேசியரீதியாக பிரான்சுக்காரன்” எனும் அவரது

Lionel jospin

தேர்தல் விஞ்ஞாபனக்கோசத்துடன் போட்டியிட்டு இரண்டாவது சுற்றுக்கும் தெரிவானவர். இவரது முதல் சுற்றின் வெற்றிக்கு எதிராகவும், இரண்டாவது சுற்றில் இவரை அற்பவாக்குகளால்

தோற்கடிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், தேர்தலை அலட்சியப்படுத்திய 28, 08 வீதமான மக்களையும் இரண்டாவது சுற்றில் வாக்களிக்கத் தூண்டுவதும், உலகெங்கும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரான்ஸின் மானுட, கீதங்களான, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், பாதுகாக்கப்படவும், தொலைந்து போகவிருக்கும் ஜனநாயகத்தையும் பாதுகாப்பதற்காகவென ஒன்றிணையக் கோரும் வேண்டுகோள்களாக, கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள், கலைஞர்கள், மாணவர்கள், தன்னார்வக்குழுக்களென அனைவரும் நாள்தோறும் பிரான்ஸின் பிரதேசங்கள் தோறும் தொடர்ச்சியான ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களை நடாத்தினார்கள்.

Jean-Marie Le Pen இன் வெற்றியும், அவருக்கான ஆதரவு பற்றிய ஆய்வுகளும் விவாதங்களும், அனைத்து மீடியாக்களினூடாக பல விதமான அபிப்பிராயங்களாக முன் வைக்கப்பட்டன. அவைகளில் முதன்மையானதாகக் கருதப்பட்ட விடயம், பாதுகாப்பின்மை, பற்றியதாகவே இருந்தது. சமீபகாலமாக பிரான்ஸின் அனைத்து மீடியாக்களிலும் குறிப்பாக தொலைக்காட்சிகளில் நாள்தோறும் முக்கிய செய்தியாகவும், கிட்டத்தட்ட முழுநேரச் செய்தியாகவும் ஒளிபரப்பப்படுபவை வன்முறைச்சம்பவங்களும், சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளையுமே. இவைகளுக்கு துணைபோன முதன்மைக்காரணியாக பாராளுமன்ற இடதுசாரிக்கூட்டணியும், அதன் பிரதமமந்திரியுமான Lionel Jospin இன் நிர்வாகத் திறமையின்மையுமே என்பதான அதிகாரத்தை மீளப்பெறுவதே முதன்மைநோக்கமான (எதிர்க்கட்சிசெயல்பாடு) வலதுசாரிகளினது அதிகாரத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்களாகவும் இருந்தது.

மேலும் இத்தேர்தல் முடிவானது நியதியானதென ஒரு நியாயப் போக்கும் தமிழ்ப்பத்திரிகை, மின்வலைகளினூடாகவும் ஆய்வுகளாக உலாவின. நியதிக்காரணிகளாக, முஸ்லிம் அடிப்படையாதத்தின் மீதான பிரான்ஸின் அச்சம், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பங்கீட்டில் சமத்துவமின்மை, குடிவரவின் தாராளவாத போக்கு, தற்போது ஐரோப்பிய நாடுகளில் தீவிரவலது சாரிகளினது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரித்து வருவதும் அவற்றை பிரான்சுடனும் ஒப்பிடுதலுமாகும். இவ்வகைப் பொதுமைப்பார்வையானது பன்முக நியாயங்களை அலட்சியப்படுத்துவதோடல்லாது, முன்னேற்பாடான அதிகாரத்தீர்வையும் கொண்டுள்ளதாகவே கருதமுடியும். (நாம்தான் நூறுவீதம் இடதுசாரிகள் என இத்தேர்தலின் வேட்பாளர்களில் ஒருவரான புரட்சிக் கொடியுனிஸ்கட்சியின் வேட்பாளர் Olivier

Jean-Marie Le Pen

besancenot கூறியதுபோல்). அண்மையில் hollande இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தீவிரவலதுசாரியான, populist கட்சியின் தலைவர் Pim Fortuyn இனது படுகொலையும் (populism/populiste) ஆனது 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ரஸ்யாவில் நிலபிரபுத்துவத்திற்கெதிரான சோசலிசச் சித்தாந்த அரசியல் செயல்பாடுகளில் ஒன்று) அக்கட்சியானது 26 ஆசனங்களைப் பெற்று, இடதுசாரிக் கட்சியையும் தோற்கடித்து hollande இல் இரண்டாவது பலம் வாய்ந்த சக்தியாக வருவதற்கு சாதகமாக அமைந்த காரணிகளில், வெளிநாட்டவர்கள் மீது அந்நாட்டு மக்கள் கொண்ட வெறுப்புணர்வாகவே கருதப்பட்டு, ஐரோப்பிய நாடுகளில் தீவிரவலதுசாரிகளின் இனவாத அரசியல் அதிகாரப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு ஆதரமாக Hollande யையும் சாட்சியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. hollande இலும், populist கட்சியின் தலைவர், வெளிநாட்டவர் களுக்கு, குறிப்பாக அகதிகளை அங்கீகரிப்பது தொடர்பாக கடுமையான தனது எதிர்ப்பைக் காட்டிவந்தவர். அவரது கட்சியானது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முன்று மாதங்களே, அவர் தன்னினச்சேர்க்கையில் ஆர்வமுள்ள ஒரு தேசியவாதி எனவும் பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டது. தேர்தலுக்கு பத்துநாட்களுக்கு முன்பாக ஓர் இடதுசாரிச் சித்தாந்தத்தால் (ஒருவரால்) படுகொலை செய்யப்பட்டார், இப்படுகொலையானது நாட்டில் பதட்டநிலமையைத் தோற்றுவிக்கும் என்கிற காரணத்தால் தேர்தல் முடியும்வரை அனைத்து மீடியாக்களுக்கும், கட்சிகளுக்கும் பிரச்சாரத்தடை விதிக்கப்பட்டது. தலைவரில்லாத கட்சியும், கொள்கை கோட்பாடென எதுவும் அறியப்படாத நிலையிலும், அறிமுகமற்ற வேட்பாளர்களைக் கொண்டதுமான கட்சி தேர்தலில் போட்டியிட்டு 26 ஆசனங்களைப்பெற்று

Jacques chirac

கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சியுடன் இணைந்து அரசமைக்கும் தகுதியைப் பெற்றதானது. கட்சியும் அதன் தலைவரும் கொண்டுள்ள இனவாதத்திற்கான ஆதரவாகவேகருதப்பட்டது. புலநூற்றாண்டுகளுப்பின்பாக hollande இல்நடந்த அரசியல் படுகொலை ஒன்று என்பதற்காகவும், எவ்வகைக் காரணங்கள் இருப்பினும் அதற்கான தீர்வாக மனிதக்கொலையை நியாயப்படுத்திட முடியாதெனும் செய்தியாகவே அக்கட்சிக்கு நாம் வாக்களித்தோம் என அங்குள்ள மக்கள் தெரிவித்திருந்தனர்.

ஆகவே, பிரான்ஸில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் தீவிரவாதக்கட்சியும் அதன் தலைவர் Jean-marie le pen இன் வெற்றிக்கும் பாதுகாப்பின்மையும் ஒரு காரணமே அல்லாது, அவைதான் முதன்மைக்காரணியாக முன்வைப்பதானது. சமூக நிறுவனங்களிலான இத்தேர்தலின் பங்களிப்பும், அதன் செயல்பாடுகளின் மீதான கவனக்குவிப்பும் தவிர்க்கப்பட்டு அதிகாரவிருப்பின்(கட்சி, அமைப்பு, சித்தாந்தம்) நிமிர்த்தம் முன்வைக்கப்படும் விவாதங்கள் யாவும் சார்பு நிலைச் செயல்பாட்டிற்கே துணைபோகும் வழியாகும்.

நடைபெற்ற இத்தேர்தலில் கட்சிகளினதும் அதன் வேட்பாளர்களினதும் சுயஆதாயத்திற்கான ஆவலையும், பிரான்ஸின் அரசியலின் தேர்தலுக்கான சட்ட அமுலாக்கம் பற்றியும் சிறிதளவேனும் தெரிந்துகொண்டால் Jean-marie le pen இன் முதலாவது சுற்றின் வெற்றிக்கு, பாதுகாப்பின்மையும், வெளிநாட்டாசுவர்கள் மீதான பிரான்ஸ் மக்களின் வெறுப்பு மட்டுமே காரணமாக அமைந்ததா? எனும் நியாயவாதத்தை, சற்றுப் பரிசீலிக்க உதவலாம்.

ஐந்தாவது பிரஞ்சுக் குடியரசின் புதிய ஜனாதிபதிக்கான தோதலில் போட்டியிடும்

வேட்பாளர்களாக, வலதுசாரி வகையினர் என ஐந்து வேட்பாளர்களும், இடதுசாரி வேட்பாளர்களென ஆறு வேட்பாளர்கள், இடதுசாரியும் அல்ல வலதுசாரியும் அல்ல நான் எனப்போட்டியிட்ட ஒரு வேட்பாளர், தீவிர வலதுசாரி இரண்டு, தீவிர இடதுசாரி மூவர் என மொத்தம் 17 பிரமுகர்களின் பெயர்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவர்களின் வேட்புமனுவின் அங்கீகாரமானது ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் ஆகக்குறைந்தது 500 அறிமுகக் கையொப்பம் பெற்றிருப்பதன் ஊடாகவே, அறிமுகக் கையொப்பம் இடுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், செனட்சப உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை, நகரசபைத் தலைவர்கள் என சட்ட அமுலாக்கசபை மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டது. மேற்படி உறுப்பினர்களினது கையொப்பம் பெற்று வேட்புமனு தாக்கல் செய்யும் ஒவ்வொரு வேட்பாளருக்கும் தேர்தல் செலவிற்கான முற் தொகையாக 153.000 இலட்சம் euros வழங்கப்படுமெனவும், தேர்தல் முடிவில் 5 வீதத்திற்கும் கூடுதலாக வாக்குகள் பெறும் அனைவருக்கும் தமது தேர்தலுக்கான செலவுகளை ஆதாரப்படுத்துவதன் ஊடாக 700.000 euros வரையிலான தொகையை தேர்தல் செலவிற்கான உதவித் தொகையாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. பெரிதாக வெகுஜன அறிமுகம் அற்ற வேட்பாளர்களே இறுதியில் போதியளவு கையொப்பம் பெற்று வேட்புமனு தாக்கல் செய்யும்போது, வலதுசாரி வேட்பாளர்களில் ஒருவரும் முன்னாள் உள்துறை அமைச்சருமாக இருந்த Charles pasqua கையொப்பம் போதாததால் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யும் தகுதியை இழந்துவிட்டார் என அறிவிக்கப்பட்டது.

மிகுதி 16 வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்ட வாக்குகள் சிதறிச் சிக்கலாகி வலதுசாரிக் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளரான Jacques chirac 19, 83 வீதவாக்குகளும் சோசலிசக் கட்சியின் வேட்பாளரும் பிரதமமந்திரியுமான Lionel jospin 16,14 வீதவாக்குகளும் தீவிர வலதுசாரிக் கட்சி வேட்பாளர்களில் ஒருவரான Jean -marie le pen 16,91 வீத வாக்குகள் பெற்று, இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலானது Jacques chirac இற்கும் Lionel jospin க்குமே நடைபெறும் என்பதான கணிப்பீடுகளும், எதிர்பார்ப்புகளும் உடைந்து நொருங்கியது.

வலதுசாரிப் பிரமுகரும் முன்னாள் உள்துறை அமைச்சருமாக இருந்த Charles pasqua வினால் போதிய அளவு அறிமுகக் கையொப்பம் கிடைக்கவில்லை எனத் தெரிவிக்கும் அரசியல் - சாதாரியத் தலையீட்டினால் ஆகக் குறைந்தது 3 வீத வாக்குகளாவது தன்னிடமிருந்து சிதறாமல்

ஏதோ(?) ஒரு, உள், உடன்பாட்டு நிபந்தனையில் Jacques chirac இரண்டாவது சுற்றுக்குப் போட்டியிடும் ஜனநாயக (!!!) வல்லமையைப் பெற்றார்.

Jean- marie le pen இன் வெற்றிக்கும், அவர் இரண்டாவது சுற்றுக்குத் தெரிவாவதற்கும், துணைபோன கட்சிகள், வேட்பாளர்கள் சார்பில் தமது தவறை ஏற்றுக்கொண்டவர் பசுமைக் கட்சியின் ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் Daniel cohn-bend வை என்பவரே. “இத்தேர்தல் முடிவானது நம் ஒவ்வொருவரையும் திகைப்பிற்கும் கோபத்திற்கும் உள்ளாக்கியிருக்கிறது. எங்கள் மீதே (பசுமைக்கட்சி) எனக்கு கோபம். ஆம் நாம் முதல் சுற்றிலேயே Lionel jospin இற்கு வாக்களித்திருக்கவேண்டும் (பசுமைக்கட்சி வேட்பாளருக்கு 5,24 வீத வாக்குகள்) தேர்தல் என்பது உள்நாட்டு யுத்தமல்ல, எதிர்க்கட்சிகள் என்பது முடியாட்சிக்கும், குடியாட்சிக்கும் இடையிலேயான செயல்பாடுகளும் அல்ல, இடதுசாரி வலதுசாரிகளான வேற்றுமைகளும் இங்கு இல்லை” என்பதாக தனது சுயவிமர்சனத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

(பக்கம் 2002 /00./1 இலாஐத்திசெதிரக மபெரும் ஷிப்பி உள்வலயம் பக்கமெடுதல் புகலி இலங்கிய மர்ணுச்சுந்தாளர்கள் சண் ஹெட்கூடி எம்லுள்ளரலில்)

பிரான்ஸின் ஜனநாயகத்தை காக்க “ஓ பென்” இற்கு எதிராக...

புகழ்பெற்ற பிரஞ்சு புரட்சி, பரீல் கம்பூன் என்ஐன்ற புரட்சிகர வரலாறுகளின் தொடர்ச்சியாகவே இன்றுவரை நாம் அனுபவித்துவரும் “சுதந்திரம்” “சமத்துவம்” “சகோதரத்துவம்” என்ஐன்ற மாணிட விழுமியங்கள் இங்கு நிறுவப்பட்டன. “பஸ்ரீ”ல் சிறையுடன்பை நிகழ்த்திபது இங்கு பிரஞ்சு நாடு, மே 1968 மாண:வர் புரட்சியும் இங்குதான் சாத்தியமாயிற்று. மரணதண்டனைகளையும் இனலாத்தையும் அரசியல் ரீதியில் முறிவுடித்து வந்துள்ள இங்குத் தேசம் “அகதிகளின் நிலம்” என்ஐன்ற பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது.

இந்நிலையில் கடந்த 21/ஏப்ரல் ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல்சுற்று முடிவுகள் பிரான்ஸ் நாட்டினுடைய ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தையே மீட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இறுதிச் சுற்றுக்குத் தேர்வாகியுள்ள தீவிர வலது சாரியான “ஓ பென்” வடிவில் இனலாதம் மறுபிறவி எடுக்கத் துடிக்கிறது.

பலநாட்டு மக்களும் தமது இன, மத, மொழி, பண்பாட்டு, கலாசார வேறுபாடுகளை உரிமைமடனும் சுதந்திரமாகவும் பேணுவாழ்வதற்கான அங்கீகாரம் அளித்த தேசமானது இன்றைய ஜனாதிபதி தேர்தலில் பெரும் அபாயத்தை எதிர்நோக்கிப்போகிறது. இந்நிலையில் இலங்கை மக்களின் சுமார் 20 வருட புகலிட வாழ்க்கையின் ஊடாக கணிசமான எமது மக்கள் பிராஜா உரிமை பெற்று வாக்களிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளோம் எனவே இந்நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களில் பங்கெடுக்கவேண்டிய கடமை எமக்கு உண்டென்பதை நாம் ஒதுக்கலிட முடியாது.

அலட்சியமாகவும் சோம்பியும் கிடப்பது எங்களை விசுவாயு கடங்களை நோக்கி நடக்கச் செல்லும் என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்ட சுற்றல்ல.

1923ல் ஜேம்ஸி பாராளுமன்றத் தேர்தலில் 6% ஆர்பவாக்குகளுடன் எழுந்த “அடொல்வ ஹிட்லர்”தான் பன் ஜேர்மனியைக் கைப்பற்றி பெரும் மனிக இழிவுகளுக்கும், அழிவுகளுக்கும் வழிவகுத்தான்.

எல்லாவித வலதுசாரி, இனலாத, நிறவாத அரசியல்களையும் தோற்கடிப்பதற்கான ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் போராட்டத்தில் கைகொடுத்து நகர்வோம். எனவே வலதுசாரி “ஜாக் ஷிராக்” இனவெறியன் “ஓ பென்” என்ஐன்ற இக்கட்டான நிலையில்,

நாம் “ஜாக் ஷிராக்” குக்கே வாக்களிப்போம்

நன்றி

“எக்ஸ்பீல்”
பாரீஸ்
01/05/2002

E-mail: ext-insa@infonie.fr

1933ம் ஆண்டு யூத இன மக்களை கொன்று குவிப்பதற்கான வாய்ப்புக்களையும், அதிகாரத்தையும் Hitler பெறுவதற்கு சாதகமாக அமைந்தவைகளில், ஜேர்மனில் அன்று 34 வீதமான வாக்காளர்களின் தேர்தல் மீதான அக்கறையின்மையுமே, எனவே இரண்டாவது சுற்றில் முதல் சுற்றில் வாக்களிக்காதோர் அனைவரையும் ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்கும், நாசிச நுழைவைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், விருப்பமில்லாத வேட்பாளராக Jacques chirac இருப்பினும் பிரான்ஸிற்கு நேரவிருக்கும் ஆபத்தான சூழலைத் தவிர்க்குமுகமாக, Jean- marie le pen இற்கு எதிரான வாக்குகளாவே எமது வாக்குகளைப் பயன்படுத்துவோம் என மாற்றுக் கட்சிகள் அனைவரும் ஒரு முகமான வேண்டுகோளாக தெரிவிக்கும்போது, தீவிர இடது சாரிக்கட்களில் ஒன்றான தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவர் Arlette laguiller மட்டும் தனது ஆதரவாளர்களை இரண்டாவது சுற்றில், வாக்குகளை வெற்று வாக்குகளாகவோ அல்லது செல்லுபடியற்றதாகவோ வாக்களிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். இதன் மூலமாக விரும்பப்படாத ஒருவருக்கே தனது கோரிக்கை யினூடாக சாதகமான சூழலை உருவாக்கினார். பிரான்ஸின் தேர்தல் சட்ட விதிமுறையானது, 1 வாக்கு 10 வீதத்திற்கு சமமான தாக்கக் கணிக்கப்படுகிறது.

உதாரணம்: இரண்டு வேட்பாளர்களுக்கு 100 பேர் வாக்களித்திருப்பின் அதில் 90 பேர் வெற்று வாக்காகவோ செல்லுபடியற்றதாகவோ வாக்களித்திருப்பின் செல்லுபடியான 10 வாக்குகளில் 6ம், 4ம் ஆக பிரிந்திருப்பின், 60 வீதமாகவும் 10 வீதமாகவும் கணிக்கப்படுகிறது.

எனவே இவ்வகையான தேர்தல் சட்டவிதிமுறைகளினாலும் பிரான்ஸில் வாழும் வெளிநாட்டவர்களும் இத்தேர்தலை அலட்சியப்படுத்துவதாலும், தீவிர இனவாதக் கட்சியினால் நாளை எதிர்நோக்கியிருக்கும் அரசியல், சமூக அபாயச் சூழலை தவிப்பதற்கான அக்கறையுடனான செயல்பாட்டில், இருபது வருடத்திற்கு மேலான தொடர்ச்சியான புகலிட வாழ்வில் இலங்கை மக்களாகிய எம்மவருள் கணிசமானவர்கள் வாக்களிக்கும் தகுதியும் பெற்றிருப்பதாலும் இத்தேர்தலில் எமது அக்கறையும் பங்களிப்புமானது Jean marie le pen இற்கு எதிராக வாக்களிப்பதே எனக் கோரும் துண்டுப்பிரசுரம், எக்ஸில் சஞ்சிகையினரால் விநியோகிக்கப்பட்டது.

மே 5,2002 இல் நடைபெற்ற இரண்டாவது இறுதிச் சுற்றின் முடிவானது, பரிஸ் நகர மேயராக

இருந்த காலத்தில் பல ஊழல்களுக்கு உடந்தையாக இருந்தவர் என அவரது கட்சி சார்ந்தவர்களும், ஒரு நீதிபதியுட்பட சாட்சிகளாக இருந்தபோதிலும் நீதி, சட்ட அமுலாக்கத்திற்கான உத்தரவாதம் ஜனாதிபதிக்குட்பட்டதாக இருக்கும்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரே ஜனாதிபதியாகவும் இருப்பதால் சட்டத்திற்கே உத்தரவாதமாக இருப்பவரையே, குற்றவாளியாக சட்டத்தின்முன் நிறுத்தமுடியுமா? எனும் விவாதத்திற்குட்படுத்தப்பட்டவரும் தனித்துவமான ஆதரவு மிக சொற்பமாகவே இருந்த போதிலும், தீவிர வலதுசாரிக்கு எதிரான தேர்தலும், இத்தனை ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள், கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், மாணவர்களினது வேண்டு கோள்களையும் அலட்சியப்படுத்திய, தேர்தலில் ஆர்வமற்றவர்கள் 20, 29 வீதத்தினராலும், கணிதவியல் விகிதாசார ஜனநாயகத் தேர்தலினாலும் 82, 29 வீத வாக்குகளில் மிகப் பெரிய வெற்றியுடையதாக மீண்டும் ஜனாதிபதியாக Jacques chirac தெரிவுசெய்யப்பட்டார். முதல் சுற்றுத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட தீவிர வலதுசாரி வேட்பாளர்களான Jean maie le pen, Bruno megret இருவருக்கும் கிடைத்த மொத்தவாக்குகளிலும் பார்க்க இரண்டாவது சுற்றில் Jean marie le pen இற்கு 53452 வாக்குகள் கூடுதலாகவே கிடைத்திருக்கிறது. தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் தேர்தல் முடிவு பற்றிய Jean-marie le pen இடம் கேட்கப்பட்டபோது “எனக்குக் கிடைத்ததுதான் வெற்றி, உண்மையிலேயே நான் போட்டியிட வேண்டியது Lionel jospin உடன் தான் எனவும், இத்தேர்தலின் பெறுபேறுகளினூடாக நான் புரிந்து கொண்ட அம்சங்களில் பிரான்ஸின் கொடியுனிஸ்கட்சியின் தடயம் அழிந்து கொண்டிருப்பதையும் (கட்சிக்கு 3,33 வீதம்) என்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

பிரான்ஸின் அரசியல் நிலமையானது எதிர்காலத்தில் இடது, வலது, எனும் கோட்பாடுகளையும் சித்தாந்தமயப்படுத்தலுக்கான தத்துவங்களையும் நிராகரித்து, மனிதநேயத்திற்கானதும் தனித்துவங்கள் மீதான அக்கறையின் அவசியச் சூழல்களையும் கொண்ட செயல்பாடாகவே கருதலாம். (வரும் பாராளுமன்றத் தேர்தலானது குறைந்த பட்ச உடன்பாடாக இருப்பினும் கூட்டணியின் அவசியத்தையும் நிர்ப்பந்தத்தையும் அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.)

“கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களிலேயே எனது படைப்புலகின் கட்டுமானம் எனக்குத் தெரிய வந்துள்ளது என நான் சொல்வதை நீங்கள் நம்ப வேண்டும்” எனத் தனது நோபல் பரிசு உரையின் போது (7/12/2001, ஸ்ரொக்ஹாம்) கேட்டுக் கொண்டார் வி.ஸ்.நயப்போல் (Vidiadhar SURAJPRASAD Naipaul). பிரித்தானியப் பிராஜா உரிமையைக் கொண்டுள்ள இவரின் மூலம் இந்தியா, தாஹ்ருக்குப் பின்னர் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெறும் இந்தியர் இவர். 17/08/1932 இல் திறினிடாட் (TRINIDAD) இல் பிறந்தவர். சர்ச்சைக்குரிய எழுத்தாளரான நயப்போலிற்கு ஓர் அடையாளத்தை வழங்குதல் என்பது இலகுவான விஷயம் அல்ல. “நான் எனது நூல்களின் தொகுப்பு” எனச் சொல்லும் இவரது ஸ்ரொக்ஹாம் உரையின் பெரும் பகுதியை திறினிடாட் தீவில் உழைப்பதற்காக வந்த இந்தியப் பிரஜைகளின் வாழ்வியலிற்காகக் காணிக்கை செய்துள்ளார். இந்த உரையின் அநேகமான பகுதிகளைப் பகுதியைப் “புகலிட வாக்குமூலம்” என்று கூடக் கருதலாம். திறினிடாட்டில் தான்

வாழ்ந்த விதத்தை பின்வருமாறு வரைகின்றார்: “ஒரு வித இருளிற்குள்ளேயே வெளியுலகம் இருந்தது. நாங்கள் எது மீதும் எந்தக் கேள்விகளும் கேட்காதவர்களாக இருந்தோம். குறிப்பாக சில இந்திய இதிகாசங்களை வாசிக்கும் அளவிற்கு நான் வளர்ந்திருந்தேன் ராய்யணத்தைக் குறிப்பிடலாம். நாங்கள் வந்து 5 வருடங்களுக்குப் பின்னர் எங்களது பெரிய குடும்பத்துக்குள் வந்த குழந்தைகளுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. எங்களுக்கு யாரும் இந்தி மொழியைப் படிப்பிக்கவில்லை. சில வேளைகளில் சிலர் எங்களுக்கு இந்தியின் முதல் எழுத்துக்களை எழுதிக் காட்டினர், அவ்வளவுதான். மிகுதியை நாங்கள் நாங்களாகவே கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது. இந்த விதத்திலேயே ஆங்கிலம் எங்களுக்குள் நுழைந்தது, இதனால் நாங்கள் எமது மொழியை இழக்க வெளிக்கிட்டோம். இந்தியா மீது அறிவதையோ, அங்கேயுள்ள எங்கள் குடும்பங்கள் பற்றித் தேடுவதற்கோ நாங்கள் எத்தனிக்கவில்லை. எங்களது சிந்திக்கும் விதத்தில் மாற்றம் ஏற்படப்போது நாங்கள் தேடவிளைந்தோம், ஆனால் அது பிந்திய எத்தனமாகவிருந்தது. எனது தந்தை வழி பற்றி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது, ஆனால் நேபாளத்தில் இருந்து ஒருவர் திறினிடாட் வந்திருந்தார் என்பது மட்டும் தெரியும்.”

தனது இலக்கிய உலகம் பற்றிப் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “நான் ஓர் உள் அனுமான எழுத்தாளன். இன்னும் நான் அப்படியே இருக்கின்றதால், முடிவிற்கு மிகவும் அருகில் உள்ளேன். என்னிடம் ஒருபோதுமே திட்டங்கள் இருந்ததில்லை. எந்த அமைப்பின் பின்னாலும் நான் சென்றதில்லை. உள் அனுமானப்படியே நான் எனது எழுத்துத் தொழிலைச் செய்தேன். ஒரு புத்தகத்தை எழுதுதல் - அத்தோடு இலகுவானதும், சுவையானதுமாக ஒன்றைப் படைத்தல் இதுவே எப்போதும் எனது இலக்காக இருந்தது. எனது ஆற்றல். எனது உணர்வு, எனது உலகப் பார்வை இவைகளை எனது அறிவு

Notes-By

நிலைகளுக்கு ஏற்ப எழுதவேண்டியதாக இருந்தது. புத்தகத்துக்குப் புத்தகமாக இவைகள் ஒருவித அபிவிருத்தி நிலையை அடைந்தன. இந்தப் புத்தகங்களை நான் எழுத வேண்டியதாக இருந்தது ஏனெனில் நான் விரும்பிய பொருள்களில் எதுவும் ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை.”

ஆசிய இஸ்லாமிய வாதத்தை ஆதரிக்கும் நயப்போல், மிகவும் மோசமான இந்துத்துவவாதியாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளார். “இந்தியா போன்ற ஓர் பெரிய நாட்டில் சாதிப்பாகுபாட்டு முறை இருத்தலின் அவசியத்தைத் தன்னால் விளங்கக் கூடியதாக உள்ளது” என இவர் சொல்லுவதைப் பார்க்கையில், இவர் சர்ச்சைக்குரிய எழுத்தாளர் என்பது தெளிவாகின்றது. இவரது அண்ணன் சிவா நயப்போல் எழுதியவைகளையும் பலர் இவர் எழுத்துக்கள் எனக் கருதியதும் - இவரது இலக்கிய “வெற்றி”க்கான காரணம் எனக் கருதலாம்.

Mithila

சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற சமூகவியல் அறிஞர் பியர் பூர்டியூ (Pierre Bourdieu) கடந்த ஐனவரி மாதம் 23 ஆம் திகதி தனது 71 ஆவது வயதிலே காலமானார். பிரான்ஸில் பிறந்த இவரது சமூகவியல் சிந்தனைகள் உலகளாவிய அவதானிப்பைப் பெற்றதாகும். சமூகவியல் துறைக்குள் ஓர் நவீன பார்வையை நுழைத்த இவர் சமூக இயக்கங்கள் மீது அதிக அக்கறையைக் காட்டியவர், இந்த இயக்கங்களில் பங்கெடுத்தவர். தத்துவ ஞானத்தில் இவர் பட்டம் பெற்றிருந்த போதும் சமூகவியல் அறிஞராகவே உலகம் முழுவதும் இவர் அறியப்பட்டுள்ளார். 1999 ஆம் ஆண்டு “உலகை உண்மையிலேயே ஆட்சி செய்பவர்களுக்கான கேள்விகள்” எனும் தலைப்பில் தொடர்பு சாதன நிறுவனங்களுக்கு விடுத்த ஓர் அறிக்கையிலே- “அநேகமான சமூகங்களிலே இந்தக் குறியீட்டு அதிகாரம், அரசியல் அல்லது பொருளாதார அதிகாரத்திலிருந்து வித்தியாசப்பட்டிருக்கிறது. இன்று அது பெரிய தொடர்பு சாதன நிறுவனங்களை வைத்திருப்போரின் கைகளிலேயே உள்ளது. அதாவது உற்பத்திக்கான அனைத்துத் தொடர்பு சாதனங்களும், கலாசார விநியோகங்களும்”

வணிகச்சட்டங்களுக்கு அடிமையாகிப் போவதற்காக “உருவாக்கப்பட்ட உலகமயப் படுத்த”லிற்கு எதிர்ப்புக்குரல் வழங்கும் பூர்டியூ, இந்த வணிகமயப்பட்ட உலகமயப்படுத்தல் “சர்வதேச கலாசாரமென்று எதை நாங்கள் கொஞ்சமாக விளங்கிக் கொண்டுள்ளோமோ அதற்கு எதிரானது” என்கின்றார். “ஓர் ஐரோப்பிய சமூக இயக்கத்”தை ஆதரிக்கும். இவர் இதற்கான முதலாவது கட்டம் “ஓர் விளங்கிக்கொண்ட சர்வதேசியம்” என்பதுடன் அதனை ஆதரிக்கின்றார். இவரது புத்திஜீவித விமர்சனக் கலாசாரம் இந்த சர்வதேசியத்தில் நிலை கொண்டது. “அல்ஜீரியாவில் சமூகவியல்”, “அல்ஜீரியாவில் தொழில்”, “வேறுபாடு”, “பேசுதல் என்றால் அது எதனைக் குறிப்பிடுகிறது”, “உலகின் வறுமை”, “ஆண்பால் அடக்குமுறை” “பொருளாதாரத்தின் சமூகக் கட்டுமானங்கள்” ஆகியன இவர் எழுதிய நூல்களில் சிலவாகும்.

பிரான்சின் Academie Française (பிரான்சின் முதலாவது மொழிக்காப்பக நிறுவனம் இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) இற்குள் இருந்த ஒரேயோரு கறுப்பு உறுப்பினர் கடந்த வருடக் கடைசியில், தனது 95 வயதில் காலமாகிவிட்டார். லெயோபோல்ட் சேடார் செங்கோர் (Léopold Sédar Senghor). உலகின் மிகப்பெரும் கவிஞராகக் கருதப்படுபவர். செனகல் நாட்டின் முதலாவது ஜனாதிபதியாக மட்டுமல்ல, சாந்து கோல் நிர்வாகத்திலே பிரான்ஸின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். தானகவே ஜனாதிபதிப் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு இலக்கியத்தியானத்திற்காகச் தனது முழுவாழ்க்கையையும் செலவளித்தவர். கறுப்பு நிலத்திற்கு வெள்ளைக் கலாச்சாரத்தையும் வெள்ளை நிலத்திற்கு கறுப்புக் கலாச்சாரத்தையும் காட்டுவதில் வெற்றிகண்ட செங்கோர் உலகின் மிகப்பெரும் ஜனநாயகவாதியாக மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளார். “நீக்கீரோத்துவம்” (Négritude) எனும் சிந்தனைப் பார்வையை மூன்று மிகப்பெரும் பாகங்களுக்கூடாக உலகுக்கு வழங்கிய செங்கோர் ஓர் பன்மொழி அறிஞர். செங்கோரின் இழப்பு பிரெஞ்சு மொழிக்கு ஏற்பட்ட ஓர் பெரும் இழப்பு ‘என பிரெஞ்சுப் பத்திரிகைகள் எழுதியுள்ளன.

பிரான்ஸின் Le Monde இவரது மரணத்துக்காக இரண்டு ஆசிரியத் தலையங்கங்களைக் காணிக்கை செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். முதலாவதின் தலைப்பு: செங்கோர் வழங்கிய பாடம். “இவரே பிரெஞ்சு மக்களுக்கு ஆபிரிக்காவைக் காட்டியவர், இதே வேளையில் பிரெஞ்சுக் குடியரசின் சில பெறுமானங்களை அங்கே கொண்டும் சென்றவர். இதுவே இவர் வழங்கிய இரண்டு பாடங்களுமாகும்” என முதலாவது தலையங்கம் முடிகின்றது.

இரண்டாவதின் தலைப்பு: கைவிடப்பட்ட ஆபிரிக்கா. ஏனெனில் இவரது மரணச் சடங்கிற்கு பிரெஞ்சு அரசின் உத்தியோகபூர்வமான காணிக்கை கிடைக்கவில்லை. பிரெஞ்சு நாடாளுமன்றத்தின் தலைவர், மற்றும் சில உறுப்பினர்கள் சென்றிருந்தபோதும், ஜனாதிபதி சிராக்கோ, பிரதமமந்திரி லியோனல் ஜோஸ்பனோ கலந்து கொள்ளாததை ஓர் அவமானத்திற்குரிய விஷயமாக Le Monde கருதுவதுடன் “பிரெஞ்சு வரலாற்றிற்கு இவர் சொந்தமானவர்” எனவும் எழுதியுள்ளது.

சாபியா (SAFIYA) விற்கு வழங்கப்பட்ட மரணதண்டனையை நைஜீரியாவின் ஓர் நீதிமன்றம் தடைசெய்துள்ள போதும், இன்னொரு நீதி மன்றத்தில் இவர் மீதான வழக்கு மீளவும் நடக்கும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குர்.ஆன் சட்டப்படி ஓர் இஸ்லாமிய நீதிமன்றமே மரணதண்டனையை விதித்தது. இந்தத் தீர்ப்புக்கு எதிராக சர்வதேச மனித உரிமை நிறுவனங்கள் கிளர்ந்து எழுந்ததே இன்று சாபியா உயிரோடு இருப்பதற்கான காரணம். குறிப்பாக இஸ்லாமிய தேசங்களிலேயே பெண்களது அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, ஆணாதிக்கக் கொடுமைகள் கூடுதலாக நடக்கின்றன. 35 வயது நிரம்பிய சாபிய ஹுஷைனி செய்த தவறுதான் என்ன? தனது மூன்றாவது கணவனை விவாகரத்துச்

செய்த பின்னர் இன்னொரு ஆணுடன் உறவு வைத்ததும், அந்த உறவின் காரணமாக இவருக்கு ஓர் குழந்தை பிறந்ததுமே தப்பு என இஸ்லாமிய சாரியா சட்டம் சொல்லுகின்றது. இந்தத் “தப்பிற்காகவே” மரணதண்டனை. “விவாகரத்தின் பின்னர் நான் ஒரு போதுமே செக்ஸ் உறவைத் தேடவில்லை, ஆனால் பல வந்தமாகச் செக்ஸ் உறவிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டேன்” என்கின்றார் சாபியா, தனது தந்தையின் பழைய நண்பர் ஒருவராலேயே செக்ஸ் பலவந்தத்திற்கு உள்ளாக்கப் பட்டதாக் குறிப்பிடுகின்றார். குர்-ஆன் சட்டப்படி ஓர் பெண் விவாகரத்துச் செய்து 7 வருடங்கள் கழிந்த பின்னரேயே இன்றொரு ஆணுடன் உறவு வைத்துப் பிள்ளைகள் பெறலாம்.

தனது மரண தண்டனைத் தீர்ப்பை முதலாவது நீதிமன்றம் வாபஸ் வாங்குவதற்கு முன்னர், பாரிஸின் நைரியத் தூதுவர் “சாபியாவிற்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுப்பவர்கள் நைஜீரியா சென்று அவரைச் சந்திப்பதற்காக விசாக்களை வழங்கத் தயார், இது எனது தேசத்தின் யதார்த்தங்களை உலகம் விளங்க உதவியாக இருக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டார். பிரெஞ்சு அரசாங்கம் தனது சார்பில் இந்த மரண தண்டனையைத் தடை செய்யுமாறு கேட்டிருந்தது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழ்

“யாத்ரா”

தொடர்புக்கு:

“YAATHRA”
37, DHANKANATTA ROAD
MABOLA, WATTALA
Sri Lanka

வெளியீடு: நண்பர்கள் இலக்கியக்குழு வாழைச்சேனை.

விழைந்தேன்
உயிர்ச்சாறையெல்லாம் கொட்டி
கோடிமுத்தேன்
அலையலையாய்ப் புரண்டெழுந்து ஆரத்தமுவியது

விழைந்தேன் உயிர்ச்சாறையெல்லாம் கொட்டி

நமது பேச்சுக்குள்ளும்
கதைக்குள்ளும் துர்சகுனமாய்
உறைந்து போனது

மேசையின் மீது
மரச்சிற்பமாய் அமர்ந்துள்ளது
அயலார் ஒருவரால்
பரிசளிக்கப்பட்டது

இதய வடிவ முகமும்
கூரிய வளைந்த நாசியும்
அறிவும் வசீகரமும் கவிந்து
பகலை குருடாக்கும் ஆந்தையின்
அதி நுட்பமான
பார்வை எல்லைகள்
நீயோ நானோ
கணிக்கமுடியாதவை

ஒரு சிறகை மட்டும் விரிக்கிறது
நேர்த்தியாக அடுக்கப்பட்ட
அழகிய பனைவிசிறி இறகுகள்
மறு சிறகையும் விரிக்க
மேசையைத் தாண்டி
அறையைத் தழுவி நீள
என்னை அறைந்து வெளியேறுகிறது

ஆந்தையும் கழுகும் மேற்கின்
கரையில் அமர்ந்து
இரவையும் பகலையும்
தமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றன
அவைகள் விரும்புவது என்னவோ
அழகிய உடல்களைத்தான்

அவற்றின் சாகச எல்லைக்குள்
உன் மூலமோ என் மூலமோ வீழ்த்தப்படும்
உடல்களைத்தான்

இன்று உலகம்
என் முன்னே வண்ணங்கள் மறைந்து
வெண் திரையாக உருக்கொண்டது

தாகம் என்னை தின்றெடுக்க
என் உயிர்ச்சாறையெல்லாம் கொட்டி
கோடிமுத்தேன்
அலையலையாய்ப் புரண்டெழுந்து ஆரத்தமுவியது

இளைப்பாற நிழல் வேண்டி
கைகளை வெட்டி நட்டு காடாக்கினேன்

உருண்டு விளையாட
மார்புகளை வீசியெறிய மலைகளாயின

சலனமற்ற பரப்பில்
கண்களை எடுத்து
ஆற்றில் விட்டேன்
மீன் குஞ்சுகளென
துள்ளிப் பெருகின

என்னுடன் உரையாட
நாவை அறுத்து வானில் எறிந்தேன்
சிறு பறவை ஒன்று
கானத்துடன் பறக்கிறது

ஒரு நாள்
உங்கள் முன்னும்
உலகம் இல்லாமல் போகலாம்

புவிதாழி

குவர்ணிக்கா

பல கதைகளுக்கான ஒரு தலைப்பு

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

¹ உணங்கல் வயிறு குளிர வுவந்து பருக பருக
கணங்க ளெழுக வெழுக கணங்க ளெழுக வெழுக.

வயிறுக. ளென்னிற் போதா வாய்களோ போதா பண்டை
எயிறுக ளென்னிற் போதா வென்னினு மீண்டப் போதும்.

சிரமலை விழுங்கச் செந்நீர்த் திரைகடல் பெருக லாகப்
பிரமனை வேண்டிப் பின்னும் பெரும்பசி பெறவும் வேண்டும்.

என்ற வோசை தஞ்செ விக்கி சைத்த லுந்த சைப்பிணந்
தின்ற போற்ப ருத்து மெய்சி ரித்து மேல்வி முந்துமே.¹

“நெடுநாள் பசியால் காய்ந்த வயிறுகள் குளிரும்படி மக்களின் குருதியைக் குடிக்கக் கணங்களே புறப்படுவீராக. போர்க்களத்திலுள்ள பிணங்களைப் புசிக்க நம் வயிறுகள் போதாது. வாய்களும் போதமாட்டா. பழமையான பற்களோ எனின் அவற்றை மென்று விழுங்க அவையும் போதா. எனினும் நாம் அங்கு விரைந்து செல்வோம். தலைகளாகிய மலைகளை விழுங்கவும், உதிரமாகிய அலைகடல் பருகவும், பிரமனை வேண்டி இப்போதிருப்பதை விட இன்னும் பெரும் பசியை நாம் பெறவேண்டும்.” என்ற பேய்களின் கூக்குரலைக் கேட்டு ஏனைய பேய்கள் மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடின. இந்த ஓசையானது, தங்கள் செவிகளில் விழுந்ததும், மாமிசத்தையுடைய பிணங்களைத் தின்றவற்றைப் போல உடல் பூரித்து களிப்பில் நகைத்து ஒன்றன்மேல் மற்றொன்று விழுந்து சிரித்து மகிழ்ந்தன.

காட்சி-1

அக்காற்று அதன் வழிபோயிற்று. சுவாசத்தை அரிக்கும் வஸ்துவாடைகொண்ட அக்காற்று சுழன்றும் புரண்டும் பழுதிக்காட்டை புரட்டிக்கொண்டு போனது. அக்காற்று தடைப்பட ஒரு புல் கூட காணோம். அத்தனையும் செத்துப்போயிற்று. எங்கே இங்கு வாழ்ந்தமனிதர்களெல்லாம்? ஏன் இப்படி ஆயிற்று இப்பூமிக்கு? எவ்விடம் போயின, இப்பூமிவாழ் பறவைகள், விலங்குகள் இதர சீவராசிகள் எல்லாம்? மரம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு எல்லாம் ஏன் கருகிபோயின.

ஐயகோ! ஐயகோ.....! இது என்ன கொடூரம் செத்த அம்மாவின் முலையை சப்பியபடி செத்துகிடக்கிறதே குழந்தை. இடுப்புக்குக்

கீழே சிதறியபடி அழுக்கிக்கொண்டு இருக்கிறதே இன்னோர் குழந்தையின் உடல்.

கோயில், கோபுரம், மண்டபம், வீடு — தூசி மேடாய் குவிந்துகிடக்கிறதே.

இவ்விடத்தே என்ன, போரா நடந்து முடிந்து இருக்கிறது?

கும்பல் கும்பலாய் சிதைந்த உடல்கள் குவிந்துகிடக்கிறது. ஒரு கழுக்கேனும் வட்டம் போடாத வானத்தில் பேய்கள் கூடவா இல்லாது போயிற்று? போர்களத்தே, போர் துவங்கும் முன்னாளில் இருந்து பேய்களும் நரிகளும் குவிந்துவிடுமாமே. பிணம் தின்பதற்கு.

அப்பிசாகுகளும் நரிகளும் கூட எங்கே போயிற்று. பிணம் குவிந்து நாறிக்கிடக்கிறதே.

சோவென்ற பேரிரைச்சல். தூசிக்காட்டை அள்ளிக்கொண்டு போகிறது அக்காற்று. பளீரென தூரத்தே ஒரு மின்னல். கோணல் மாணலாக கோடு இழுத்து வெட்டியது.

வயிறு ஊதி நீண்டு கிடக்கிறது பாம்பு இக்கணமே அதன் ஊனம் ஒழுகும் நிலை. ஐயகோ! இந்த முதியவனுக்கு இன்னும் மூச்சு இருக்கிறதே... களத்தில் அழியாத ஏறுபுகள் மொய்த்து தின்கிறதே. அவன் மூச்சு சாம்பலை நகர்த்தி விடுகிறது.

இப்பூமியில் எவ்விடத்தே இருகாடு?
எவ்விடத்தே சுடுகாடு?
எல்லாமே புழுதிக்காடா?

எலும்புக்கூடுகளை குவித்து மகிழ்ந்துகொள்ள யார் இங்கே உள்ளார்? எப்படி வந்தது, இப்பூமிக்கு அழிவு? இவ்வழிவின் பெயரென்ன? இவ்வழிவின் பெயர் போர் எனில், அப்போரை ஏவியவன் யார்? அப்போரை நடத்தியவர் யார்? அப்போர் தின்ற உயிர்களின் உடல்கள் எவர் எவருடையவை?

பதில் சொல்ல யார் உள்ளார்?
சாம்பல் மேட்டுக்குவியலில் பூ துளிர்க்குமா?
புல் முளைக்க மூவாயிரம் ஆண்டுகள் தேவையா?
தலையின்றி அழுகிக்கிடப்பது என்ன சவக்கட்டைகளை? குவிந்து கிடக்கிறதே தலைகளாக. எந்ததலை எந்த பிண்டத்துக்கு? தலைகளை அறுத்து குவித்தவன் எங்கே போனான்? அவனும் இங்கே தான் அழுகிக்கிடக்கிறானா?
இன்னும் முற்றாத எலும்பும் சதையுமாக வெடித்துச் சிதறிகிடக்கின்ற இப்பிள்ளைகளை பெற்ற தாயும் இங்கே தான் புழுத்துக்கிடக்கின்றாளா?

அழிவு... அழிவு... அழிவு....

யார் உண்டாக்கிய பிரளயம் இது? சோவென பெருமழை பெய்து இப்பூமியை கழுவி சுத்தம் செய்யாதா? மீண்டும் புல் முளைக்காதா இப்புழுதிக்காட்டில்?

யார் இவர்கள்? செத்துக்கிடக்கும் குழந்தைகளின் குரல்வளையை கடித்து இரத்தம் குடிக்கிறார்களே... இது என்ன கொடூரம். யார் இவர்கள்? யுத்தப்பூமியின் இடிபாடுகளுக்குள் செங்கல் சேகரிக்கின்றார்களே யார் இவர்கள்? எலும்புகளை எதற்காக கூட்டி அள்ளுகிறார்கள். பொசுங்கிய கட்டைகளையும் சிதறிய இரும்புதுண்டங்களையும் எதற்காக சேகரிக்கின்றார்கள்? பிசாசுகளே போரில் அழிந்து கிடக்கையில், இது என்ன அதிசயம். போர் பூமியில் நிமிர்ந்த மாளிகைகள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல எண்ணிலடங்கா மாளிகைகள். அத்தனை மாளிகைகளின் அத்திவாரத்திலும் போர் பூமி.

அம்மாளிகைகளின் படுக்கைகள் தளபாடங்களெல்லாம் ரோமானிய தச்சர்கள் கைவண்ணத்தில். செயற்கை தோல் ஆசனங்கள், ஜன்னல் தொங்குசீலை அலங்காரம், குறைந்த ஒளித்தாவரங்கள். வண்ணச்சுவர் ஓவியங்கள் என அமர்களப்படும் அம்மாளிகைகளின் ஒவ்வொரு இருக்கிலும் பணத்தின் பகட்டு தெரிகிறது. இன்னும் அம்மாளிகைகளில் பெண்டியம் நான்கு, திரைப்படக்காட்சிக்கூடம், அதிவேக வலை தொடர்பு என்பனவையும் இருக்கிறதே.

போர்களத்தில் ஆரம்பம் தொடே சேகரித்த செங்கற்களில் கட்டிய மாளிகைகளா இவைகள்? குழந்தைகளின் குருதி விற்று சேகரித்த பணத்தின் பகட்டா, இந்த ஆடம்பரம். களத்திலே சேகரித்த இரும்புகளும் கட்டைகளுமா இம்மாளிகைகளை தாங்கி நிற்கின்றன. என்னே அதிசயம் இது. அழிவின் மேலே அழகிய மாளிகைகள்.

காலம்:- மதியம் ஒரு மணி.

சேஷன்

**எவம்புகூடருகலாசா சூவீத்து மகீழ்ந்துகொள்ள யார்
இங்கே உள்ளார்? எப்படி வந்தது, இப்படிச் சூ
அழிவு? இவ்வழிவின் பெயரென்ன? இவ்வழிவின் பெயர்
போர் என்ல், அப்போலார ஏய்யவவன் யார்? அப்போலார
நடத்தியவர் யார்? அப்போர் தீன்று உயிர்களின்
உடல்கள் எவர் எவருடையாவா?**

சத்தியசீலன்.”

“வணக்கம் வரதன், வானலையில்
அப்படியே நிலலுங்கள் வரதன்— ம...
சொல்லுங்கள் வரதன்.

திகதி:- 22/சித்திரை/2002

இடம்:- டொரண்டோ பெருநகரின்

நிலப்பரப்பை விட்டு விலத்தி, வட நிசை
நோக்கி பரந்து விரியும் மார்க்கம் பட்டணம்.
அவ்விடத்தே எமதவரின் கௌரவத்தை தூக்கி
நிறுத்தும்படியான ஓர் அழகிய மாளிகை. அதே
மாளிகை.அம்மாளிகையின் மறுக்கப்பட்ட அறை
ஒன்றில் வானொலிப்பெட்டி ஒன்று உண்டு.
இவ்வானொலி நான்கு அலை வரிசைகளில்
தமிழ் பேசக்கூடியது. மற்றும் தமிழ் மட்டுமே
பேசக்கூடியது.

“வானலையில் யாரோ?”

“உது நான் வேலாயுதம்!”

“ம்... சொல்லுங்கள் ஐயா! உங்கள் கருத்தை
மற்ற நேயர்களும் கேட்கட்டும்.”

“திடீரெண்டு ஊருக்கு போறதெண்டா லேசான
வேலையே. அதுவுமில்லாம என்ர சொந்தம்
பந்தமெண்டு பார்த்தா அனேகமான பேர்
சுவிஸ்ஸையும் யேர்மன்ஸையும் தான்
இருக்கினம். யூரோப்புக்குத்தான் ஒரு பயணம்
போட்டு வரோணும்.”

“நன்றிகள் ஐயா! நன்றிகள்! இன்றைய கருத்து
உரையாடலில் நாம் உரையாடிக்
கொண்டிருக்கும் விடயத்தின் தலைப்பு,
இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகால யுத்தத்தின்
முடிவாய் எமது தாயகத்தில் சமாதானம்
மலர்ந்துள்ளது. பாதை திறக்கப்பட்டுவிட்டது,
பஸ் ஓடுகிறது, பாண் கிடைக்கிறது. பருப்பு
கூட சங்கத்துக் கடைக்கு வந்துவிட்டது. இப்படி
ஒரு நாளுக்காக எத்தனை வருடங்களாக நாம்
அகதியாக அலைந்தோம். எத்தனை ஆயிரம்
உயிர்களை பலி கொடுத்தோம். நாம் ஊர்
செல்லும்நேரம் வந்துவிட்டது. யாழ் சென்று
நாம் விட்டு வந்த வாழ்வை எப்படி, எங்கே
இருந்து ஆரம்பிப்பது?. வானலைக்கு வந்து
நேயர்கள் கருத்துக்களை சொல்லலாம் அடுத்த
நேயரை சந்திப்போம். வானலையில் யாரோ?”

ஸ்காபுரோவில் இருந்து வரதன்

“யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒருக்கா போகத்தான்
வேணும். அங்க போய் திரும்ப இருக்கிறது
எண்டால்... தெரியாதே... இஞ்ச பழகீட்டம்,
நாங்கள் ஓக்கே. பிள்ளையள் தெரியாதே...
பீட்டஸா, ஹம்பேக்கர் எண்டு சாப்பிட்டு பழகீட்டு
துகள். யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒருக்கா
பிள்ளையளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்
எங்கடை கல்ச்சர காட்டத்தான் வேணும்...
தெரியாதே...”

“நன்றிகள் வரதன்.. நன்றிகள்! நாம் இப்போது
கனேடிய நீரோட்டத்துடன் ஐக்கியமாகிக்
கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் தாயகத்தில் தீர்வு
மலர்ந்துள்ளது. நாம் யாழ் சென்று எமது பழய
வாழ்க்கையை எப்படி எங்கே இருந்து
ஆரம்பிப்பது? அடுத்த நேயரை சந்திப்போம்.
வானலையில் யாரோ?”

“கலோ.”

“ம்... செல்வமணி அம்மா!”

“கண்டு பிடிச்சிட்டியள்.”

“ம்... சொல்லுங்கள் அம்மா உங்கள் கருத்தை.
எப்போது தாயகம் செல்லப் போகின்றீர்கள்?”

“போக விருப்பம் இல்லாமலே.. கூட்டிக்கொண்டு
போகத்தான் ஒருத்தரும் இல்லை. ஆனா
கட்டாயம் போகத்தான் வேணும். ஏன்
தெரியுமே? எனக்கொரு நேத்திக்கடன்
கிடக்கிது. மாவட்டரம் கந்சாமி கோயிலுக்கு.
என்ரை கடைசிப் பொடிக்கு கேஸ் கொஞ்சம்
பிரச்சனயாய் போய் சிட்டியன் தரமாட்டனெண்டு
சொல்லிப்போட்டாங்கள், உந்த அறுவான்
இமிக்கிரேசன் காரன்கள். விட்டனே நான்,
உடனேயே மாவட்டரம் கந்சாமிக்கு ஒரு நேத்தி
வச்சன். நேத்தி வச்ச அடுத்த வரியமே
சிட்டியன் தந்திட்டாங்கள். நேத்திக்கடன்
முடிக்க எண்டாலும் போகவெல்லே வேணும்.
நீங்கள் உங்கட ரேடியோவால எங்கள மாதிரி
வயசானதுகளை யாழ்ப்பாணத்துக்கு கூட்டிக்
கொண்டு... காட்டிக்....”

“நன்றிகள் அம்மா.. நன்றிகள் மீண்டும் சந்தி...”

“நீங்கள் உங்களோட ரேடியோவால் யாழ்ப்பாணம் கூட...”

...ப்போம் அம்மா. நன்றிகள். அடுத்த நேயரை சந்திப்போம்.

“வானலையில் யாரோ?”

“நான் மொன்றியாலல் இருந்து திருமதி நித்யா ஜெயரூபன்.”

“ம்... நித்யா.. நீண்ட இடைவெளிகளின் பின். சொல்லுங்கள் உங்கள் எண்ணத்தை.”

“நீங்கள் எடுத்திருக்கிறது நல்லதொரு விடயம்... நாங்கள் எல்லாரும் அன்பா இருக்கோணும். எங்கடை சைவசமயத்தில்...”

“நித்தியா நீங்கள் தலைப்புத் தாண்டி வேறு எங்கோ செல்கின்றீர்கள். தாயகத்தில் இன்று சமாதானப்பு மலர்ந்துள்ளது. பாதை திறக்கப்பட்டுள்ளது. பஸ் ஓடுகிறது. பாண் கிடைக்கிறது பருப்பு கூட சங்கத்துக்கடைக்கு வந்துவிட்டது. மண்ணெண்ணையும் கிடைக்கின்றதாம். 25 ஆண்டுகாலம் இவற்றுக்காக நாம் போராடி இன்று பெற்று விட்டோம். யாழ் மண்ணிலே நாம் விட்டு வந்த பழய வாழ்க்கையை தொடர வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. நாம் யாழ் மண்ணிலே விட்டு வந்த பழய வாழ்க்கையை எங்கே, எப்படி ஆரம்பிப்பது? சொல்லுங்கள் நித்யா ஜெயரூபன் உங்கள் கருத்தை”

கீக்கீக்... கீக்கீக்... கீக்கீக்... கீக்கீக்...

“நித்யா ஜெயரூபன்.. ம்... சென்று விட்டார் போலும். நித்யா ஜெயரூபன் அழைப்புக்கு வாருங்கள் ஹலோ.. ஹலோ... அடுத்த நேயரைச் சந்திப்போம். வானலையில் யாரோ?”

“உது நான் ஐயாத்துரை. டொன்மில்ஸ்ஸிலை இருந்து.”

“ம்... சொல்லுங்கள் ஐயா ஐயாத்துரை அவர்களே. எங்கே நெடுநாளாக வானலையில் காணோம். நீங்கள் வந்து கருத்துச் சொல்லாது போனால் எங்கள் கருத்துரையாடல் யுத்தம் இல்லாத ஈழம் போல் அல்லவா இருக்கின்றது. சொல்லுங்கள் ஐயா, ஐயாத்துரை அவர்களே.”

“நீங்கள் எங்கடை தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு செய்யிற சேவைய முதலில் நான் பாராட்ட

வேணும். கொஞ்சப் பேர்

நினைச்சுக்கொண்டிருக்கினம் ரணிலும் எங்கடை தலைவரும் கதைச்சுக்கொண்டிருக்கேக்க குழப்பலாமெண்டு. அது மட்டும் நடக்காது. இவையள் நினைக்கிற மாதிரியில்லை ரணில். எங்கட தலைவர் எண்டா லேசுப்பட்ட ஆளே... இந்தச் சமாதானம் சரிவரும் தம்பியவ... ஒற்றுமையப் பாருங்கோ. ரணிலுக்கும் மீசையில்லை.. எங்கட தலைவருக்கும் மீசையில்லை... இது ஒண்டே போதுமே... ரெண்டு பேற்றை சாதகத்தையும் பாருங்கோ, ரணிலுக்கு ஏழாம் இடத்தில் சுக்கிரன், எங்கடை தலைவருக்கு ஒன்பதில் சுக்கிரன். எட்டாம் இடத்திலையும் ஒன்பதாம் இடத்திலையும் சுக்கிரன் நிண்டால் ஜெயம்தான் தம்பியவை... உவன் புஸ் இனி அழிஞ்சான். குருபார்வை அவன விட்டு விலகிட்டுத்து பதினொராம் லக்கினத்தில் சனி... மங்கு சனி... அழிஞ்சான் உவன் புஸ். எங்கடை தலைவருக்கு ரெட்டை நாடி. எம்ஜியார் மாதிரி... எட்டாம் நம்பர் வேறை... ரணில் ஒம்பது. எட்டும் ஒம்பதும் சேந்தா பதினேழு... பதினேழு கூட்டினால் எட்டு. எட்டோட ஒன்பதை சேத்தாலும் எட்டுத்தான். சேக்காட்டியும் எட்டுத்தான். தெரியுந்தானே எட்டாம் நம்பர்காரர் திரள் வசியக்காரர். அதுதான் எங்கடை தலைவற்றை வெற்றிக்குக் காரணம்.”

அப்போது இருள ஆரம்பித்தது. பேரிடி! சில வினாடி தாமதித்து மின்னல் வெட்டிட்டு. பின், பூமி நோக்கி அது இறங்கியது. மின்சாரக்கம்பி பொசுபொசுவென தீபிடித்து எரிந்தது. ஸ்தம்பிதம். பின் நிசப்தம். மேலே மேகங்கள் திரள் திரளாய் மோதின. அவற்றின் வேகம் புயலுக்கு ஒப்பானது. பூமியில் காற்றில்லை. அமைதியா? ஆபத்தா? புரியாத கணங்கள். பலம் கொண்ட அசுரர்கள் மின்னலை கையில் பிடித்து பூமி நோக்கி எறிந்தார்கள். பச்சை மரங்கள் தீப்பிடித்து எரிந்தன.

கேள்விக்குறி போல் முதுகுக்கு மேல் வாலை வளைத்துக்கொண்டு காளைகள் திசைகெட்டு ஓடுகின்றன. தங்கள் குழந்தைகளை தேடி பசுக்கள் உண்டாக்கும் ஈனசுர ஓசை சூழலை சோகமாக்க—பறவைகள் குரல் கூட எழுப்பாது படபடத்து பறந்தன. பூனைகள் தந்தன் குட்டிகளை கவ்விக்கொண்டு பாதுகாப்பான வேறு இடம் தேடி மறைய ஆரம்பித்தன. நாய்கள் தங்கள் உடலை மறைத்துக்கொண்டு தலையை மட்டும் வெளியே வைத்து வானம் பார்த்து ஊளையிட்டன. நாய்களுக்கு

அமானுயத்தின் நடமாட்டம் தெரியும். பிராணிகளுக்கே விபரீதம் முதலில் புரியும். ஏதோ அசம்பாவிதத்துக்கான அடையாளம். கொடுக்குகளில் இருந்த பண்டத்தை அவ்விடத்தே போட்டுவிட்டு பொந்துகளில் வேகமாய் புகுந்தன எறும்புகள்.

இருள், மரங்கள் அசையவில்லை. சூரியனை பாம்பு விழுங்குகிறது. கணப்பொழுதில் உலகம் இருட்டுக்காடாய் ஆனது. அப்போது சமுத்திரத்தில் இருந்து ஒரு மிருகம் எழும்பிவரக் கண்டேன். அதற்கு ஏழு தலைகளும் பத்து கொம்புகளும் இருந்தன. அதன் கொம்புகளின் மேல் பத்து முடிகளும், அதன் தலைகளின் மேல் தூசணமான நாமமும் இருந்தன. நான் கண்ட மிருகம் சிறுத்தையை போல் இருந்தது. அதன் கால்கள் கரடியின் கால்கள் போலவும், அதன் வாய் சிங்கத்தின் வாயைப் போலவும் இருந்தன, வலுசர்ப்பமானது தன் பலத்தையும் தன் சிங்காசனத்தையும் மிகுந்த அதிகாரத்தையும் அதற்கு கொடுத்தது. அதன் தலைகளில் ஒன்று சாவுக்கு ஏதுவாய் காயப்பட்டிருப்பதை கண்டேன், ஆனாலும் சாவுக்கு ஏதுவான அந்த காயம் சொஸ்தமாக்கப்பட்டது. பூமியில் உள்ள யாவரும் ஆச்சரியத்தோடே அந்த மிருகத்தை பின் பற்றி, அந்த மிருகத்துக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை கொடுத்த வலுசர்ப்பத்தை வணங்கினார்கள். அல்லாமலும்: மிருகத்துக்கு ஒப்பானவன் யார்? அதனோடே யுத்தம் பண்ண தக்கவன் யார்? என்று சொல்லி, மிருகத்தையும் வணங்கினார்கள். பெருமையானவைகளையும் தூசணங்களையும் பேசும் வாய் அதற்கு கொடுக்கப்பட்டது. அல்லாமலும்: நாற்பத்திரண்டு மாதம் யுத்தம் பண்ண அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.²

காட்சி-2

காலம்:- மாலை ஏழு மணி.
திகதி:- 22 சித்திரை 2002
இடம்:- பெருமைகளை சொல்லி மாளமுடியாத பெருநகரம். அறிவாளிகளும் தொழிலாளிகளும் கலந்து கலைகளும் தத்துவங்களும் கோட்பாடுகளும் குவிந்துகிடக்கும் நன்னகரமாம் அது. அப்பேர்ப்பட்ட நன்னகரின் நங்கைகளே நாகரிகத்தில் சிறந்தவர்கள். உதட்டுச்சாயமோ தூக்கிநிறுத்தும், கச்சிதமாய் கவ்விப்பிடிக்கும் மார்பு கச்சையோ அந்நகரிலேதான் அறிமுகம்

செய்யவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட பாரிஸ் பட்டணத்தில் ஒரு குறுக்குச் சந்தில் ஆறு மாடிகளைக் கொண்ட ஒரு தொடர் கட்டிடத்தில் (இரண்டாம் லூயி) ஆறாவது மாடியில் ஒரு குடிசை.

15x18 சதுர அடிகளைக்கொண்ட இக்குடிசையில் படுக்கை அறை வரவேற்பறை: சமையல் அறை: சாமி அறை: இன்ன பிற எல்லா அறைகளும் அடங்கிவிடுவது விசேடம். அதிலும் அதிவிசேடம் என்னவெனில் ஏகப்பட்ட சீவராசிகளுடன் நான்கு தமிழ் சீவராசிகளும் சீவிப்பது. இவ்விடத்தேயும் ஓர் தமிழ் சொல்லும் வானொலி உண்டு.

“கனடாவின் ஊ.வு.கு.முவின் கருத்துரையாடலை தமிழ் அலையூடாக ஐரோப்பிய நேயர்களுக்காக தருவது கு.வு.ஊ.மு. வினர்.”

“நீங்கள் தடம் மாறிப்போகின்றீர்கள் ஐயா ஐயாத்துரை அவர்களே...”

“பளேல அப்புவினர ஏழேக்கர் தென்னங்காணி கிடக்குது. உந்தச் சமாதானத்தோட ஊரப் பாத்துப் போய் அதை ஒருக்கால் வித்துப்போட்டு வரோணும். உந்தக் குளிருக்கு உடம்பு பழகீட்டுது. யாப்பாண ஆசுப்பத்திரிக்கு இன்னும் விசர்நாய் கடிக்கு போடுற ஊசி வரேல்லையாம். அதுவும் வரட்டன். பிறகு வற ஆவணிக்குப் பிறகுதான் வியாழ மாதம் வேலையக் காட்டும்”

டமார்

உடைந்து நொறுங்கிற்று வானொலிப் பெட்டி.

“மனிசனுக்கு இருக்கிற விசரில... உவங்களுக்கென்ன? நஷனாலிட்டி எடுத்துப்போட்டு வம்புக்கு இருந்து வெட்டியா அளக்கிறாங்கள்.” கோபத்தின் உச்சமாய் உடைந்து கிடக்கும் வானொலிப்பெட்டியின் உதிரிப் பாகம் ஒன்றை வேகமாய் உதைத்தான். போர்வையை நிதானமாக விலத்திய அவள், தரையில் சிதறிக்கிடக்கும் துண்டுகளை நெடு நேரம் பார்த்தாள். சுரத்தின்றி பார்வையைப் பின் தாழ்த்தினாள்.

“உங்களுக்கு ஆரில கோவம்?” எவ்வித மனோபாவத்தில் அவள் இருக்கின்றாள் என்பதற்கான எவ்வித தடயமும் இல்லை, அவள் குரலில்.

“எல்லாத்திலையும் எல்லாத்திலையும்.” அவன் கோபமாவும் இயலாமையாகவும் — இன்னும் மனிதனை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய எல்லாவகையான உணர்வின் கலவையாய் அவன் இருந்தான்.

“குறிப்பாச் சொல்லுங்கோப்பா. றேடியோவிலையே? இல்லாட்டி அதிலை கதைக்கிறவங்களிலையே? இல்லாட்டி சமாதானத்திலையே? ஆரோடை உங்களுக்குக் கோவம்” அவள் தன்னை ஏக்காளித்து பேசுகின்றாள் என்பதை அவன் உணர்கின்றான் போலும். பதில் சொல்லாது மௌனித்திருந்தான். மற்றும் பதிலும் தெரியாது இருந்தான். இப்போதெல்லாம் மௌனித்திருக்க அவன் நிறையவே கற்று இருந்தான்.

மௌனம் இயலாமையின் ஏழைப்பிள்ளை.

பாலசுந்தரம் பிரென்சு பேசக்கூடியவர். குழந்தைகளின் படிப்புக் கெட்டுப் போகிறதே என்று தெரு கடந்து முதல் சந்திப்பில் இருக்கும் பாடசாலைக்கு அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு கேட்டபோது, அனுமதி மறுத்துவிட்டார்கள்.

வீட்டுக்கு வந்து நெடு நேரம் ஆனபின் அவன் கேட்டான். “ஏனண்ணை அட்மிசன் தரமாட்டன் என்று சொன்னவங்கள்?”

அவர் குடித்து முடித்த தேத்தண்ணி கோப்பையை அவளிடம் கொடுத்தார்.

“மெய்யே அண்ணை?”

“..... ..”

பாலசுந்தர அண்ணனின் மௌனம் இவ்விடத்தே அழகானும் நியாயமானதும் கூட.

“ஏனண்ணை, என்றை பிள்ளையாளுக்கு அட்மிசன் தரமாட்டன் என்று சொல்லிப்

போட்டாங்கள்?”

“விடு. வேற ஏதாவது ஸ்கூலுக்கு ட்றை பண்ணுவம்.”

“ஏன் உவங்கள் இல்லை என்று சொன்னவங்கள்?”

“அவங்கள் துவேசிகள். விடு. வேற பள்ளிக்கூடம் பாப்பம்.”

“நாங்கள் கறுவல் என்று ஏதும் சொல்லிப் போட்டாங்களே...?” பாலசுந்தர அண்ணனின் முகம் கறுத்து கோபமாய் தலைகுனிந்தார்.

“அவங்கடை கவலை அவங்களுக்கு. எங்கடை பிள்ளையள் படிச்சிட்டால் அவன் சாப்பிட்ட கோப்பையையும் பேண்ட் கக்கூசையும் ஆர் கழுவுறது என்ட கவலை அவங்களுக்கு.” அவன் மௌனத்தின் கொடும் பிடிக்குள் இறுகிப்போனான். இவ்விடத்தே பேசுவதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை. நான் வெள்ளாளன்... நான் வெள்ளாளன்.. என்று கூப்பாடு போட்டால் யார் காதில் போட்டுக் கொள்வார்கள்.

மௌனம் தாழ்ந்தவனின் மொழி. அவன் மௌனித்திருந்தான்.

“சொல்லுங்கோவனப்பா உங்களுக்கு ஆரில் கோவம்?” அவள் அவனை சீண்டுகின்றாள் என்றே இப்போது பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

“மனிசனுக்கு இருக்கிற மன கஸ்டத்தில் உவங்கள் ஊருக்கு ட்ரிப் போறது பற்றி வெட்டியாக் கதைச்சால் கோபம் வராமல் என்ன செய்யும். உமக்கு கோபம் வரல்லையே..”

“கோபம் வந்து என்னத்தையப்பா செய்யிறது. வெள்ளைக்காரன் போ என்று சொன்னாப் போத்தானே வேணும். இது எங்கடை ஊரே?... பிரச்சனைக்கு பயந்துதானே ஓடி வந்தனாங்கள்... பிரச்சனை தீர்ந்தால் போத்தானே வேணும். தேத்தண்ணி போட்டே?” கட்டில் விட்டு எழுந்தவள், போர்வையை உதறி கட்டிலில் விரித்தாள்.

“வந்த கடன் இன்னும் குடுத்து முடிக்கேல்லை. அதுக்குள்ள ஊரில் சமாதானம் வந்திட்டிடுது. உங்கடை நாட்டுக்கு திரும்பிப் போங்கோ என்று சொல்ல தொடங்கிட்டாங்கள். கேஸ் வேற எங்களுக்கு பிரச்சனை. உடனே போ

**புமீயில் உள்ள யாவரும் ஆச்சரியத்தோடே
அந்த மீருகத்தையின் பற்றி, அந்த
மீருகத்துக்கு அப்படிப்பட்ட அதீதாரத்தைய
கொடுத்த வணசார்ப்பத்தைய
வணங்கீனார்கள். அன்னாமவம்
மீருகத்துக்கு ஒப்பானவன் யார்?
அதனோடே யுத்தம் பணர் ணை தக்கவன்
யார்? என்று சொன்னீ, மீருகத்தையும
வண ங்கீனார்கள்.**

எண்டால் என்னேய்றிது?”

“போறது. பெடியளுக்கும் ஆமிக்கும் பயந்துதானே இஞ்ச வந்தனாங்கள். இஞ்சயென்ன பெர்ய சதந்திரமாவே வாழறம்”

“விசர்க்கதை கதையாதையும், தாய்லான்ட், மலேசியாவெண்டு அலைஞ்ச நாலு வரிசம் நாசமாப் போட்டுது. பிள்ளையளிந்ர படிப்பு வேற ஒரு வச்சம் பிராங்குக்கு மேல, வந்த கடன் இன்னுங் கிடக்கு. ஊரில போய் என்ன வேலை செய்து பிழைக்கிறது? வன்னிக்காட்டுக்க போய் மிளகாக் கண்டே நட்ச சொல்றீர்?”

அவள் தேத்தண்ணி போடுவதை நிறுத்தி விட்டு தரையில் சிதறிக்கிடக்கும் வானொலியின் பாகங்களை தேடித்தேடி பொறுக்கி எடுத்தாள்.

“அப்படியெண்டா ஊரில சமாதானம் வரக்கூடாது. ஊரில பிரச்சனை எண்டத்தான் யுரோப்பில நாங்கள் பிரச்சனை இல்லாமல் இருக்கலாம். அதுதான் வந்து கேக்கக்கேக்க ஐநாறு, ஆயிரம் ப்ராங்கெண்டு சண்டைக்கு... சண்டைக்கெண்டு கொடுத்தனீங்களே. என்ன மனிசரப்பா நீங்கள்?”

சேகரித்த வானொலிப் பெட்டியின் பாகங்களை கவலையாய் பார்த்தாள். அது மீண்டும் பாடாதோ என்கின்ற சிறு நம்பிக்கை அவளுள்.

“யாழ்ப்பாணத்தில சமாதானம் வரவேணுமோ இல்லையோ எந்ததில்லை என்ற பிரச்சனை. எனக்குப் பிரச்சனை வரப்படாது. இது நிரந்தரத் தீர்வில்லை. இடைத்தீர்வு எண்டு வேற சொல்றாங்கள். ஊருக்கு நாங்கள் போக, திரும்ப சண்டை தொடங்கிட்டால்? ஆற்றை ஆற்றையோ இறுமாப்புகெல்லாம் என்ற பிள்ளையளை நான் ‘மனமுவந்து’ சண்டைக்கு குடுக்க வேணுமே?”

வேதனையின் உச்சம் என்பது இதுதான். எமது வாழ்க்கையை யார் யாரோவெல்லாம் தீர்மானிப்பது. அகதி என்கின்ற அடைப்புக்குறிக்குள் என்று நாம் அடைக்கப்படுகின்றோமோ அன்றே எமது வாழ்வை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை அதிகாரிகளும், ஆயுத வியாபாரிகளும் பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அவள் சிரித்தாள்.

“ஜெர்மனியில மூண்டு குடும்பத்தை வைபோசா பிடிச்சனுப்பிப் போட்டாங்களாம். எங்களுக்கும் கேஸ் முடியேல்லை... நாங்கள் என்ன வியாக்கியானம் கதைச்சாலும் — நாங்களும் ஊரப்பாத்துப் பெட்டியக் கட்ட வேண்டியதான். இல்லாட்டி இன்னுமொரு கண்டத்துக்கு அகதியாக் கெண்டெயினர்ல ஏறத்தான்வேணும். அகதியாத்தான் அலையோணுமெண்ட விதி எண்டா, என்னேய்றிது?” சொல்லிக் கொண்டே அவள் சிரித்தாள்.

அவனும் சிரிக்க எத்தனித்தான். பின் முடியாது தோற்றான்.

காட்சி -3

Flashback:- என்கின்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நினைவூட்டுகை என்கின்ற பதமே சாலப்பொருந்தும். மட்டுமல்லாது இனிவரும் இப்பகுதி மறந்து விட்ட மறக்க விரும்புகின்ற மறந்தது போல் பாசாங்கு செய்கின்றவர்களுக்கு நினைவூட்டும் நிகழ்வு.

காலம்:- மதியம் 1:30

திகதி:- 18-ஆனி-2001

இடம்:- Scene-1 இல் சொல்லப்பட்ட அதே மார்க்கம் பட்டணம். அதே மாளிகை அதே... அதே... அதே வானொலி...

“வானலையில் யாரோ?”

“உது நான் வேலாயுதம்.”

“ம்... சொல்லுங்கள் ஐயா உங்கள் கருத்தை மற்றய நேயர்களும் கேட்கட்டும்.”

“என்னதான் சொகுசான வாழ்க்கையெண்டாலும் எங்கட யாழ்ப்பாணம் மாதிரி வராதல்லே. சமாதானமோ இல்லாட்டி ஏதாவது ஒரு தீர்வு கிடைச்சிட்டுத்தெண்டு கேள்விப்பட்ட உடனேயே ஊருக்கு போற முதல் ஆள் நானாத்தான் இருக்கும். என்னதான் விதம்விதமா விலகிய குடிச்சாலும், ஊரில பிளாவில கள்ளுக்

புள்ளி அப்புவீரர் ஏழேக்கர் தென்னாங்காணர் கீட்க்குது. உந்தச் சமாதானத்தோட ஊரப்பாத்தப்பாய் அரைத் தூக்கச்சாள் வீத்தப்பாட்டு வரோணாம். உந்தக் கூளீருக்கு உடம்புபழகீட்டுது.

குடிச்சமாதிரி வருமே கேக்கிறன். அப்பு...
அதிநர் உருசையே தனி. இந்தக் கட்டை
என்றை மண்ணில்தான் வேகவேணும்.”

“நன்றிகள். ஐயா நன்றிகள்... நாம் அடுத்த
நேயரை சந்திக்கப் போகின்றோம். எமது
இன்றய கருத்துரையாடலின் தலைப்பு,
மண்ணின் நினைவுகள். என்னதான் நாம்
கனடாவில் சொகுசாகவும் பகட்டாகவும் மாட
மாளிகையிலும் கோட கோபுரத்திலும்
வாழ்ந்தாலும் எமது மண்ணின் மணம் எமது
மூக்கை அரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.
அந்தச் செம்பாட்டு மண் அந்த புவரசமரம்
அந்த கிளுவை மரவேலி அந்த பனைமரம்...
ம்... எங்கே? எங்கே? இந்த கனேடிய மண்ணில்
இவை எவையும் எமக்கு கிடைக்கவில்லை.
இவையாவும் எமக்கு மீண்டும் வேண்டும்.
மீண்டும் நாம் எமது யாழ் மண்ணை மிதிக்கும்
காலம் வருமா? நாம் விட்டு வந்த வாழ்வை
மீண்டும் தொடர்வோமா? யாலம் கைசுடுமா?
வானலைக்கு வாருங்கள். வானலையில்
யாரோ?”

“நான் ஸ்காபுரோவில் இருந்து வரதன்
சத்தியசீலன்.”

“ம்... எங்கேடா இன்னும் ஆளைக்கானோமே
என்று நினைத்தேன் சொல்லுங்கள் வரதன்.
உங்களுக்கு மீண்டும் வேண்டுமா? அந்த
புவரசு, அந்த செம்பாட்டு மண், அந்தக்
கிளுவைமர வேலி, அந்தப் பனைமரம்.. ம்..
சொல்லுங்கள் வரதன்.”

“எங்கடை ஊர் மாதிரி ஒரு ஊர் உலகத்தில்
எங்கையும் பாக்கேலாது. ஊரில் சம்பலுஞ்
சோறும் இருந்தாலே போதும். இந்த
ஹம்பேக்கர், பிட்சா எல்லாம் ஒரு சாப்பாடே.
ஊரில் சறத்தைக் கட்டிக் கொண்டு
கோயிலடியில் போய் நிக்கேக்க வந்த
சந்தோசம் இருக்கே...அப்பு... உந்த
வெள்ளயளோட கல்ச்சர் எல்லாம் ஒரு
கல்ச்சறே? எங்கடை பிள்ளையள் நல்ல வழியில்
வாழ்ந்துக்கு எங்கடை கல்ச்சரர்லதான்
வழிகாட்ட ஏலும். நான் இஞ்ச கனகாலம்
இருக்கமாட்டன். என்ற பிள்ளையள், மனிசி
எல்லாருக்கும் ஊருக்கு போறத்துக்குத்தான்
விருப்பம். என்ற ரெண்டு பிள்ளையளும்
இஞ்சதான் பிறந்தவையள். இருந்தாலும்
எங்கடை கல்ச்சர்லதான் ஈடுபாடு. நான்
சறத்தைக் கட்டிக்கொண்டு சந்திக்கடைக்கு
போகாமல் சாகமாட்டன்.”

“நன்றிகள் வரதன். நன்றிகள் ...ம்..
யாருக்குதான் அந்த ஆசையில்லாமல்
இருக்கும். எமது ரத்தத்தில் கலந்துவிட்ட
உணர்வல்லவா அது.”

“வானலையில் யாரோ?”

“கலோ...”

“ம்... செல்வமணி அம்மா.”

“கண்டு பிடிச்சிட்டியள்”

“நீங்கள் இல்லாது எங்கள் கருத்துரையாடலா?
சொல்லுங்கள் நாம் இன்னும் எவ்வளவு
காலம்தான் அடுத்தவன் மண்ணில் காலம்
தள்ளுவது? கூழோ கஞ்சியோ எமது மண்ணில்
கிடைப்பது போன்று வராது. உங்கள்
நினைவுகளைச் சொல்லுங்கள்.”

“இஞ்சையுந்தான் கோயில் கோயிலாக்
கட்டறாங்கள். எங்கடை ஊரில் இருக்கிற மாதிரி
ஒரு கோயில் இஞ்ச பாக்கலாமே... அங்க
ஊரில் பின்னர் கிடக்கயா கோயில் முத்தத்தில்
போயிருந்தால் மணம் எவ்வளவு ஆறுதலடையும்.
இஞ்ச கட்டுறதெல்லாங் கோயிலே... நீர் வேணு
மெண்டாப் பாரும வைத்தீஸ்வரன் கோயிலடி
யில்தான் என்ற கட்டை விழும். ஊருக்கு
போவம் மேன எண்டு எல்லா பிள்ளை
யளிட்டையும் கேட்டுப் பார்த்திட்டன் ஒருத்தரும்
வாறமாதிரியில்ல. உந்தக் குளிர்ச்சீமையில்
விழுகிற இந்தக் கட்டை, அங்க எங்கடை
சொந்த மண்ணில் விழட்டன். நான் ஊர்ப்பாத்து
தனியாளா எண்டாலும் போத்தான்போறன்.”

“நன்றிகள்... அம்மா நன்றிகள்... அடுத்த
நேயரைச் சந்திப்போம். வானலையில் யாரோ?”

“நான் மொன்றியாலல்ல இருந்து திருமதி நித்யா
ஜெயரூபன்.”

“ம்... வணக்கம். வானலைக்குப் புதிய நேயர்
அப்படித்தானே..”

“ஓம். ஓம்.. முதல் ஒருக்கா ரெண்டு
வரிசத்துக்கு முந்தி வந்த நான்.”

“ம்... சொல்லுங்கள் நித்யா!”

“உங்கடை தலைப்பு, நல்ல அருமையான
தலைப்பு.”

“நன்றிகள் நித்யா... நன்றிகள்... சொல்லுங்கள் உங்கள் கருத்தை.”

“உண்மையில் நாங்க எல்லாரும் ஒற்றுமையாயும் அன்பாயும் இருக்க வேணும்.

நீங்கள் அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் படிச்சியள் எண்டா விளங்கும். கண்ணதாசன் நல்ல அருமையா விளக்கியிருக்கிறார். லக்ஸ்மி, சுயாதா, ரமணிச்சந்திரன், தேவிபாலா போன்ற பெண் எழுத்தார்களுடைய கதையெல்லாம் வாசிக்கிறான். அவையளும் எல்லாக் கதையிலையும் அன்பா இருக்க வேணும் எண்டுதான் சொல்லியினம்.”

“நித்யா நீங்கள் தலைப்புக்கு அப்பால் கொண்டு போகின்றீர்கள் உரையாடலை. இன்றைய எமது தலைப்பு, எமது மண்ணின் நினைவுகள் கனேடிய தேசிய நீரோட்டம் எம்மை உள்ளே இழுத்தாலும் எம் யாழ் மண்ணின் நினைவுகள் உள்ளே எம்மை அழுங்க விடாது மிதக்க வைக்கின்றது. சொல்லுங்கள் நீங்கள் கனேடிய தேசிய நீரோட்டத்துடன் ஐக்கியமாகப் போகின்றீர்களா அல்லது மண்ணின் நினைவுகளுடன் வாழப்போகின்றீர்களா?”

“மிகவும் நல்ல தலைப்பு. பெற்ற தாயையும் மறக்கலாம். தாய் நாட்டை மறக்கக்கூடாது. தாய்ப் பழிச்சாலும் தாய்மண்ணைப் பழிக்கக்கூடாது. ஏனெண்டா தாய் எங்களை ஒன்பதரை மாதத்தான் சுமக்கிறவ. ஆனா எங்கடை தாய் நாடு சாகும் வரைக்கும் சுமக்கிது.”

“நன்றிகள். நித்யா சத்தியசீலன் ”

“சத்தியசீலன் இல்ல.. நித்யாஜெயரூபன்.”

“ம்... நன்றிகள். ம்... நித்யா ஜெயரூபன். நன்றிகள் நன்றிகள். அடுத்த நேயர் வானலையில் யாரோ.”

“உது நான் டொன்மில்ஸ்சில இருந்து...”

“ஓ... டொன்மில்ஸ் ஐயாத்துரை.”

“சரியாச் சொன்னியள்... என்ன மாதிரி நீங்களும் சாத்திரம் படிச்சிட்டியள் போல...”

“ம்... ஆமாம்... ஆமாம்... மூக்குச் சாத்திரம். சொல்லுங்கள் ஐயா!”

“நான் ஊரவிட்டு கனடா போகவேணும் எண்டு முடிவு எடுக்கேக்கை எனக்கு எட்டாம் இடத்தில வியாழன். அதாலதான் கடல் கடந்தான். இப்ப திரும்பவும் அதே வியாழன் ஒரு சுத்து சுத்திப் போட்டு ஏழாம் இடத்தில இருக்கிறான். சித்திர பானு வருசம் பிறந்து மூண்டாவது மாதம். அதாவது வாற ஆடிக்கு எட்டாம் இடம் போற வியாழன் என்னை திரும்பவும் கடல்கடக்க வைக்கப் போறான். அப்படியெனடா யாழ்ப்பாணம் போறது எண்டுதானே அர்த்தம். இஞ்ச எட்டு மணிநேரம் பக்ரியில அடிக்கிறத. அங்க யாழ்ப்பாணத்தில நாலுபேருக்கு சாதகம் எழுதி, ரெண்டு பேருக்கு ரேகை பாதத்தெண்டா இதே டொலர் அங்க ரூவாயில வாங்குவன். உங்க சாத்திரத்த நம்பிற சனம் குறைஞ்சு போகிது. அதுக்கு எங்கடை ஊர்தான் சரி.”

“நன்றிகள் ஐயா... நன்றிகள்...”

காட்சி - 4

போன வருடம் செப்டம்பர் மாதக்கடைசியில் பூட்டிய ஜன்னலை திறந்தேன். சில்லுட்டது வீட்டின் உள்ளே நுழைந்த காற்று. ஜன்னலை ஒட்டி சடைத்துப் பெருத்து இருந்த செர்ரி மரம் வெள்ளைப் பூவாய் குலுங்கிக் கிடப்பதை காண மனம் சொக்கிற்று. இலை தெரியாது கும்பலாய் குவிந்து கிடக்கும் பூக்களை ஊடுருவிய காற்று ஜன்னல் வழியே வீட்டினுள் புகுந்தது. வீடு முழுவதும் குளிர்ந்த வாசம். இளவேனிற்சாலத்துக்கு என்று ஒரு தனிவாசம். பூ வாசம்! பால்ய ஸ்நேகிதியை வாழைமரக் காட்டுக்குள் வைத்து அழுக்கிப் பிடித்த போதும் இதே இளவேனில் வாசமே அவளிலும் வீசியது.

என்னதான் சொகுசான வாழ்க்கையென்பதானும் எங்கட யாழ்ப்பாணம் மாதிரி வறாதன்னை, சமாதானமோ இன்னாட்டி ஏதாவது ஒரு தீர்வு சீனாட்சீட்டுத்தெண்டு கேள்விப்பட்ட உடனடியே ஊருக்கு போற பூதல் ஆள் நானாததான் இருக்கும்.

“ஏங்க?” ராதிகாவின் குரல் காதுக்குள் மெல்லியதாய் கேட்டது.

“ம்..”

“ஜன்னல் மூட்டாமா, குளிருது.”

என் பதிலை எதிர்பார்க்காது கட்டிலை விட்டு எழுந்து சென்று ஜன்னலை சாத்திவிட்டு மீண்டும் வந்து கட்டிலில் பலமாய் விழுந்தாள். உடையாத மெத்தை சத்தமிட்டு குலங்கி பின் அடங்கியது.

“இந்த இளவேனிலோட பூ மணம் வீட்டுக்குள்ள நல்லா மணக்குதே நீ உணரல்லியா?”

“நீங்க வேறே... லைட்ட ஆப் பண்ணுங்க... படிச்சது போதும். இன்னைக்கு வாங்கிட்டு வந்த ஸ்பிரே அது. புதுசா ஸ்பிரிங் ப்ரஷ் எயார் ஸ்பிரே”. வீடு முழுக்க ஸ்பிரே பண்ணியிருக்கேங்க. அதோட வாசம்.” சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தாள்.

புத்தகத்தை மூடும் முன்னமே பால்ய ஸ்நேகிதி காணாமல் போனாள்.

என் மேல்தாவி. என் தலைமட்டில் இருந்த விளக்கை அணைத்தாள். அவனது பாரமான உடம்பு என் நெஞ்சை அழுக்க மூச்சு தடைப்பட்டு பின் சற்று கூடுதலாக வந்தது.

அவள் தன் தலையணையைத் தவிர்த்து என் தலையணையில் பாதி இழுத்து தன் தலையை வைத்துக் கொண்டு காதுக்குள் மூச்சு விட்டாள். நான் மல்லாக்கப்படுத்துக் கிடந்தேன்.

“ஏங்க?” இருட்டுக்குள் ராதிகாவின் குரல் மிகமிக சன்னமாக கேட்டது.

“ம்..”

“உங்க ஊர்ல சண்டை முடிஞ்சிருச்சாம்ல.”

“ம்..”

“உங்களுக்கு நாடு கூட கிடைச்சிருச்சாம்ல.”

“இதெல்லாம் உனக்கு யாரு சொன்னது.”

“அதுதான் எல்லா ரேடியோல்லையும் பேசிக் கிறாங்களே... ப்ரீ பேப்பர்ல கூட போட்டுருக்குது பாத்தேன்.”

அவள் சுருள் முடி கூந்தலுக்குள் விரல்களை நுழைத்து மெல்லதீர்வாய் தலையை கோதிக் கொடுத்து விட்டு ”உனக்கு நித்திரை வரல்லயா? எனக்கு வருது. படு!” என்றேன்.

“எப்படியெல்லாம் அவங்கள திட்டி திட்டி எழுதினீங்க. இப்ப என்னாச்சு. கடைசியா அவங்கதான ஜெயிச்சாங்க.”

பூட்டிய ஜன்னல் ஊடாக தூரத்தே பறக்கும் ஆகாய விமானம் மின்மினி பூச்சி போன்று இருந்தது. இப்போது இருட்டுப் பழகி இருட்டுக் குள்ளும் பொருட்களின் அடையாளம் தெரிந்தது.

“ஏங்க?”

“ம்..”

“என்ன மௌனமாயிட்டீங்க” எழுந்து என் முகம் பார்த்தாள். பின் நாடியை பிடித்து அவள் பக்கம் என் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டாள்.

“நித்திர வருது.” புரண்டு படுத்தேன்.

“உங்க ஊர்லதான் சண்டை முடிஞ்சிருச்சே...” தொங்கி நின்றது அவள் பேச்சு.

“சரி அதுக்கு என்ன இப்ப?” எனக்கு எரிச்சல் கூடிற்று.

“உங்க சிலோன்காரங்கள விட எனக்கு தான் ரொம்ப சந்தோசம், உங்க ஊர்ல சண்டை முடிஞ்சதுல”

“ஏன்?”

மௌனமாக சில வினாடிகளை கடத்தினாள்.

“உங்க ஊர்லதான் சண்டை போடுறது விட்டுட்டாங்கல்ல... அப்ப நீங்க இனி கதை எழுதமாட்டீங்கல்ல...”

இவ எப்பவும் இப்படித்தான். நடக்கிற விசயத்த கதைக்கச் சொல்லி. எத்தன தடவை சொன்னாலும் கேட்பதில்லை.

உடல் சோரப் பிடிப்பில்லாமல் போனது.

மனதும் உடம்பு போலவே விழித்திருந்தது. கட்டிலை விட்டு எழுந்து ஜன்னல் கண்ணாடியை சிறு இடையாக திறந்தேன். சில்லிட்டது இளவேனிற் காற்று. ஜன்னலுக்கு அப்பால்

வானம் தொடும் தூரம் வரை பரந்து விரிந்தது. புற்றரை. மெல்லிய பனிப் புகார். தூரத்து வெளிச்சத்திலும் நட்சத்திர, நிலவு வெளிச்சத்தாலும் துள்ளி திரியும் முயல் ஒன்று அழகாய் தெரிந்தது. அது காட்டுமுயல். அதன் ஒவ்வொரு துள்ளலுக்குப் பின்னும் அதன் அவதானமும் குழல் மீதான பயமும் தெரிகிறது. நெடுநேரம் அதை ரசிக்க கூடியதாக இருந்தது. ஒன்றாகி பலவாகி நூறாகி இப்புற்றரையெல்லாம் துள்ளி திரிந்தால் எப்படி இருக்கும்? அது அழகாக இருக்காதோ என்னமோ.

நெடுநேரம் இருட்டை ரசித்துப்பார்த்ததாலோ அல்லது வேறு காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, கிறுகிறுப்பு வந்தது. தலையை கண்ணாடியில் முட்டினேன். வானத்தில் இருந்து புகை வடிவில் சுழல் காற்று போல் எதுவோ பூமி நோக்கி வருவதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது.

அந்தப் புகையிலிருந்து வெட்டுக்கிளிகள் புறப்பட்டுப் பூமியின்மேல் வந்தது அவைகளுக்குப் பூமியிலுள்ள தேள்களின் வல்லமைக்கொப்பான வல்லமை கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்களைக் கொலை செய்யும்படிக்கு அவைகளுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படாமல், ஐந்து மாதமளவும் அவர்களை வேதனைப் படுத்தும்படிக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது அவைகள் செய்யும் வேதனை தேளானது

கொசுறு

காலம்:- 15-ஆணி-2012

இடம்:- கூதல் தேசங்களின் ஏதேனும் ஒரு நகரம். அந்நகரங்களில் இருக்கும் ஏதேனும் ஒருமாளிகை வீடு. குடிசை எதுவாகவாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு குடியிருப்பில் ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி ஒன்று உண்டு. இப் பெட்டியின் சிறப்பம்சம் என்னவெனில் 33 அலைவரிசைகளில் தமிழ் பேசக்கூடியது. ஆங்கிலத்தில் காட்டக்கூடியது.

“இன்று நாம் கருத்துரையாட எடுத்துக் கொண்ட விடயம் மிகவும் உணர்வு பூர்வமானது. நாம் எமது தேசத்தை விட்டு அகதிகளாக உலகம் பூராவும் அலைய ஆரம்பித்து 35 ஆண்டுகளாகிவிட்டது. எமது அகதி வாழ்க்கைக்கு ஒரு எல்லை வந்துவிட்டது. எமது யாழ் மண்ணில் விடிவு மலர்ந்து விட்டது. 35 ஆண்டுகாலப் போரின் பயனாக எமது மண்ணில் சுதந்திரப்பூ பூத்துள்ளது. தபால் வினியோகிக்கப்படுகின்றது. தொலைபேசிகள் சிணுங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. சவர்காரம், சாம்பூ, வெளிநாட்டுப் புகைபாணம், மதுபாணங் கூட வந்துவிட்டது. இப்படி ஒரு நாளுக்காகத்தானே நாம் காத்துக்கிடந்தோம். இந்த கூதல் வாழ்க்கைக்கு, இந்த அடிமை வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவு சொல்லி விட்டு நாம் இப்போது யாழ்பாணம் செல்லும் நேரம் வந்துவிட்டது. யாழ்பாணம் செல்லும் முன் கருத்துரையாட வாருங்கள் நேயர்களே. முதல் நேயர். இணைப்பில் யாரோ?”

¹ - கலிங்கத்துப்பரணி

² - வெளி 13:1-4

³ - வெளி 9:3, 5-1

வாய்மொழி உள்ளிட அனைத்து ஊடகங்களாலும் என்னுள் சேமிக்கப்பட்ட பயம், ஏக்கம், தவிப்பு, குதூகலம் போன்ற உணர்வுகளுடன், கொடும்பு யாழ்ப்பாணம் ஊடாக, பருத்தித்துறையில்....! 17 வருடங்கள் மறந்த எனது கால்கள் பதிந்தது.

கோலம் மாறியது இடங்கள் மாத்திரமே (இரணுவநடமாட்டம் உட்பட) நடைமுறை மாறியது மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் முறைகளில் மாத்திரமே (ரீயூசன்) மற்றவை எல்லாம்...எல்லாம்!! அப்படி...அப்படியே!!

ஈழத்தின் இலக்கியத்தளத்துள் பேசப்படும் நலித்திய எழுத்தாளர்களில் தெனியானும் ஒருவர். அவருடன் நெல்லியடிக் கருகாமையில் இருக்கும் தேவரையாளி என்னும் கிராமத்தில்உள்ள தேவரையாளி மகாவித்தியாலயத்தில் (தேவரையாளி என்பது ஒரு கிராமத்தின் பெயர் என்பது தெனியான் மூலமாகவே நான் அறிந்துகொண்டேன்) ஹாட்லிக்கல்லூரியின் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் க.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், 2001ஆண்டு யூலை மாதம் மூன்று நாட்களில், சில மணிநேரங்கள் பழகும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார்.

தனிமனிதனின் பேசும், எழுதும் சுதந்திரமானது அனைத்து மட்டங்களிலும் மதிக்கப்படவேண்டும், பேணப்படவேண்டும் என்பதில் உறுதியாகவுள்ள ஒரு இலக்கிய வாதியிடம், இலக்கியத்தகமைகள் எனப் போற்றும், பாதுகாக்கும் மரபுகள், பணியாரசுகள் எதுவுமே அற்ற நான் எமது சமூகப் பிரக்ஞைத் துகள்களுக்குள்ளும் பரவிப்படர்ந்துள்ள சாதியமும் -சமூகமும், அதன் வரையறுக்கப்பட்ட தன்மைகளுக்கப்பால்! இலக்கியமும் -சமூகமும் கொண்டுள்ள உறவுகளின் மதிப்புகளையும், அதன் பன்மைத்தன்மைகளையும் அடையாளம் துளவும் எத்தனத்தில் சில சந்தேகங்கள் **தெனியானுடன்.**

நாதன்

ஆரம்பகால இலங்கையின் முற்போக்கு இலக்கிய முகாமில் நீங்களும் இணைந்து செயல்பட்டதாக அறிந்தேன்.

முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் அன்றைய யாழ்ப்பாணியத்திற்கெதிரான சாதியப்போராட்டமானது கம்யூனிச முழக்கங்களை முன்வைத்தே முன்னெடுக்கப்பட்டது. கம்யூனிசத்தின் சமூக-அரசியல்-பொருளாதார விடுதலைக்கும் வர்க்க விடுதலையையே ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இன்றைய சர்வதேச அரசியல்-பொருளாதாரச் சூழலில்! ஈழத்தில் இன்று சாதியப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப் படுமாயின் கம்யூனிசத்துணை எவ்வகையில் பயன் உள்ளதாக அமையும்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களை நடத்தியவர்கள் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் என்பது தவறான ஒரு கருத்து. தீண்டாமை ஒழிப்பு

வெகுசன இயக்கம். அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை, ஆகிய வெகுசன இயக்கங்களே சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்தின. குறிப்பிட்ட இந்த இயக்கங்களில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தீவிரப்பங்களிகளாக இருந்து சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இந்தப்போராட்டங்கள் மூலம் கணிசமான வெற்றிகளை அன்று பெற்றோம். இந்த வெற்றிகளைப் பெற்றுத்தருவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த தத்துவத்தினின்று எழுந்த கோரிக்கைகளை வெறும் 'முழக்கங்கள்' என நீங்கள் குறிப்பிடுவது அவற்றைக் கொச்சைப்படுத்துவதாக எனக்குத் தோன்று கிறது. யாழ்ப்பாணத்துத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கணிசமான வெற்றிகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கும் இந்தக்கருத்தியல் எவ்வாறு வெறும் 'முழக்கங்கள்' என்றாகிவிடும்? சர்வதேசச் சூழலில் மாக்கிசம் என்ன முற்றாக அழிந்தா யோய்விட்டது? சில தற்காலிகப் பின்னடைவுகளை இன்று மாக்கிசம் கண்டிருக்கின்றது உண்மை தான். வரலாற்று ரீதியாக பல வெற்றிகளைக் கண்ட ஒரு கோட்பாடு, ஒரு போதும் முற்றுந் தவறாகிவிட முடியாது. சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங் களை மேலும் முன்னெடுப்பதற்கு இயலாத வண்ணம், இன்றைய யாழ்ப்பாணத்துச் சூழ்நிலைகள் மாற்றமுற்றிருப்பதற்கான நியாயங்கள்வேறு. இந்தச்சூழ்நிலைகள் மாறிய ஒரு காலகட்டத்தில், மாக்கிச சிந்தனையின் வழிநடத்தலின்றான் இந்தப்பிரச்சனை தீர்வதற்கான மார்க்கமுண்டு.

புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் (இந்துக்கள்)தமது அடையாளம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், மொழி, பாதுகாக்கப்படவேண்டும் புகலிடச் சந்ததியினரிடம் புனிதப்படுத்தி அதை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்பதான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. புகலிடத்திலும்சூட இந்துமதச் சனாதனங்களும், வர்ணாச்சிரம சாதியப்பிரிவின் அடிப்படையிலுமே இந்துத் தமிழர் வாழ்வும், உறவும் நகர்த்தப்படுகின்றது. சாதிரீதியாகவும், பண்பாட்டு வேற்றுமை களுடனும்வெவ்வேறு அடையாளங்களு டனுமான சாதியச்சமூகத்தை அனைத்துத் தமிழர்களினதும் பண்பாட்டுக்கலாச்சாரம் எனப் பொதுமைப்படுத்துவது பற்றிய உங்கள் கருத்து.

ஒரு இனத்தின் அடையாளம், பண்பாடு,

கலாச்சாரம், மொழி என்பன சிதைய ஆரம்பிக்கும் போதுதான், அவற்றைப் பேணவேண்டும், பாதுகாக்கவேண்டும் எனும் உணர்தல் அந்தஇன மக்கள் மத்தியில் மேலோங்குகின்றது. புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல. நீங்கள் குறிப் பிட்டுச்சொல்லும் புலம் பெயர்ந்தவர்களாக இருக்கும் ஈழத்தமிழர்களான இந்துக்களுக்கும் இது பொருந்தும்மதரீதியான எழுச்சியும், அதன்விளைவான அழிவுகளையும் இலங்கையில்தான், அண்டைநாடுகளில் அண்மைக்காலத்தில் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்துத்தத்துவத்தின் எழுச்சிக்கான ஆரம்பித்து யாழ்ப்பாணத்திலும் ஊன்றப்பட்டு விட்டதை அண்மைக்காலத்தில் அவதானிக்க முடிகின்றது. அதன் விளைவுகளைச் சற்றுப் பொறுத்திருந்துதான் நாம் பார்க்கவேண்டும். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களின் 'புனிதப்படுத்தல்' என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. அப்படி ஒரு எண்ணக் கருத்தினைக் கொண்டிருப்பது, தமக்குள் தாமேவளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவகைப் பிரமை என்றே சொல்லவேண்டும். ஈழத்தமிழர்கள் தாம் புலம் பெயர்ந்துவாழும் நாடுகளில், அந்தநாடுகளின் வாழ்க்கைமுறைக்குள்-நாட்டின் சூழ்நிலைக்குள் தவிர்க்க இயலாதவாறு எல்லோரும் உள் வாங்கப்படுகின்றார்கள். புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்களின் இளைய சந்ததியார் மத்தியில் இந்தமாற்றம் தவிர்க்கஇயலாதவாறு மிக விரைவாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப்புதிய தலைமுறை 'புனிதப்படுத்திக்' கொடுப்பதைப் பெற்று அதனை உள்வாங்கிக் கொள்ளுமா? என்பது நியாயமான ஒரு கேள்வி.

யாழ்ப்பாணத்து மண்ணில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றவேளை, இங்கிருந்து சுமந்துகொண்டு சென்றசாதிய உணர்வின் வெளிப்பாடு 'புனிதப்படுத்தல்' என்னும் அவலமாக இன்று வெளிப்படுகின்றது. அது இந்துக்கள் மத்தியில் மாத்திரம் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இந்துக்கள் மத்தியில் தீவிரத்துடன் வெளிப்படுகின்றது. வேறெந்த வகையிலும் சமூகத்தில் தன்னை உயர்ந்த ஒரு மனிதனாக வெளிப்படுவதற்கு இயலாத ஒரு யாழ்ப்பாணத்தான், எப்பொழுதும் தன் சாதியைச்சொல்லி எப்படியும் தான் பெரியவன் தான் என தனது தோளில்தானே தட்டிக் கொள்ளும் வழமையான கைக்கரியந்தான் இந்தப் 'புனிதப்படுத்தல்' என்பது. இது வெறும் கேலிக்கூத்து. இனம், மதம், பிரதேசம் என்று வரும்போது பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பன வேறுபடுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒருசாதி,

ஒருசாதிக்குள் இருக்கும் 'பகுதிகள்' என்பனவற்றுக்கிடையேயும் இந்த வேறுபாடுகள் சிறிய அளவில் இல்லாமற்போய்விடவில்லை. ஆனால் இன. மத வேறுபாட்டால் பிளவுபட்டவர்களுக்கு இடையே இருக்கும் வேறுபாடுகள் போன்று ஆழமானவை அல்ல, சாதி, சாதிக்குள் இருக்கும் 'பகுதி' என்பவற்றால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் பண்பாட்டுக் கலாச்சார வேற்றுமைகள், இந்தப் பொது நியதிகளுக்கப்பால் சனாதனிகளுக்கும், வர்ணாச்சிரமிகளுக்குமென சிறப்பான பண்பாடு, கலாச்சாரம் ஒன்றிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இவர்கள் ஆரியமயப்பட்டிருத்தலைத் தமது சிறப்பான பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொள்ளலாம். பண்பாடுகளுக்கிடையே உள்ள வேற்றுமைகளைப் பெரிதுபடுத்தும் போக்கினால், 'புனிதப்படுத்தலை' விரும்புவோர் குறிப்பிட்ட ஒரு சாதியே பல 'பகுதிகளாக'ப் பிளவுபடும் ஆபத்து உண்டென்பதை உணரவேண்டும். ஈழத் தமிழர்களுக்கிடையே சிறு சிறு வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், எல்லோரையும் ஒன்றினைக்கும், பண்பாடு, கலாச்சாரம் இருக்கவே செய்கின்றது. பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பவற்றோடு இனம், மொழி, மதம், நாடு என்பனவும் ஈழத்தமிழர்களைப் பொதுமைப்படுத்துகின்றன. 'புனிதப்படுத்தல்' செய்து அடுத்த சந்ததிக்குக் கையளிக்கவிரும்புகின்றவர்கள் மாத்திரம் ஈழத்தமிழர்கள் என்றால், ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை யாரென்று குறிப்பிடுவது? அவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள் அல்ல என்றா கருதுகின்றீர்கள்? ஈழத்தமிழர்களுக்குப் பொதுவான ஒரு பண்பாடு, கலாச்சாரம் இல்லை என்ற கருத்தையே உங்கள் வினா உள்ளடக்கி இருக்கின்றது. பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் சாதி அடிப்படையிலான வரம்புகளை இறுகப்போட்டு தமிழர்களைப் பொதுமைப்படுத்துவதில் இருந்து தவிர்த்து பிளவுபடுத்திச் சிதைத்து விடும் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக தோன்றுகின்றது. இந்த கைய சிந்தனை ஆறுமுகநாவலர், சேர். பொன். இராமனாதன் போன்ற சாதிமாண்களின் வாரிசுகளிடையே தோன்றி இருக்கும்

கட்டமைப்புகளைச் சிதைத்துப்பார்க்கும் நவீன சிந்தனையின் குரலாக நான் காணுகின்றேன்.

ஈழத்தில் நடைபெறும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும், அதன் வெற்றியுமே சாதிகளற்ற சமூக விடுதலைக்கும் தீர்வாகும் என்பதான புகலிடப் பெரும்பான்மையினரது நம்பிக்கைபற்றி!!!

இந்தவினா இதற்கு முன்னர் கேட்கப்பட்ட வினாவில் இருந்து முற்றாக முரண்டு நிற்கின்றது. புகலிடம் தேடிப்போன சாதிமாண்கள் 'புனிதம்' பேசி எவ்வாறு சாதியைத் தக்கவைக்கலாம் என எண்ணுவதை முந்திய வினாவுக்கூடாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டில் தலித்துக்களுக்கு எதிரானவர்கள் முன்வைக்கும் 'புனிதம்' புலம் பெயர்ந்த ஈழத்துச் சாதிமாண்கள் தாம் எழுந்து நிற்பதற்கு உதவும் ஊன்றுகோலாக அதனைப்பயன்படுத்த எண்ணுவதை உணர்த்துகின்றது. சாதிகளற்ற ஒரு சமுதாயம் உருவாவதை விரும்பாத இவர்கள், ஈழத்தில் அப்படியொரு சமுதாயம் உருவாகும் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்களாக எப்படி இருப்பார்கள்? அத்தகைய உயர்ந்த ஒரு சிந்தனை இவர்கள் மத்தியில் எப்படி உருவாகும்? 'புகலிடப்பெரும்பான்மை' என இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை தப்பித்துக் கொள்ளுங்காண ஒரு வாய்ப்பினைத் தேடி வைத்துக்கொள்ளும் நோக்கம் கொண்டதென்று நான் கருதுகின்றேன். இந்த வினாக்களின் அடிப்படை முரண்பாடுகளைப் புரிந்துகொண்டு இந்தவினாவைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

ஒருவன் தனது மொழியை மாற்றலாம், தனது மதத்தை மாற்றலாம். ஆனால் அவன் பிறந்த சாதியை மாத்திரம் மாற்ற முடியாது. சாதியை மாற்றவேண்டும் என்பது சாதியத்துக்கு எதிரான எமது போராட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமல்ல. சாதிகளற்ற ஒரு சமுதாயம் உருவாகும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுமில்லை. அப்படியொரு சமுதாயம் உருவாகுமேயானால் அதனை வரவேற்கும் முதல் மனிதனாக நான் இருப்பேன். சாதி காரணமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் அற்ற ஒரு சமுதாயம் உருவாகவேண்டும் என்பதுதான் அறுபதுகளில் நடைபெற்ற அதற்கான போராட்டம் பற்றி நான் முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன் அந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலைகள் ஆயுதம் தாங்கி போராட்டத்தின் எழுச்சியுடன் தடைப்பட்டுப்போனது. அன்றைய போராட்டம் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லமுடிந்திருந்தால் மேலும் கணிசமான

வெற்றிகள் பலவற்றைக் கண்டிருக்கலாம். இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஆயுதம் தாங்கிய இனவிடுதலைப்போராட்டம் 'சாதிகளற்ற' (சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளற்ற) சமூகவிடுதலைக்குத் தீர்வாக அமையுமென நம்பிக்கைகொள்ள முடியவில்லை துப்பாக்கியின் சத்தத்தில் சாதியக்குரல் அமுங்கிக் கிடக்கின்றது. சாதியவெளிப்பாடுகள் பதுங்கி ஒழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வளவுதான். அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை. சாதியத்துக்கு எதிரான வர்க்கசிந்தனை உடையவர்கள் தான், அறுபதுகளில் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இணைந்து நின்றார்கள். ஆயுதம் தாங்கிப்போராடுவதற்குப் புறப்பட்டவர்கள் இன விடுதலையை நோக்கமாகக் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். சாதியத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றவர்களின் பிரதிநிதிகளும் இந்தப் போராட்டத்தில் இணைந்து நிற்கின்றார்கள். அதனால் சாதியத்துக்கு எதிராக முழுமையான ஒரு பார்வையை இவர்களால் செலுத்த இயலாது. அதேசமயம் அறுபதுகளின் பின்னர் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தினால் சாதியத்தின் வீறு தணிந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றேன். சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதிலெல்லாம் இந்த சாதியம் வீறுகொண்டு எழுந்தாடிய சமயங்களையும் நான் அறிவேன்.

பெரும் கல்விமானும் பிரபல இலக்கியவாதியுமான ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், வலிகாம இடப்பெயர்வின்போது வடமராச்சிக்குக் குடும்பத்துடன் வந்து நண்பர் ஒருவரின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தார். அவர்தங்கியிருந்த இல்லத்துக்கு அருகிலிருந்த ஆலயத்துக்கிணற்றில் அவர் குடும்பம் நல்லதண்ணீர் அள்ளிப்பயன்படுத்திவந்தது. விடுதலைப்புலிகள் வடமராச்சி விட்டுவெளியேறிய மறுநாள் அந்தக் கிணற்றில் நீர் அள்ளிவரச்சென்ற அவர் குடும்பத்தவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, தூஷித்துத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்கள். இப்படி பல சம்பவங்கள் எனக்குத் தெரியும். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் சாதிய வித்துக்களை விதைத்து வளர்க்க எத்தனிக்கும் 'புகலிடப் பெரும்பான்மை'யும், துப்பாக்கியைக்கண்டு உள்ளடங்கி நிற்கும் ஈழத்துச்சாதியவெறியும் அப்படியொரு நம்பிக்கை கொள்வதற்கு இடையூறாக நிற்கின்றது.

இந்தியாவில் கூர்மை அடைந்துள்ள தலித்துக்களின் உரிமைப்போராட்டமானது, தத்துவார்த்தரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், இலக்கியங்களினூடாகவும்

எழுச்சியுடன் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற இன்றைய சூழலில் ஈழத்தின் தேசிய வாதத்திற்குள் இருந்து இலங்கைத் தலித்துக்களுக்கான உரிமைப்போராட்டம் பற்றி.

உங்களது வினாக்கள் மீண்டும் மீண்டும் நான் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்குள்ளே என்னை இழுத்துச் சென்று விட்டுவிடுகின்றன. இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் தலித்துக்களின் உரிமைப்போராட்டம் இன்றுதான் கூர்மை அடைந்துள்ளது. இலங்கையில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியத்துக்கான இந்தப் போராட்டம் அறுபதுகளில் தீவிரம் அடைந்துவிட்டது என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற இப்போராட்டம் ஒரு தத்துவார்த்தப்பின்னணியில் நடைபெற்றது என்பதனைத் திரும்பத் திரும்ப நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சாதியத்திற்கு எதிரான இலக்கியங்களின் முன்னோடியும் யாழ்ப்பாணம் என்றே சொல்லவேண்டும். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கணிசமானபங்கு சாதியம்பற்றிய இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அதன் வெற்றிக்கும் சாதியம் பற்றிய இலக்கியங்களே பெருமளவு காரணமாக அமைந்தன. அவற்றை இன்று தலித்தியப் பெட்டிக்குள் அடைத்துப்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏதுமில்லை. இவ்வாறு குறிப்பிடுவதால் அவை தலித்திலக்கியங்கள் இல்லை என்றாகிவிடாது என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். தமிழ்நாட்டில் தலித்திலக்கிய முன்னோடியாக டானியல் அவர்களை ஏற்று இன்று அவரைக் கொண்டாடுகின்றார்கள் என்றால், ஈழத்தில் எழுந்த சாதியம் பற்றிய இலக்கியங்களின் தாக்கம் அங்கு உணரப்படுகின்றது என்பதை நாங்கள் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் ஈழத்துத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைப்போராட்டம் பற்றிய எனது கருத்தை முன்னரே தெரிவித்திருக்கின்றேன்.

சமகாலப் படைப்பிலக்கிய வெளியீடுகளினூடாக மேற்கொள்ளப்படும் மாக்ஸீய், பின்நவீனத்துவ, தலித்திய, விவாதங்களில் உங்களது வினையும் எதிர்வினையும்.

குறிப்பாக எதனையும் கேட்காது 'விவாதங்களில்' எனப் பொதுவாகச் சுட்டும் இந்த வினா, எதனை வினவிநிற்கின்றது எனத் தெளிவுபடுத்தத் தவறி விடுகின்றது.

'விவாதங்கள்' எனச் சட்டப்படுவது ஏதோ ஒரு வினாவுக்கு அளிக்கப்படும் விடைக்குள் அடங்கிவிடக்கூடியதுமல்ல. நான் மாக்ஸிய நோக்குடையவன் என்பதை நான் அளித்திடும் பதில்கள் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றன. ஒருதத்துவம் முன்வைக்கப்படும் போது, அதற்கு முன்னிருந்த தத்துவங்களின் குறைபாடுகளைச் சுத்திகரிப்பதே அதன் நோக்கம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. பின்நவீனத்துவம், நவீனத்துவத்தின் குறைபாடுகளைக் களைய எழுந்த ஒரு தத்துவமாகக் கருதப்படுகின்றது. பின்நவீனத்துவத்தின் சாதகமான அம்சங்களைவிட பாதகமான அம்சங்கள் பெரிதென நான் கருதுகின்றேன். ஒரு சமுதாயத்தைப் பிளவுபடுத்தி, சிதைத்து அழித்துவிடும் தத்துவமாக எனக்கு அது தோன்றுகின்றது. ஈழத்தின் தேசிய இன விடுதலைப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லத்தகுந்த ஒரு தத்துவமாக அதைக் கொள்ள நினைப்பதுசூட மிகப்பெரியதவறு. இன ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துவதுபோல ஒரு பார்வைக்குத் தோன்றினாலும், இன்னொரு நோக்கில் தமிழ் இனத்தையே கூறுபோட்டுச் சிதைத்துவிடும் இயல்பினைக் கொண்டதாக இது இருக்கின்றது. அதுதான் உங்களது 'புனிதப்படுத்தல்' பண்பாடு பேணுதல் வினாக்கள் என்பதை மீண்டும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

தலித்தியம் என்று வரும்போது அதன் சாதகமான அம்சங்களே நிறைய உண்டு. அதேவேளை பாதகமான அம்சம் இல்லாமல் இல்லை. தலித்துக்கள் தனித்து அரசியல் மயப்படும்போது உருவாகக்கூடிய விளைவுகளை மகிழ்ச்சியுடன் நோக்கமுடியாது. தமிழ்நாட்டுச் சாதிய அரசியலின் பாரதூரமான விளைவுகளை நாம் இன்று கண்டுகொண்டிருக்கின்றோம். இதன் பயங்கரங்கள் எதிர்காலத்தில்தான் மேலும் தெரியவருமென நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

உங்களது 'மரக் கொக்கு' நாவலில் வரும் உயர்சாதிப் படிமமான விஜயலட்சுமியும், அப்பாத்திரத்திற்குரிய சில உரைநடைகளும், மேட்டுக்குடியினர்மீதான அனுதாபத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்களை உள்ளடக்கியிருப்பதாக எனது வாசிப்பில் உணருகின்றேன். அதன் காரணமாகவே 'மரக்கொக்கு' நாவலுக்கான பாராட்டுக்களும், பரிசுகளும் கிடைத்திருக்குமோ!! என்பதான எனது சந்தேகம்பற்றி.

உங்கள் சந்தேகத்தைத் தெளிவுபடுத்தி பதில் அளிக்க வேண்டியவர்கள் எனது

'மரக் கொக்கு' நாவலுக்குப் பரிசும், பாராட்டும் தந்தவர்களே அல்லாது, நானல்ல. உயர்சாதித் தமிழர்கள் மீது 'அனுதாபத்தை' ஏற்படுத்து ம் இலக்கியங்களுக்குத்தான், இங்கு பரிசும் பாராட்டும் கிடைக்குமோனாள்

டானியல் அவர்களின் நாவல்களுக்குப் பரிசும் பாராட்டும் கிடைத்திருக்க நியாயமில்லை. டானியல் அவர்களின் படைப்புக்கள் பெரும்பான்மையான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீதுதான் அனுதாபத்தைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியன, சாதி வெறிபிடித்த உயர்சாதித் தமிழர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அடக்கி ஒடுக்கும் சமூக அதிகாரமுடைய பாத்திரங்களாக அவரது படைப்புக்களில் யதார்த்தமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றார்கள். அதிகாரமுடைய அத்தகைய பாத்திரங்களில் தங்களைக் கண்டு கண்டு உள்ளூர்ப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றவர்களுக்கு விஜயலட்சுமி போன்ற பாத்திரங்களை சீரணிக்க முடியாமல் இருக்கும் என நான் எண்ணுகின்றேன். சாதியை மாத்திரம் உயரத்தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு உள்ளே நாறிக் கிடக்கும் யதார்த்தத்தைக் கண்டு கொள்ளக் கூச வேண்டியதில்லை. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் மறுபக்கம்- இதுவரை பார்க்காத இருண்ட பக்கத்தை 'மரக்கொக்கு' வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றது. இந்த 'மரக்கொக்கு' சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் விமர்சகர் கே.எஸ் சிவகுமாரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வினை அந்த மண்ணின் வாசனையோடு நுகர வேண்டுமோனாள் தெனியானின் 'மரக் கொக்கு' நாவலைப்படிக்கவேண்டுமென காலஞ் சென்ற எழுத்தாளர் வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உங்கள் சந்தேகம் உங்கள் மீதே இப்பொழுது எனக்கு அனுதாபத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

இதுவரைகால உங்களது படைப்பிலக்கியப் பதிவுகளினூடாக எமது சமூகத்துள், கருத்தியல் மாற்றத்திற்கான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதுகின்றீர்களா? இருப்பின் அவை எந்தமட்டத்தில்?

ஒரு இலக்கியப் படைப்பு அதன் வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளை, அதன் படைப்பாளி வெளிப்படையாகக் கண்டு கொள்வதென்பது இயலாதகாரியம். எனது இலக்கியப் படைப்புகள் ஏற்படுத்தி இருக்கும் அதிர்வுகளைச் சில சமயங்களில் நான் கண்டு கொள்ளமுடிந்தது. உதாரணமாகச் சொல்வதானால் 'மரக்கொக்கு' உங்கள்மீது ஏற்படுத்தியிருக்கும் அதிர்வினை நீங்கள் தொடுத்த வினாவுக்கூடாக நான் காண்கின்றேன். இந்த மயக்கம் மத்தியில் சமூகக்கொடுமைகள் இழைக்கின்றவர்களின் உள்ளங்களிலும் எனது எழுத்தும் பேச்சும் அதிர்வுகளை உருவாக்கி இருக்கின்றன. அந்த அதிர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளைச் சிலசமயங்களில் நான் அவ்வப்போது கண்டிருக்கின்றேன். ஒரு வகுப்பறையில் எனது சிறுகதை ஒன்று வாசிக்கப்பட்ட சமயம், அந்த வகுப்பில் இருந்த மாணவன் ஒருவன் கண்ணீர்விட்டு அழுத சம்பவம் ஒன்று எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். இன்னொரு சிறுகதை ஒன்றைப்படித்த மாணவர்கள் சிலர் சேர்ந்து என்னிடத்தில் வந்து, «எதிர்காலத்தில் இப்படி ஒரு நிலை இருப்பதற்கு நாங்கள் விடமாட்டோம்» எனச் சபதம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். இப்படி எனது படைப்புகள் கொடுத்த அதிர்வுகளை நான் கண்டிருக்கின்றேன். எனது படைப்புக்களைப் படித்துவிட்டு, பாராட்டுவதும் முகம் சுழிப்பதும், பாராட்டிக் கடிதம் எழுதுவதும் கருத்தியல் மாற்றத்திற்கான அதிர்வுகள் அல்லாது. வேறென்ன என்று சொல்வது.

! புகலிடங்களில் இருந்து வெளிவரும் சிறு சஞ்சிகைகள் பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம்

புகலிடத்துச் சஞ்சிகைகள் பற்றி ஆழமான ஒரு கருத்தைச் சொல்லுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு எனக்கில்லை, கனடாவில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'நான்காவது பரிமாணம்' எனது தம்பி க.நவம் என்பதால் தவறாமல் அந்தச் சஞ்சிகை எனக்குக் கிடைத்து வந்தது. இப்பொழுது அந்தச் சஞ்சிகையும் நின்று போனநிலையில் ஒழுங்காக எந்தச் சஞ்சிகையும் படிப்பதற்கு எனக்குக் கிடைப்பதில்லை. 'அம்மா' மாத்திரம் தவறாமல் இப்பொழுது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது, படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். புகலிடத்தில் வாழும் இலக்கிய ஆர்வமுடையவர்களின், ஈடுபாடும், அக்கறையும் அவர்கள்மீது மாரியாதை கலந்த ஒரு அன்பை எனது உள்ளத்தில் உருவாக்கி விட்டிருக்கின்றது. சிலரதுகாத்திரமான இலக்கிப் படைப்புகள், குறிப்பாகச் சிறுகதைகள் இச்சஞ்சிகைகளில்

வெளிவருகின்றன. இலக்கியச் சர்ச்சைகள் சில சமயங்களில் ஆரோக்கியம் இல்லாதவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட தாக்குதல்களும், சொல்லத்தகாதவிதமாகச் சொல்லுதல்களும், அதிமேதாவித்தனங்களும் அருவெருப்பாக உள்ளன. ஈழத்தில் இல்லாத விதமாக, தத்துவார்த்தக் குழப்பங்களும் சிலசஞ்சிகைகளில் இடம் பெறுகின்றன. இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும்மேலாக இந்தச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களை நான் மிகவும் மதிக்கின்றேன். பாராட்டுகின்றேன். இவர்களது முயற்சியினால் தமிழ் இலக்கியத்தில் அழியாது தேறி நிற்கப்போகின்றவற்றை நான் வரவேற்கின்றேன்.

இலங்கையில் இருந்து
தொடர்ச்சியான
இருமாத இதழ்
மூன்றாவது
மணிதான்

தொடர்புக்கு:
Editor,
37,05, Vouxhall Lane,
Colombo-02
Sri Lanka

ஐயர் மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டு போற போக்கப்பார்த்தால் சிவராசாவுக்கு சீ எண்டு போச்சு. 12 மணிக்கு நாள் எண்டு நோட்டீசில போட்டாலும் 3 மணியாகுது இன்னும் தாலி கட்டியில்ல. ஐயரையும் மனிசியையும் மணிக்கூட்டையும் அடிக்கடி பார்த்தபடி, மனைவி புவனத்துக்கு புரிந்துவிட்டது. அதைச் சமாளிப்பதற்காக அடிக்கடி சிவராசாவைப் பார்த்து சிரித்துக் கொள்கிறார். ஐயருக்கு இண்டைக்கு வேற கலியாணம் இல்லப்போல வலு ஆறுதலா மந்திரங்கள் வச்சு தாழிக்கிறார்.

சிவராசா பிரான்சுக்கு வந்து 15 வருசத்தில் கலியாணம் கொண்டாட்டம் எண்டு எதுக்குமே போனதில்ல. மனிசி புவனத்த அனுப்பிப் போட்டு வேலையே கதியெண்டுக்கிடப்பான். இண்டைக்கு இவரின் பெறா மகன்ர கலியாணம் எண்ட படியால் தகப்பான் தாய்க்கு நிண்டு தார வார்த்துக் குடுக்க புவனம் விடாப்பிடயா வேண்டி நிண்டதால சிவராசா வேண்டா வெறுப்பா சம்மதிச்சான்.

நாலு முறைக்கு பத்துமுறையெண்டு வேட்டியைக் கழட்டிக்கழட்டி ஒழுங்காக் கட்ட முடியாமல் ஆரோ உறவினரக் கொண்டு கட்டி முடிச்சு தலப்பாகையையும் கட்டுற அளவில் சீமான் சரியாக் களச்சிட்டான். புவனத்துக்கு மட்டும் இண்டைக்கு மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி. சிவராசாவக் கலியாணம் கட்டி 15 வருசமா பட்டுவேட்டி பட்டுச்சேட்டு தலப்பா எண்டு அட்டகாசமா பார்த்ததே இல்ல. இந்தக் கோலத்தில் கணவனை அடிக்கடி பார்த்து ரசித்துக்கொண்டாள்.

கைதடி நாலாவரைப்பகுதியில ரவுசர் போட்டு வேலைக்குப்போன ஒரே ஆள் சிவராசாதான். அந்தச் சமூகத்திலேயே சிவராசாவுக்கு தனிமரியாத. சிவராசா வளர்ந்து ஆளான பிறகுதான் அந்த ஏரியாவிடில ஒலக்கொட்டகையில் சனசமூக நிலையம் உருவானது. எட்டாம் வகுப்புப் படிச்ச முடிச்சப்போட்டு வீட்ட இருந்த புவனத்த டீச்சராக்கி ஒரு சின்னப் பாலர் பாடசாலையும் துவங்கிச்சினம். சனசமூக நிலையத்தில் சிவராசாவும் புவனமும் அடிக்கடி சந்திச்சதில்தான் கலியாண செட்ரில்மண்டும் வந்தது.

இவர்கள் இரண்டுபேருடைய கலியாணத்தையும் தடல் புடலா செய்யவேண்டும் எண்டு ஊர்ச்சனம் முழுமுச்சா

சிவன்

இறங்கி வேல செய்தவ. பெரிய பந்தல் போட்டு மல்லாகத்தில் இருந்து மணவற கொண்டுவந்து பூட்டி தடல்புடலா எல்லா ஒழுங்கும் செய்தும் மேளமும் ஐயரும் மட்டும் கிடைக்கவேயில்லை. யாழ்பாணத்தில் ஒரு ஏரியாவும் விடாமல் சாதிய மறைச்சி பெரிய தவில் நாதஸ்வர வித்துவாங்களில் இருந்து டப்பா தவில் நாதஸ்வரகாரர் வரையும் தேடி முயற்சி செய்தினம். கடசியில் சாதி எண்வெண்டு அறிஞ்சி யாருமே வர மறுத்திட்டாங்கள். ஐயருக்குப்பதிலா பண்டாரி கூடக் கிடைக்கவில்லை. நாலாவரையிலேயே எந்தக்கலியாணமும் நடக்காத அளவுக்கு அட்டகாசமா நடத்தவேண்டுமெண்டுதான் ஊர்ச்சனம் முடிவெடுத்திச்சினம். அது முடியாமல் போகவே வழக்கமா நாலவரைப் பாணியில் கலியாணம்முடிஞ்சது. இது புவனத்துக்கு நீண்டகாலமாக கவலை. சினிமாவில் வாறமாதிரி ஐயர் வச்ச “மாங்கல்யம் தந்துநானே” சொல்லி தங்கட கலியாணம் நடத்தமுடியாமப்போச்ச இப்ப பிரான்சுல பெறா மகன்ட கலியாணத்தையாவது வலுக்கோலாகலமாக செய்து பார்ப்பம் எண்டு முடிவெடுதாள். இந்த ஆசை இண்டைக்கு நிறைவேறினதில் புவனத்துக்கு முகம் முழுக்கச் சிரிப்பு. சிவராசாவுக்கு நேரம் போகப் போக தலயால போகுது. இப்ப கொஞ்ச நாளாவேமுதலாளியிண்ட மூஞ்ச சரியில்லை. இண்டையோட வேல காலியோ எண்ட கவலையில் தனக்குள் புகைஞ்ச கொண்டிருந்தான்.

“என்னப்பா 3 மணிக்கு வேல இன்னும் தாலிகூடக் கட்டயில்ல நான் வேலைக்கு போகவேணும்”
 “கலியாணம் எண்டா இப்பிடித்தானுங்கோ, எந்தக்கலியாணம்தான் ரைமுக்கு நடக்குது. இண்டைக்கு வேலைக்கு வரமாட்டன் எண்டு முதலாளிக்கு ரெலிபோன் அடிச்ச சொல்லுங்கோ.”
 சிவராசா மண்டைய உடச்சுக்கொண்டிருக்க புவனம் அருகில் இருந்தவரிடம் ரெலிபோனை வாங்கிக் கொடுத்து
 “இந்தாங்கோ முதலாளிக்கு அடிச்சுச் சொல்லுங்கோ”
 “ஹலோ... முதலாளியோ நான் சிவராசா பேசறன். இன்னும் கலியாணம் முடியயில்லை கொஞ்ச நேரம் சுணங்கும் போல கிடக்கு”
 எண்டு தலயச் சொறிஞ்ச கொண்டான்.
 “நீ 3மணிக்கு வருவாய் எண்டு நானும் பயணத்துக்கு ரிக்கட் பக் பண்ணிப்போட்டன். உன்னத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறன் கெதியாவா”
 “ஓம் ஓம் அஞ்ச மணிக்குள்ள வாறன்”
 புவனம் சீறினாள்
 “இண்டைக்கி ஒரு நாளைக்கி வேலைக்குப் போகாட்டால் குடியாப்பா முழுங்கீடும் நீங்கள் இடையில் விட்டுட்டுப் போனால் வாறசனம் என்ன நினைக்கும்.”
 “உனக்கு விளங்கும்தானே என்ற நிலைமை அவங்கள் எப்ப கலைக்கலாம் எண்டு

காத்துக் கொண்டிருக்கிறாங்கள்”
 “சரி சரி பொம்பிள சுறமாததிக்கொண்டு வந்திட்டா இனித்தாலி கட்டுறுதான் பாக்கி. முகத்தை உம்மெண்டு வைச்சிருக்காமல் சிரிச்சுக்கொண்டிருங்கோ”
 ஒருவாறு அஞ்சமணிக்கு தாலிகு'டி முடிய மணமாகனின் காதுக்குள்
 “குறை நினைச்சுக் கொள்ளாதீங்கோ நான் கட்டாயம் வேலைக்குப் போக வேணும். சித்தி நிக்கிறாதானே, எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளுவா”
 மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு வேட்டியக் கழட்டி எறிந்துவிட்டு ரவுசரை மாட்டிக்கொண்டு ஓட்டமும் நடையுமா போய் மெத்துறேவை பிடிச்ச வேலை இடத்தைச் சேர்ந்தான் சின்னராசா.
 தெருவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த முதலாளி சின்னராசா வருவதை கண்டதும் தனது முகத்தை இறுக்கமாக வைத்துக்கொண்டு
 “இப்ப எத்தின மணி? நேரத்தை மதிக்கத்தெரியாத உங்களுக்கெல்லாம் எதுக்கு வெளிநாடு! இஞ்ச வந்து கூடத் திருந்த இல்லை, ரவுசரையும் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு பிளேன் ஏறிட்டியள் உன்னால இண்டைக்கி என்ற பயணமும் நாசமாப் போச்சு. □ கதவை அடிச்சுச் சாத்திவிட்டு தனது பிறோக்குள் நுழைந்தான் முதலாளி.

சி. தேவதாசன்

சின்னராசா எதிர்பார்க்கவே இல்லை தன்னையே தனக்குப் பார்க்க வெட்கமாக இருந்தது. அம்மணமாக நிற்பதைப்போல கூனிக்குறுகி வெட்கத்தால் தலை குனிந்தான்.

என்றைக்கும் இல்லாமல் இன்றைக்கி எதுக்காக இப்படி ஒரு சண்டை போட்டார். இதன் பின்னணியை அவனால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. இப்போதே வேலையை விட்டுப் போகலாமா? அல்லது இவனாக கலைக்கும்வரை நிற்பதா?

சின்னராசா ஒரு கொட்டலில் வேலை செய்யும் பொழுது குணமும் அங்கு வேலை செய்தான். இருவரும் தமிழர்கள் என்பதால் கூடிய விரைவிலேயே நண்பர்களாகி விட்டனர். சின்னராசாவின் நடை உடை பேச்சு வழக்கு இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு குணம் தன்னுடைய சாதிக்காரனாக இருக்கும் என எடை போட்டுக் கொண்டான்.

சிறிது காலத்தின் பின் கொட்டல் நட்டத்தில போய் வேறுகை மாறியதால் இருவரும் வேலையால் நிறுத்தப்பட்டனர்.

அப்போதுதான் நேர்மையான, நாணயமான ஒரு தொழிலாளி மாணிக்கம் முதலாளிக்கு தேவைப்படவே மாணிக்கத்தின் நெருங்கிய உறவினரான குணம் தனது சிபாரிசில் சின்னராசாவை வேலைக்கு அமர்த்தினான். மாணிக்கத்தின் மச்சான் குஞ்சன் கன காலமாக வேலை தேடிக்கொண்டிருந்தவன். மாணிக்கத்துக்கிட்டக்கூட பல தடவை வேலை கேட்டிருக்கிறான். குஞ்சன் ஒரு பச்சச் சோம்பேறி எண்ட படியால் மாணிக்கமும் வேலை இல்லையெண்டு தட்டிக் கழிச்சிட்டான். குஞ்சன்

கலியாணம் முடிச்ச இடம் சாவகச்சேரி எண்டபடியால் சின்னராசா ஆர் எண்ட விசயத்தை துரிவித் துரிவி கண்டு பிடிச்சிட்டான். மாணிக்கம் முதலாளியினர் குடும்ப விழா ஒண்டில குணம், குஞ்சன் எல்லாரும் ஒண்டாச் சந்திச்சினம். குஞ்சனும் குணமும் உறவுக்காரர் எண்டதால இரண்டு பேரும் பாரில பியர் அடிச்சக் கொண்டு உள்ள உலகத்தைப் பற்றியெல்லாம் கதைக்கும்போது “மச்சான் குணம் எனக்கொரு நல்லவேலை இருந்தாச் சொல்லன்” “நான் என்ன கொம்பனியா?

நடத்துறன் உனர் மச்சான் மாணிக்கத்தரைக் கேளன்” “அந்தாளிட்டை எத்தின தரம் கேட்டுடன் வேலை இல்லையாம்” “நீ ஏதாவது ஒரு வேலையை ஒழுங்காச் செய்திருக்கிறியா? நீ ஒழுங்கா இருந்தா அந்தாள் உனக்கு வேலை குடுத்திருக்கும்” “மச்சான் ஊரில நாங்கள் இஞ்ச செய்யிற மோசமான வேலையா செய்தம்? எல்லாம் நம்மவிதி” ஆளுக்கு இரண்டு பியர் குடித்தாகிவிட்டது. “மச்சான் குஞ்சன் நீ மட்டும் ஒழுங்கா இருந்தா நான்

மாணிக்கத்தாரோட கதைக்கிறன் இப்ப மூண்டு மாதத்துக்கு முதல்தான் சின்னராசாவை வேலைக்குப் போட்டான். அவனும் அந்த மாதிரி வேலைக்காரன். ஒரு மாதத்திலேயே சம்பளமும் கூட்டியாச்சாம் தெரியுமா?” “ஆரு மச்சான் குணம் அவன் சின்னராசா?” “அவனும் நம்ம பெடியன்தான்ராப்பா. கைதடிதான் அவன்ர ஊர்.” “கைதடியா? அப்ப எனக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமே. என்ற மனிசியினர் ஊருக்குக் கிட்டத்தானே” “எனக்கு தென்மாராட்சிப் பக்கம் ஒண்டும் தெரியாது. ஏதோ கைதடி நாலாவரை எண்டு சொன்ன ஞாபகம்.” “எனக்கும் அந்த ஏரியாக்களப் பற்றி பெரிசாத் தெரியாது மச்சான், எதுக்கும் மனிசியினர் அண்ணன் தம்பியக் கேட்டால் விளங்கும்.” இப்படியே கதைத்துப் பிரிந்தார்கள் இருவரும்.

ஒருநாள் மாலைப்பொழுது மூண்டு பியர் அடித்த கண களைப்பில் மாணிக்கம் முதலாளிக்கு ரெலிபோன் எடுத்தான் குஞ்சன். “ஹலோ சகோதரம் நான் குஞ்சன் கதைக்கிறன் நான் வேலையில்லாமல் தெருத்தெருவா நாயா அலையிறன். எனக்கு உங்கட கொம்பனியில வேலை இல்லையோ?” மாணிக்கத்தாருக்கு அவன் கதைத்த தொனியில் வெறியடிச்சிட்டான் என்பது புரிந்தது. “இஞ்ச வேலை இருந்தால் உனக்குத் தரமாட்டேனா?” “நான் உனர் உருத்துக்காரன் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுறன் நீங்க கண்ட

நாயளுக்கும் வேலை குடுக்கிற”
 “என்னடாப்பா புதிர் போட்டுக் கதைக்கிற என்ன விசயம் சொல்லு”
 “நெஞ்சத் தொட்டுச் சொல்லுங்கோ இது உங்களுக்கே நல்லா இருக்கா அதுவும் காசப்பட்டறையில் ரையும் கட்டிக்கொண்டு உங்களுக்கு சரிசமனா இருத்தியிருக்கிறீங்களே, என்ன நியாயம் எங்கட சாதி சனம் இதை அறிஞ்சா காறித்துப்புவினம்”
 மாணிக்கம் திகைத்துவிட்டார். சாதி சனம் சென்றிமென்றில சரியான கவனம். என்னதான் நட்புமாதிரி பேசினாலும் நம்ம சாதி, அந்தஸ்து, மரியாதை, கௌரவம் படிப்பு எல்லாம் நமம வெள்ளாளச்சாதியிட்டத் தான் இருக்கு. அதை எக்காரணம் கொண்டும் மற்றவையார் எடுத்திடக் கூடாது எண்டதில மிகவும் உறுதியானவர்.
 “எட அப்பா நீ ஆரைச் சொல்லுற அப்பிடி நடக்க சான்சே இல்லையடாப்பா”
 “எனக்குச் சரியான அவமானமாகக் கிடக்கு என்ற மனிசியினர் அண்ணன் தம்பி என்னக் கேளாக் கேள்வி கேக்கிறான்கள். வீட்டு வாசப்படியே மிதிக்க நாங்கள் விடுகிறதில்லை. இஞ்ச வந்து சரிசமனா இருத்தி வேலை குடுக்கிறீங்க! எனக்கு வேலையில்லை, அந்த எழிய நளவனுக்கு வேலை எண்டு, நான் கதைக்கயில்லை என்ற மனிசியினர் சொந்தக்காரர் நார் நாராக் கிழிக்கிறாங்கள்”
 “நீ சொலுந்து நியாயம்தான் அது ஆர் எண்டு சொல்லன்”
 “சின்னராசா எண்ட நாய்தான்”
 “சரி நான் கவணிக்கிறன்”
 ரெலிபோனை வைத்துவிட்டு உடனே குணத்துடன் தொடர்பு கொண்டான் மாணிக்கம்

முதலாளி. குஞ்சன் தெரிவித்த அனைத்தையும் தெரிவித்துவிட்டு பலமான தன் கண்டனத்தையும் தெரிவித்தான். குணம் பதறிப்போய்விட்டான். தான் ஏமாந்து விட்டேனோ? தன் இனத்துக்கு துரோகம் இழைத்து விட்டேனோ? குஞ்சர் கதையையும் நம்ப ஏலாது. எதுக்கும் சின்னராசாட்ட நேரடியாக் கேப்பம். எப்படி நேரடியாக் கேக்கிறது! நேரா பாருக்குப்போய் ரெண்டு பியர் அடிச்ச உசார் ஏத்திவிட்டு சின்னராசா முன் வந்து நின்றான்.
 “என்ன மச்சி இஞ்சாலுப்பக்கம்”
 பேச்சை ஆரம்பித்தான் சின்னராசா
 “உன்ர தங்கச்சியோட பிரச்சனை அதுதான் வந்ததான்”
 “என்ர தங்கச்சியா?”
 “நீ எனக்கு மச்சியெண்டால் என்ர மனிசி உனக்குத் தங்கச்சிதானே?”
 வார்த்தயால் இறுக்கமாக்கினான். சின்னராசா சிரித்துக்கொண்டான்.
 “என்ன சனங்களடா என்ங்கட ஆக்கள் பழகயுக்குள்ள உண்மையைச் சொல்லாமல் பெரியாக்கள் மாதிரி நடிச்சப் பழகுவாங்கள்”
 சின்னராசாவுக்கு இவன் போடுற புதிர் விளங்கவில்லை. மீண்டும்
 “என்ன மச்சி குடும்பத்தில் ஏதேன் பிரச்சனையா?”
 “குடும்பத்துக்குள்ள பிரச்சனையில்லை நம்பிப் பழகிறவங்களோடதான் பிரச்சனை”
 “ஆரோட”
 “உண்மையைச் சொல்லு நீ என்னோட உண்மையாச் சொல்லிப் பழகினியா?”

“நான் என்ன பொய் சொன்னான்”
 விழித்தான் சின்னராசா
 “எனக்குப் புலுடா விடாத! நீ என்னோட பழகயுக்குள்ள என்ன சாதி எண்டதை ஏன் மறைச்சாய்? இப்ப அது பெரிய பிரச்சனையாப் போச்சு”
 “எட நாயே நான் ஏன் சாதி சொல்லவேணும் வந்து நிண்டு விசர்க்கதை கதைக்கிற போடா வெளிய”
 எண்டு ஏசலாம் எண்டு நினைச்சாலும் மனசுக்குள்ள ஏசிவிட்டுமீண்டும் மெளனமாக சிரித்துக் கொண்டான் சின்னராசா. மீண்டும் கத்தினான் குணம்.
 “நீ வேசம் போட்டு ஏமாத்திப்போட்டாய் அதால என்ர குடும்பத்துக்குள்ள பெரிய பிரச்சனை ஏதோ புரிஞ்சுகொண்டு நடந்துகொள்.”
 தான் இப்படிப் பேசினால் சின்னராசா எப்பிடிப் பேசுவான் என்றெல்லாம் குணம் முதலாளியுடன் டிஸ்கள் பண்ண...
 “டேய் மச்சி என்னோட கதைச்ச டிஸ்கள் பண்ணின மாதிரி சின்னராசாவோட கதைச்ச பிரச்சனையை வேறமாதிரி திரிப்பிப் போடாத. அவன் வேலைக்குத் தகுதி இல்ல எண்டமாதிரி கலைக்க வேணுமே ஒளிய சாதி பாத்து துரத்திற மாதிரி இருக்கக்கூடாது” என்னும் வஞ்சகத்தனமான திட்டத்தை சொல்லிவிட்டு
 இந்தப்பிரச்சனையை என்ற கையில் விடுங்கோ. நீங்க அவனோட பழகிறதை குறைச்சக் கொண்டுங்கோ. சொல்லிமுடித்தான் முதலாளி. அதற்குப் பிறகுதான் சின்னராசாவோட ஒருத்தரும் முகம் குடுத்துக் கதைக்கிறதில்லை. சின்னராசாவின் சொந்த

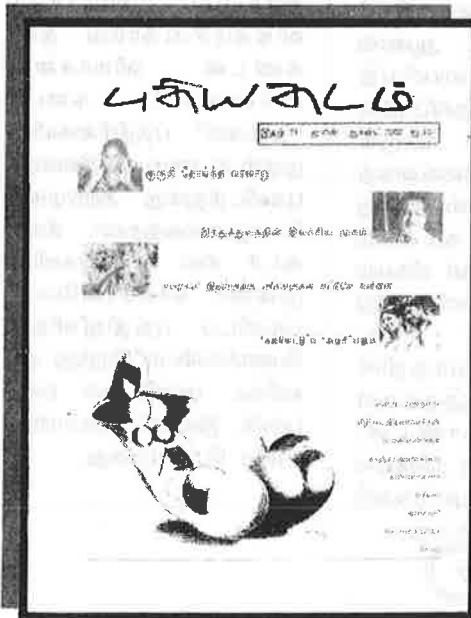
அலுவல்கள் எண்டால் கூட ஒருத்தரும் நேரம் மாத்தி வேலை செய்ய முன்வாறதில்லை. அதன் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடுதான் இண்டைக்கி முதலாளி முகத்துக்கு முன்னால தன் உள்ளக்கிடைக்கை வெளிப்படுத்தியது.

சில நிமிடங்கள் எந்த வேலையும் செய்யாமல் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். நேராகச் சென்று முதலாளியின் அறைக்கதவைத் தட்டினான் சின்னராசா. முதலாளி தனது வலு கஷ்டப்பட்டு முகத்தை கோபமாக வைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தான். “நீங்கள் பேசினது எனக்குப் பிடிக்கயில்லை வேலை செய்யவா? போகவா?” “பொறுப்பில்லாத ஆக்கள வேலக்கி வைச்சிருக்கிறது என்ற குற்றம். ஒழுங்கா வேலை செய்ய ஏலாதவ இஞ்ச தேவையில்லை. வெளிக்கதவு திறந்துதான் கிடக்கு” “மிஸ்சு மாணிக்கம் உங்கட சூத்திரம் எல்லாம் விளங்காத அளவுக்கு நான் முட்டாள் இல்லை. இப்பிடிக்கே வேலப்பத்தி கொண்ட ஆக்களிப்ட வேலை செய்யிறது எனக்குத்தான் கேவலம்.”

கையில் வைத்திருந்த காசத்திறப்பை மாணிக்கத்தின் முகத்தில் எறியலாமா? திரும்பி வீதியைப் பார்த்தான். குப்பை ஏத்தும் லொறி வீதியால் வர கதவைத் திறந்து குப்பை லொறிக்குள் வீசிவிட்டு முதலாளியின் முகத்தைக் கடுப்பாக பார்த்தான்.

புதியதடம்

சி ருசஞ்சிகைகளுக்கேயுரிய காலதாமதத்துடன் வெளிவந்தபோதும் மீண்டும் உற்சாகமாக தமிழகச் சூழலில் நம்பிக்கை தரும் ஒரு பத்திரிகையாக புதியதடம்-11 வெளிவந்துள்ளது.

இந்திய அளவில் முஸ்லிம்களுக்கும் தலித்துகளுக்குமான ஜனநாயக குரல்கள் மென்மேலும் இன்னுமதிகமாக தேவையென்பதை உணர்த்தி நிற்கின்ற பல விடயதானங்களுடன் இந்த இதழ். சிவசேகரத்தின் “எதிர்ப்பு இலக்கியமும் எசமானர்களும்” எனும் நூல் குறித்த இளம்பரிதியின் விமர்சனம், “காலச்சுவடு” ஓர் இலக்கியத் தினமலர் எனும் சுகுணாதிவாகரின் விரிந்த பார்வையும் குறிப்பிடத்தக்க விமர்சனங்கள்.

தொடர்புக்கு:

மேகவண்ணன்
44, லெட்சுமண தீர்த்தம் தெரு,
இராமேசுவரம் - 623 526.
தமிழ்நாடு

1

உலகின் மிகப் பெரும் மொழியியல் ஆய்வாளர்களில் ஒருவரான தாவிடிகள் (Fr. David) வட இலங்கையில் பிறந்தவர். 1983 ஜூலைக் கலவரத்தில் யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டதைக் கேட்டதும் மாரடைப்பால் காலமானார். எமது 20 வருடப் புகலிட இலக்கிய வெளியீடுகள் கறுப்பு ஜூலையை அவ்வப்போது அசைபோட்டுக் கொண்டாலும், இவரை ஒருபோதும் கவனத்துக்கு எடுத்ததில்லை. பல மொழிப் புலமை கொண்ட இவரது மொழியாய்வுகள் மிகவும்

2

எஸ்.பொ. உலகப் பயணம் செய்துள்ளார், ஜீவாவும் கூட, அத்தோடு டானியலுக்கும் ஓர் நினைவுக் கூட்டம். இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அர்த்தங்கள் உள்ளனவா. இல்லையா என விசாரிப்பதை விட, இவை ஓர் விமர்சன கலாச்சாரப் போக்கிற்கு உதவுவன என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமே இல்லை எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் திண்பதி-சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் கடந்த வருடம் காலமாகிவிட்டார். இன்றுவரை புகலிடப் புத்திஜீவிதர்களது பேணாக்கள் இவர் பற்றி ஒரு வரியுமே எழுதவில்லை. தமிழ்

3

“சிரித்திரன்” சஞ்சிகை வட இலங்கை தமிழர் ஜனரஞ்சக வாசிப்பில் ஓர் தனித்துவமான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. இந்தச் சஞ்சிகையினது அங்கத கலாச்சாரத்துடன் இணைந்த சமூக / அரசியல் விமர்சனங்களை எமது-விமர்சக ஜீவிகள் எவரும் பெரிதாகக் கவனத்துக்கு எடுத்ததில்லை. “சிரித்திரன்” வாசகர் எவரும் நிச்சயமாக “சவாரித் தம்பர்”, “மைனர் மச்சான்”, “மகுடி”

“சிறிமான் செல்லக்கிளி”

இவர்களை மறக்காதிருக்கார் என்பது திண்ணம். தனது சொந்த முயற்சியில் 25 வருடங்களுக்கு மேலாக இந்தச் சஞ்சிகையை கொண்டுவந்தவரை “சுந்தர்” “சிவா” எனும் புனை பெயர்களில் பலர் அறிந்த போதும், இவரது உண்மைப் பெயர் சிவஞானசுந்தரம். தமிழிற்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் கேலிச்சித்திர ஓவியர்களில் ஒருவர். அரசியல் விமர்சகர் விக் கிரசிங் காவே தன்கண்டன விமர்சனப் பார்வையில், கனடா “தாயகம்” பத்திரிகையில் முதல் தடவையாக இவரைப் புகலிடத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர். சிவா கூடச் சில வருடங்களின் முன்னர் காலமானபோது புகலிடப் புத்திஜீவிதப் பேணாக்களிடம் இருந்து ஓர் வரிகூட வரவில்லை ஏன்? புகலிட இலக்கிய கலாச்சாரம் சற்றே போலியானது.

நினைவாற்றியாதேவர்
நினைவாக..

ஆழமானவை உயிரோடு வாழ்ந்தபோது கூட இவர் ஆய்வு இயக்கம் மீது இலங்கைத் தமிழ் புத்திஜீவிதர் பெரிதாக அக்கறை எதுவும் எடுக்கவில்லை. புனித சம்பத்திரி சியார் காலேஜில் அதிபராக இருந்து, அங்கேயே வாழ்ந்து, இறந்த இவர் பற்றிப் புகலிடப் புத்திஜீவிதர்கள் கவனமெடுக்காது விட்டதற்கு இவர்களது தெரியாமை காரணமாக இருக்கலாம். ஆம், தெரியாமையில் கருக்கட்டியதே தமிழ்ப் புகலிடம்.

காவல் கோயிலாக இருந்த “சுதந்திர”னின் ஆசிரியராக இருந்து - அதனைவிட்டு இவர் வெளியேறிய பின்னர், தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிரியாகவே சாகும்வரை இவர் அவதானிக்கப்பட்டதுண்டு. ஆனால் கிழக்கிலங்கை இஸ்லாமியத் தமிழர்களை இவர் ஊக்குவிப்பதில் காட்டிய அக்கறையை யாரும் மறுதலிக்கமுடியாது. இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் இவரது எழுத்துக்கள் மீது பலருக்கு உடன்பாடு இல்லாது விட்டாலும் - இவர் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்ற பத்திரிகையாளர் என்பது பொய் மொழி அல்ல.

எஸ்.டி சிவநாயகத்தின் அரசியல் விமர்சன எழுத்துக்கள் அங்கதச் சுவை கொண்டன, தெளிவானவை, வாசகனைத் தூண்டில் போட்டு இழுப்பன. இவரையும் எங்கள் தமிழ்ப் புகலிடம் மறந்துவிட்டது.

ராம். அமீன்

இசைத்தல் கட்டமைக்கும் பால் வேறுபாடுகள்

- அறிவுழகன்

“ஒருவர் பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை, பெண்ணாக ஆக்கப்படுகிறார்”

சீமோன் தெ போவா

“நமது கலாச்சாரத்தால் பிரபஞ்ச உண்மைகளென முன்வைக்கப்படுகிற அனைத்து மதிப்பீடுகளையும், நம்மால் சாத்தியமான அனைத்து வழிகளிலும் எதிர்கொண்டாக வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது.”

ஜூலியா கிறிஸ்தவா

பண்பாடு என்ற கருத்தாக்கமானது மனிதக் குழுக்களோடு தொடர்புடைய ஒன்றாகும். இதனை கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறைகளின் தொகுப்பு எனக் கூறலாம். “மனிதன் பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு இறக்கும் நாள்வரை அவனது பண்பாட்டைச் சமுதாயவயமாக்கம் (Socialization), பண்பாட்டு வயமாக்கம் (enculturation) மூலம் கற்கிறான். கற்பிக்கும் நிறுவனம் பெற்றோர் களாகவோ, குடும்பமாகவோ, ஒப்பார் குழுவாகவோ (peer group) பிற நிறுவனங்களாகவோ இருக்கின்றன” (பக்தவத்சல பாரதி;1999:149)

மானிடவியலாளர்கள் பண்பாட்டினைப் பொதுவாக இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் அடக்குவர். அவையாவன:

1. பொருள்சார் பண்பாடு (Material culture)
2. பொருள்சாராப் பண்பாடு (Non-material culture)

பொருள்சார் பண்பாடு (Material culture) என்பது

அடிப்படையில் மக்கள் பயன்படுத்தும் புழங்கு பொருட்களைக் குறிப்பதாகும். இவை பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு மாறுபடக்கூடியதாக இருக்கும்.

பொருள்சாராப் பண்பாடு (Non-material culture) என்பது பொருள்வடிவம் பெறாத அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். அதாவது அறிதல் சார் கூறுகளும், நெறியியல் கூறுகளும் இவ்வகையில் அடங்கும். இதில் இசை, நடனம், உணவுமுறை, மந்திரம், வழிபாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், நெறிமுறைகள் போன்றன இடம்பெறும்.

இசைத்தல் (Music-making) என்பது தற்போது குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுத் துறையாக வளர்ந்துள்ளது. இதனை இனக்குழு இசையியல் (Ethno musicology) என்ற கல்விப்புலம் ஆழமாக ஆய்வு செய்து வருகின்றது. இசைத்தலை ஆய்வுசெய்ய இனவரைவியல் தரவுகளின் இன்றியமையாமையை இத்துறை முன்மொழிகின்றது. இது குறித்து, ஆலன்மெரியம் (Alan Merriam) என்ற இனக்குழு இசையியலாளரின் கருத்தைக் காண்போம்.

“இனக்குழு இசையியல் என்பதனை ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டில் (ன்) இசையை ஆய்வு

செய்தல் என வரையறுக்கலாம். இனக்குழும இசையியலானது, இசையியல் மற்றும் இனக் குழுவியல் ஆகியவற்றால் ஆனது என்பதும், ஒரு பண்பாட்டைச் சார்ந்த மக்களின் விழுமியங்கள், மண்பாங்கு மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்படுகின்ற மனித நடத்தை இயங்குமுறைகளின் விளைபயனே இசைஒலி என்பதும் இவ்வரையறையில் பொதிந்துள்ள கற்பிதம் ஆகும். மக்கள் இன்றி இசைஒலி உருவாக்கப்பட இயலாது. கருத்தமைவு அடிப்படையில் இவ்விரு கூறுபாடுகளையும் பிரிக்கலாம் என்றாலும் ஒன்று இன்றி இன்னொன்று முழுமையடைவதில்லை. மனித நடத்தை இசையை உருவாக்குகிறது. இசைஒலி உருவாக்கும்வகையில் நடத்தை வடிவமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒன்றுக்குள் இன்னொன்று பாய்ந்து ஒழுகியக்கம் நிகழ்த்தும் நிலையில் இனக்குழும இசையியல் அமைகிறது” (1964:3)

இசைத்தலைப் பொதுவாக, பயன்பாட்டு இசை (Applied music), அழகியல் இசை (Aesthetic music) என இரு பிரிவுகளுக்குள் அடக்குவர். இதில், “பண்பாட்டு இசை மதச் சடங்குகள், சமூகச் சடங்குகள், வாழ்வியல் சடங்குகள் இவற்றுடன் தொடர்புடையது. இவற்றுடன் மாந்திரிகம், மருத்துவம், வழிபாடு, உபாசனை என்பவையும் உள்ளடங்கும். வேட்டை, விவசாயம், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான தருணங்கள், போர்கள், நடனம், விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி, அரசு நிகழ்ச்சிகள், என சமூக வாழ்வின் அத்தனைத் தருணங்களும் இசையின் துணையின்றி நடக்காது என்ற நிலை தொல் சமூகங்களுக்கும், நாகரீக சமூகங்களுக்கும், நவீன சமூகங்களுக்கும் உண்டு.

அழகியல் இசை என்பது இப்படி நேரடிப்பயன்பாடு இன்றி நினைவுகள், கனவுகள், சிந்தனை என்பதுடனும் மன இன்பம் என்பதுடனும் தொடர்புடையது” (பிரேம்-ரமேஷ்; 1998:19,20)

இசைத்தலானது அதனைப் பயன்படுத்துகின்ற குழுக்களின் நோக்கங்களுக்கு ஏற்றவாறு பல பண்பாட்டுப் பரிமாணங்கள் கொண்டு இயங்குகின்றது. அதிலொன்றாக, பால் வேறுபாட்டினை (Gender) உருவாக்குதலும் அமைகின்றது. ஒரு இனக்குழுவிடம் உள்ள பொருள்சார் பண்பாடும், பொருள்சாராப் பண்பாடும் ஒருபொழுதும் தனித்து இயங்குவதில்லை. இவை தங்களுக்குள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டே இயங்கி வருகின்றன. சமூகத்தில் மேலாண்மை செலுத்தி வருகின்ற கருத்தியலின் சாயல்கள் படிந்தே பண்பாட்டின் ஒவ்வொரு அலகும் காணப்படுகின்றன.

இனக்குழு சமுதாயமான (Tribal society)

எளிய சமூகத்தை (Simple society) நாம் காண்கின்ற போது, அச்சமூகத்தில் இசைத்தல் ஆற்றிவரும் பங்கினையும், பால்வேறுபாட்டினை உருவாக்குவதில் அது என்னென்ன வகையான சொல்லாடல்களை முன்மொழிகின்றது என்பதனையும் நாம் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். காணிக்காரன் என்ற இனக்குழு மக்களிடம் ‘கொக்கறை’ ‘சாற்றுப்பாட்டு’ என்ற இசைத்தல் உள்ளது. இது முன்னர் கூறியது போன்று பயன்பாட்டு இசை வகையினுள் அடங்கக் கூடியதாகும். இம்மக்களால், இந்த இசைத்தல் ஆனது மிகவும் ‘புனிதத்தன்மை’ (Sacred) கொண்ட ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. எனவே பெண் இதனை இசைக்க முடியாது என்று காணிக்காரன் வரையறுத்துள்ளது.

புனிதத்தன்மை என்று சொல்லும்போது கொக்கறை என்ற இசைக்கருவியானது தெய்வம், வழிபாடு போன்றவைகளுடன்தொடர்புடைய ஒன்றாக விளங்குகின்றது. இப்புனிதத் தன்மையையே தெய்வத்தின் மேல், வழிபாட்டின் மேல் நம்பகத் தன்மையை உருவாக்கும் ஒரு அலகாகச் செயல்படுகின்றது. இந்தப் புனிதத் தன்மையானது அன்றாடச் செயல்பாடுகளில் இருந்து மாறுபட்டதாகும். இப்புனிதத் தன்மையானது வழிபாட்டின் மேல் மதிப்புணர்ச்சியையும், அது முன்வைக்கும் விழுமியங்களையும் நெறிமுறைகளையும் பின்பற்றச் செய்கிறது. காணிக்காரன் சமூகத்தில் இசைத்தலை மேற்கொள்பவர் ‘பிலாத்தி’ என அழைக்கப்படுகிறார். இவர்களின் சமூகக்கட்டமைப்பினில் அதிகமான பொறுப்புகள் உடையவராக இவர் விளங்குகின்றார். அதனை இனிக்காண்போம்.

II

“கருத்தியல்தான் ஆணாதிக்கத்திற்கான சக்திக் கிடங்கு”

கோரா பாப்லான்.

“குடும்பம் என்பது தத்துவரீதியிலும் நடைமுறை ரீதியிலும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட வேண்டும்.”

கார்ல் மார்க்ஸ்

1. காணிக்காரன் என்ற இனக்குழுமக்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். குறிப்பாக தமிழகத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள பாபநாசம் மலைப் பகுதிகளிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள விளவங்கோடு, தோவானை, கல்குளம் ஆகிய வட்டங்களிலுள்ள மலைப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கேரளத்தில், இம்மேற்குத் தொடர்ச்சி

மலைப்பகுதியின் நெய்யாற்றங்கரை, நெடுமங்காடு, கொல்லம் ஆகிய இடங்களின் மலைப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பாபநாசம் மலைப்பகுதியில் இஞ்சிக்குழி, சின்னமயிலாறு (காரையாறு (அ) அடுக்குப்பாறை), பெரியமயிலாறு, அகத்தியநகர் காணிக்ககுடியிருப்பு (பதிவிடம்), தெருவெட்டான் பாறை (சேர்வலாறு) ஆகிய பகுதிகளில் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

காணிக்காரன் என்றால் நிலத்துக்கு, மண்ணிற்கு உறவுக்காரன், உடைமைப்பட்டவன் என்று பொருள்படும். அதனை விரித்து, மலைக்கு உரிமைப்பட்ட மக்கள் என்று கூறுகின்றனர். பாபநாசம் மலைப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் தற்போது விவசாயம். தேன்சேகரிப்பு, கூலிவேலை போன்றவற்றினைத் தொழிலாகச் செய்து வருகின்றனர். இவர்களின் விவசாயத்தைச் சமவெளி வாழ் மக்களின் விவசாயத்தோடு ஒப்பிட முடியாது. இவர்களின் விவசாய உற்பத்தி சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக இருந்து வந்தது. தற்போது, அதுவும்கூட நிறைவேறாமல் போய்விட்டது. முன்பு இவர்கள் பெருமளவில் மரிச்சினி கிழங்கு (மரவள்ளிக் கிழங்கு)களை பயிர் செய்து வந்தனர். அதனை தங்களின் உணவிற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தியும் வந்தனர். தற்போது அந்த நிலை மாறியுள்ளது. இவர்களின் உணவில் மரிச்சினிக் கிழங்கு கொண்டிருந்த இடத்தைத் தற்காலங்களில் அரிசி பிடித்துக் கொண்டது. தற்போது மரவள்ளிக் கிழங்கினை 'சீவல்' செய்து வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்து விடுகின்றனர். இவர்களின் விளை நிலங்களும் வனத்துறையினரால் பிரச்சனைக்குள்ளாக்கப் படுகின்றது. இதனால் இவர்களின் விளைநிலங்களும் வனத்துறையினரால் பிரச்சனைக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனது. இதனால் இவர்களின் சுயசார்புப் பொருளாதாரம் பாதிப்படைந்துள்ளது. சில குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வனத்துறையில், வனக்காவலர்களாக பணியாற்றி வருகின்றனர்.

2. காணிக்காரர்களின் சமூக அமைப்பினைப் பொதுவாக 'பழங்குடி அமைப்பு' எனக் கூறலாம். பழங்குடி அமைப்புக் குறித்து பக்தவத்சல பாரதி தன்னுடைய 'பண்பாட்டு மானிடவியல் என்ற நூலில் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "பழங்குடியமைப்பானது குலக்குழு அமைப்பைக் காட்டிலும் பெரியது. இதில் ஒரு பொதுவான குடிவழியைக் கொண்ட பல குடும்பங்கள் அல்லது குலங்கள் (clase) கால்வழிகள் (Lineages) போன்ற உறவுக் குழுக்கள் இடம்பெற்றன... பழங்குடிச் சமூகதாய அமைப்பில் தரநிலைகளோ படி நிலைகளோ இல்லை. தகுதி, மதிப்பு மட்டுமே

சில தனியாட்களிடம் வேறுபடுகின்றன. இத்தகுதியும் மதிப்பும்சூடத் தொழிலளவில் ஏற்படுவதில்லை. அவரவர் கொண்டுள்ள திறமையால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது. அனைவரும் ஒரே வகையான தொழிலைச்செய்வர். ஒருவன் சிறந்த வேட்டைக் காரனாக இருக்கலாம். அதற்காக அவன் மதிக்கப் படுவான். அப்பண்பு மரபுவழி செல்வதன்று. சிறந்த வேட்டைக் காரனுக்குப் பிறகும் மக்கள் எதிர் மாறாகவும் இருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆகவே மதிப்பு என்பது சமயின்மைக்கு எந்த வகையிலும் வழிகோலுவதில்லை. இந்நிலையில் இவர்களிடம் வேறுபாடு சிலவகையில் மட்டுமே நிலவுகிறது. அவை வயது, பால் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமையும். வயது, பால் ஆகிய வேறுபாடுகள் தொழிற்பகுப்பிலும், பிற சமூகப் பொருளாதாரச் செயல்கள் செய்வதிலும் மட்டுமே வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும்.

மாந்தரீகன் (Shaman), சமயச் சடங்குகள் செய்வோர் ஆகியோர் கூட மந்திரம், சடங்குகள் செய்யும் காலங்களில் மட்டுமே தனித்தன்மை பெற்றவர்களாகக் கருதப்படுவர். ஏனைய காலங்களில் அவர்களும் மற்றவர்களைப் போன்று வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல் வேளான் பணியில் ஈடுபடுதல் போன்ற பல்வேறு பணிகளைச் செய்வர். தலமைமுறை (Leadership) கூடச் சிக்கல்கள் ஏற்படும் காலங்களில் மட்டுமே செயற்படுகிறது. இதனை ஒரு நிலையான அமைப்பாக ஏற்படுத்தி அதன் பொறுப்புகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டுச் சிலர் பொருளாதாரப் பணிகளைச் செய்வதில் இருந்து ஒதுங்கிவிடுவதில்லை. அதனால் எந்த வகையிலும் ஒரு பிரிவினர் மற்றபிரிவினர் மீது ஆதாயம் தேடும் வகையில் செயற்படுவது கிடையாது." (1999; 299,300)

காணிக்காரர்களின் சமூக அமைப்பினைப் பொறுத்த மட்டில் மேற்கூறிய கருத்துக்கள் சில இடங்களில் பொருந்தி வரக்கூடியதாகவும், சில இடங்களில் விலகியும் உள்ளன. இவர்களின் சமூகக் கட்டமைப்பில் பொதுவாக,

1. மூட்டுக்காணி
2. விளிகாணி
3. பிலாத்தி
4. மூதுவன்
5. மருத்தமச்சி

போன்றோர் இடம்பெறுகின்றனர். இந்நிர்வாக அமைப்பு ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலும் செயல்படுவதாகும். இதனை 'காணிப்பாடு' அல்லது 'காணிப்பற்று' என அழைப்பர். இவர்களே சமூகத்தின் நடத்தை முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துகின்றனர்.

மூட்டுக்காணி:

மூட்டுக்காணி என்பவர் ஒரு காணிப்

பற்றின் அல்லது காணிப்பா(டு)ட்டின் தலைவர் ஆவார். காணிப்பற்றில் நடைபெறும் எந்தவொரு நிகழ்வினையும் முன்னின்று நடத்தி வைக்கக்கூடியவர். அதுமட்டுமின்றி நடைபெற்ற வம்பு, வழக்குகளை விசாரித்து அதனைத் தீர்த்துவைக்கவும், தண்டனை வழங்கவும் அதிகாரம் பெற்றவர். மேலும், புதிதாக காணிப்பாட்டிற்குள் வருகின்றவர்களை விசாரித்தல் இவரின் பணியாகும். அதாவது “வேறு மலைப்பகுதியில் இருந்து வருபவர்கள் காணிக்காரர்களா என்பதை சோதிப்பதும் மூட்டுக்காணியின் கடமையாகும். அறிமுகமில்லாதவர்கள் தம்மைக் காணிக்காரர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்ல, அவர் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் உண்மையைக் கண்டறிய மூட்டுக்காணி பலவழிகளைக் கையாள்வார். பின்னர் அவரது உறவினர்கள் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்பார். இத்தகவல்கள் நம்பத்தகுந்த முறையில் இருப்பின் மூட்டுக்காணி, அவரைக் காணிக்காரர் என்று அறிவிப்பார். இத்தகவல்கள் மூட்டுக்காணிக்கு நம்பிக்கை தருவதாக அமையவில்லை என்றால் விசாரணை தொடரும். அடுத்தகட்ட விசாரணை காணிக்காரர்களின் வேட்டையாடும் தொழில் பற்றியதாக அமையும். முயல், நரி போன்றவற்றைப் பிடிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் கண்ணிகளின் பெயர்களைக் கேட்பார். மாணை பிடிப்பது எப்படி? மிளாவைப் பிடிப்பது எப்படி? போன்ற கேள்விகள் கேட்கப்படும். அடுத்தகட்ட விசாரணை மந்திரம் தொடர்பானதாக அமையும். “காடுகெட்டு மந்திரத்தைச் சொல்” அல்லது “புலிகெட்டு மந்திரம்சொல்” என்றவாறு அது அமையும். இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் காணிக்காரர்களின் மரபின் அடிப்படையிலான பதில் சொல்லிவிட்டால் அவரைக் காணிக்காரர் என்று ஏற்றுக்கொள்வார். பின்னர் அவரை அந்த காணிப்பற்றுக்கு விருந்தாளியாக ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் காணிமக்கள் அவருக்கு உணவு, தங்குமிடம் கொடுக்க மூட்டுக்காணி உத்தரவிடுவார். அறிமுகமில்லாத ஒருவரைக் காணிக்காரர்தானா என்பதை அறிய அவர் காணிக்காரர்களின் மரபுவழி அறிவைப் பெற்றவரா என்று சோதிப்பதன் மூலமே கண்டறிகின்றார்” (ஞா.ஸ்டீபன்; 1997:6.7)

மூட்டுக்காணி பொறுப்பானது, மூட்டுக் காணியின் மகனுக்கு உடனடியாகச் செல்லாது. பெரும்பாலும் அவருடைய தம்பியிடமே செல்லும். அதுவும் தாயின் இல்லப்பிரிவைச் சார்ந்தவருக்கே போய்ச்சேரும். இந்த வாய்ப்பு இல்லாத போது மூட்டுக்காணியை காணிப்பற்றில் உள்ள மக்களே தேர்ந்தெடுப்பர். சில சமயங்களில் ‘பிலாந்தி’ “பெரெச்சம் காணுவது” மூலம் மூட்டுக்காணியைத் தேர்ந்தெடுப்பர்.

விளிகாணி:

விளிகாணி என்பவர் மூட்டுக்காணிக்கு செய்தி பரிமாற்றிட உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியவர். ‘விளி’ என்பது அழை என்பதாக பொருள் படுகின்றது. ஊரில் நடைபெற இருக்கும் பொது நிகழ்வுகள் சார்ந்தோ அல்லது ஏதேனும் கூடி விவாதித்திடவோ காணிப்பற்றில் உள்ள மக்களை அழைத்து ஒருங்கிணைக்கும் பொறுப்பினை இவர் மேற்கொள்வார். மேலும், மூட்டுக்காணி தெரியப் படுத்தும் செய்தியை மக்களிடம் தெரியப்படுத்துவதும் இவரின் வேலையாகும். இவை தவிரவும் ஒரு காணிப்பற்றில் இருந்து மற்றொரு காணிப்பற்றில் திருமணம், இறப்பு, வழிபாடு குறித்த செய்திகளைத் தெரியப்படுத்துவதுமாகும். மூட்டுக்காணி ஒரு காணிப்பற்றில் இருந்து மற்றொரு காணிப்பற்றிற்கு செய்தியைச் சொல்லி அனுப்பும்போது ஒரு கொடி (தாவரம்)யில் முடிச்ச இட்டுக் கொடுத்தனுப்புவர். இதனை, “வள்ளிமுடிச்சம் வாய்ப்பொருளும்” என்ற மரபுத்தொடரினால் குறிப்பிடுவர். ஒரு கொடியில் முடிச்ச இட்டுக் கொடுப்பதினை ‘வள்ளி முடிச்சம்’ என்பர். இம்முடிச்ச ஆனது திருமணமா, இறப்பா என்பதினைக் குறிப்பிடக் கூடியதாக இருக்கும். மேலும், யாருடைய வீட்டில் விசேடம் என்பதனையும் மூட்டுக்காணி விளிகாணியிடம் கூறிவிடுவார். இதனையே ‘வாய்ப்பொருள்’ எனக் குறிப்பிடுவர். இப்படியாகவே, ஒரு காணிப்பற்றில் இருந்து மற்றொரு காணிப்பற்றுக்கு செய்தி பரவும். விளிகாணியாக நியமிக்கப்படுபவர், மிகவும் சுறுசுறுப்புடன் இருக்கவேண்டும் எனக்கூறுகின்றனர்.

பிலாத்தி:

பிலாத்தி மந்திரச் சடங்குகள் செய்யக்கூடியவர். இவர் தனது மந்திரப் படிப்பின் மூலம் நோய், பேய்ப்பிடித்தல், காற்று-கருப்பு பிடித்தல், தெய்வக் கோளாறு, ஏவல், மிருகங்களின் இடையூறு போன்றவற்றினை நிவர்த்திக்கக் கூடியவர். மேலும், ‘பெரெச்சம் காணுவது (நெற்குறி பார்த்தல்), உடம்பு குணமற்றவர்களுக்குத் திருநீறு இடுதல், ‘கொக்கறை’ (அ) ‘சற்றுப்பாட்டு’ பாடி பிணிநீர்த்தல், ‘கொடுதா’ (கொடையின் போது வனதேவதைகளுக்கு வழிபாடு செய்தல் போன்றவைகளை நிகழ்த்தக் கூடியவர்.

பிலாத்தி, சில சமயங்களில் மூட்டுக் காணியைக்கூட நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் உடையவராக விளங்குவார். மக்கள் சில சமயங்களில் மூட்டுக்காணியை தேர்ந்தெடுத்தாலும் இவர் பெரெச்சம் காணுவது மூலம் உறுதிப்படுத்தினால் மட்டுமே மூட்டுக்காணியைப் பொறுப்பேற்க முடியும். இவரே ‘சாவு’ களிடமும், வனதேவதைகளிடமும்,

தெய்வங்களிடமும் தொடர்பு கொண்டு முடிவு செய்வார். பிலாத்தி தனது தகுதியினைத் தனிப்பட்ட பயிற்சியின் மூலம் தெய்வங்களை, வன தேவதைகள் போன்றவைகளைத் தொடர்பு கொண்டும் உருவாக்கிக் கொள்கிறார். காணிக்காரர்களின் சமூக அமைப்பில் மிகுந்த அதிகாரம் உடையவராக இவர் விளங்குகிறார். அதுவும் குறிப்பிட்ட நிகழ்வின் போது மட்டுமே. ஆனால் பால் (Sex) அடிப்படையில் பிலாத்தி அமைப்பானது நிரந்தரமான வேறுபாட்டுத் தன்மை கொண்டே காணப்படுகிறது.

மூதவன்:

மூதவன் காணிப்பற்றின் வேளாண்மை தொடர்பான செயல்களைத் தீர்மானிக்கக் கூடியவர் ஆவார். முன்னாட்களில், இவர் எல்லையிட்டுக் கொடுக்கும் வனப் பகுதியை திருத்தியே அக்காணிப்பற்றில் உள்ளவர்கள் பயிர் செய்வார். இவர் வேளாண்மை குறித்த அறிவினிடும், காலநிலை அறிவிலும் மிகுந்த தேர்ச்சியுடைய வராக இருப்பார். பயிர் செய்யும் நாட்கள், அறுவடை செய்யும் நாட்கள் போன்றவற்றினை இவரே முடிவு செய்வார். அதன் பின்னரே மக்கள் பயிர்செய்யவோ, அறுவடை செய்யவோ முடிவெடுப்பார். மூதவன் பொறுப்பானது தந்தை-மகன் வழியே செல்லுவதில்லை. பரந்த அளவிலான மனப்பான்மையும், வேளாண்-கால அறிவுத் தேர்ச்சியுடையோரையும் மட்டுமே இப்பொறுப்பிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

சில சமயங்களில், இவர் மூட்டுக்காணிக்கு இணையானவராகவும் கருதப்படுவார். வழக்கு விசாரணையின் முடிவில், மூட்டுக் காணி வழங்குகின்ற தீர்ப்பில் மனநிறைவு அடையாதவர்கள், கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற போது வேறொரு தீர்ப்பினை வழங்க இவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. இவர் கூறுகின்ற தீர்ப்பு இறுதியாகவும் கொள்ளப்படும். தற்போதைய சமுதாயமாற்றத்தில், இம் மக்களிடம் மூதவன் பொறுப்பு வழக்கில் இல்லை.

மருத்துமச்சி (மருத்துவச்சி)

மருத்துமச்சி என்பவர் குழந்தைப்பேறு பார்க்கக்கூடியவர். சூலியின் வயிற்றில் கைவைத்து பார்ப்பதின் மூலம் என்ன குழந்தை பிறக்கும் என்பதினை சொல்லிவிடும் திறமையுடையவர். குழந்தை பிறக்கும் முன்பே, இவர் பல சடங்குகளைச் செய்கின்றார். மூலியின் கழுத்துப் பகுதியில் இருந்து எண்ணெய் ஊற்றிவிட்டு, அது உடலில் படரும் விதத்தினைக் கொண்டு பிறக்கும் குழந்தை துன்பம் ஏதுமின்றி பிறக்குமா? என்பதனைக் கண்டுபிடித்து விடக் கூடியவர். குழந்தை பிறந்தபின்னர் சில சடங்குகளைச் செய்வார். சூலி குழந்தை பெறு

வதற்கு கடினப்படும் வேளையில் மந்திரப்பாடல்கள் பாடி, திருநீறு இட்டு சுகமான மகப்பேறு நடக்க உதவுவார்.

மருத்தமச்சி மூலியின் கழுத்துப் பகுதியில் எண்ணெய் ஊற்றிவிட்டு அது உடலில் படரும் விதத்தினைக் கொண்டு சுகப்பிரசவம் நடக்குமா? என கண்டுபிடித்துவிடுவார் எனக் கண்டோம். அப்படி சூலியின் மேல் எண்ணெய் ஊற்றியவுடன் மருத்தமச்சியின் மேல் சாமி வந்து இறங்க, அவர் ஆடுவார். அதன் பின்னர் பாடல்கள் பாடுவார். சூலியின் மேல் ஊற்றிய எண்ணெய் நேரடியாக இறங்கிவிட்டால் பேய், பிசாசு ஏதும் பிடிக்கவில்லை என அறிந்துகொள்வார். அப்படி நேரடியாக இறங்காமல் உடலில் ஊற்றிய எண்ணெய்யானது கிளை பரவிச் சென்றால் சூலிக்கும், பிறக்க இருக்கின்ற குழந்தைக்கும் கேடு விளையவுள்ளது என உணர்ந்து அதனை விரட்டி மந்திரப் பாடல்கள் பாடுவதுடன் திருநீறும் இட்டு அதனைப் போக்குவார்.

மருத்தமச்சி பொறுப்பானது, சுயமாக அதனைக் கற்றுக்கொள்வதின் மூலமும், மகப்பேறு செய்வதில் தேர்ச்சியுடையவராக இருக்கும் பட்சத்திலும், மந்திரப்பாடல்கள் பாடுவதில் திறமையுடையவராக விளங்குவதினாலும் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. பிலாத்திக்கு இணையாக இவரும் மந்திரப் பாடல்கள் பாடுவதில் திறமை உடையவர். ஆனால், பிலாத்திக்கு இணையாக மந்திரப்பாடல்கள் அறிந்தாலும் பெண்கள் பிலாத்தி ஆக முடியாது எனவும் கூறுகின்றனர்.

3.இல்லப்பிரிவுகள்:

காணிக்காரர்களிடத்தில் இல்லப் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. இவை திருமண முறைக்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதில், பெரும் பான்மையாக இரண்டு வகையான இல்லப்பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன:

- 1.மச்சம்பி இல்லக்காரர்கள்
- 2.அண்ணன்-தம்பி இல்லக்காரர்கள்

மச்சம்பி இல்லக்காரர்கள்:

- 1.வேயில்லம்
- 2.நலமில்லம்
- 3.மாங்கோட்டில்லம்
- 4.மூங்கோட்டில்லம்
- 5.குறும்பில்லம்

அண்ணன்-தம்பி இல்லக்காரர்கள்:

- 1.மூட்டில்லம்
- 2.பெருமில்லம்
- 3.வெளாட்டில்லம்
- 4.கையில்லம்
- 5.பெருஞ்சில்லம்.

இவ்வாறு மச்சம்பி இல்லத்திலும், அண்ணன்-தம்பி இல்லத்திலும் ஐந்து ஐந்து இல்லக்காரர்கள் அடங்குவர்” (ஞா.ஸ்ஓபன்; 1997:8,9).

இதற்கு மாற்றுக்கருத்தும் உள்ளது. இல்லம் என்று அழைப்பதற்குப் பதில் குடும்பம் என்றும் அழைக்கின்றனர். இதில், ஒன்பது வீட்டுக் குடும்பம். பனிரெண்டு வீட்டுக்குடும்பம் என்ற இருபிரிவு உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

1. ஒன்பது வீட்டுக்குடும்பம்

1. குறுவெட்டு குடும்பம்
2. வருண்டல் பிலாத்துக் குடும்பம்
3. சிறு இடத்துக் குடும்பம்
4. துளிபிலாம்
5. வெளநாட்டுக் குடும்பம்
6. பெருமணல்
7. குறும்பில்லம்
8. மூங்கோட்டு இல்லம்

மற்றொரு குடும்பத்து பெயர் களஆய்வில் அறியப்படவில்லை.

2. பன்னிரெண்டு வீட்டுக்குடும்பம்

1. செம்பங்காவ
2. கல்லியாட்டு
3. பெருஞ்சில்லம்
4. குன்னத்துக் குடும்பம்
5. மைலடிக் காரன்
6. வேனில்லாக் குடும்பம்
7. வேமலாக் குடும்பம்
8. மாங்கோட்டுக் குடும்பம்
9. கையிலக்காரன்
10. தலமில்லம்.

மேலும் இரண்டு குடும்பப் பெயர்கள் களஆய்வில் அறியப்படவில்லை.

இந்த இல்லப்பிரிவானது திருமண உறவுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். திருமண உறவுகொள்ளுகின்ற போது ஒரே இல்லப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கென கொள்வினை, கொடுப்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. அது தடைசெய்யப்பட்டதாகும். இப்பிரிவுகள் மான் ஒன்றினை வேட்டையாடி, அதன் பகுதியை பங்கு வைத்துக் கொண்டதின் அடிப்படையில் உருவானதாகக் கூறினர். “குழுக்களுக்கிடையே திருமணம் நிகழ்ந்து வந்த காலத்தில் ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகள் தங்களுக்குள் திருமணம் செய்யவேண்டிய நிலை இருந்தது. எனவே காணிக் காரர்கள் உறவுமுறை ஏற்படுத்த எண்ணி வேட்டையில் ஒரு மாணை அம்பு எய்து வீழ்த்தினர். அந்த மாணை அறுத்து அதன் ஒவ்வொரு பாகங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து வைத்து குடும்பத் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு விருப்பமான ஒவ்வொரு பங்கு எடுக்கும்படி பணித்தனர். அவர்கள் எடுத்த மாணின் பாகத்தின் அடிப்படையில் அப்பத்து

குடும்பங்களையும் பத்து இல்லக்காரர்களாகப் பிரித்தனர். அவை வருமாறு:

1. தலைப்பகுதி எடுத்தவன் - தலமில்லம்
2. கை(முன்கால்) எடுத்தவன் - கையில்லம்
3. பெரும்பொதி (வயிறு) எடுத்தவன் - பெருமில்லம்
4. குறுக்கு (முதுகு) எடுத்தவன் - குறும்பில்லம்
5. மூடு (வால்பகுதி) எடுத்தவன் - மூட்டில்லம்
6. மாவுங் (சிறுநீரகம்) குடலும் எடுத்தவன் - மாங்கோட்டில்லம்
- 7.
8. வேலியிலிருந்து பார்த்தவன் - வேயில்லம்
9. விளையிலிருந்து பார்த்தவன் - வெளநாட்டில்லம்
10. பால்மடி எடுத்தவன் - மூங்கோட்டில்லம் (பாயில்லம்) (ஞா.ஸ்ஓபன்; 1997,10)

இங்கு பத்து இல்லங்களுக்கு மட்டுமே இடமுள்ளது. ஆனால், முன்னர் கூறப்பட்ட ஒன்பது வீட்டுக்குடும்பமும், பனிரெண்டு வீட்டுக்குடும்பமும் பின்னாளில் கிளைத்ததாக இருக்கலாம். இது குறித்து, இன்னும் விரிவான களஆய்வு தேவை என்று உணரமுடிகிறது.

காணிக்காரர்களின் சமூக அமைப்பினில் நிருவாக அமைப்பான காணிப்பற்றும், திருமண நிறுவனமான இல்லப்பிரிவும் உள்ளது. இதில், காணிப்பற்றிலுள்ள விளிகாணி, முதவன் போன்ற பொறுப்புகள் இல்லாமலாகிவிட்டன. தற்போது மூட்டுக்காணி, பிலாத்தி, மருத்தமச்சி போன்றோர் சமூக ஒழுங்கமைப்பினில் ஈடுபடுகின்றனர். மூட்டுக் காணியும் ‘ஊர்த்தலைவர்’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். விவசாய முறையானது வனத்துறையினரால் பாதிப்படைந்து உள்ளதாக முன்னரே குறிப்பிட்டோம். நிலம் இல்லாத காரணமும் சேர்ந்து முதவன் என்ற சமூகப் பொறுப்பாளி இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டது.

காணிக்காரர்களின் சமூக அமைப்பில் இடம்பெறுகின்றவர்களில் ‘பிலாத்தி’ என்பவர் மட்டுமே இசைத்தலை நிகழ்த்துவவர் எனக் கண்டோம். இசைத்தல் இவர்களின் பண்பாட்டுடன் கொண்டுவந்த தொட்புகளை அறிவதன் மூலமே இசைத்தல் வழியான பால்வேறுபாட்டுத் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

III

“உலகத்தில் ‘ஆண்மை’ நிற்கும் வரையில் பெண்கள் அடிமையும் வளர்ந்தே வரும். பெண்களால் ‘ஆண்மை’ என்ற தத்துவம் அழிக்கப்பட்டால்லாது பெண்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்பது உறுதி”

ஈ.வெ.ராமசாமி

“அறிவு என்கிற எந்திரம் ஒன்றை அறிவதற்காக அன்றி இருப்பவற்றை உடமை கொள்ளுவதற்காகவே இயக்கப்பட்டது.”

நீட்சே

1. கொக்கறை என்பது காணிக்காரர்களிடம் உள்ள இசைக்கருவியினைக் குறிப்பதாகும். இந்த இசைக்கருவியினை இசைத்துப் பாடப் பெறுவதே ‘சாற்றுப்பாட்டு’ ஆகும். கொக்கறையானது இரும்பினால் செய்யப்பட்டிருக்கும். இது ஒரு சாணில் இருந்து ஒன்றரை சாண் நீளமுள்ளதாக இருக்கும். இதன் ஒரு முனையில் சங்கிலி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். சங்கிலியின் மறுமுனையில் நீளமான, சற்று தடித்த இரும்பு ஊசி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். நீளமான இரும்புக் குழாயின் மேற்பகுதி இரம்பப்பற்களுடன் காணப்படும். இந்த இரம்பப்பற்களில் இரும்பு ஊசியினைத் தேய்த்து இசை எழுப்புவார்கள். இதனை இசைத்தவாறே பிலாத்தி பாடல்கள் பாடுவார். கொக்கறை இசைத்து பிலாத்தி பாடுகின்றபோது இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட இளம் பிலாத்திகள் கொக்கறை இசைத்து அதனை வாங்கிப் பாடுவார்கள். பிலாத்தி சாற்றுப் பாடுகின்றபோது, இடையில் அருள் வந்து வாக்குச் சொல்லுவார். அப்போது சிறுபலகையின் மேல் கொக்கறையைக் கொண்டு தட்டியவாறு மூர்க்கமான குரலில் கண்களை மூடி அருள்வாக்குக் கூறுவார். அப்போது வாங்கிப்பாடும் இளம்பிலாத்திகள் அமைதியாக இருப்பர்.

கொக்கறையில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று ஆண் கொக்கறை மற்றொன்று பெண்கொக்கறை. ஆண் கொக்கறையானது சற்று நீளமானதாக காணப்படும். பெண் கொக்கறை ஒப்பீட்டளவில் நீளம் குறைவாக காணப்படும். பெண் கொக்கறையை இளம்பிலாத்திகளே பயன்படுத்துவர்.

கொக்கறை இசைத்தலானது மலையில் இருட்ட ஆரம்பித்த பின்னர் தொடங்கி மறுநாள் விடியற்காலை வரையில் நிகழ்த்தப்பெறும். சூரியன் வந்தபின்னர் நிகழ்த்தப்படுவது இல்லை. இரவில் தான் பாடப்பெற வேண்டும் என்ற கட்டியம் உள்ளது. பிலாத்தியின் வீட்டினில் வைத்தே சாற்றுப் பாட்டு பாடப்பெறும். இதில் இளம் பிலாத்திகள் தவிர பார்வையாளர்களாக காணிப்பற்றில் உள்ள மற்றவர்களும் பங்குபெறுவர். மேலும், யாருக்கு சாற்றுப்பாட்டு பாடப்பெறுகின்றதோ அவரின் வீட்டிலுள்ளவர்களும் பார்வையாளர்களாக பங்குபெறுவர்.

*** ராயிச்சாற்று:**

காற்றுப்பாட்டானது உடல் நலமில்லாதவர்களுக்கு காவுகள், வனதேவதைகள்,

தெய்வங்கள் போன்றவற்றைத் தொடர்பு கொண்டு, நோயாளியைக் குணப்படுத்த இசைக்கப்படும் இசைப்பாடலாகும். உடல்நலம் குன்றியவருக்கு முதலில் மூலிகை மருந்துகள் கொடுத்து குணப்படுத்த முயற்சி செய்வர். அதில் குணமடையாத பட்சத்தில் இறுதியில் கொக்கறை இசைத்தலின் மூலம் சாற்று பாடப்பெறும். இதன் பின்னர் நோயாளி குணமாகவில்லையெனில், பிறகு மருத்துவம் செய்வதில்லை. அப்படியே விட்டுவிடும். இதற்கான காரணம் என்னவெனில், நோயாளி முன்பு ஏதோ தெய்வக்குற்றம் செய்துள்ளார் என்பதே ஆகும். இப்படி, உடம்பு சரியில்லாத நிலையில் அதனைக் குணப்படுத்திட பாடப்பெறுவது ‘ராயிச்சாற்று’ எனப்படும்.

*** மண் அவிச்சி சாற்றுவது:**

நோயாளிக்குத் தோல் நோய் முதல் பல நோய்கள் தோன்றி மிகவும் தொல்லைப்படுத்துகின்றபோது, அவருடைய நோயுடலை அழித்துவிட்டு, புதுஉடலைச் செய்வர். அதாவது, சாற்றுப்பாடலின் வழியே நோயாளியின் பழைய உடலை அழித்துவிட்டு, புதியமண் கொண்டு புதுஉடலினை உருவாக்குவார். இச்சாற்று நிகழ்த்திய பின்னர், நோயாளி ஏழுநாட்கள் வரை உடலை நீரில் நனைக்கக்கூடாது. அப்படி மீறி நனைத்தால் உடல் கரைந்துவிடும். இச்சாற்றுப் பாட்டு எப்போதும் பாடப்பெறுவதில்லை. நோயாளி மிகவும் துன்பப்படும் போது மட்டுமே பாடுவர். ஏனெனில், இச்சாற்று ஒருமுறை பாடுகின்ற போது, பிலாத்திக்குத் தனது ஆயுளில் ஓர் ஆண்டு குறைந்துவிடும் என்று நம்பப்படுகின்றது.

*** பேய்க்குச் சாற்றுவது:**

பேய், பிசாசு, காத்து-கருப்பு போன்றன பிடித்திருப்பவர்களுக்கு அதனை விரட்டிட பாடப்பெறுவது பேய்க்குச் சாற்று ஆகும்.

*** கிராயஞ்சாற்று:**

தண்ணீரில் வாழு கின்ற பூதம் பிடித்திருந்தால் சாற்றப்படுவது ‘கிராயஞ்சாற்று’ ஆகும்.

*** நீங்கெடக்குச் சாற்று:**

முறைதவறி திருமணம் செய்திருந்தாலோ, அல்லது மாதவிலக்குப் பெண்கள் ஆற்றுப்பக்கம், ஓடைப்பக்கம், கோவில் பக்கம் சென்றிருந்தாலோ காணிப்பற்றுக்குள் கடுவாய், யானை, பன்றி போன்ற மிருகங்கள் வந்து தொல்லை கொடுக்கும் என்பது நம்பிக்கை. மேலும் பயிரும் அழிந்துவிடும். எனவே, இதனைப்போக்கிட நீங்கெடக்குச் சாற்று இசைக்கப்படுகிறது.

*** குழந்தை பிறக்கப்பாடுவது:**

குலிக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தை தலைப்பிளையாக இருந்தால், குழந்தை நல்லபடியாக பிறக்க இந்தவகைச் சாற்று இசைப்பர்.

*** இறந்தவர்களுக்குச் சாற்றுவது:**

இறந்துபோன முதியவர்களுக்கு, இறந்த பதினாறாம்நாள் ஆத்ம சாந்திக்காக சாற்றுப்பாடுவர். சாற்றுப்பாட்டின் துணையோடு, அந்தக் குடும்பத்திற்கான சாவாகவும் அதனை மாற்றுவர். பின்னர் இந்த சாவை வழிபாடு செய்துவருவர்.

*** கார்த்திகைக் கொடுதிக்குச் சாற்றுவது:**

கார்த்திகைக் கொடுதி என்பது கார்த்திகை மாதத்தில் வனதேவதைகளுக்கு வழிபாடு நடத்துவதினைக் குறிப்பதாகும். அப்போது சாற்று பாடி வழிபடுவர்.

2. சாற்று இசைத்தலில் இரண்டுபகுதிகள் உள்ளன.

1. வனதேவதைகள், தெய்வங்கள் போன்றவைகளைப் பாட்டினில் ஓரிடத்துக்கு அழைத்து வருவது.

2. 'சாவு' இறையும் பாட்டினில் அதே இடத்துக்கு அழைத்து வருவது.

இப்படியாக வனதேவதைகள், தெய்வங்கள், சாவுகள் போன்றவற்றினை ஓரிடத்துக்கு அழைத்து வந்த பின்னர் நோயாளியை அவ் விடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவரின் குறைகளைப் போக்குமாறு அவைகளிடம் வேண்டுவதாக சாற்றுப்பாட்டு அமைந்திருக்கும். வேண்டுகள்கள் முடிந்தபின்பு தெய்வங்கள், வனதேவதைகள், சாவுகள் போன்றவற்றை திரும்பவும் எங்கிருந்து சாற்றுப்பாடி அழைத்து வந்தனரோ அவ்விடத்துக்கு திரும்பவும் அனுப்பி விடுவர். இதன் பின்னர், பொங்கல் வைத்து சிறு பந்தலில் படையல் போட்டு வழிபாடு செய்வர். இத்துடன் சாற்றுப்பாட்டின் நிகழ்த்துதல் முற்றுப்பெறும்.

சாற்று இசைத்தலின்போது, சிலசமயங்களில் இரண்டு குழுவாகப் பிரிந்து இசைத்தலில் ஈடுபடுவர். ஒரு குழுவினர் சாற்று இசைத்தலின் வழியே வனதேவதைகள், தெய்வங்களை அழைத்துவருவர். மற்றொரு குழுவினர் சாவுகளை சாற்றின் வழியே அழைத்து வருவர். ஆனால் ஒவ்வொரு குழுவிலும் தலைமைப் பிலாத்திகளே முன் பாட்டினைப் பாடிச் செல்வர். இளம்பிலாத்திகள் அதனை வாங்கிப்பாடுவர். இப்பாடல்கள் அதிவேகத்தில் பாடப்பெறும். இப்பாடல்களை வாங்கிப் பாடுவதிலும், பொருள் விளங்கிக் கொள்வதிலும் அதிகமான சிக்கல்கள் உள்ளதாக இளம்பிலாத்திகள் கூறுகின்றனர். இவ்விசைத்தலின் போது, பிலாத்தி அயர்ந்த நிலையில் இருந்து,

இசைத்தலுக்கு ஏற்றவாறு உடலை முன்னும் பின்னுமாக இசைவாக்கிக் கொண்டு நிகழ்த்துகிறார். கொக்கறை இசையொலியின் கனமானது, பல தவளைகள் சேர்ந்தெழுப்பும் ஒலியின் கனதியைப் பெற்றிருக்கும்.

3. வனம் - வனதேவதை - சாவு - தெய்வம் : இவற்றிற்கிடையிலான தொடர்புகள்:

காணிக் காரர்களின் வாழிடங்கள் மலைப்பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன என்று முன்னரே கண்டோம். இவர்களின் வாழிடங்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வனதேவதைகள், தெய்வங்கள், காவுகள் உறைந்துள்ளதாக நம்பப்படுகின்றது. சாற்று இசைத்தலில் இவைகளை ஒவ்வொரு மலைப்பகுதியில் இருந்தும் அழைத்து வந்து இவர்களுக்குள்ள குற்றத்தையோ, குறையை யோ, நோயையோ கூறி முறையிடுகின்றனர். இவைகளே அதனை நீக்குகின்றன. இந்த வனதேவதைகள், சாவுகள், தெய்வங்கள் போன்றவற்றின் உறைவிடங்கள் வனப்பகுதியே ஆகும்.

'சாவு'கள் என்பன இறந்த முன்னோர்களின் நன்மை செய்யும் ஆவிகள் ஆகும். இதில் பல வகைகள் உள்ளன. அவையாவன: தேன் பாறைச்சாவு, பிலிச்சாவு, ஆப்பாண்டிச்சாவு, பூதயச்சாவு, பாறயச்சாவு, பாண்டியங்கோட்டச்சாவு, மானமுட்டிச்சாவு, வெளுவிரட்டிச்சாவு, பாப்பிச்சாவு, உதயமணிக்கோட்ட போன்றனவாகும். சாவுகள் வனத்தின் இருண்ட பகுதிகளிலும், பாறைகள் உள்ள பகுதிகளிலும் உறைந்து இருக்கும். இவைகளை இந்தப் பகுதியில் இருந்து வருத்தி அழைத்து, சாற்று இசைத்தலின் மூலம் முறையிடுவர்.

தேன்பாறைச்சாவு என்பது தேன் எடுக்கும் போது மரங்களில் இருந்தோ, பாறைகளில் தவறிவிழுந்து இறந்து போன முன்னோரின் ஆவியைக் குறிப்பதாகும். இதனை வழிபாடு செய்தால் தேன் எடுக்கும் போது உண்டாக இருக்கும் அழத்தில் இருந்து பாதுகாக்கும். மேலும், நிறைய தேன் கிடைக்கவும் உதவி செய்யும். பிலிச்சாவு என்பது புலியால் கொல்லப்பட்ட முன்னோரின் ஆவியைக் குறிப்பதாகும். இதனை வணங்கும் போது புலியிடம் இருந்து பாதுகாக்கும். பாப்பிச்சாவு என்பது பாம்பு தீண்டி இறந்து விட்டவரின் ஆவியைக் குறிப்பதாகும்.

காலாட்டுத் தம்பரான், பூவத்தமுத்தன், மருதவெள்ளக்காளி, பேச்சியம்மன், கரும்பாண்டியம்மன், வடக்கன் பேய், வாழாற்று மாடன், அடங்காட்டு ஆயன் போன்றவை காணிக்காரர்களின் தெய்வங்களாகும்.

வனதேவதைகள் என்பது வனப்பகுதிகளில் உள்ள ஆறு, மரம், ஓடை, பாறை போன்ற

வற்றில் உறைந்திருப்பதனைக் குறிப்பதாகும். இவையும் வர இருக்கின்ற ஆபத்துக்களில் இருந்து காக்கக்கூடியதாகும். இதனாலேயே காணிக்காரர்கள் வனத்திற்குள் பயணப்படுகின்றபோது மிகவும் மரியாதையடனும், அதிகமான கூச்சல் இன்றியும் செல்வர். இதனை மீறுகின்றபோது “காடு கலையும்” என நம்புகின்றனர். காடு கலைதல் என்பது வனத்திற்குள் நாம் எங்கு நிற்கின்றோம் என்பதே தெரியாமல் போய்விடுவது மேலும் வனத்திற்குள் வேறு இடத்திற்குச் செல்வதென்றால் வழிதெரியாமல் போய்விடுவது போன்றவற்றினைக் குறிப்பதாகும். தேன் எடுக்கும் காலங்களிலோ, வேறு காட்டுப்பொருட்கள் சேகரிப்பு செய்யும் காலங்களிலோ வனத்திற்குள் பயணம் செய்கின்ற போது ஒவ்வொரு மலையின் இருண்ட பகுதிகள், பாறைப்பகுதிகள், ஆறு, மரம், ஓடை போன்றன உள்ள பகுதியை நோக்கி வணங்கிவிட்டே செல்வர்.

4. இயற்கையை அறிந்து கொள்ளுதல்

பிலாத்திகள் சாற்று இசைத்தல், செய்வினை, ஏவல், மிருகங்களின் வாயைக்கட்டுதல் போன்ற செயல்களைச் செய்வதில் திறமையுடைய வர்கள் என்று முன்னமே கண்டோம். மேலும் தனது மந்திர உச்சரிப்பின் மூலம் தாக்கவரும் மிருகத்தின் வாயை 3 3/4 நாழிகை கட்டி வைத்துவிட்டு தப்பித்துக் கொள்ளும் சக்தியும் உடையவர்கள். அதேபோன்று, சூரியனையும் 3 3/4 நாழிகை பிலாத்தியால் மறையச் செய்ய முடியும் என்கின்றனர். அதுமட்டுமில்லாமல், ஓர்ஊரில் வாழும் பிலாத்தி மற்றொரு பிலாத்தி மேல் ஏவி விடும் தீயசக்தியை அவரது மந்திர வலிமையால் உறக்கத்திலேயே அறிந்துகொள்ளும் சக்தியுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அப்படி அறிந்து கொண்ட பின்னர், திரும்பவும் எதிரிமேல் தீய சக்தியை ஏவி விடுவர்.

பிலாத்தி ஒருவர் மேற்கூறிய சக்தியை தன்னுடைய தனிப்பட்ட பயிற்சியின் மூலம் உருவாக்கிக் கொள்வதாகக் கூறுகிறார். இதற்கான திறனைத் தங்களின் தனிப்பட்ட வழிபாட்டுச் செயல்களின் மூலமும், சாற்றுப்பாடலை பிலாத்தி ஒருவரிடம் கற்றுக்கொள்வதின் வழியேயும் உருவாக்கிக் கொள்கிறார். பிலாத்தியாக விரும்புகின்றவர் அதிகமான கட்டுப்பாடுகள் கொண்ட வராகவும், பிறருடன் அதிகம் பேசாதவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இது அடிப்படையான விசயமாகக் கூறப்படுகின்றது. இது தவிர, பிலாத்தி ஒருவரிடம் மூன்றாண்டுகள் வரையில் பயிற்சி எடுக்கவேண்டும். இப்பயிற்சி காலத்தின் போது, சில சமயங்களில் தெய்வங்கள், வனதேவதைகள், சாவுகள் போன்றவற்றால் வனத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டு கற்றுக்கொடுக்கப்படலாம். அப்படி

அமைய இளம்பிலாத்திகள் பக்தியுடனும், சுத்தமாக இருப்பதுவே சாத்தியமாக்குகிறது. அப்படி இருக்கும் பட்சத்திலேயே தான் சாவுகள், வன தேவதைகள், தெய்வங்கள் போன்றவற்றால் வனத்துக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டு கற்றுக் கொடுக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கும். இப்படி கற்று வருகின்ற பிலாத்தி மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக காணிக்காரர்களால் கருதப்படுகிறார்.

பிலாத்தியும், பிலாத்தி பொறுப்பு ஏற்க பயிற்சி எடுப்பவர்களும் மிகவும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். என்று கூறப்படுகிறது. எப்படியெனில், தான் சிறுநீர் கழிக்கின்ற போதுகூட தன்மேல் சிறுதுளிகூட சிறுநீர் பட்டுவிடக்கூடாது. எனவே ஆற்றில் இறங்கி ஓடுகின்ற நீரிலேயே சிறுநீர் கழிப்பர். மேலும், வனத்திற்குள் சென்று பயிற்சி எடுக்கும் காலங்களில் காடுகளில் கிடைக்கும் ‘காரிக்கிழங்கு’ என்ற கிழங்கையே உணவாகக் கொள்வர். இது நெருப்பின் புகை பரவியுடன் வேகக் கூடிய கிழங்காகும். வனத்தில் சென்று பயிற்சி எடுக்கும் காலங்களில் வீட்டிற்கே வரக்கூடாது. மேலும், மாதவிலக்குப் பெண்களைக் காண்பற்றில் எதிரே பார்க்கக்கூடாது. பிலாத்தி ஆன பின்னர், வீட்டின் பின்பகுதியைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. அப்பகுதியானது பெண்ணின் ‘தீட்டு’ வனதேவதை களுக்கும், சாவுகளுக்கும், தெய்வங்களுக்கும் ஆகாது என்பதனால் இதனை மிகவும் கண்டிப்புடன் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இது மீறப்படுகின்றபோது பிலாத்தியின் படிப்புகள் பலிக்காது என நம்புகின்றனர்.

5. சாற்றுப்பாட்டை அகத்தியரிடம் இருந்து பெற்ற வரமாகக் கருதுகின்றனர். அகத்தியர் கொடுத்த சாபத்துக்கும், கொக்கறையின் வடிவத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளது என்று ஞா.ஸ்.உபன் கூறிய கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கது. “கொக்கறை’ என்பதற்குத் தமிழ் லெக்ஸிகன் (Tamil Lexicon) பின்வரும் பொருள்களைத் தருகின்றது.

வைக்கோலெடுக்கும் கருவி, வலம்புரிச் சங்கு, வாத்தியவகை, வில், பாம்பு, வலை, தாளம், பனை, தெங்கு முதலியவற்றின் வற்றியுலர்ந்த இளமடல். இதனோடு தொடர்புடைய ‘கொக்கரித்தல்’ என்ற பதத்திற்குத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பின்வரும் பொருள்களைத் தருகின்றது. ஆரவாரித்தல், கோழி முதலியன கூவுதல். லெக்ஸிகன் குறிப்பிடும் பாம்பு, வாத்தியங்கள், தாளம், கோழி முதலியன கூவுதல் ஆகிய பொருட்கள் காணிக்காரர்களிடம் கொக்கறை என்ற இசைக்கருவியோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கவை.

“காணிக்காரர்களிடமும், குமரிமாவட்ட மக்களிடமும் கொக்கறை என்ற சொல் வழக்கு ‘கோழியின் தொண்டை’ என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மனிதத்தொண்டை, கொறவளை

என்று வழக்கில் குறிக்கப்படுகின்றது. இங்கு தொண்டையின் அமைப்பு நமது கவனத்துக்குரியது. தொண்டை வட்ட வடிவிலான பல வளையங்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்குவதன் மூலம் அமையும் கழல் போன்ற அமைப்புடையது. இவ்வமைப்பையே 'கொக்கறை' என்ற இசைக் கருவியும் நினைவூட்டுகின்றது. இவ்விசைக் கருவியின் மேல்பகுதியில் உள்ள குறுக்குக் கோடுகள் அல்லது பற்கள் போன்ற அமைப்பு தொண்டையில் உள்ள வளையங்களோடு ஒப்பிடத் தக்கன. தொண்டை ஒலி எழுப்புவதற்கு உரிய இன்றியமையாத உறுப்பாக கருதப்படுகிறது. இந்த இசைக்கருவியும் தொண்டையை உரசி ஒலி எழுப்பும் உட்கருத்தைக் கொண்டுள்ளது எனலாம். 'தொண்டைத் தண்ணி வத்தணும்' என்ற அகஸ்தியரின் சாபமும் இவ்விசைக்கருவி தொண்டையின் அமைப்பைப்பெற ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்." (1997:66,67)

6. பெண் தொடர்புடைய விலக்கு (Taboo)கள் காணிக் காரன் பழங்குடிகளிடத்தில் பெண்கள் தொடர்புடைய விலக்குகள் சில கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன:

* மாதவிலக்குக் காலங்களில் பெண்கள் ஆறுகள், தடைகள் அருகில் செல்லக்கூடாது. அப்படி மீறிச்சென்றால் கடுவாய்(புலி), யானை போன்ற மிருகங்கள் காணிப்பற்றுக்குள் வந்து மக்களுக்கு இன்னல் விளைவிக்கும்.

* அதுமட்டுமன்றி, 'வெள' (தோட்டத்தில்) யில் உள்ள பயிர்களும் தானே அழிந்துபோகும்.

† மாதவிலக்கு காலங்களில் பெண்கள் வீட்டிலிருந்தே குளிக்க வேண்டும். வனப்பகுதியில் அதிகமாக நடமாடக்கூடாது.

* பெண்ணின் உடல் தீட்டுக்களால் ஆனது என்பதால் ஆற்றில் பெண் குளிக்கும் இடம் கூட ஆண் குளிக்கின்ற இடத்துக்கு கீழேயே அமைந்திருக்குமாம். நீரோட்டத்தில் உயரமான இடத்தில் ஆண்கள் குளிப்பிடமும், தாழ்வான இடத்தில் பெண்கள் பெண்கள் குளிப்பிடமும் அமைந்திருக்குமாம்.

7. மழைச்சடங்கு: ஆண்-பெண் பங்கேற்பு.

மழைச்சடங்கு செய்யும்போது, பெண்கள் வீட்டினருகில் ஓடும் ஆற்றின் நடுப்பகுதியில் பொங்கலிடுவர். அதே சமயத்தில் ஆண்கள் மலையின் உச்சிப் பகுதிகளுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்யும் நேரமும், பெண்கள் வீட்டின் அருகில் உள்ள ஆற்றில் பொங்கலிட்டு வழிபாடு செய்யும் நேரமும் ஒன்றாக சேர்ந்து விட்டால் உடனே மழை வந்துவிடும் என்று நம்புகின்றனர். ஆண்கள் வழிபாடு செய்யவேண்டிய நேரத்தையும், பெண்கள்

வழிபாடு செய்யவேண்டிய நேரத்தையும் பிலாத்தி முடிவு செய்வார். அதன்படியே மழைச்சடங்கினை செய்வார்.

மழைச்சடங்கினை பெண்களேசுடிச் சேர்ந்து செய்யும் முறையொன்றும் உள்ளது. அதனை கரையான் புற்றுக்கள் உள்ள இடங்களில் மட்டுமே செய்வார். ஏழு கரையான் புற்றுக்கள் ஒன்று சேர்ந்தாற்போன்று உள்ள இடத்தினை தேர்ந்து எடுத்துக்கொள்வர். பின்னர் அவைகளை நன்றாக இடித்து விடுவர். அவ்விடத்தின் மையத்தில் வயதுக்கு வரக்கூடிய நிலையில் உள்ள சிறுமியை அமரவைப்பர். இச்சிறுமியைச் சுற்றிலும் ஏழு சிறுமியர் அமர்ந்திருப்பர். இவர்களின் தலையில் தண்ணீரை ஊற்றி பெண்கள் குலவையிடுவர். அப்படிச் செய்தால் உடனடியாக மழைவரும் என்று நம்புகின்றனர். ஆண்கள் மழைச்சடங்கினில் ஈடுபடுகின்றபோது மலையின் உச்சிப்பகுதிகளுக்கு சென்று கள்ளிமரம், கள்ளிச்செடி போன்றவற்றை வெட்டித் தள்ளுவர். மேலும் மலையுச்சியில் இருந்து பாறைகளையும் உருட்டிவிடுவர். அப்போது அதிகமான அளவில் பேரொலி எழுப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி செய்கின்றபோது, சிறிது நேரத்திற்குள் மழை வந்துவிடும் என்று நம்புகின்றனர்.

காணிக் காரர்களின் இசைத் தலை நிகழ்த்தும் பிலாத்தி பயிற்சி பெறுவதற்கு என்று சில விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றார். அவ்விதிகள் உடல்சார்ந்தும், கருத்தியல் சார்ந்தும் இயங்குவன. இவையே, பால்வேறுபாட்டினைக் கட்டமைப்பதில் தொழிற்படுகின்றன. அது குறித்து இனிக் காணலாம்.

IV

“உனது பாலின்பம் எந்த வகையிலும் கேடானது அல்ல என்பதை எப்படி நான் உனக்கு சொல்வது? நீ பொருட்களை அறியாதவளா? உனது வெளிப் படையான தன்மையைத் திருடி உன்னை மூடுண்டவளாக மாற்றி, அவர்களது உடைமையாக ஆக்கி, உன்மீது அவர்கள் தமது சட்ட வரம்புகளை, வரம்பு மீறல்களை, இன்னும் சட்டத் தோடான பல்வேறு விளையாட்டுகளை நடத்தாத வரைக்கும் தப்பில்லை தான்”

- லூஸி எரிகாரே

மனித சமூகத்தில் இருபாலருக்கும் இடையே பால்வேறுபாட்டினைக் கட்டமைப்பதில் இரண்டு வகைமைகள் (Categories) செயல்படுவதாக பெண்ணியவாதிகளால் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை:

1. உயிரியல் வகைமைகள் (Biological category)

2..பண்பாட்டு வகைமைகள் (Cultural category)

உயிரியல் வகைமைகள் என்பது பெண்ணின் உடலைக்குறித்து ஒவ்வொரு பண்பாடும் உருவாக்கி வைத்துள்ள புனைவுகளைக் குறிப்பதாகும். இதே செயலை அறிவியலும் செய்துள்ளது. பெண்ணுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள மாதவிடாய், மகப்பேறு போன்ற வற்றை முன்வைத்து பெண்ணின் உடல் 'தீட்டுகள் நிரம்பியது, பலவீனமான உடல், பாலியல் வேட்கை நிரம்பிய உடல்... இப்படி உருவாக்கி வைத்துள்ள ஏராளமான புனைவுகளைக் குறிப்பதே உயிரியல் வகைமைகளாகும்.

பண்பாட்டின் வகைமைகள் என்பது பெண்ணை மையப்படுத்தி ஒவ்வொரு பண்பாடும் உருவாக்கியுள்ள 'பெண்மை'(Feminine) சார்ந்த கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுவதாகும். இதில், பெண்ணிற்கான நடத்தைமுறைகள், விழுமியங்கள், மதிப்புகள், அறங்கள் போன்றன எவையெவை என்று உறுதியுடன் கூறப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பதாகும். உதாரணமாக, 'பெண் பின்தாங்கி முன் எழ வேண்டும், அச்சம், மடம், நாணம் பொண்டிருத்தல், சபையில் சப்தமாக சிரிக்கக்கூடாது... இப்படியாக உருவாக்கி வைத்துள்ள வாய்பாடுகளைக் குறிப்பதாகும். இது மட்டுமின்றி, அறங்களில் ஆணுக்கான அறம், பெண்ணுக்கான அறம் என்று வகைப்பாடு செய்வதன் வழியே பால்வேறு எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறித்து, ராஜ்கௌதமன் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும். "ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கூறப்பட்ட அறங்கள் பாரபட்சமானவை. நாகரீகத்தின் பார்வையில் இவ்வாதம் இவர்களுக்கு இயற்கையானவை. உடலின் வன்மை - மென்மை, உடற்கூற்று செயற்பாடுகளின் வேறுபாடுகள், பாலியல் வேலைப்பிரிவு ஆகியவற்றின் மீது பண்பாட்டு ரீதியாகக் கட்டப்பட்ட இந்த அறங்கள் சமூகம், வீடு என்ற இரண்டு இடங்களுக்கு குரியவையாகச் சொல்லப்பட்டன. பண்பாட்டுப் பாலியல் (gender) வேறுபாடுகளுக்கான மதிப்பீட்டு அளவைகள் ஆண் அறம், பெண் அறம் என்ற வேறுபட்ட அறங்களின் அடிப்படையொன்றி உருவாக்கப்பட்டன. ஆணுக்குப் பெருமை, வலிமை, அழகு, புகழ், அறிவு, கடமை, உரிமை, ஆள்வினை, செயலூக்கமான பாலியல், அதிகாரம் ஆகியவை வேறாகவும் பெண்ணுக்கு உடல் அழகு, மென்மை, பணிவு, அடங்கிய பாலியல், கற்பு ஒழுக்கம், சேவைச் செயல், மடமை, நாணம் ஆகியவை வேறாகவும் ஆகியதற்கு வேறாகவும் ஆகியதற்கு வேறுபட்ட அறங்களே காரணம்" (1997:156)

காணிக்காரன் சமூதாயத்தில் உள்ள 'கொக்கறை' என்ற இசைத்தலில் முன்னர் கூறிய பண்பாட்டு வகைமைகளும், உடலியல்

வகைமைகளும் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதினைக் காண்போம். தொடக்க காலத்தில் தெய்வம், வழிபாடு, மந்திரச் செயல் போன்றன ஒன்றையொன்று பிரிக்க இயலாதபடி பின்னிக்கிடந்தன. அன்றைய மனிதர்கள் இயற்கையோடு மிகவும் ஒன்றிணைந்த வாழ்வினை மேற்கொண்டிருந்தனர். அப்போது இயற்கையிடம் அத்த ஆற்றல் இருப்பதைக் காண்டுணர்ந்த மனிதர்கள், அதனை வேண்டுதலின் வழியே கட்டுப்படுத்தமுடியும் என நம்பினர். மேலும் போதுமான தொழில்நுட்பம் இன்மையால் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி சில செயல்முறைகளை மேற்கொண்டனர். அதில் ஒன்றே மந்திரம் ஆகும். இதனைக் கொண்டு மனிதர்கள் இயற்கையையும் சமூகத்தையும் மேலாண்மை செலுத்தி வந்தனர். "மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கு மிடையேயான முரண்பாடுகளே பிரதானமாக இருந்த புராதன இனக்குழுச் சமூகங்களில் இயற்கை மனிதனுக்குக் கட்டுப்பாடாததாயும் அச்சம் விளைவிப்பதாயும் இருந்தது. வணங்குவதன் மூலமும், வசியம் செய்வதன் மூலமும் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தமுடியும் என மனிதன் நம்பினான். அறிவியலுக்கும், இறையியலுக்கும் அன்று வேறுபாடில்லை. அன்று ஒருவனே மருத்துவனாகவும், விஞ்ஞானியாகவும், கவிஞனாகவும், மந்திரவாதியாகவும் இருக்கமுடிந்தது. நோய்கள் என்பன இயற்கையத்தே ஆவிகளின் விளைவுகள் என்ற கண்ணோட்டம் அன்று நிலவியதால் சாமியாடிகளும், ஆவியோட்டிகளும் அன்றைய மருத்துவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள்" (மார்க்ஸ்.அ;1987:158)

காணிக்காரன் சமூகக் கட்டமைப்பினில் உள்ள மூட்டுக்காணி, விளிகாணி, பிலாத்தி, மருத்தமச்சி, மூதவன் என்ற ஐவரில் தற்போது பிலாத்தி, மருத்தமச்சி, மூட்டுக்காணி ஆகியோரே உள்ளனர். இதில் மருத்தமச்சி மட்டுமே பெண்பால் மற்றவர்கள் ஆண்பால். இவர்களின் சமூகத்தில் 'பிலாத்தி' மருத்துவராகவும், மந்திரவாதியாகவும், வழிபாட்டுச் சடங்குகள் செய்பவராகவும் விளங்குகின்றார். இவரின் பணிகள் குறித்து முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மருத்துமச்சி மகப்பேறு பார்ப்பதுடன், வழிபாட்டுப் பாடல்கள் பாடி அருள்வாக்கு கூறுவதிலும் திறமையுடையவர். பழங்குடிச் சமூதாயக் கட்டமைப்பினில் பொதுவாக தரநிலையோ, படிநிலை அமைப்போ கொண்ட நிரந்தரமான ஏற்றத்தாள்வு இருக்காது என்பது மானிடவியலர் கருத்து. அதாவது, "பழங்குடிச் சமூதாய அமைப்பில் தரநிலைகளோ படிநிலைகளோ இல்லை. தகுதி, மதிப்பு மட்டுமே சில தனியாட்களிடம் வேறுபடுகின்றன. இத்தகுதியும், மதிப்பும் கூடத் தொழிலாளில் ஏற்படுவதில்லை. அவரவர் கொண்டுள்ள திறமை

யால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது. அனைவரும் ஒரே வகையான தொழிலைச் செய்வர். ஒருவன் சிறந்த வேட்டைக்காரனாக இருக்கலாம். அதற்காக அவன் மதிக்கப்படுவான். அப்பண்பு மரபுவழி செல்வதன்று... ஆகவே மதிப்பு என்பது சமயின்மைக்கு எந்த வகையிலும் வழிகோலுவதில்லை. இந்நிலையில் இவர்களிடம் வேறுபாடு சிலவகையில் மட்டுமே நிலவுகிறது. அவை வயது, பால் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமையும். வயது, பால் ஆகிய வேறுபாடுகள் தொழிற்பகுப்பிலும், பிறசமூகப் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் செய்வதிலும் மட்டுமே வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும்.

மாந்தரீகன் (Shaman), சமயச்சடங்குகள் செய்வோர் ஆகியோர் கூட மந்திரம், சடங்குகள் செய்யும் காலங்களில் மட்டுமே தனித்தன்மை பெற்ற வர்களாகக் கருதப்படுவர். ஏனைய காலங்களில் அவர்களும் மற்றவர்களைப் போன்று வேட்டையாடுதல், உணவுசேகரித்தல், வேளாண்மையில் ஈடுபடுதல் போன்ற பல்வேறு பணிகளைச் செய்வர்” (பக்தவத்சல பாரதி; 1999:299,300). காணிக்காரன் சமூகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பிற ஆண்பாலர்களுக்கும் - பிலாத்திக்கும் இடையேயுள்ள உறவு தரநிலையுடனோ, படிநிலை அமைப்புடனோ காணப்பெறவில்லை. ஆனால், பெண்பாலர்களுக்கும் - பிலாத்திக்கும் இடையேயுள்ள உறவும், மருத்தமச்சிக்கும்-பிலாத்திக்கும் இடையேயுள்ள உறவும் கூட படிநிலையுடனும், தரநிலையுடனும் நிரந்தரமாக அமைந்துள்ளது.

“இயற்கையை மனிதன் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரத் தொடங்கிய பின் உற்பத்தி பெருகியது. உபரி விளைந்தது. இதன் உடன் விளைவாக மனிதர்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளும், படிநிலை வேறுபாடுகளும், வர்க்கங்களும் உருவாகின. இயற்கைக்கும், மனிதர்களுக்கு மிடையேயான முரண்பாடுகளைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கும் மனிதர்க்குமிடையேயான வேறுபாடுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன.” (அ.மார்க்ஸ்; 1987:161) பழங்குடிச் சமூகங்களில் மாந்திரீகமும், மந்திரமும் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் தொழில்நுட்பமாக விளங்குகின்றன. இந்த தொழில்நுட்பத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் நபர் பால் அடிப்படையில் மிகுதியான அதிகாரம் கொண்டவராக விளங்குகின்றார். காணிக்காரன் சமூகாயத்தில் மாந்தரீகம், மந்திரம் கற்றுக்கொண்டுள்ள பிலாத்தி மிகுந்த அதிகாரம் கொண்டவராக விளங்குகிறார். இங்கு, மருத்தமச்சி என்பவர் மாந்திரீகப் பாடல்கள் பாடி மகப்பேறு பார்ப்பதில் தேர்ச்சியுடையவர். இவர் பெண்பாலைச் சார்ந்தவர். பிலாத்தி ஆண்பாலைச் சார்ந்தவர். ஆனால், மருத்தமச்சி எவ்வளவு கடினப்பட்டு முயற்சித்தாலும் பிலாத்தி ஆகமுடியாது என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு காரணம் என்னவெனில்,

பெண்ணின் உடல் தடையாக அமைகிறது என்று கூறப்படுவதேயாகும். அது மட்டுமன்றி, பெண்ணின் இயங்குவெளி சார்ந்த காரணப்பாடுகளும் முன் வைக்கப்படுகிறது. ‘கொக்கறை’ என்ற இசைத் தலுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற இசைக்கருவியிலும் கூட பால்வேறுபாடு கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இதில் ஆண் கொக்கறை பெண் கொக்கறை என்று இரண்டுவகை உள்ளதாகமுன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. பிலாத்தி சாற்றுப்பாடுகின்ற போது, இசைத்தலுக்கு ஆண் கொக்கறையைப் பயன்படுத்துவர். பயிற்சி எடுக்கும் இளம்பிலாத்திகளில் ஒரு சிலர் மட்டுமே பெண் கொக்கறையை பயன்படுத்துவர். அதுவும் ஆண்கொக்கறை இல்லாத பட்சத்தில் மட்டுமே. இதன் வழியாக, ஆற்றல் வாய்ந்த பிலாத்தி பயன்படுத்துவது ஆண் கொக்கறை என்றபடியால் ஆண்பால் வீரியமிக்கது என்பது மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

மாந்திரீகம், மந்திரம், இசைத்தல் இவை மூன்றும் கலந்து காணப்படுகின்ற சாற்றுப்பாட்டை ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனில் அடிப்படையாக சில தகுதிகள் முன்மொழியப்படுகின்றன. அவை:

1. ‘தீட்டு’ அற்ற உடல்

2. ‘தீட்டு’களைப் பார்ப்பதையும் தவிர்ப்பது.

இவை உடலியல் வகைமைகளை மையப்படுத்தியவையாகும். பெண்ணின் உடல் சார்ந்துள்ள மகப்பேறு, மாதவிடாய் போன்றன இல்லாத, பொறாமை உணர்வுடன் கூடிய உடலாக இருப்பது ஆண்பால் உடல்களாகும். எனவே தன்னிடம் இல்லாத ஒன்றினைத் தீட்டாக மொழிந்து பெண்பால் உடலை இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. இக்கருத்தியல் கட்டமைவுகளைத்தான் ஆணாதிக் கத்திற்கான சக்திக்கிடங்கு என்று கோரகாப்லான் கூறுகிறார். பெண்ணின் உடல் தீட்டு என்று மொழியப்படுவதற்கான காரணத்தை எலிசபெத் .பிஷர் கூறியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கதாகும். அது என்னவெனில், “குழந்தையைச் சுமந்து உருவாக்கும் ஆற்றல் பெண்களுக்கு வாய்த்ததன் மூலம், ‘பெண்கள் வாழ்க்கையின் மர்மங்களோடு கலந்துள்ளனர். ஆனால் ஆண்களின் நிலையோ நிலையற்றதாகவும், வரையறுக்க முடியாததாகவும் இருப்பதால் தங்களருடைய தாழ்நிலையை மேற்கண்ட பலவழிகளில் எதிர்கொண்டுள்ளனர். இந்தக் கருப்பைப் பொறாமைதான் தந்தைவழிச் சமூகத்தின் விளைவாக மாதவிடாய்க்கு உள்ளாகும் அசுத்தமானவளாக, அக்குறிப்பிட்ட காலத்தில் தீண்டத்தகாதவளாகக் கருதப்பட்டாள்” (பஞ்சாங்கம்.க; 1994:71)

மாதவிடாய் காலங்களில் பெண்கள் ஆற்றின் பக்கமோ, ஓடைப்பக்கமோ செல்லக்கூடாது. மீறிச்செல்லும் போது வனமிருகங்களான புலி,

யானை போன்றன “காணிப்பற்று”க்குள் நுழைந்து இடையூறுகள் செய்யும். அதுமட்டுமன்றி தோட்டங்களில் உள்ள பயிர்கள் தானே அழிந்து போகும், என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. இம்மாதிரியான வரையறைகளைப் பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்டு ஒழுகியதற்கு அடிப்படையான காரணம் பற்றி எலிசபெத் .பிஷர் கூறுவதாவது. “ஒருவன் ஒருத்தி என்றான ஒரு குடும்ப அமைப்பில் மாதவிடாய்க் காலத்தில் புனிதமெனக் கருதப்படும் கோயில், பூசைஅறை போன்ற இடங்களுக்குள்ளும், அறுவடை நடக்கும் வயல்களுக்கும் பெண் போகக் கூடாது. வீட்டில் கூட அந்த நாட்களில் தனியறையில் தனிமையாய் இருக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாடுகள் எல்லாம் ஒரு வழியில் வேலைச்சுமையில் இருந்து மாதத்திற்கு ஒரு முறை விடுதலை வழங்கியது என்பதால் அந்த ஏற்பாடு பெண்களாலேயே வரவேற்கப்பட்டிருக்கலாம்” (பஞ்சாங்கம்.க;1994:71றூ)

ஆற்றில் பெண்கள் குளிக்கும் இடங்கள் கூட ஆண்கள் குளிக்கும் இடங்களுக்குக் கீழேயே இருக்குமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெண்ணின் உடல் ‘அசுத்தம்’ கொண்டதாக உள்ளபடியால், ஆற்றில் ஆண்கள் குளிக்கும் இடத்திற்குத் தாழ்வான பகுதியில் (நீரோட்டத்தில்) அவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒப்பீட்டளவில் ஆணின் உடல் பெண்ணின் உடலை விடவும் சுத்தம் நிரம்பிய உடலாக கூறப்படுகின்றது. இங்கு, பெண்ணின் உடலியல் சார்ந்த இயற்கை நிகழ்வுகளானது அசுத்தமானதாக மொழியப்பட்டு, தன்னைத்தானே பெண் ஓடுக்கப்படுவளாக கருதப்படும் மன நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறாள். இது குறித்து ராஜ்கௌதமன் ‘குடும்பம், பெண்ணியம்’ கட்டுரையில் கூறிய கருத்துக்கள் குறித்துக் காணலாம். “பெண் உடலில், அதன் செயல்பாட்டில் சில குறிப்பிட்ட பௌதீக, சமூகமல்லாத கூறுகள் இருப்பது உண்மைதான் என்றாலும், இவற்றில் சமூகக்கூறும் இருக்கிறது என்பார் டெல்பி. மாதவிடாயும், தாய்மையும் பௌதீக உடலியல் நிகழ்வுதான். அந்தந்தச் சமூகங்களில் பண்பாடானது இந்த Natural நிகழ்வுகளை நிஜமான தடைகளாக (handicaps) உருமாறியுள்ளது. மாதவிடாயும், மகப்பேறும் ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் துணைப்பண்பாட்டிலும் வேறுவேறுவிதத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படி சமூகரீதியில் இந்த உடலியல் நிகழ்வுகள் ‘natural’ போல, இயற்கையானது போல ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இயல்பான ரத்தப்போக்கு, பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பால் அசிங்கம், தீட்டு, அவமானம் என்று பெண்ணிடம் உள்ளாங்கப்பட்டுள்ளது. சமூக பண்பாட்டு விளக்கங்களால் தான் இந்த உடலியல் செயல்பாடுகள் தீட்டு/தடை என்றாகியுள்ளன. இதுவே natural ஆனது என்று நிலைநாட்டவும்

பட்டுள்ளது, பெண்கள் பலரும் சமூகம் போதித்துள்ள ‘தடைகளை’ தங்களுக்குரிய உயர்குணங்களாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். விடுதலையை விட, சமூகத்தடைகளையே ஆபரணமாக ஏற்பதால் மரியாதை, கௌரவம் கிடைப்பதாக எண்ண வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.” (1994: 158, 157)

இசைத்தல், மந்திரம் இவை கலந்துள்ள சாற்றுப்பாட்டு நிகழ்வில் ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனில் பிலாத்தி ஒருவரிடம் பயிற்சி பெற வேண்டும், அல்லது காணிக்காரர்களின் தெய்வங்கள், சாவுகள், வனதேவதைகள் போன்றவற்றினால் வனத்திற்குள் ஒருவர் கொண்டு செல்லப்பட்டு அவைகளால் கற்றுக்கொள்ளப்படலாம். சில சமயங்களில், பிலாத்தி ஒருவரிடம் பயிற்சி எடுக்கும் ஒருவர், தனது பக்கதீச் செயல்பாடுகளின் வழியேயும் வனதேவதைகளால், சாவுகளால் வனத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டு மந்திரப்படிப்பு கற்றுக் கொடுக்கப்படலாம். பிலாத்தி ஒருவரிடம் பயிற்சி பெற்று சாற்றுப்பாட்டு கற்றுக்கொள்பவரைக் காட்டிலும் வனதேவதைகள், சாவுகள், தெய்வங்களால் வனத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டு கற்றுக் கொடுக்கப்படும் நபரே அதிகமான ஆற்றலுடையவராகக் கருதப்படுகிறார் தெய்வங்கள், சாவுகள், வனதேவதைகள் ஒரு தனியரை வனத்துக்குள் கொண்டு சென்று சாற்றுப்பாடல் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமெனில் கண்டிப்புடன் சில விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டியுள்ளது. அதன்படி ‘தீட்டு’க்காலப் பெண்களைப் பார்க்கக் கூடாது வீட்டில் இருக்கும் நேரங்களில் பெண்கள் புழங்குகின்ற பின்வாசல் பகுதியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது ஆண் சிறுநீர் கழிக்கின்ற போது, சிறுநீர்துளி காலில் படாதவாறு சிறுநீர் கழிக்கவேண்டும். எனவே, ஓடுகின்ற நீரில் இறங்கியே (ஆற்றிலோ, ஓடையிலோ) சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும். இவ்விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கின்ற போது மட்டுமே சாவுகள், தெய்வங்கள், வனதேவதைகள் தனியரை வனத்துக்குள் கொண்டு சென்று கற்றுக்கொடுக்கும். இந்த விதிகள் அனைத்தும் பெண் பங்குகொள்ள முடியாத நிலையை உருவாக்கி விடுகின்றன. பெண்ணின் ‘தீட்டு’ என்று சொல்லப்படுவதற்கும் இவர்களின் தெய்வங்கள், வனதேவதைகள், சாவுகள் போன்றவற்றிற்கும் ஆகாது என்றபடியால், பெண்ணின் உடலை இவை தேர்ந்தெடுக்காது என்பது மறைபொருள் செய்தியாக உள்ளது. இதன் மூலம் ஆணின் உடல் புனிதம் சார்ந்ததாகவும், பெண்ணின் உடல் புனிதம் சாராததாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டு பெண்பால் இரண்டாம் நிலையில், படிநிலையின் இறுதியில் வைக்கப்படுகின்றாள்.

இயங்கும் வெளி கூட பால்வேறு பாட்டினைக் கட்டமைப்பதில் பெரும்பங்கு ஆற்றிவருகின்றது. காணிக்காரன் சமூகத்தில்

பெண்ணின் வெளி பெரும்பாலும் வீடு சார்ந்த வெளி (Domestic space)யாக உள்ளது. ஆணின் வெளியானது பொதுவெளி (Public space)யாக உள்ளது. காணிக்கார பெண்கள் வனப்பகுதிகளில் சென்று விறகு எடுக்கின்றபோது ஓரளவு பொதுவெளியாக அமைகிறது. அதனை ஆணின் இயங்கு வெளியோடு ஒப்பிடுகின்ற போது குறைவாகவே தோன்றுகின்றது. இங்கு, வரையறுக்கப்படுகின்ற இயங்குவெளியையும் உடலை மையப்படுத்தியே முன்வைக்கப்படுகின்றது. பெண் மாதவிடாய் காலங்களில் வனப்பகுதியில் ஆற்றுப்பக்கம், ஓடைப்பக்கம் நடமாடக்கூடாது. மழைச் சடங்கின் போது கூட ஆண்கள் மலைப்பகுதியின் உச்சிக்குச் சென்று வழிபாடு செய்ய, பெண்கள் வீட்டின் அருகேயுள்ள ஆற்றுப்பகுதிகளிலேயே வழிபாடு செய்கின்றனர். இது ஆழ்ந்த கவனத்துக்குரியது. இங்கு ஆணின் வெளி பரந்தவெளியாகவும், பெண்ணின் வெளி குறுகியதாகவும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இயற்கையை அறியும் வெளி ஆணுக்கு அதிகமாக உள்ளது. இப்பழங்குடிச் சமூகத்தில் இயற்கையை அறிபவரே மிகவும் அதிகமான அதிகாரம் கொண்டவராக உள்ளார் என்பதினை முன்னமே கண்டோம். பால் அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது இந்த முரண்பாடு தெளிவாக விளங்குகின்றது. பெண் இயற்கையை அறிந்து கொண்டு தனது அறிதல் அனுபவத்தை விரிவாக்கிக் கொள்ள அவளது உடலை தடையாக முன்வைக்கப்படுகிறது. கொக்கறை என்ற இசைத்தல் இயற்கையை அறிந்துகொள்ளாதலே என்று நுட்பமாகக் கவனித்தால் விளங்கக் கூடியதாகும். எனவே, பெண்ணின் உடலை முன்வைத்து அவளது அறிதல் அனுபவத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள தடையைக் கொண்டுவருகிறது.

இத்தடையைக் கருத்தளவில் செயல்படுத்தி, நடக்கையைக் கட்டுப்படுத்தித் தொடர்புறுத்தலின் வழியே குறிப்பீட்டாக்கம் (Signification) ஆனது மொழி வழியே நிகழ்த்தப்படுகின்றது. மொழிவழி உருவாக்கும் புனைவுகள் பண்பாடு வகைமைகளாக பழமொழி, கதை, புராணம், மரபுத் தொடர் என விரிந்து நடக்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இதில், மொழிவழிச் செயல் மட்டுமே நிகழ்கிறது. இது குறித்து, 'உடலரசியல்' கட்டுரையில் ஜமாலன் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் என்னவெனில், "ஒரு உடல் என்பது புலன்களின் தொகுதியாகவும், அதாவது புலன்வெளியாகவும் உள்ளது என்றால், ஒரு உடலின் புலன் உறுப்புகளைத் தொகுத்து, இணைக்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து புலன் வெளிக்கும் பிரபஞ்ச வெளிக்கும் இடையிலான உறவை உருவாக்குவது மொழிதான். இதன் மறுதலை, ஒரு

உடலின் மொழிக்கு ஏற்பவே, உலகின் பொருட்கள் புலப்படும் என்பதுதானே. இதன் பொருள் பார்வைப்புலன் என்பது எல்லா உடல்களிலும் ஒரே விஞ்ஞான விதியால் ஆளப்படலாம். ஆனால், பார்த்தலில் உருவாகும் காட்சிப்படிமம் மற்றும் அதன் அர்த்தங்கள், அவைதரும் உணர்வு, அதன்வழி உருவாகும் புணர்வுகள், அவை பதிவதால் உறையும் நினைவுகள் ஆகியவை உடலுக்கு உடல் வித்தியாசமானவை... ஆக ஒரு உடலின் புலன் உறுப்புகள் எப்படி புலன்பதிவுகளை உருவாக்குகிறது என்பதை தீர்மானிப்பது அவ்வுடலுக்குள் பதிவுறுத்தப்பட்டுள்ள மொழியால் தானே நிகழ்கிறது. அதனால் தான் புலன் வெளியைக் கட்டமைத்து அதற்குள் இயங்கி, அதனை வெளியாக அமைத்திருப்பது மொழிதான் என்கிறோம். மொழி என்பது... கருவியோ, வாகனமோ அல்ல ஒரு மனிதவிசை அல்லது மனிதவினை. இவ்வசை அலைவுறும் அல்லது இவ்வினை நிகழும் ஒரு வெளியாக இருப்பதே மனிதஉடல்" (1997)

இதுவரையில், காணிக்காரன் என்ற பழங்குடி மக்களிடம் உள்ள 'கொக்கறை' என்ற இசைத்தல் ஆனது பால்வேறுபாட்டினை கட்டமைப்பதில் என்னென்ன விடயங்களை தனக்கு அனுசரணையாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளது, அவை எப்படி உரியியல் வகைமைகளாக, பண்பாட்டு வகைமைகளாக விரிகின்றன என விரிவாக பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

தகவல்கள் வழங்கியோர்:

பூமாலை அம்மா, தெருவெட்டான் பாறை (சேர்வலாறு) சாவித்திரி, தெருவெட்டான் பாறை (சேர்வலாறு) அருவியம்மாள், அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு, ரீதர், இஞ்சிக்குழி, பாண்டியம்மாள், அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு, ஆறுமுகம் காணி, அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு, அமிர்தராஜகாணி, அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு, பிள்ளையார் காணி, சின்மையிலாறு (காரையாறு) சுந்தர், அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு கண்ணன், அகத்தியர் நகர் காணிக் குடியிருப்பு மாடன்காணி, பெரியமயிலாறு (காரையாறு)

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. தந்தை பெரியார்; 1992; "பெண் ஏன் அடிமை யானாள்" சென்னை: பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம் (18ம் பதிப்பு)
2. பக்தவத்சல பாரதி; 1999; "பண்பாட்டு மானிடவியல்" சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் (திருத்திய மறுபதிப்பு).
3. பஞ்சாங்கம்.க. (மொ) 1994; "பெண்ணினும் படைப்பு" புதுச்சேரி: செல்வன் பதிப்பகம். (மூலம்: Elizabeth Fisher; 1979; "Womens Creation Sexual evolution and the shaping of society")
4. பிரேம்-ரமேஷ்; 1998; "இளையராஜா : இசையின் அழகியலும் தத்துவமும்" சென்னை: செம்புலம்.
5. மார்க்ஸ்.அ; 1987; "நமது மருத்துவ நலப்பிரச்சனைகள்" சென்னை: அலைகள் வெளியீட்டகம்.

புதிய கோடாங்கி

தொடர்ச்சியான தனது வரவைப்பேணிவரும் “புதியகோடாங்கி”யின் ஆகஸ்ட்மாத இதழ் வெளிவந்துள்ளது. சிறுகதை, ஆய்வு, விவாதம், அரசியல், கவிதை, விமர்சனம், மீள்பார்வை எனும் பல்வித தலைப்புகளில் இந்த 14வது இதழ்.

தலித் அரசியல் குறித்து அக்கறைகொண்டோர் தொடர்ந்து வரும் இதழ்களைப் பெற:

புதியகோடாங்கி
எண் 705, 101 - ஆவது தெரு,
15 - ஆவது செக்டர்,
கே.கே.நகர், சென்னை - 600 078

-
- 6.ராஜகௌதமன் ; 1997 ; “அறம்/அதிகாரம்” கோவை: விடியல் பதிப்பகம்
 - 7.ராஜகௌதமன் ; 1994 ; ‘குடும்பம், பெண்ணியம்’, “அரசு, குடும்பம், பெண்ணியம்” அ.மார்க்ஸ்-இரவிக்குமார், பெ.வேலுசாமி கோவை: விடியல் பதிப்பகம்.
 - 8.ஸ்டீபன் டூர் ; 1997 ; ‘கொக்கறை’ (காணிக்காரர் வாழ்வும் பண்பாடும்) நாகர்கோயில்: திணை வெளியீட்டகம்.
 - 9.ஜமாலன் ; 1997 ; “உடலரசியல்”. “இனியும் சூல்கொள்” .பிரான்ஸ் : 23வது இலக்கிய சந்திப்பு.
 10. எக்ஸில் - 8. 9. 10.
 11. Elam Diane ; 1994 ; “Feminism and Deconstruction” London: Routledge
 - 12.Merriam> Alan.p ; 1964 ; “The Anthropology of Music” Evanston : North Western University press (வரையறை மொழி பெயர்ப்பு) - பிரிட்டோ வின்சென்ட்)
 - 13.Roseman Maria ; 1991 ; “healing sounds from the Malaysian Rainforest” London: University of california press.
 - 14.Sundar singh ; 1964 ; “Kanis”, “census of Dnaia-1961,” Volume ix
 - 15.Thurston Nagar & Rangachari.K ; 1987 ; “Castes and Tribes of south India” Vol.III Maddras: Asian Educational Services.

புத்தக பரிசீலனை

இதோ இந்த மறையும்
 சூரியனில் ஏதுமில்லை
 சிறப்பாக இவ்வாரத்திலும்
 சொல்லிக் கொள்ளும் படிக்கு
 பெரிதாக ஏதும் நடந்திடவில்லை
 ஆப்கனில் குண்டு விழுந்து
 செத்தவர் பற்றியோ
 மீண்டும் பாலஸ்தீனம் பற்றியெரிவது
 ஈழத்தில் புலிகளின் போர்நிறுத்தம்
 குறித்து கருத்துகளோ குழப்பமோ
 இன்னும் அத்தனை விழிப்போ
 சிந்தனா உணர்வோ வந்துவிடவில்லை தான்
 வேலை பளுவின் இடையிடையே
 மூக்குறுஞ்சும் குழந்தைகள்
 நச்சரிக்கும் மனைவி
 எரிச்சலூட்டும் அம்மா-அப்பா
 வாழ்க்கையில் தவறவிட்ட காதலி
 நீண்ட அல்லது குறுகிய நாட்கள்
 தொடர்பு விட்டுப் போன நண்பன்

என என
 ஞாபகங்கள் மிதந்து அலையலாம்
 பக்கத்து வீட்டில் என்ன ஆச்சு
 உறவினர்கள் இருந்தார்களா
 செத்தார்களா
 இன்னும் ஏன் தொலை தொடர்
 நாடகம் முடியவில்லை
 என்ற கவலை எதையும்
 ஏகமாய் அடைகாக்க இயலாமல்
 முட்டை பொரிக்கும் கனவுகளுடன்
 தூக்கம் கூட தூரமாக
 கோப்புகளின் அழுத்தத்தில்
 உயிர் நசுங்கும் வாழ்வில்
 என்ன நண்பா நலமா
 என்று யாரேனும் தோள் தொட்டு
 வா கடற்கரை போய்
 எஞ்சியவைகளை பேசிவிட்டு
 பீர் அடித்து உடல் தொலைத்து
 திரும்பினால் என்ன என்றான அழைப்பு
 உன் கவலையினை
 சற்றேனும் குறைக்குமெனில்
 இந்த கவிதையை எழுதுகிறவன்
 எழுதுவதை நிறுத்தி விட்டு
 அழைக்கிறேன் வா
 கடல் மணல் பேசி
 பீர் அடித்து பீத்தோவனில்
 உறங்கலாம்
 நிச்சயம் அப்பொழுது விடியும்
 இச் சூரியன் முற்றிலும் புதிதாய்

இரவு 1

(பிரியையுடனான முதல் கூடல் பற்றியது. நாள் நினைவில்லை)

குறிப்பு 1

கதவிடுக்கின் வழியாகக் கூட இருளை நுழைய விடாது உறங்கும் குளிர்ந்த இந்த இரவில் என்னைச் சுற்றிய எல்லாமுமாக நீ இருக்கிறாய். மயக்கத்தின் பொழுதாகும் இவ் விரவில் எண்ணங்களுக்கும் கனவுக்கும் நடுவில் புகுந்து உன் மெல்லிய இசைக் குறிப்பைப் பாடத் துவங்குகிறாய். நட்சத்திரங்களின் மேலாகக் கவிழ்கிறது உன் இசை. இரவின் மௌனம் அசைய அசைய எனக்குள் நகரும் இதமாய் மாறிப் போகிறது அது.

புண்ணிய தீர்த்த நதிகள் மூலத்துக்குத் திரும்புகின்றன. இந்த இரவு கடலை வற்றிப் போகச் செய்யும் ஆவேசமாய் மாறுகிறது. நிலவின் கீழாக அதன் உன்னத ஜவலிப்பு உன்னுருவைக் கொள்கிறது. ஒவ்வொரு முடிச்சும் மெதுவாய் அவழ்கிறது. ஒரு பூ பூக்கிறது. ஒரு துளிர் வெளிக் கொள்கிறது. கட்டற்ற வழியில் தளர்ந்து இறங்குகிறது அணையில் அடைந்து கிடந்த நதி. என் கண்ணீர் அது. பின்னர் தனிமையின் பெரு வெளியில் நிகழ்த்துவங்குகிறது நம் உரையாடல். எப்போதுமில்லாத குழைவுடனும் இதத்துடனும் வெதுவெதுப்புடனும் புரண்டு புரண்டு உன்னை ஸ்பரிசிக்கிறது என் மொழி. உரையாடலின் மகரந்தம் என் சூல் விழுந்து மொழியின் மீதாக இன்னும் இன்னும் என்னை வரித்துக்

கொண்டிருக்கிறேன். சல்லாத்துணியான காற்றுக்கு அசையுமென் உடல் குழையவும் செய்கிறது.

தெய்வீகம் உன் பிரசன்னம். நானே நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் உரையாடலில் உன் பங்கு சிரிப்பும், சினுங்கல்களும்-தானா? காலம் அகண்ட மணல்வெளியாகிவிடும் இவ்விரவில் மல்லாந்து படுத்துக் கொள்கிறேன் உன் மடியில். திவ்யம் அது. மகோன்னதம். காற்றிலிருந்து என்னை மீட்டு உன் முன் வைக்கிறேன். தொட்டுப் பற்றிக் கொள்ளும் உன் விரல்கள். முடிவற்றது உன் புன்னகை. உன் பொறுமை. உன் யௌவனம். உன் இரக்கம்.

இரண்டு அருபங்கள் இரண்டு உடல் களாகும் தருணம் பிறகே வருகிறது. ஒன்று மற்றதன் வழி மீண்டும் அருபத்தை அடைய முண்டுகிறது. குழந்தைமையின் அறியாமை இன்பமும், கரைகாண முடியா தேடலை உண்டாக்கித் தரும் உடல்வழிப் புதிரும். ஸ்பரிசு மலையின் உச்சம் நோக்கி நகர்கிறது மெல்லிய தீ ஆறு. பின்னர் துவங்குகின்றது ஆயிரம் முத்தங்களின் முதல் முத்தமும், ஆயிரத்தொரு

-அசுதா-

இரவுக்குள்
குறிப்புகள்

தழுவுல்களின் முதல் தழுவலும். கடைசியில் ஓங்காரம். மௌனம். குழந்தைமையின் தெளிந்த கண்ணீர். வற்றிய சுவை மீளவும் சுரந்து நிறைகிறது ஆதியின் களிப்பு மேலிட. என் மொழி என்னைக் கைவிட்டோடும் நேரம். பேச வேண்டியதற்கும் பேச முடியாமலுக்கும் பிரதியாய் வார்த்தையின்மையே. என் மொழி இயலாமையில் அழும். உன்னுடையதும் தானா? மின்மினிப் பூச்சிகள் உறங்கப் போய்விட்டன. இரவு தன் போர்வையை உதறுகிறது. நட்சத்திரங்கள் வெளுக்கின்றன. ஒரேயொரு முறை என் நெஞ்சம் வெடிக்கக் கிளம்புகிறாய். ஒரு முத்தம், கைவிடுப்பு, bye, எல்லையற்றது உன் கருணை.

இரவு:2

(பிரியாணிப் பொட்டலங்கள், தண்ணீர் பாக்கட்டுகளுடன் கழிந்த கடற்கரை மாலை. ஆசுவாசமான உரையாடலில் வாழ்வின் கனத்த தருணங்கள் கரைந்து கடலைச் சேருகின்றன. நேரம் வெகுவாய்க் கடந்துவிட்டது. அவள் தான் நினைவூட்டுகிறாள்.)

மோபெட்டில் புறநகரை அடைந்து வழமையாகத் தங்கும் ஜி.கே லாட்ஜை அடைகிறோம். குதூகலத்துடன் இன்னுமொரு இரவு எங்களுக்குத் திறக்கிறது.

... அவள் கேசம் பற்றி பின்னிழுத்து உதடுகளில் முத்தம் வைக்கும் போது அவளது கைகள் ஒரே சர்ப்பத்தின் இரண்டு உடல்களென என் இடையை இறுக்குகின்றன. அவளது மேலாடையை நெகிழ்த்துகையில்தான் நினைவு வந்தவள் போல் கேட்டாள். அவ்விடத்தில் அக் கேள்வி முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு மொழியினது போல, அங்கு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்ததன் மொத்த அர்த்தத்தையும் ஒரு நிமிடம் தன் கைக்குள் சுருட்டி வைத்துக் கொண்டது போல ஆனால் ஒரு போதும் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றைப் போல ஒலித்தது. "ரப்பர் இல்லை?"

துணுக்குற்றவனாகத் தளர்ந்தேன். மறந்து விட்டிருந்தேன். என் முகத்தில் படர்ந்த ஏமாற்றத்தை வாசித்து அவளும் தொய்வுற்றாள். ஆடையை சரி செய்து கொண்டு ஒதுங்கி ஒருக்களித்துப் படுத்தாள்.

குறிப்பு -2

(இந்த நாள் நினைவிலிருந்தும் நினைவு கூர்வதில் விருப்பு இல்லை)

இந்த இரவு தன்னைத்தானே விழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பாம்பு. அதன் குறுகிய உடம்புக்குள்ளாக சுவாசம் திணறத் திணற என்னை உள்ளிழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பெரும் துயரமென இவ்வறையில் கவிழ்கிறது இருள். கூரிய பளிங்கு முனைகளென கவிழ்ந்து கிடக்கும் முதுகுகளில் இறங்குகிறது. பள்ளத்தாக்குக்கு விரைந்த நதிகள் பாதிவழியில் விக்கி நிற்கின்றன. இவ்விரவின் நிலவும் நட்சத்திரங்களும் இருளினூடாக அமிலம் சொரிகின்றன. தரை பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆற்றாமையின் துயரத்தில் விம்மும், உறக் கமற்ற உறக் கத்திலிருக்கும் நம் உடல்களைக் குளிர்ச்செய்ய இந்த இரவிடம் எந்த உபாயமுமில்லை. தந்திரங்களின் புதிர் வழியில் நம்மை அழைத்து நிலை குலையவைத்த இந்த இரவு ஒரு காயமெனப் பதிகிறது. ப்ரியே, தானே வெந்து தணியவியலாத கழிவிருக்கத்தில் உன்னுடல் வெப்பம் கொள்கையில் அதன் அனல் என்னுடம்பிலும் சுடரேற்றுகிறது. பரஸ்பரம் பகிர்ந்து கொள்ளவியலாது நிகழ்ந்து முடியும் கனவில் என் உச்சமும் சொப்பன ஸ்கலிதமும். நட்சத்திரங்கள் வக்கிரமுடன் சிரித்து மறைய உதிர்கிறது சூரியன். நான் சபிக்கிறேன், இந்தப் பகல் ஒரு காண்டம்* என ஊதி ஊதிப் பெருத்து வெடிக்கக்கூடவது.

நிறைந்தது.

*- ரப்பர், காண்டம் - ஆணுறை

நோர்வேயிலிருந்து

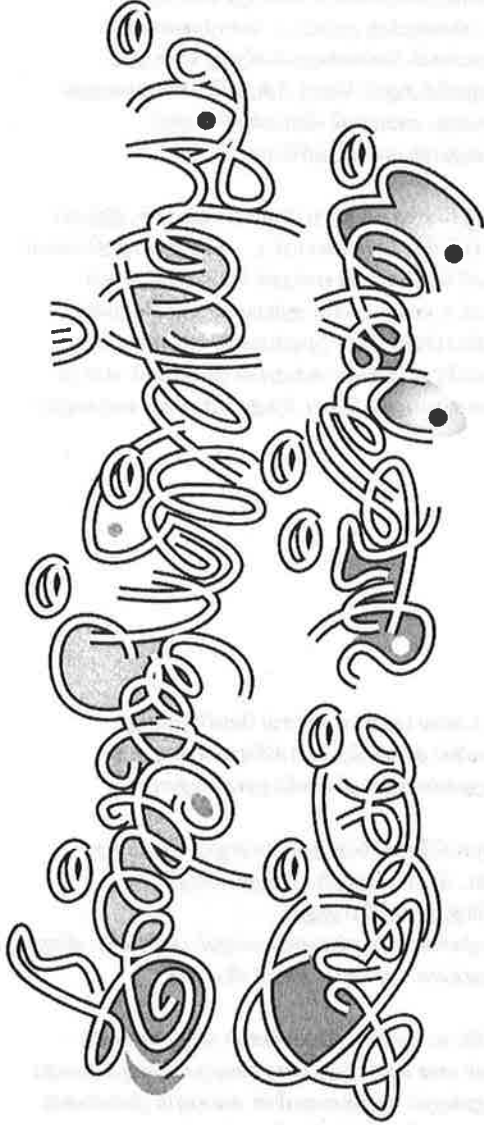
“பறை” யின்

இரண்டாவது முழக்கம்

PARAI
c/o Asker og Baerum Tamilsk Forening
Gamle Lommedalsvei 37
1339 Voyenenga
Norway

parai@parai.no
http://www.parai.no

செயலிழந்து போகின்ற நேரங்களுடே

அப்போதைய பேச்சுக்களும்
கருத்துக்களும் செயலிழந்து போகின்றன.
பின்னோடிய நூற்றாண்டுகாலங்களில்
எத்தனை பேச்சுக்கள் செயலிழந்து
போயிருக்கும்.

செயலிழத்தலின் தருணங்களில்
இன்னொன்றின் உருவாக்கம் தோன்றி
சிதையும்.

சிதைதலின் சுவைக்களம் பிரிபட உருவழிந்து
சிதைகிறது. எப்போதும் ஏதாவது ஒன்று
சிதைப்பட்டு அழியவேண்டும்.

நமது பிறப்பின்,

வாழ்வின்,

மொழியின்,

மரணத்தின் அடிக்கற்கள் உலுந்துபோக

நெஞ்சாங்குழியில் இடிவிழும் காலம் எது?

அகாலத்தின் பின் இருளிலிருந்து

ஒவ்வொன்றாய்ப் பிடித்திழுக்க கண்காணிப்

பின் அப்பால் அழிந்தொழுகும் உனது மொழி.

இதுவரை நான் உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டு
வந்தவை பற்றி, நீங்கள் என் பற்றிய
முழுமையான படிமம் ஒன்றைக் காணமுடியாது
விட்டாலும், எனக்கூடாகப் பயணித்த உடல்
விம்பங்கள் பற்றி அல்லது உடல்
விம்பங்களுடாகப் பயணித்த எனது உடல்
பற்றியாவது உணர்ந்து கொண்டிருக்க
முடியும் என்ற தன்னுணர்வுடன் இந்தக்
கதையைச் சொல்ல முனைகிறேன்.

இந்த முனைவுக்கணம் அதீத நம்பிக்கை
களுடன் தொடர்புடையது. இதுவரை
சொல்லப்பட்டவை பற்றிய என்னது விம்பத்தை
அழித்தாலன்றி இக்கதையை நீங்கள்
வாசிப்புக்குட்படுத்த முடியாது. நான்
கதைகேட்கும் தளத்தில் அழிந்து போகக்
கூடியவன். என்னால் இதுவரை சொல்லப்பட்ட
அனைத்துமே பொய். தொடர்ச்சியான பொய்
அசைவுகளால் கட்டப்பட்ட எனது
கதைத்தளம் மற்றவரை மிகவும் ஏமாற்றுத்
தளத்தில் கட்டி மானபங்கப்படுத்தும்.

இவ்வாறான அசிங்கப்படுத்தலின் பயணிப்பில்
நான் முதலில் பயன்படுத்திய உரையாடல்கள்

கற்குநா

நிறையவே வந்து போகும் நிலை தோன்றியது. ஆனாலும் அவற்றை சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி மிகவும் கவனமாக கண்காணித்து நீக்கியிருக்கிறேன். இந்தக் கண்காணிப்பு நீங்கள் யோசிக்கின்ற அல்லது இதுவரை சொல்லப்பட்ட கண்காணிப்புக்கு அப்பாற்பட்டது.

வார்த்தைகள் தொடர்ச்சியாக ஒரே அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்பது எனக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் வாசிப்பின் மூளை இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட சொற்களையும் டிக்ஸனரி கொண்டு தேடி அர்த்தப்படுத்துவதையே முறையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் அறிவேன். உலகின் மொழி வன்முறையை முதலில் தோற்றுவித்ததும் தொடர்ந்து பேணிவருவதும் மொழி அகராதிகளே என்று நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்ததை அகராதி விற்பன்னர்களும் வியாபாரிகளும் கூடவே நீங்களும் சேர்ந்து மறுத்து வந்ததையும் நான் அறிவேன்.

ஆனால் தொடர்ச்சியான இந்தப் பிரதியில் அதற்கான எதிர்வினைகளைத் தேடவேண்டாம். இந்தப் பிரதி பொய்கள் நிறைந்த பகட்டுக் கதையாடல்களால் வாழிவின் சொல்லப்பட்ட அர்த்தப்பகுதிகளை வம்புக்கிழுக்கிறது என்றும் கூறப்பட்ட உண்மைகளை கேலி செய்கிறது என்றும் சொல்லும் சிலர் இந்தப்பிரதி தன்மீதான புனிதம் ஒன்றை மறைமுகமாகக் கட்டமைப்பதாக குற்றம்சாட்டுகின்றனர். ஆனால் அவை எதைப்பற்றியும் கவலைகொள்ளாது எழுதிய பிரதி இது. முடிந்தவரை நான் உட்பட யாருடைய வெட்டுக்கொத்தல்களும் இல்லாது வரும் முதல்பிரதி இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் உறுதியாக சொல்லக்கூடியதும் தொடர்ந்து சொல்லி வருவதும் ஒன்றே ஒன்றுதான்

நாங்கள் முன்பு கற்பித்த
அனைத்துமே தவறு
அனைத்தையும் நீங்கள்
புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்
உங்கள் குழந்தைகளின் நெற்றியில்
எப்படி முத்தமிடுவது என்பதைக்கூட.**

ஆகவேதான் நான் இதுவரை உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டவை பற்றிய அச்சம் மேலிடுகிறது. எழுதப்பட்டவை எல்லாம் தவறு என்று உணரப்படும் நிலையில் தான் தொடர்ச்சியான எழுத்து நிலை வருகின்றது. ஆகவே எனது பிரதிகள் எல்லாம் தவறுகளாலும் நிலைபெறாத தொடர் பொய்களினாலும் நிட்சயிக்கப்பட்டது.

நான் இதுவரை ஒரு நடனக்காரியாகவே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறேன். தெருவில் வாழக்கிடைத்த பொழுதுகளிலெல்லாம் இந்த நடனக்காரி பெற்றுக்கொண்ட பெயர்களுடே இந்தப் பிரதி நகர்கிறது. நாட்டியதாரகையாக வாழ்ந்த காலங்கள் தவிர்ந்த மீதியே இது.

(தயவுசெய்து 1985இலிருந்து 1997வரையான தாரகை வாழ்வின் காலங்களை யாரும் பிரதியில் கிளற வேண்டாம். அது நீங்கள் இன்னமாய் இந்தப் பிரதிக்கும் அப்பால் அசின்கப்பட்டு போகக் கூடிய காலங்கள்.)

கவனிப்பின் உள்ளார்ந்த விழிப்போடு குழந்தை, சுவாசிப்பில் உலகின் சுபீட்சங்கள் விழுங்கப்படு வதும், ஒலிகளில் தான் முதல் கேட்ட ஒலிதேடி அலைவதும் என வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தனது உடலுக்குள் நுழைந்த முதல் ஒலி தவிர்ந்து மீதியை வெறுக்கும் குழந்தையின் கலவரம் தன்னைத் தண்டனைக்குள் அடைக்கிறது. நமக்குத் தானே தண்டனைகளிலும் இருக்கிறது வாழ்வு. ஆனால் குழந்தை இசை தேடுகிறது. இசையினூடு தனக்கான இசையை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறது. தொடர் காத்திருப்பில் தோல்வியடையும்போது கலவரப்படுகிறது. அப்போது தன்னை அது நிராகரிக்கிறது. அதற்கான மாற்றத்தை அது ஒரு போதும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. மாற்றம் அதிகரிக்க மேலும் குழப்பமடைந்து குழந்தை அழுகிறது. இசையின் பெருங்குழியில் இருந்து எழுந்து அழுது தன் இசை தேடுகிறது.

தேடியெடுத்த தன் இஷ்ட இசையின் அருகிலிருந்து இசையோடு வளர்கிறது. இசை வளர்வது என்பது குழந்தை வளர்வதே. குழந்தை வளர்வது என்பது இசை வளர்வதே. இசையின் கால்கள் பெருத்து பலவித அலைகளில் கைகள் நெளிய நெளிய பெருங்கதையாய் விரிந்து உடலை மயக்கிறது. இசைக் குழைவுபட்டு உடலிசைக் கருவிகள் ஒன்றாய்ப் பரந்து ஒலியெழுப்பும் முதல் தடவை இன்னொரு இசையின் தேவையை அல்லது இன்னொரு உடலின் பற்றாக்குறையை உணருகிறது இசை.

இசையின் ஆர்ப்பரிப்புக் கட்டம் அது. எப்போதுமே இசைகள் உடலை உடல் பற்றாக்குறையை உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது. இசையின் அதிர்வும் உடலின் அசைவும் ஒரே கணத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பவை. ஆதலால் தான் எனது உடல் விரிய விரிய எழும் பெரும் போர் முனகலில் இசையின் அதிமுக்கிய அதிர்வொலிகளைப் பதிவுசெய்து வைத்திருக்கிறேன். நான் கேட்ட முதல் ஒலியாக அவையே இருந்திருக்கின்றன.

எல்லா உடல்களுக்கும் அவைகளின் உடல் விரிவில் எழும் பேரோசையே அவை தேடியலைந்த முதல் இசையாக இருக்கும் என்பதை நான் கவனித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் இதுவரை எனக்கான இசை தேடிப் பயணப்பட்ட பகுதிகள் அர்த்தமற்றவை. அங்கு நான் பட்ட குழப்பங்கள் அர்த்தமற்றவை. எல்லாக்குழந்தைகள் போலவே நானும் நுழைந்து நுழைந்து தேடிய இசைகள் பாதுகாத்த இசைகள் அர்த்தமற்றவை.

எனினும் நடனக்காரியான நான் வரையறுத்துச் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு வீதியிலேயே கிடந்திருக்கிறேன். கிடந்து என் இசையைத் தேடியிருக்கிறேன். இசைதேடியலைந்த பொழுதுகளில் என் ஊனத்திலிருந்து எழும் ஓசை இரவின் நிசப்தங்களைத் தாண்டி என்னைக் கொடுமைப்படுத்தும். எழுந்து சரசரக்கும் மர இலைகளைக் கிளறி கால்களை உதைத்து உதைத்து நடந்து திரிவேன். யாரையும் துன்பப் படுத்தும் நோக்கம் எனக்கிருக்கவில்லை.

ஆனால் இருளின் கீல் வெளிச்சத்தில் உடல்கள் உடைந்து உடைந்து உருண்டோடும். அப்போதுதான் மிகவும் அழிந்து போகும் தருணத்தில் இருக்கும் சொற்கள் உடைந்த உடல்களிலிருந்து பிரழ்வதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனது உடலில் இருந்து எழுந்த இசையை அப்போது நான் மறந்து விட்டிருப்பேன். அப்போது அதே இசை அனைத்து உடல்களிலிருந்தும் நேரற்ற நிலையில் ஒரு சரித்திரப் பாடலாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

அதிலொரு உடலோடு கூடி ஒளிந்துகொண்ட இடத்தில் நான் தூங்கிவிட்டிருப்பேன் என்பது எனக்குத் தெரிந்திருக்காது. எனது படுக்கை அறையைச் சுத்தி கதவுகள் மாட்டப்பட்டு சுவர்கள் மறைக்கப் பட்டு விட்டிருக்கும். சுவர்களின் மணம் இல்லாது முழுதாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டது போல் கதவுகளின் உறையு.

கதவின் நீக்கல்களில் புகுந்து என்னை அரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒளியின் வீச்சத்தில் உணர முடிகிறது வெளியின் பிரகாசம், புலனின் உந்துதலில் எழுந்து வந்து கதவை விரித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலை எழுப்பும் ஒளியை மறுத்து போர்வைக்குள் முடங்க பிரகாசம் கூடிக்கொண்டிருக்கிறது. எட்டிக் கதவைத் தள்ளித் தள்ளி ஒவ்வொன்றாய்த் திறக்க இறுதிக்க் கதவைத் தள்ளி விழுத்தி என்மேல் பாய்ந்தது குளிர்.

முன்பிருந்த ஒளியின் வீச்சு டெதுவாய் இல்லாது போய் வெளியில் வெறும் பனியின் குறக்கம், உள்ளே உடலில் சூடேறி தொண்டை கரகரக்கும், தண்ணி எடுத்து மிண்ட சுவரின் மணம் இடம்மாறி தண்ணியில் ஓட்டியிருந்தது. மண்ணைக் குடிப்பதாக உணர்ந்து வாயிற்குள் விரலை விட்டு நாவை வழிக்கிறேன். நா வரண்டு போய் மீண்டும் தாகம் எடுக்கிறது. மண்ணைக் குடித்துக் குடித்து வரட்சி போக்க அள்ளிய இடத்தில் குழிகள், பிணங்களின் குவியல், மண்ணைக் குடிக்க குடிக்க பிணங்களாய் மணம். பிணங்களாய் நீர். பிணங்களாய் மண்.

தெருவில் கிடந்த உடைந்த கதவு ஒன்றின் மேல் கிடந்த என்னை உருட்டி விட்டு ஒருவன் கதவை இழுத்துப் போனான். வலி குறைந்தது மாதிரியிருந்தது. கண்களைத் திறக்க விருப்பமில்லது இருக்கிறது. சுத்தியுள்ள எல்லோருக்கும் இப்ப நான் சவமாகி விட்டிருந்தேன்.

கட்டிலில் நீட்டிக்கிடத்தப்பட்டுள்ளது சவம். மெதுவாக அனுக்கம் கிடப்பது தெரிந்து சவத்தின் தோலில் புண் விழாதபடிக்கு புரட்டிப் புரட்டிக் கிடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சவத்திற்கு நினைவு தப்பிவிட்டதாக எண்ணும் சில நேரங்களில் பக்கத்தில் நிற்பவரை பெயர் கொண்டு அழைத்து விடுகிறது. அருகில் இருப்பவர்கள் சவம் போகுதில்லை என்று அலுத்து விடும் அளவுக்கு நாளாகி இழுத்துக் கொண்டு கிடக்கிறது.

சவம் இப்போது ஒரு தடவை தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கிறது. அதிவீச்சுப் பாய்சலுடன் எத்திக் கிணற்றுக்குள் விழுந்து மூச்சுத்திணறி மேலும் கீழும் என்று இரண்டு முறை வந்து போக மூன்றாவது முறையாக யாரோ மயிரில் பிடித்து இழுத்து வெளியில் விடுகிறார்கள். விட்ட பெருமூச்சு வெளியில் கேட்டு அருகிருப்பவர்கள் மற்றப்பக்கம் புரட்டிவிட்டார்கள். இது தற்கொலைக்கான சூழல் இல்லை என்பதைச் சவம் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டது. ஒரு முறையல்ல மூன்று முறை கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு எங்காவது விழுந்து தற்கொலை செய்து விடலாம் என்று வீட்டை விட்டு ஓடினால் மூன்று முறையும் பிடித்த வந்து இரு என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

அதுக்குப்பிறகு உவங்கட மானங்காப்பு தாங்கலோம நடு ராத்திரியில் வெளிக்கிட்டு ஓடி நாட்டிய தாரகையாகிய நான். அதுக்குப்பிறகு ஒருக்காலும் தற்கொலையைப் பற்றி யோசிக்காத நான், இண்டைக்கு எத்தனை தடவை தற்கொலைக்கு முயற்சித்து விட்டேன். சவத்தின் கண்ணில் இருந்து கண்ணீர் வழிந்தது.

பக்கத்தில் இருந்த ஒருத்தி துடைத்து விட்டாள். சத்து விலத்துங்கடி எண்டு துடைத்துக் கொண்டு நிண்டவளைப் பிடித்துத் தள்ளி விட்டு என்னடி மச்சாளர் இப்புடிக் கிடக்கிற. இந்தக் கோலத்தில்தானா நான் உன்னைப் பார்க்க வந்தனான் என்று சீறியழுது பால்கிண்ணத்தை வாங்கி மூன்று மிடறு சவத்தின் வாயை விரித்து ஊத்தினான். வாழேக்கதான் சீரழிஞ்சு போனவன் சாகேக்கதன்னும் நிம்மதியாகப் போய்ச்சேரக்கூடாதா என்று ஒருத்தி சொன்னது சவத்தின் காதுக்குள் நன்றாகக் கேட்டது.

சவத்தின் தலையை மெதுவாகக் கோதி விட்டுக் கொண்டிருந்த பயல் தன்ர ஆச்சி இதுக்கொரு விசுக்கென்ற நல்ல பதில் சொல்லமாட்டாளா என்று எழுந்து வாயைப் பார்த்துவிட்டு இருந்தான். ஆச்சியின் வாயிற்குள் இன்னும் விட்ட பால் இருந்தது. எல்லோரும் சவத்திற்கு கடும் சேலை தொடக்கம் தலைமாட்டில் வைக்கும் விளக்கு வரை ஆயத்தப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆரவாரத்தில் யாரும் கவனியாதுபோன கணம்

உள்ளுழைந்த ஒருத்தி பயலை எழுப்பி அவன்கை பிடித்து ஆச்சியின் கண்களை மூடிவிட்டாள்.

பயலுக்கு நெஞ்செல்லாம் விறைக்க இன்றுவரை ஆச்சி தனக்குச் சொன்ன கதைகளின் இராச்சியச் சிங்காரியை கண்ட சந்தோசத்தில் ஆச்சியைக் கடந்து ஓடிப்போய் ஆச்சியைக் கூப்பிட்டாள். அவளின் உடலெங்கும் அதிபுயர் கட்டடங்களும் விலங்குகளுமாக பரவி இருந்தது. கட்டடங்களின் அசைவில் ஆடியாடி மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருந்தாள்.

ஆச்சியைக் குளிப்பாட்ட கொண்டு சென்ற இடத்தில் கூட்டம் குழம்பிப் போய் நின்றது. அவளது உடல் தங்களுக்கு ஒவ்வாத வகையில் பலவித மாறுதல்களுக்கள்ளாக்கப் பட்டிருந்தது கண்டு கோபமுற்று அவரவர் நிண்ட நிண்ட இடத்திலிருந்து மெல்ல மெல்ல விலகிப் போயினர். ஆனால் அதுபற்றி யெல்லாம் எவ்வித குழப்பமும் இல்லாது வெகு நிதானமாக நான் மூடிவிட்ட கண்ணைத் திறக்காது ஆச்சி குளித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதற்குப் பிறகு அவள் குளித்த நீர் பட்ட ஸ்பரிசத்தில் நீந்தி எழுதியவைதான் இவை. அவளில் குழந்தையாய் இருந்து குத்தியனாய் இருந்து வாங்கிய வசைமொழிகளில் பல நினவு தப்பிவிட்டது. இருந்தும் இயலுமானவரை அவளின் மொழியை அப்படியே பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

1. மழையைக் கண்டு நான் பயந்து போன காலங்கள். சாரை மாரியாய் மண்ணைக் கிழித்து மோதும் வார்களில் கால்கள் புதைய, மண்ணில் புதையுண்டு போவேனோ என ஏங்கி எதையாவது தாங்கிப் பிடித்தபடி என்னை மேலேயுயர்த்திக் கொண்டிருக்கும் பாதங்கள் மழையின் சத்தம் யுத்தப்பீரங்கியாய் காதில் விழ ஒவ்வொரு உடலாய்ச் சரியும் மரங்களின் சாயல், கண்ணெதிரே நடந்து வந்து என்னை அழைக்கிறாய் நீயோ மழையில் உறைந்து இன்னுமாய் அண்ணாந்து மழையின் விந்துத்துளியை உறுஞ்சி விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய் துளிகளை வட்டமாகவும் குமிழியாகவும் உருமாற்றி உருமாற்றித் துப்பிக்கொண்டிருக்கிறாய் நானோபாதியுடல் நனைந்தபடி முகத்தை மறைத்து வைத்திருக்கிறேன் வீச்சமாய் சிலிர்த்து கால்களைக் கீழே உதைத்து உதைத்து என்னை இழுக்கிறாய் உனது உடல் பூமிக்கள் புதைந்து கொண்டிருக்கிறது அங்குலம் அங்குலமாக புதையலின் இறுதி நிமிடம் உன்னி இழுக்கிறாய் எனது விரல்கள் அறுபட உனக்குள் நான் என் முகமெங்கும் துளிகள் ஈரத்துளிகள் உல்லாம் உறுஞ்சி எடுத்து இருவரும் பருகிய சிலநேரங்கள் மழை பெய்ததைக் காணோம் மழையே பெய்யவில்லை தரைகள் கிழிந்து காய்ந்து கிடக்கிறது அங்கிருந்து மெதுவாக மெதுவாக ஊறுகிறது நீர்.

2. மிலேச்சத்தனமான குளங்களும் குரங்குகளும்

குளங்களாலும் காட்டுச்செடிகளாலும் பரவிவிருக்கும் எனது முளையின் படிக்கட்டுக்களில் உனது கால்கள் தாவிச் செல்கின்றன, பந்தை வீசியடிக்கம் வேகத்தில் எத்திய காலின் புறத்தே உருண்டு மீள இப்போது வந்து ஓட்டிக்கொள்கிறாய். மரங்கள் செழித்து வளர உறிஞ்சும் நீர் வற்றி குளங்கள் காய்ந்து போய்விட்டது. நீர்தேடி ஊர்மாறும் புறவையின் சிறகை விரித்து நீ தூரப்போகும் போது கொப்பிழந்த குரங்குகள் விழுக்கின்றன எனது தரையில். இப்போது குளம் நீரிழந்து, குரங்கு கொப்பிழந்து, நீயோ இன்னும் எனது படிக்கட்டுக்களில் காலை எறிந்து தூக்கம் செய்கிறாய். எப்போது ஒரு மழை வரும் என்று யோசித்திருக்கிறேன் நான். மழையின் சேற்றுப் புதையலில் என் கால்கள் புதையப் புதைய உன் கால்களை உதைத்து உதைத்து என்னை இழுப்பாய் என்றுதான் வேறென்ன?

3. குழந்தைக்கு என்று ஒரு மனம் ஒரு போதும் இருப்பதில்லை. அது பல பொழுதுகளில் பலருடய மனமாக இருக்கின்றது. குழந்தைக்கு வெற்றிடங்களை நிரப்பத் தெரிந்திருக்கிறது. ஒரு பொருளை பல மடங்கு உத்திகளில் அசைத்து அதன் பயனை விதம் விதமான வழிகளில் அனுபவிக்கிறது. பொருட்களைத் தனக்காக மட்டும் பாவிக்கத் தெரிந்த உலகிற்கு பொருட்களிற்காக தன்னை உருமாற்றும் உத்தியை இலகுவாய் கையாள்கிறது. அதன் உச்ச நிலையை அனுபவிக்கிறது. கிடைக்காத போது மனம் குழம்பி அழுகிறது.

இப்படி நான் இதுவரை எழுதியிருந்த பிரதிகள் பலவற்றின் சாயல் கொண்டவையாக உனது பிரதிகள்

காணப்பட்டன. ஆனால் அவையனைத்தும் நான் எழுத முன்பே எழுதப்பட்டிருந்தன அல்லது ஒரே காலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இது எப்படி நிகழ்ந்தது என்று என் நண்பனிடம் கேட்ட போது அவன் மேலும் சில பிரதிகளைக் காட்டினான். அவையனைத்தும் நீ எழுதிய பிரதியாக இருந்தது. அப்பிரதிகளை எடுத்து இப்போது கையில் வைத்திருக்க முடியவில்லை. மிகவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. மற்றவற்றைக் கீழே போட்டுவிட்டு மிகவும் அமைதியான சூழலில் அவற்றுடன் பேச முற்பட்டேன். அமைதி என்பதை தியானத்திற்கு ஒப்பானதாகக் கருதிவிடாதிருக்க நான் அமைதியற்ற பொழுதை உனக்கு விபரிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்..

பிரதீ திக்குத்தெரியாத காட்டில் அகப்பட்ட எனது கிராமத்தின் மேல்விளிம்பில் நீ சுற்றித்திரிந்ததாக சொல்லாவிட்டும் புதிய தகவல்களைக் கேட்டு மிகவும் அதிருப்தியும் கூட ஆனந்தமும் கொண்டிருக்கிறேன். நாம் என்னதான் தொடர்பில்லாதவர்களாக இருந்திருந்த போதிலும் எம்மை எமது குளங்கள் இணைத்திருந்தன. உன்னுடைய குளத்திலிருந்து வழிந்த நீரில் மிதந்தவன் தானடி நான். எமது கிராமங்கள் எப்பொழுதும் மின்னேரியாக் குளத்துடனும் பராக்கிரம சமுத்திரத்துடனும் தொடர்பு வைத்திருந்த கதைகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா.

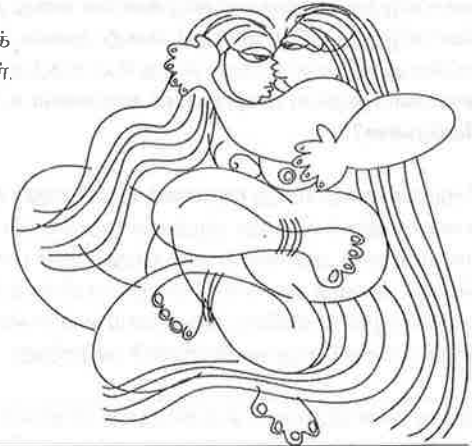
அப்போது எனக்குச் சின்ன வயது என் வீட்டிற்கு ஒரு கிழவி அடிக்கடி வந்து போனாள். அவளுடைய மரணக் காலங்களில் தான் அவளுக்கும் எங்களுக்கும் மிக நெருங்கிய குடும்ப உறவு இருந்தது தெரியவந்தது. அதுவும் பாட்டி உறவு. அவள் வீட்டிற்கு வந்து போகும் காலங்களில் சிங்களக் கிராமங்கள் பற்றிய மிக சுவையான கதைகள் கூறுவாள். அவை எப்போதும் எமது கிராமத்தை சிதைத்து விடுமளவுக்கு கிராமத்தைப்பற்றிய பெருமைக்கு பயமுட்டின. சொல்லமுடியாதளவுக்கு நக்கலாகவே இருப்பது ஞாபகம் இருக்கிறது.

என்னுடைய பிரதீக் குட்டி

இதில் என்ன அதிசயம் என்றால் என்னுடைய கிழவி சொன்னதாக நான் நம்பியிருக்கும் கதைகள் எல்லாம் உனது பிரதிகளிலும் இருப்பதுதான். இந்தக் கிழவிக்கும் உனக்கும் உண்மையில் என்ன தொடர்பு உள்ளது என்பது எனக்குக் குழப்பமாக இருக்கிறது. அவளுக்கும் எனது வீட்டிற்குமான தொடர்பு கூட எவர் விருப்பத்திலும் உண்டாகவில்லை. இருந்தும் என் வீட்டிற்கு மட்டுமே அவள் வந்து போனாள். இதற்குள் எப்படியடி நீ அவளது உடலில் ஊர்ந்திருந்தாய்?

அவளிருக்கும் இடத்திலிருந்து மின்னேரியாக் குளத்தின் வழியாக எமது குளத்திற்கு வந்து அதன் வழியே பல தடவைகள் எனது வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறாள். மின்னேரியாக் குளத்திற்கும் எமது குளத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்பை நாம் யாரிடமும் அப்போது சொல்ல முடியாது. நம்பவும் மாட்டார்கள். அந்தக்காலத்தில் தான் தமிழ் சிங்கள யுத்தம் என்று சொல்லி ஒன்று நடந்தது. பிரதீ உனக்கு ஞாபகம் இருக்கோ தெரியாது வெடிமாத் தா வெடிமாத் தா என்று சொல்லி ஒருத்தர் இருந்தார். எல்லோரும் நல்ல பயமரியதை அவருக்கு. அவர்தான் எட்டு சிங்களவரை காட்டுக் கத்தியால் ஒரே வெட்டில் வெட்டிக் கொண்டவர். அவரைப் பற்றிய கதைகள் நிறைய எனக்குத் தெரியும். எல்லாம் கிழவியின் கட்டுக் கதைகள் தான் என்பதை நீயும் அறிந்திருப்பாய்.

எல்லோருக்கும் சொல்வது போலவே என்னையும் தூக்கிக் போய் கிழவி கதைகதையாய் சொல்லித் தந்திருக்கிறாள். எத்தனை ஆயிரம் கதைகள். அவற்றிலெல்லாம் எமது பேரறிஞர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட எத்தனை பேர்கள் சூனியக்காரர்களாகவும். அளவுக்கு மேல் நீண்ட ஆண்குறிகளுடை போராகவும் புத்திசுவாதீனமுள்ளோராகவும் வந்து போயினர். இதில் என் கிழவிக்கு எப்படி அபார சாத்தியம் உண்டானது என்று எத்தனையோ நாட்கள் யோசித்திருக்கிறேன். அவளுக்கிருந்த தில் ஒருவிதத்தில் அபார தன்மையைக் கொண்டதுதான். அது அவளுக்கு வீதிவழவு அளித்த சுகமாயிருக்கும் என்றுதான் எண்ணுகிறேன். ஆனால் அத்தனை வாழ்வும் எப்படியடி உனது பிரதிகளில்

சாத்தியமாயின? அப்போ ஏன் எனக்கும் உனக்கும் இடைவெளி?

பிரதீ நமது கதைகளின் மூலத்தினை இனி நாங்கள் இப்படியான எதிர்மரபுக் கதைகளில் இருந்துதானே தேடவேண்டும், இங்கே எனது பிரதியும் உனது பிரதியும் ஒன்றாகிவிட்ட காரணத்தில் இந்த மூலத்தினை யோசித்துப்பார். ஆனாலும் பிரதீ இங்கு நான் செய்த வேலை என்னவென்றால் நான் எழுதியவற்றில் இருந்த உன்னுடைய கையெழுத்து மூலங்களை ஒரு சொல்லும் விடாது நீக்கியது தான். உனக்கு அவை இல்லாதிருப்பது தான் வாசிப்பிற்கு இலகுவாக இருக்கும், ஆனால் எனது கிழவியின் பிரதிகள் எதையும் நான் நீக்கவில்லை. அவை மறுகணம் உன்னுடையவையாகவும் இருக்கும் கணத்தில் நீ குழப்பமுறுவாய். நான் என்ன செய்ய இயலும், என்னுடைய கிழவி சொல்லித் தந்த அனேக கவிதைகளுடன் நீளும் இக்கதை அவளாகப் பயணிக்கும் பொழுதுகளில் என்னை கழித்துவிடு. இடையில் நீயும் இருக்கிறாய் என்பதை எக்கணமும் மறந்து விடாதே.

எக்கணமும் பூக்கள் மிதக்க சுழி கொண்டிருக்கும் தண்ணியில் சுழன்று வழிகின்றவர்களாடி நாங்கள். நீ எப்போதும் எனது கிழவியாய் இரடி. எனது கிழவியின் பாசாங்குச் சேட்டையில் புலர்ந்து பாடும் பொழுதாய் இரடி.

என்னுடைய பிரதீ

கிழவி செய்த பின்னர் நான் மிகவும் தனித்துப் போனேன். என்னுடன் பேச்சுத் துணைக்குக்கூட யாரும் இல்லாது போன சூழல். இது ஒரு விசித்திரமான சித்திரவதை. அதிலிருந்து தப்ப எனது கிழவியின் வாழ்வையும் ஜோன் காப்த்ராவின் கவிதையையும் வைத்து எழுதிய இன்னொரு கவிதை இது. ஜோன் காப்த்ராவையும் என் கிழவியையும் தமிழ்ச் சூழலில் உன்னைவிட யாருக்கும் தெரிந்திருக்க ஞாயமில்லை. தயவு செய்து இதில் உன்னுடைய எழுத்துக்கள் ஏதேனும் இருந்தால் மட்டும் நீக்கிவிடு என்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடாதே.

எதுவுமே அறிந்திராத

காலத்தின் பின் இசைப்பில்
மின்மினியின் ரசனை பொங்க
உடலெங்கும் வண்ண ஓவியங்களாய்
குத்தி வரைந்து கொண்டிருந்தவளின் தோளில்
உலகின் அதியுயர் கட்டடங்களும்
விலங்குகளுமாக நிரம்பியிருந்தது
தசையை இழுத்து வைத்து
தகட்டின் கூர்முனை ஒன்றினால்
கீறக் கீற வலியில்
என் உடலில் இருந்து
குருதி கொப்பளிப்பதாய் நினைவுற்று
தடவும் போது மரத்தோலாகியிருந்தது
மிகவும் கனதியான சொற்களில்
அவள் என்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்
இறுதியில் நிறுத்தி
டபா டுடா டத்தா பேசுவவளா நீ என்று
கேட்கும் வரையில்
ஒரு மொழி இன்னொரு மொழியிற்கு
வெறும் விலங்குச் சத்தமாக மட்டுமே
ஒலிப்பதின் இயல்பு
மொழியின் இயல்பாகக் கொண்டிருந்தது
அவள் என்னை இழுத்து
கனவுத்தொடர்களின் லயிப்பில் இருத்தி
என்னிடம் இருந்த உணர்வினை
அகற்றிய நிமிடம்
தன் கதையைப் படமாக

வரைந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லும் பொழுது
 அவளின் மேனியில்
 பாதியிடத்தை நான் மறைத்தவிட்டிருந்தேன்
 அவளின் லயிப்ப மெதுவாக மாறிமாறி
 என்னைத் தன்னகத்துள் பொத்திக் கொண்டது
 இப்பொழுது நான்
 அதிபயங்கரக் கட்டடங்களுடனும் விலங்குகளுடனும்
 பின்னிக் கிடந்தேன்
 இப்போதே எம்மிடம் எஞ்சியிருக்கிற
 கொலைகாரக் கடவுள்களை
 தான்தான் அழகுறச் சாவடித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும்
 தன்னிடம் மட்டுமே
 அதன் பூர்வ சக்தியும்
 இருப்பதாகக் காட்டி கதை வரைந்து கொண்டிருந்தாள்

அவளின் முதுகில் ஊரும்
 திமிங்கிலத்தின் வால்வரை
 ஒவ்வொரு எலும்பு முறிவிலும்
 விழுந்தெழும்பிய எனது கை விரலுக்குள்
 பிடித்துத் தந்தாள்
 தொப்புள் கொடியறாத குழந்தையை
 கொடியை நீவி மறுமுனை தேட
 அவளின் கூந்தலாய் விரிந்து பரந்தது
 கூந்தல் முடிச்சக்கள் திட்டாய் இறுகி
 ஒவ்வொரு கொடியாய்
 கைகள் எங்கிலும் பின்னலின் நெளிவுகள்
 கைகள் எங்கிலும் குழந்தைகள்
 ஆதிக் குழந்தையின் ஓவியம் தரையில்
 தாயின் சுருள் மயிர்ச் சொற்களை
 வாரித் தொங்கியது குழந்தை
 அவளின் அபார வாக்கியங்களைக் கேட்டபடி
 கைபிடித்து நடக்கிறேன்

நேற்றுக்கேட்ட வாக்கியங்களை
 இப்போது அவளிடம் பார்க்க முடிவதில்லை
 நூற்றாண்டு காலமாக செயலிழந்து போனவற்றைக்
 காட்டிக்கொண்டிருந்தாள்
 வரலாற்றின் யுத்த அடுக்குகளில்
 ஒழிந்திருக்கும் செயலிழந்த சொற்களை
 எடுத்துக் காட்ட
 எலும்பெலும்பாய் மக்கிப் போயிருந்தன
 மக்கிய எச்சங்களை
 யாரும் தொடவோ கொடியேத்தவோ முடியாதபடி
 சுக்குச் சக்காய்
 செயலிழக்கப் பண்ணினாள்
 நாங்கள் தெருவைக் கடந்து
 Rue Paplo Picassoவில் இறங்கினோம்
 இறங்கிய இடத்தில்
 என்னைத் தனிக்க விட்டு ஓடிப்போனாள்

தன்னுடைய சுருள் போர்வையை மிகக் கவனமாக யாருடைய கண்ணிலும் தெரிந்திராதபடி ஒளித்து

வைத்திருந்தாள். சனமற்ற நேரத்தில் ஒளித்து வைப்பதும் சனமற்ற நேரத்தில் எடுப்பதையும் மிகக் கவனமாகக் கையாண்டாள். இந்தக் கண்காணிப்பின் எல்லையிலிருந்து இதுவரை இருபத்தியொரு போர்வைகள் காணாமல் போய்விட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டாள். அதை எடுத்தது அதோ அந்த எதிரில் இருக்கிற நாய்ப் பொலிசுக்காரர்தான் என்பதையும் சொன்னாள். எப்படியும் தொடர்ந்து காணாமல் போனாலும் தனக்குச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் தொடர்ந்து போர்வை தருவதாகவும் அதுவே மீண்டும் காணாமல் போய் மீள வருவதாகவும் சொன்னவள் இந்தச் சுத்து விளையாட்டில் இந்த இரண்டு நிறுவனங்களிடமும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னாள்.

அவளின் படுக்கையின் இடத்தில் இருந்து
மெதுவாய்க் கண்ணயர்
அவள் இன்னொரு கடவுளைச் சாவடித்திருந்தாள்
அவளின் அடிவயிற்றின் இடது பக்கம்
சிவத்திருந்தது
கடவுளின் வாயில் குருதி வழிந்தது.

*பிரேந்திரா சட்டோபாத்தியாயா (உனது தாய்நாடு இங்கே கிடக்கிறது)

தலித்துகளை
அவமானப்படுத்திய

யாழ் பல்கலைக்கழகம் பகிரங்க மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும்.

தலித் இலக்கிய முன்னோடி டானியல் அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை இழுத்தடித்து தனது புனிதத்தை காத்துவந்த யாழ்பல்கலைக்கழகம் இன்று சிக்கலில் மாட்டி கொண்டுள்ளது.

ஐம்பது ஆண்டுகாலமாக இலக்கியமே மூச்சென வாழ்ந்துவரும் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கு கடந்த ஆண்டு பவளவிழா நிகழ்வுகள் ஆரம்பித்ததும் வந்தது சோதனை யாழ்பல்கலைக்கழகத்துக்கு. ஜீவாவிற்கு “டாக்டர்” பட்டம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற பேச்சுக்கள் ஆரம்பித்தன. நிலைமையை சமாளிக்க முடியாத பல்கலைக்கழக வளாகம் அவருக்கு “முதுமானி” (M.A) பட்டத்தினை வழங்கவுள்ளதாக அறிவித்தது. எங்குமே கௌரவத்திற்காக வழங்கப்படும் பட்டமென்பது கல்விசார் பட்டமாக இருப்பதில்லை என்பதனால் தான் இதனை ஏற்கப்போவதில்லை என டொமினிக் ஜீவா அறிக்கை விடுத்துள்ளார்.

ஓர் தலித்திற்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுப்பதென்பது தனது சைவ வேளாள பாரம்பரியத்திற்கு இழுக்காகும், என கருதும் யாழ்பல்கலைக்கழகத்திற்கு எக்ஸில் தனது கடும் கண்டனத்தை தெரிவிப்பதோடு இதுகுறித்து பகிரங்க மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும் எனவும் நாம் கோருகிறோம்.

எக்ஸில்

பெண்கள் சந்திப்பு -2002

கார்ல்ஸ்றுக

1900 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெண்கள் சந்திப்பின் 21 வது தொடர் 25/05/2002 அன்று ஜேர்மன் கார்ல்ஸ்றுக எனும் இடத்தில் நடந்தது. புகலிட தரப்பில் குறிபிடத்தக்க சிறுகதையாளரான தேவா ஹரோல்ட் மற்றும் ஜேர்மன் வாழ் தோழிகளும் இணைந்து இச்சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். இதில் தலித், பெண்ணிய எழுத்தாளியான பாமா இந்தியாவில் இருந்து சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

வழமைபோல் சுயஅறிமுகத்துடன் நிகழ்வுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பாமாவின் சிறுகதையான “ஒத்த” பகவதி ஹரோல்டினால் வாசிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அக்கதைமீது விமர்சனம் நிகழ்த்தப்பட்டது. ஒரு பெண்ணின் உளத்தையோ, உணர்வையோ விட அப்பெண்ணின் உடலுறுப்பான மார்பு என்பது எவ்வளவு தூரம் முக்கியப்படுத்தப் படுகின்றது என்பதையும், மார்பகம் இல்லாத பெண்கள் குடும்ப வாழ்க்கைக்கு உதவாதவர்கள் என்று ஒதுக்கப்படுவதையும் உணர்த்துகின்றது இச்சிறுகதை. தொடர்ந்த விமர்சன உரையாடலில் நிகழ்வில் பங்கெடுத்த பல பெண்கள்

கலந்து கொண்டனர். மேலும் ஒரு தலித்துக்கு பாதுகாப்பற்ற சூழலும், அதைத் தொடர்ந்து பேணும் சமூக அமைப்புமே இன்றைய யதார்த்தம் என்பதை விளக்கி நிற்கும் இச்சிறுகதை குறித்த ஆய்வு சுமார் 1 மணி நேரம் நீடித்தது.

அதைத்தொடர்ந்து பாமா பற்றிய அறிமுகத்துடன் பாமாவின் இரண்டு நாவல்களான “சங்கதி”, “கருக்கு” தொகுப்பாகிய “காயங்கள் தழும்புகளாகி” “எக்ஸில்” சஞ்சிகை ஆசிரியைகளில் ஒருவரான விஜயினால் விமர்சனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டது.

இரு நாவல்களும் தலித்துகளின்

வாழ்க்கையையே கருவாகக் கொண்டு தலித்திய மொழியில் படைக்கப்பட்டிருப்பதே இதற்குரிய முக்கிய சிறப்பாகும் என்றும், அனேகமாக எல்லா தலித் பெண்களுக்கும் உரிய இயல்பான போராட்ட குணம் சத்தினை சங்கதி நாவலில் வரும் சண் முகக் கிழவியின் மூலம்

தத்ருபமாக பாமா விவரித் துள்ளார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மதியபோசனத்தின் பின் நிருபா “பெண்கள் சந்திப்பு மலரை” வெளியிட்டு வைத்து ஆற்றிய உரையில், “பால் வினைத் தொழிலாளர்கள்” என்கின்ற தனித் தலைப்பின் கீழ் இம் மலர் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இத்தொகுப்பு பற்றிய மேலோட்டமான அறிமுகத்தை நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து ஓர் “இந்தியப் பெண்ணின் பார்வையில் பெண்ணியம்” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் பேசிய கீதா இந்தியாவில் பொதுவாக பெண்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சனைதான் தலித் பெண்களுக்கும் இருக்கிறது. தலித் பெண்ணியம் பார்ப்பன பெண்ணியம் என்றெல்லாம் பிரிக்கமுடியாது என்றார். இதைத் தொடர்ந்து நடந்த காரசாரமான விவாதத்தில் பெண்கள் எல்லாம் ஒன்று என்று காலகாலமாக சொல்லி வருவதன் தொடர்ச்சியே இது என்றும், பலதரப்பில் இருந்தும் கீதாமீது எதிர்வாதங்கள் வைக்கப்பட்டன.

அடுத்து புகலிடப் பெண்களான நிருபா, தேவா, றஞ்சி, விஜி ஆகியோரினால் பெண்களின் எழுத்துக்களை மட்டும் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட “ஊட்டு” இலக்கியத் தொகுதி தேவா ஹரோல்டினால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

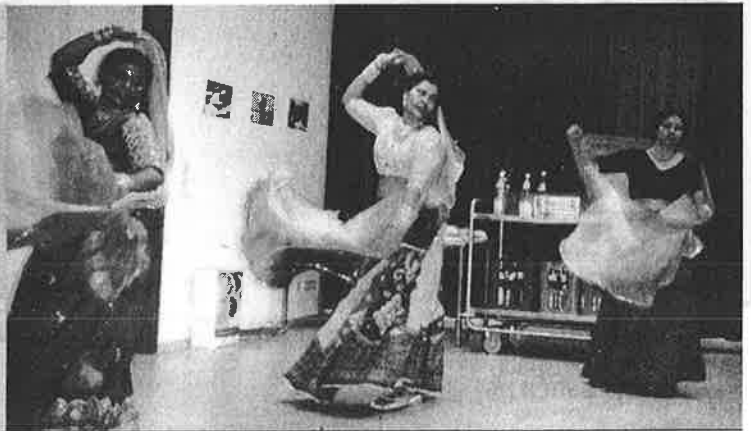
“தலித் பெண்ணியம்” என்ற தலையங்கத்தில் உரையாற்றிய பாமா இந்திய தலித்துகளின் வாழ்க்கை முறை குறித்தும் அவர்களது போராட்ட வரலாறு குறித்தும் ஒரு நீண்ட உரையை ஆற்றினார்.

நிகழ்வு முடிவில் கலைநிகழ்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவற்றில் 50 வயதுக்கும் மேற்பட்ட மூன்று பெண்களால் “தீபநடனம்” “வண்ணார் சமூகத்தின் பாரம்பரிய நடனம்” என்பன நிகழ்த்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்த பெண்கள் சந்திப்பு சுவிஸில் நடைபெறும். தொடர்புகட்கு:

RANJANI
Ziegelhof str 8
8730 Uznach
SUISSE

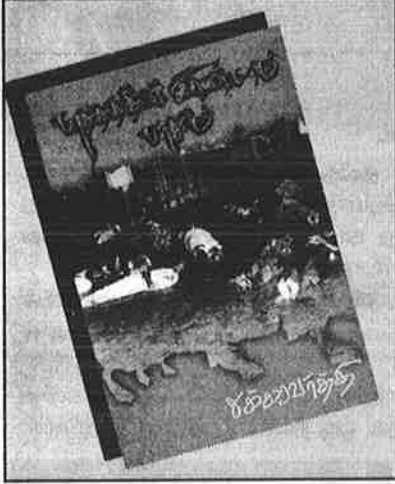

வெளியீடுகள்

“யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம்”

(சிறுகதைத்தொகுதி)

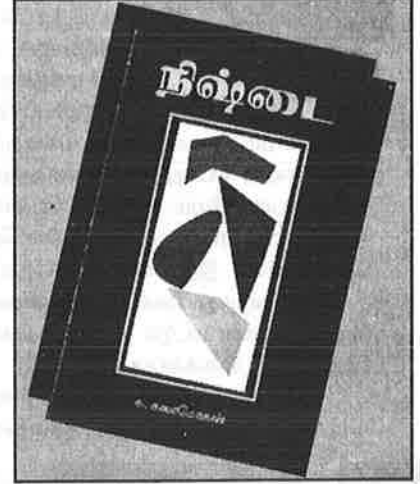
சக்கரவர்த்தி

“நிஷ்டை”

(சிறுகதைத்தொகுதி)

க.கலாமோகன்

எமது அனைத்து வெளியீடுகளுக்கும்மான

இந்திய விற்பனை உரிமை:

“யாதுமாகி”

37/17 மாடி ராமசாமி கோயில் சன்னதி தெரு
பாளையங்கோட்டை

திருநெல்வேலி-627 002, தமிழ்நாடு

வெளிவந்துவிட்டது

“மட்டக்களப்புத் தமிழகம்”

வெளிவருகின்றது

க.கலாமோகனின்

“Et demain?”

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்துக்கான எமது பதிப்புரை:

வரலாறுகள் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுவதும் அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் ஒத்தோடக்கூடிய வரலாறுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு மற்றையவை புறந்தள்ளப்படுவதும் மனித சமூகங்களின் வாழ்வியலை துரத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆதிக்கத்தின் நலங்களுடன் முரண்படாத அல்லது நலங்களுக்கு வசதியான மேட்டுக்குடிகளின் கலையிலக்கிய வடிவங்கள், மொழியியல் பண்பாட்டு அம்சங்கள் முன்னிறுத்தப்படுவது மட்டுமன்றி அவை எல்லோருக்குமானதாக திணிக்கப்படுகின்றது. இதனோடு ஒத்தோட மறுக்கின்ற அடித்தள மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்து விழுமியங்களும் வரலாற்றில் இருந்து ஓரநிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன.

இந்திய பெருநிலப்பரப்பின் சொந்த மக்களை ஆரியரின் இந்துத்துவம் ஆட்கொண்ட கதையும் இதுவே. ஆரியரின் பார்ப்பன மயமாக்கலின் நீட்சியாக இலங்கையில் ஆறுமுகநாவலனின் செயற்பாடுகள் அமைந்தன. சைவத்தையும் தமிழையும் காப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு நடத்தப்பட்ட பிராமணியமயமாக்கல் இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த மக்களின் சொந்த வழிபாட்டுமுறைகளை ஒதுக்கித் தள்ளியது. ஆலயங்களை ஆகம விதிகளுக்குட்பட்ட நிறுவனமயமாக்கியதால் சொந்தமண் சார்ந்ததும் வாழ்வு சார்ந்ததுமான நம்பிக்கைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் கொன்றொழிக்கப்பட்டன. மக்களின் கலைவடிவங்கள் இழிநிலைப்படுத்தப்பட்டன. அந்த இடத்தை பார்ப்பனிய கலை இலக்கிய வடிவங்கள் நிரப்பிக் கொண்டன. இவற்றோடு ஒத்தோடக்கூடிய வேளாளத்துவம் தலைதூக்கி பார்ப்பனியத்துக்கு பதிலீடாய் அமைந்தது. இத்தோடமைந்த போக்குகளே இலங்கையில் தொடர்ந்துவந்த தமிழ்த்தேசியத்தின் கருத்தியலாகி சைவமும் தமிழும் முன்னிறுத்தப்பட்டு சங்கிலியன் போன்ற தலித் விரோதிகளான மன்னர்களின் மீள் உருவாக்கம் நடைபெற்றது. இந்த ஆளும் மேட்டுக்குடிகளின் கருத்தியலில் சைவவேளாளமும் சேர்ந்து மையப்படுத்தப்பட்டது. தமிழரின் வரலாறு என்பது யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட சைவவேளாள மன்னர்களின் வரலாறாகவும் தமிழரின் அரசியல் அபிலாசைகள் என்பவை அது சார்ந்ததாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டது.

இந்த சூழ்நிலையில் இலங்கை தமிழ்த்தேசியம் கட்டமைத்த புவியியல் எல்லைக்குள் வாழ்கின்ற போதும் ஆறுமுகநாவலனின் ஆசாரக் கறைபடியாமல் தங்கள் மண்ணின் தொன்மங்களையும் சிறு மரபுகளையும் இன்றுவரை பேணிவருவதுதான் மட்டக்களப்பு.

இந்து சமயத்தின் செவ்வியல் மரபினது பொதுநோக்கில் இருந்து விலகிய வீரசைவ வழிபாட்டு முறைகளும் சிறுதெய்வ வழிபாடு என்று ஒதுக்கப்பட்ட சனங்களின் சாமிகளின் இன்றைக்குமான இருப்புகளும் மட்டக்களப்பின் யதார்த்தம். மகுடசூத்து, நாட்டுக்கூத்து, பள்ளு, வசந்தன் ஆட்டம், கொம்பு விளையாட்டு... போன்ற பண்டைய அடையாளங்களோடும் பறைமேளம், உடுக்கை... போன்ற எண்ணற்ற இசை வடிவங்களோடும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் அவர்கள்.

தாய்வழி சமூகத்தின் எச்சங்களை இன்றுவரைக் கொண்டுள்ள மட்டக்களப்பில் பெண்தெய்வப் பண்புகளும் பெண்நாட்டார் வழக்காறுகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இச்சனங்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களை தக்கவைக்கும் எத்தனிப்பு அவசியமானது. அந்த மீள் உயிர்ப்பே பிராமணிய கருத்தியலுக்கு எதிரான நமது சமூகத்தின் பன்முக அடையாளங்களை தேடுவதற்கான முயற்சியாகும். நாட்டுப்புறம் என்று ஒதுக்கப்பட்ட இச்சனங்களின் பண்பாட்டிலிருந்துதான் நமது விடுதலைக்கான கூறுகளை முன்னெடுக்க முடியும்.

எமது எக்ஸில் சஞ்சிகை போலவே வெளியீடுகளிலும் மறுக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட, யாரும் கண்டு கொள்ளாத எழுத்துகளை வெளிக்கொணரும் நாம், தமிழர் உளவியலில் கட்டமைக்கப்பட்ட நமது தமிழ்க் குடும்ப மதிப்பீடுகளை கலைத்துப் போடும் கலாமோகனின் சிறுகதைகளை கொண்ட "நிஷ்டை", யுத்தத்தின் தழும்புகளை ஆவேசத்துடன் படைப்பாக்கும் சக்கரவர்த்தியின் "யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம்", என்பவற்றுக்கு அடுத்ததாக "மட்டக்களப்பு தமிழகம்" எனும் இந்த தொன்ம வரலாற்று நூலினை மீள் பதிப்புச் செய்கின்றோம்.

பிராமணிய அத்திவாரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்த் தேசிய வரலாற்றினுடைய சைவம், வேளாளம், யாழ்ப்பாணியம், தமிழ் எனும் மையங்களில் இருந்து விலகி நிற்கும் தேசமொன்றின் வரலாற்றை மீள்பதிப்புச் செய்வதினூடாக "எக்ஸில்" தனது மையங்களுக்கெதிரான போராட்டத்தில் சிறு தரும்பையாவது நகர்த்திய பெருமிதம் கொள்கிறது.

"எக்ஸில்"

"மட்டக்களப்பு தமிழகம்"

இலங்கை விற்பனை உரிமை

"ஜீவ ஜோதி சிறுவர் இல்லம்"

52/1 வைத்தியசாலை வீதி,
மட்டக்களப்பு

பிரதிகட்கு:

"EXIL"

B.P.204,

92604 Asniers cedex,

FRANCE

“மதிப்புருவாக்க எந்திரங்கள்.”

(ஆ)-2..1 இதற்கு உதாரணமாக இஸ்லாமிய நடைமுறைகளையும் அதன் மறை நூலான குர்ரானையும், மறு-உரை செய்த கு.பிகளின்^(ஆ.2.1.1) பிரதியியல் செயற்பாடுகளை கூறலாம். இஸ்லாமின் 5 அடிப்படைத் தூண்களான நம்பிக்கை (இமான்), தொழுகை (ஸலாத்), நோன்பு (ஸோம்), தானம் (ஜகாத்), புனிதபயணம் (ஹஜ்) ஆகியவற்றிற்கு இவர்கள் மறு-உரையின் மூலம், உடலின் உள்ளாந்த செயல்களாக்கி வேறு அர்த்தங்களைத் தருகிறார்கள். நம்பிக்கை என்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள்கள் இல்லை (லாயிலாஹா இல்லல்லாஹ்) என்பதையும், முகமதை இறுதித் தூதராக ஏற்றுக்கொள்வதும் (முகம்மத ரஸூலல்லாஹ்) ஆகும். இதனைக் கடவுள்- மனித பேரிணைவாக விளக்கி இதிலிருந்து கடவுளை அடைவதற்கான வழியாக, Mystical Union - என்கிற செயற்படும் உடலும், செயற்படாத பேரிறையும் இணையும் (Active and Passive Union, சீன தாவோயிசத்தின் Yin -Yang ^(ஆ.2.1.2) மற்றும் இந்து, பௌத்த தாந்திரிகத்தைப் ^(ஆ.2.1.3) போல) ஒருவகை ‘காதல் இணைவு’ பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தொழுகையை கு.பிகள் ஒரு சடங்குப் பிரார்த்தனையாக, அதாவது இறையின் அருளையும், அமைதியையும் பெறுவதற்கான இறையைப் புகழ்ந்து பாடும் நடைமுறையாகக் கொண்டார்கள். (இதுவே, இன்றைய இந்திய முஸ்லிம்களிடம், குறிப்பாக தமிழகத்தில் (ஈழத்திலும் கூட இருக்கலாம்.) ‘மௌலது’ எனப்படும் இறையைப் புகழ்ந்து ராகமாக பாடப்படும் பிரார்த்தனை வடிவமாக உள்ளது.) இதன் விளைவாகவே இலக்கிய உலகில் நமக்குப் பரிச்சயமான உமர் கயாம் போன்றவர்களின் மிகச் சிறந்த பாரசீகக் கவிதைகள் உருவாகின.^(ஆ.2.1.4) நோன்பு என்பதை ஏழைகளின் பசியையும், அதன் துயரையும் ஒவ்வொருவரும் உணரும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்டதாக கூறினர். அதனால், தங்களை நாடோடிகளாக, பக்கிரிகளாக மாற்றிக்கொண்டு அலைந்தனர். தானம் (ஜகாத்) மூலம், எல்லோரையும் சகோதரத்துவத்துக்குள் கொண்டுவரவேண்டும் என்றார்கள். ஹஜ்-என்கிற புனிதப் பயணத்தை, மெக்காவின் கா.பாவிற்கு செல்லுதல் வெளிப்படையான குறியீடுதான். ‘கல்ப்’ என்கிற இதயத்திற்குள் உள்ளோக்கி பயணம் செய்து, ‘பேரறிவு’ (Intellect = ‘aql’) என்கிற தளத்தினூடே புனித ஆத்மா (Divine Sprit = ‘ar-Ruh’) -வின் mysterious மையமான மனித ஆத்மாவை தொடுவதே என்றார்கள். வெளிப்படையாக இஸ்லாமிய இனத்தை காப்பதாக சொல்லப்படுவது ‘ஜிகாத்’ எனப்படும் புனிதப்போர், உள்ளார்ந்த அல்லது ஆத்மார்த்த தளத்தில் ஒருவரது அகங்காரம் அல்லது தானை (ego) எதிர்த்துப் போரிடும் கண்ணிற்குத் தெரியாத போர் என்று இவர்களால் விளக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக, இஸ்லாமிய ‘ஷரிய்யா’ எனப்படும் நடைமுறைகளை, உள்ளார்ந்த தளத்தில் மறு விளக்கம் செய்து ‘ஹக் கீக்காஹ்’ (haqiqah) எனப்படும் ‘உள்ளார்ந்த உண்மையை’ விளக்குவதாக ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையாக விரிந்ததே கு.பியிஸம். இஸ்லாமிய தத்துவத் துறையில்^(ஆ.2.1.5) வளம்மிக்க பங்கை இச்

“உடலரசியல்”

— ஜமாண் —

சூ.பியிஸம் செய்துள்ளது எனலாம்.

(ஆ-2.1.1) சூ.பிகள்^(ஆ-2.1.1.1), குரானில் காணப்படும் 'அவன் (அல்லாஹ்) முதலும் முடிவுமானவன், வெளிப்படையாக 'பிரதிமை' (manifest) ஆகியிருந்தாலும், உள்ளார்ந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளான்.' என்கிற வசனத்தையும், 'hadid qudsi'-ல் (இஸ்லாமில் குரானும், சன்னா எனப்படும் முகமது நபியின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளுமே, பின்பற்றத்தக்க அடிப்படையாகும். இந்த சன்னாவை அறிய, முகமதுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களே ஹதீஸ் எனப்படுகிறது. இவற்றில் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை/படாதவை என பல பிரதிகள் உள்ளன. இதில் ஹதீத் குத்ஸி 'அல்லா'வால் நேரடியாக சொல்லப்பட்ட நூலாக கருதப்படுகிறது.) சொல்லப்பட்ட அல்லாவின் 'நான்' ஒரு மறைக்கப்பட்ட புதிய, அதனை அறிந்து கொள்பவரை விரும்பினேன், அதனால் இந்த உலகைப் படைத்தேன்'-என்கிற வசனத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான ஒரு பிரிவாகும். அதனால் சூ.பியிஸம், தனது அடிப்படையாக 'மறைபொருள்' என்பதையும், அதற்கான உரை வெளிப்படாது பேச்சையும், ஆட்டத்தையும், பாடல்கள், கவிதைகளையும் கொண்டு வெளிப்படுகிறது. மதம் என்பதே மறை பொருளாக உள்ள 'உலக உண்மையை'-யை வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயல்தான். ஆக, மதம் என்பதே உள்ளார்ந்த உண்மையை பேச்சின் மூலம் வெளிப்படுத்துவது போன்ற உடல்வழியாக வெளிப்படும் ஒருவகை மொழிச் செயல்பாடு என்று கூறலாம். சூ.பியிஸம் ஒருவகை மொழியின் உரைத்தலையும் (interpretation), கட்டற்ற களிப்பின் 'பைத்தியத் தனத்தையும்' (madness of pleasure), தனது வெளிப்படாது கொண்டிருந்தது^(ஆ-2.1.1.2). 'பக்கிரிகள்' (ஏழைகள், நாடோடிகள்) என்று அழைத்துக் கொண்ட இவர்கள், சமுன்று, சமுன்று ஆட்கூடிய ஒரு ஆட்டத்தை பிரார்த்தனை வடிவமாக கொண்டிருந்தனர். உடலையே சோதனைக்களமாக மாற்றிக் கொண்ட, மத வன்முறை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறைக்கு எதிரான சோதனை பூர்வமான வாழ்வை வாழ்ந்து மறைந்த தமிழ் சித்தர்களை இவர்களுடன் அடையாளம் காணலாம்.

(ஆ-2.1.1.1) செ.ராஸ்டிரியத்திலிருந்தே சூ.பியிஸம் தோன்றியதாகக் கூறுகிறது 'Sufism - An Offshoot of Zorostrism by Ervad Peshotan Framarz Peer என்கிற கட்டுரை. சூ.பியிஸம், அரேபியர்கள் ஈரானில் செ.ராஸ்டிரியத்திலிருந்தே சூபியிஸம் தோன்றியதாகக் கூறுகிறது 'Sufism -An Offshoot of Zorostrism' by Ervad Peshotan Framarz Peer என்கிற கட்டுரை. சூ.பியிஸம், அரேபியர்கள் ஈரானில் செ.ராஸ்டிரியத்தை அழித்தபோது அது சூ.பியிஸம் உருவில் தோன்றியதாகவும், இம்மதத்தின் 'கதாஸ்' என்பதே சூ.பியிஸம் புனிதப்படல்களாக மாறியதாகவும், ஜாராதுஸ்ட்ராவை சூ.பி அரசர் என அல்லலிக்கியங்கள் குறிப்பதாவும் சுட்டிக்காட்டுகிறது இக்கட்டுரை.

(ஆ-2.1.1.2) "Saqqi (கோப்பை) என்கிற ஆன்மீக களத்தில் Mai (மது) என்கிற புனித அறிவு நிரப்பப்பட்டுள்ளது. அதனை குடிக்கக்குடிக்க வரும் masti-haal என்கிற பெருங்களிப்பில் (ecstasy) நீ உனது ma'ashuq என்கிற அன்பினியவளைக் காணலாம். அவள்தான் இறை எனும் பரும்பொருள்.' இது ஒரு சூ.பியிஸம் நிலையாகும். இதன் அடிப்படையிலேயே இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. இந்தவகை புனிதக் காதலையே இவர்கள் உண்மைக் காதல் என்று அழைக்கிறார்கள். ('Sufism-An Offshoot of Zorostrism' by Ervad Peshotan Framarz Peer. Page-98, Zoroastrian Tales, A Rashna Book, 1993)

(ஆ-2.1.2) 'யின்-யாங்' (yin-yang) - என்பது போன்ற (☯) ஒரு வட்டவடிவக் குறியீடாகும். இதனை தாவோயிஸம் 'இயக்கமற்ற இயக்கம்' (actionless Act) என்கிறது. இதில் 'யின்' செயல்படாத நிலைப் (பெண்ணியப்) பகுதியைக் குறிக்கும் கருப்புப் பகுதியாகும். இதற்குள் செயற்படும் வெள்ளைப்புள்ளி ஒன்று மையமாக உள்ளது. இதே போல் 'யாங்' செயல்படக்கூடிய இயக்கப் (ஆணியப்) பகுதியான வெள்ளைப்பகுதியாகும். இதில் செயல்படாத கருப்புப் புள்ளி மையமாக உள்ளது. இந்த இணைவு இவற்றின் சூழல் இயக்கத்தின் மூலம் கிடைப்பது. இயக்கத்தின்மூலம் இயக்கத்துக்குள் இயக்கமின்மையையும் இயக்கமின்மைக்குள் இயக்கத்தையும் காணமுடியும் எனலாம். அதாவது, ஆணுடல், பெண்ணியப் பண்புகளையும், அதேபோல் பெண்ணுடல் ஆணியப் பண்புகளையும்^(ஆ-2.1.2.1), தனது இணைவு இயக்கத்தின் மூலம் பெறமுடியும். இந்த இயக்கமே இதன் mystical union அல்லது dynamism (ஆ-2.1.2.2) எனப்படுகிறது.

(ஆ-2.1.2.1) 'ஆண்தன்மை இயல்பானது அல்ல, அது துவக்கம் முதலாக பெண்மையின் சில அடிப்படைக் கூறுகளைக் கொண்டது. என்கிறார் Robert stoller (Qt.from Kakar.P.161). 'இருபாலுறவின் (bi-sexuality) வேட்கை பெண் தன்மையை அடைவதும், தாய்மைக்குள் நுழைவதுமே'. 'பிரதான அடையாளம் (Pri-

mary identification) என்பது பெண்மயக் கூறுதான் என்றும், முலைகள் மற்றும் பெண் குறி இரண்டும் உள்ளத்தின் அடியில் அமுக்கப்பட்டு, பெண்மை வெற்றிகொண்டுவிடக்கூடிய பயத்திலிருந்து அரணாக கட்டப்பட்டதே ஆண்மை (masculinity). ஆண் குறி ஒரே நேரத்தில் முக்கியமானதாகவும், உடைந்து விடக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது' என்கிறார் காக்கர். (Kakar.P.161). கிருஷ்ணன்-ராதை கதையாடல் என்பதில், கிருஷ்ணன் பெண் உடையிலும், ராதை ஆண் உடையிலும் உள்ளதான சிற்பங்கள் இருப்பது, பாமர மனத்தளங்களில் உள்ள இந்த வேட்கையின் வெளிப்பாடே. கிருஷ்ணன்-ராதை கலாச்சாரத்தின் மையமான இயக்கம், இந்த பெண் மையக் கூறைக்கொண்டதே. மற்றொருவனின் மனைவியான கிருஷ்ணனைவிட இரண்டுமடங்கு வயதில் மூத்த மத்திய வயது ராதாவிடம் கிருஷ்ணனின் பாலியல் ஈர்ப்பு இந்தவகை உளவியலுக்கான அடிப்படையைக் கொண்டதே. ராதா கிருஷ்ணனிடம் ஆண்மையைவிட பெண்மையக்கூறையே அதிகம் விரும்பியவளாகவே கிருஷ்ணன்-ராதை தொன்மம் பலடக்கப்பட்டுள்ளது என்கிறார் காக்கர் (Kakar.y.f.,152). 'இந்து' சமூக இருப்பில் இத்தொன்மம் ஒரு உள-பாலியல் (Psycho-sexual) கதையாடலாக செயற்பட்டுவருவதையும் இவ்வாறாக ஒரு சமூகத்தில் இயங்கும் தொன்மங்களை அச்சமூகத்தின் 'பண்பாட்டு எடுத்துரைப்பாக' (Cultural Narratives) விளக்கிச் செல்கிறது அவரது ஆய்வுகள். ஒவ்வொரு உடலும், தன்னிருப்பிலிருந்து பெண்மையின் இருப்பை நோக்கி நகர்வதையே உச்ச இயக்கமாகக் கொண்டிருப்பதால்தான், அதிகாரம் மூர்க்கமாக, பெண்னை ஒடுக்கியும், ஆண்மையை பிரதானப்படுத்தியதாவும் இயக்கமடைகிறது. அதிகாரமானது சமூகத்தையும், ஆணிய உடல்களையும் எப்பொழுதும் உள்ளதளத்தில் உருவமைந்துள்ள பயத்தின் விளைவால் பதற்றநிலையில் வைத்திருப்பதற்காக தனது கண்காணிப்பு வலைகளை சமூகமெங்கும் பரவலாக்கி வைத்துள்ளது. அதனால்தான், பெண் உடலை மையமான நுகர்வுப் பொருளாகவும், போதைப்பொருளாகவும், அழகுப்பொருளாகவும் தனது தொடர்பு சாதன வலைப்பின்னல் மூலம் பரவலாக்கி, பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மதம், அரசு எல்லாமே பெண்ணிற்கும், பெண்மைக்கும் எதிரான ஆண் மையக் கண்டுபிடித்தல்கள் என்றால் மிகையாகாது.

(ஆ.2.1.2.2) சீனா, ஜப்பானிய பௌத்த மற்றும் ஜென் பௌத்த சிந்தனைகள் அடிப்படையில் இந்த முரண் இணைவு பார்வை நிலைகளைக் கொண்டது எனக் கூறலாம். சான்றாக, வென்-வாங் (Wen-Wang) என்பவரால் பண்டைய சீனத்தில் எழுதப்பட்ட 'I Ching' (Book of Changes) என்கிற நூலே, தாவோயிஸம் மற்றும் கன்பியூசியஸம் ஆகியவற்றுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. இந்நூலின் அடிப்படை இந்த 'யின்-யாங்' சிந்தனை முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்ட, சிறு, சி, உருவக வாக்கியங்களைக் கொண்டது. இந்நூல் இன்று நிர்வாகவியல் முதல் ஜென் புத்திசம் வரை பலவாறாக மறு-உரை செய்யப்பட்டு, அது தத்துவங்களுக்கு ஏற்ப விளக்கப்பட்டுள்ளன. சீனாவில் புத்தமதம் பரவியதற்கு, பௌத்தம் இந்த தாநீக முரண் இணைவை, அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதை ஒரு காரணமாகக் கூறலாம். அதேபோல், மார்க்சீயரும், சீனப் புரட்சியின் தலைவருமான மாவோ, தனது புரட்சிகர யுத்த தந்திரத்தை வகுப்பதில், இந்த முரணியக்கப்பண்பை ஆழமாகப் புரிந்திருந்ததை அவரது 'நடைமுறை பற்றி' (On Practice) மற்றும் 'முரண்பாடுகள் பற்றி' (On Contradiction) ஆகிய இரு நூல்களிலும் காணலாம். (இவ்விரண்டு நூல்களிலும் தற்கால அமைப்பியல் முன்வைக்கும் 'அறிவுத் தோற்றவியல்' மற்றும் 'பண்-முரண்பாட்டு அமைப்பு' ஆகியவை உள் தர்க்கமாக இருப்பதை வாசித்தறிய முடியும்.) ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகளான ஜெல்மென்-நிஷிஜிமா என்கிற இருவரும் அணுவின் கட்டிடக் கற்களான அடிப்படைத் துகள்களை, புத்தரின் எண்வழிப்பாதை என்கிற கருத்தாக்கத்தைக் கொண்டே, வகைப்பாடு செய்துள்ளனர். மென்டலீவ்வின் தனிம அட்டவணை போல நவீன துகள் இயற்பியலுக்கு இது ஒரு முக்கியமான அட்டவணையாகும். இவ்வகைப்பாட்டில் விடுபட்ட இடைவெளியில், இவர்களால் யூக்கிப்பிட்ட அடிப்படைத் துகள்கள் (Fundamental Particles) (இத்துகள்களே, அணுவின் அடிப்படை கட்டிட கற்களான புரோட்டான், நியூட்ரான் போன்றவற்றை கட்டமைத்திருக்கும் துகள்கள்) பின்னால் கண்டு நிரப்பப்பட்டது. இவர்கள் அந்த வகைப்பாட்டிற்கு இட்ட பெயர் புத்தரின் எண்-வழிக் கோட்பாடு (Buddha's eight-fold theory). முரணிணைவு என்கிற பண்பு மேலைத்தேய பகுப்புமுறை (Analytical) சிந்தனைக்கு எதிராக 'கீழைத்தேயர்களு'க்கு தொகுப்புமுறை (Synthesize) என்கிற ஒரு அடிப்படை சிந்தனை முறையாக இருந்து வந்துள்ளதையே இவை நமக்கு சொல்வதாகிறது.

(ஆ.2.1.3) தாநீக நிலை இந்து, பௌத்த சிந்தனைகளில் சுட்டப்படும் ஒரு முரணியக்க நிலையாகும். இது கலவி நிலை (sexual unionmaithuna) என்கிற குறியீட்டு நிலையை அடைவதற்கான ஒரு இயக்கமாகும். சைவ மதத்தில் இது சிவ-சக்தி பேரிணைவையும், அதாவது புருஷா (purusha) மற்றும் பிரகிருதி (prakriti)-யின் இணைவையும், வைணவத்தில் பரமாத்மா, ஜீவாத்மாவின் இணைவையும், பௌத்தத்தில் பிரஜ்னா (prajna) மற்றும் உபாயா (upaya) என்கிற அறிவிற்கும், அதனை அடையும்

முறைகளுக்கும் இடையிலான இணைவாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. இரண்டு வேறுவேறான நிலைகளை இணைக்கும் முறையாகும். இந்நிலையில் இயக்கநிலையின் இயக்கமற்ற பகுதியும், இயக்கமற்ற நிலையின் இயக்கப்பகுதியும் இணைவதாகும். அதாவது, இயக்கமற்ற இயற்கையும், இயக்கத்தில் உள்ள மனித உடலும் இணைவதாகும். இதனை பெண், ஆண் மற்றும் நிலம், உடல்கள் என்பதன் இணைவாகவும் உருவக தளத்தில் விரித்துச் செல்லலாம்.

(ஆ-2.1.4) பாரதீக இலக்கியங்கள், நுண் கலைகள் மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களில் சூ.பியிஸத்தின் தாக்கம் மிகப் பெரியது. இவர்கள் இறை-மனித உடலின் இணைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர். இன்று பிரபலமாகப் பேசப்படும் உயரிய காதல் இலக்கியமான 'லைலா-மஷ்நூன்' என்கிற இலக்கியம், இக்கடவுள் மனிதப் பேரிணைவை குறியீடாகக் கொண்ட ஒன்றே. லைலா என்றால் அரபியில் இரவு என்று பொருள், இதனை இறைபொருளின் சாரம் என்கிற குறியீடாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டதே இக்கதையாடல். லைலா என்கிற இறையின் குறியீடான 'புனித சாரத்தை' (divine essence) அடைவதற்கான வேட்கையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு காதல் படைப்பு ஆகும். ஆத்மாவை இயக்கமற்ற பெண்ணாகவும், இறையை இயக்கமுள்ள ஆணாகவும் கொண்டு படைக்கப்பட்ட ஒரு சூபியிஸப் படைப்பாகும். (மஜ்நூன் என்பதற்கு நடைமுறை அரபியில் 'பைத்தியம்' என்று ஒரு பொருள் உண்டு)

(ஆ-2.1.5) சூ.பிகள் வெறுமனே கோட்பாட்டு விளக்கம் மட்டும் செய்தவர்கள் அல்ல. நடைமுறையில் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றே 'தர்ஹா' ^(ஆ-2.1.5.1) எனப்படும் இறையை அடைவதற்கான இல்லங்கள். இவ்விடங்களில், பலவிதமான சடங்குகள், பிரார்த்தனைகள், 'கொண்டாட்டங்கள்' நிகழ்த்தப்படுகிறது. குறிப்பாக தமிழகத்தில் நாகூர், ஏர்வாடி, பாப்பாவூர், ஆத்தங்கரைப்பள்ளிகளில், நோய் நீக்க, செய்-வினை நீக்க, பேயோட்ட என பலர் தங்கியிருப்பதைக் காணலாம். ஏர்வாடியில் விடிய விடிய 'பைத்தியம்' மற்றும் 'பேய் பிடித்துள்ளவர்களின்' அலைதலும், ஆட்டமும். ஒருவித கட்டுப்பாடற்ற முறையில் பேச்சை வெளியேற்றி நோய் நீக்க செயல் நடப்பதை காணலாம். இந்நிலை பல தர்ஹாக்களிலும் காணலாம். இவை, இஸ்லாமிய பழமைவாதிகளின் மத அடிப்படையாக செயல்களுக்கு எதிரானவையாக கருதப்படுபவை. இது 'சீர்க்' எனப்படும் குரான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கும் அல்லாவிற்கு 'இணைவைத்தல்' என்பதாக கருதி, பழமைவாதிகளால் எதிர்க்கப்படுகிறது.

(ஆ-2.1.5.1) தர்ஹா, 'தரீக்' என்கிற அரபிச் சொல்லின் மருவே. tariqa- என்பதற்கு அரபியில் பாதை என்பது பொருள். சூ.பிகள் முன்வைக்கும் தர்ஹ் இறையை அடைவதற்கான ஒரு பாதை என்கிற கருத்தாக்கமே. இதுவே அவர்களது சடங்குப் பிரார்த்தனைக்கான இடமாக உருவானது. இன்று அது சூ.பி ஞானிகளின் சமாதிகளை வழிபடும் இடங்களாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் இஸ்லாம் இந்த சூ.பி ஞானிகளாலேயே பரப்பப்பட்டது. இந்திய இஸ்லாமியத்தின் ஆழ்மன அமைப்பு, ஒற்றை மையகடவுள் வழிபாடு மட்டுமன்றி, பன்முகத்தன்மையை கொண்ட ஒன்று. இது பழமைவாத இஸ்லாமிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பது.

சமூக அமைப்பிற்குள், ஒரு தனி உடல் தன்னை அடையாளம் காண முயல்வதன் மூலம் தனக்கான மதிப்பை அறிந்து கொள்ளவும், அதனை அதிகரித்துக் கொள்ளவும் முயல்கிறது. தனது மதிப்பை அதிகரித்துக் கொள்ள எண்ணற்ற உடல்களின் உபரி ஆற்றலை உறிஞ்சத் துவங்குகிறது. இவ்வாறாக உடல்கள் பல்வேறு படிநிலையிலான மதிப்புகளை பெற்று, உயர் மதிப்பை உடையவை, குறை மதிப்பு உடல்களை நோக்கி தங்களது அதிகாரப் பாய்வை நிகழ்த்துகின்றன. மேலும் மேலும் உடல்களின் மதிப்பை குறைப்பதன் மூலம், ஆற்றலற்றதாக மாற்றி, அழித்துக் குவிக்கும் சமூக வன்முறை நிகழ்வுகளாக மாறிப்போகிறது. ஒருபுறம் அழிக்கப்படும் ஆற்றல் பிற்தொரு மையத்தில் குவிக்கப்படுவதால், குறை ஆற்றலைக் கொண்ட உடல்கள்^(இ) மையங்களை நோக்கி நகர்ந்து தங்களை கட்டிற்றுக்கிக் கொள்கின்றன.

(இ) குறை ஆற்றலைக் கொண்ட உடல்களாக... பெண்கள், தலித்துகள், சிறுபான்மையினர், ஏழைகள், கூலிகள், தொழிலாளிகள், மனநோயாளிகள், தொழுநோயாளிகள், விப்ச்சாரிகள், படிப்பறிவற்றவர்கள், கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போன்று சமூகத்தின் பொருளியல், அரசியல், நாகரீகம், பண்பாடு, மதம்,

இலக்கியம் மற்றும் கருத்தியல் அடிப்படையில் ஓரந்தள்எப்பட்டவர்களைக் கருதலாம். இவர்கள் ஏதோ ஒரு வகையில், குறை மதிப்புடையவர்களாக மாற்றப்பட்டவர்கள். இவர்கள் மீது பிறிதொரு உடலானது தனது மிகை மதிப்பால் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான உரிமை பெற்றதாக கருதப்படுகிறது. சமூக படிநிலை⁽¹⁾ இவ்வாறாகவே உருவாக்கப்படுகிறது. இத்தகைய உடல்களின் இருத்தல் ஒருவகையில் அதிகாரத்தினை அச்சுறுத்துவதாகவும், பிறிதொருவகையில், அதிகார மிகை மதிப்புகளுக்கான அளவீடாகவும் செயல்படுகிறது.

(இ-1) சமூக படிநிலை உருவாக்கம் என்பதற்கு நமக்கு மிகவும் பரிச்சயமான ஆரிய நால்வர்ண முறையை (பிராமணன், சத்திரியன், வைஷியன், சூத்திரன்) உதாரணமாக கொள்ளலாம். இப் படிநிலையாக்கம், நிலத்துடன் ஆன உறவை மட்டுமின்றி, பெண் உடலைப் பெறுவதற்கான உறவையும், உரிமையையும்⁽²⁾ தீர்மானிப்பதாக இருக்கிறது. மனு தர்மம், இந் நால்வர்ண முறையை ஒட்டி எழுதப்பட்டுள்ள அறவியல், நடைமுறை ஆகியன யாவரும் அறிந்தவையே. அதேபோல், சங்கரரால் 'அருளப்பட்டதாக'-ச் சொல்லப்படும் காமசாஸ்திரத்தில்⁽³⁾, பெண், ஆண் உடல்கள் அமைப்பை ஒட்டி (குறிப்பாக நட்சத்திரங்களுடன் ஒப்புமை கொண்டு⁽⁴⁾) பிரிக்கப்படுவதையும், அதன் உள்நீக்கமாக இந்த படிநிலை அமைப்பு செயல்படுவதையும் உணரலாம். பார்சிகளின் மதமான செ.ராஸ்டிரியத்தில் புரோகிதர்கள், சத்திரியர்கள், விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள் என்கிற பிரிவு ஆரிய பிரிவை ஒட்டி இருந்துள்ளது. கிறிஸ்தவத்தில் இது நான்கு estates களாக Lords Spiritual, Temporal, craftsmen & merchants, serfs என பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக, எல்லா சமூகங்களிலும், மதங்களிலும் படிநிலை உருவாக்கம் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். இது உடல்களை குறியிடும் ஒரு வினையாகும். இக்காலத்தில் சமூக படிநிலை வரிசை வேறு புல நிலைகளில் நிலவி வருவது கண்கூடு.

(இ-1.1) பெண் உடல் இந்நால்வர்ண முறையை ஒட்டியே மனு தர்மத்தில் பகிரப்படுகிறது. பெண் என்பவள் சூத்திரனைவிட தாழ்வான படிநிலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மனு பெண்ணை ஒரு உயிருள்ள மனித உடலாகவே கருதவில்லை எனலாம். அதேபோல், சூத்திரப் பெண் உடல் பொதுவானதாகவும், பிராமண ஆண் உடல் எந்த வர்ணப் பெண் உடலுடன் கலவியில் ஈடுபட்டாலும் அது (அபராதம், கசையடி போன்ற) 'மென்மையான' தண்டனைகளாலும், சூத்திரன் பிற வர்ண பெண் உடலை தொட்டால், அவனது ஆண்குறியை அறுத்தெறியும் கொடூர தண்டனை முறைகளும் மனு முன்வைக்கும் 'இந்து தர்மமாகும்'. அகமண முறைக்கு எதிரான புறமண முறையால், அதாவது ஒரு வர்ண உடல், பிறிதொரு வர்ண உடலுடன் இணைந்து உருவாகும் வர்ணக் கலப்பு, சமூக நீக்கம் செய்யப்பட்டு, தனியானதொரு அமைப்பாக உருவானது. இவ்வாறு உருவாகும் அமைப்பு தனியானதொரு சாதியாக படிநிலையாக்கத்துக்கு உட்படுகிறது. இவ்வாறே எண்ணற்ற சாதிகள் உருவானதாக அம்பேத்கர் தனது 'பார்ப்பனியத்தின் வெற்றி' என்கிற நூலில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

(இ-1.2) காமசாஸ்திரம் வாத்தஸாயனரால் எழுதப்பட்டது ஒன்றும், சங்கரரால் "அருளப்பட்டது"(?) ஒன்றும் உள்ளது. இதில் முதலாமவர், இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் பலராக இருப்பதால், தத்துவப் பின்னணி பற்றிய குழப்பம் இருக்கிறது. அதாவது, இந்திய தத்துவத்தில் முக்கியமானதும் முன்னேறிய தத்துவமான 'நியாய-வைசேசிகத்'-தின் (இதுவே இந்திய தத்துவத்தில் பரமானுக்கொள்கை என்கிற, அனு-வாதத்தை முன்வைத்த முதல் தத்துவம்) மூல நூலான 'நியாய-சூத்ரா'-விற்கு கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டில் பாஸ்யம் (உரை விளக்கம்) எழுதிய ஒரு வாத்தஸாயனார் உள்ளார். அவர் இந்திய தத்துவத்தின் கருத்தியல் போக்கிற்கு எதிராக, அனுக்கொள்கையை முன்வைத்தவர். இவரும், காமசாஸ்திரம் எழுதியவரும் ஒன்றா? என்பது தெரியவில்லை. காமசாஸ்திரம் உடலை, அதன் இருப்பை, சுகத்தை முதன்மைப் படுத்தும் போக்கைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை துறவறத்தை போதிப்பதன் மூலம்⁽⁵⁾ மனித உடல்களை, வதைக்கும் அல்லது செயலற்றதாக, கருத்தியலாக கரைக்கும் வைதீக-மதத்திற்கு எதிராக எழுதப்பட்டதாக கொள்ளலாம். அதேசமயம், உடலின்பத்தை வர்ணதர்ம அடிப்படையில் ஒழுங்கமைக்கும் செயலும் இதில் காணப்படுகிறது. ஆக, இந்நூல் பிற்காலத்தில் எல்லா வரலாற்று நூற்களுக்கும் நிகழ்ந்த கதியைப் போலவே, இடை-செருகலின்வழி மதப் பிரதியாக மாற்றப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது, துறவறத்தை நோக்கி நகரும் உடல்களின் பரவலை தடுக்க மத-அடிப்படையிலான ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட காமவெளியை உருவாக்கித்தர இப்பிரதியாக்கத்தை நிகழ்த்தி இருக்கலாம். ஆக, இந்நூல், அதிகாரவெளிக் குள், அதற்கு எதிரான ஒரு உடல்-நினைவைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில், ஒருவித இறை-உள் தளம் பற்றிய நினைவும் கொண்டிருப்பதை காணமுடிகிறது. இருப்பினும், காம-சாஸ்திரம் உடல் மற்றும் அதன் கலவி இன்பம் பற்றிய பாதையில், ஒரு முக்கியமான தடயமாக

இருப்பதை மறுத்துவிட முடியாது. உடலிருப்பு பற்றிய அக்கறையுடன் செயல்படும் இவ்வெழுத்து, கலவி இன்பத்தை ஒரு உயர்ந்த பேரின்பமாக முன்வைக்கிறது. சங்கரரின் காம-சாஸ்திரம் (துறவியான சங்கரர், காம இன்பம் பற்றி நூல் எழுதவென, ஒரு மன்னனின் உடலில் புகுந்து, அவனது மனைவியுடன் 'போகத்தில்' ஈடுபட்டு, அதனை எழுதியதாக ஒரு கதை உள்ளது) போன்ற உடலை வகைப்படுத்தி, காமத்தை ஒடுக்கும் செயல்பாடு இதில் இல்லை எனலாம். இந்நூலில் ஆண்/பெண் குறிகளின் நீள, ஆழங்களைக் கொண்டு ஆண்/பெண்-களில் மூன்று வகைப்பாடுகள் முன்வைக்கப்படுகிறது. இது மிருகங்களோடான 'ஒப்புமை' (resemblance) சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனலாம்.

(இ-1.2.1) புத்த மதத்தை ஒழிக்க, அன்றைய வைதீக-மதம் துறவறத்தை போதித்து, முழுநேரமாக மதப் பணியாற்றும் துறவிக்குழு ஒன்றை 'மடம்' என்கிற பெயரில் உருவாக்கியது. இந்த மடம் புத்தர் முன்வைத்த 'சங்கம்' என்கிற கூட்டு வாழ்வின் (commune life) போலி செய்யப்பட்ட நிறுவன வடிவமாகும். சங்கரர் முன்வைக்கும் மாயா-வாதம், வாழ்வின் காரணத்தை முற்றிலும் ஒற்றை மையமான தோற்ற மாயைக்குள் ஆழ்த்துவதன் மூலம், மனித உடல்களின் வேட்கையை துறவறம் நோக்கியதாக திசைவழிப்படுத்திய, அதேவேளையில் 'மடம்' என்கிற பெயரில் அரசு ஆதரவுடன் பெரும் மதம்- பரப்பும்- காக்கும் நிரந்தர வருமானம் உள்ள ஒரு நிறுவனமாக தனது வலைப்பின்னலை இந்த 'மாயை' உலகில் உருவாக்கியது என்பது வேறு. இன்றுவரை 'இந்து' மதத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முடிவெடுக்கும் நிறுவனமாக இருப்பது சங்கரரால் உருவாக்கப்பட்ட இம் மடங்களே.

இ-1.3) மேற்கத்திய சிந்தனை வரலாற்றை ஆய்வு செய்த மிஷல் பூக்கோ, அச்சிந்தனையை செவ்வியல் காலம், நவீன காலம் என இரண்டாக பிரித்து, இரண்டின் வேறுபாடுகளை விளக்கும்போது, மொழியானது 16ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு, அதாவது செவ்வியல் காலத்தில், இயற்கையைப் பிரதி பலிப்பதாக, அதாவது இயற்கை உண்மையைச் சொல்வதாக இருந்தது. (நம் குழலில், மதங்கள் இந்த மொழிச் செயலின் உருவகப் பெருக்கமாகவே தங்களது கதையாடலை உருவாக்கின எனலாம்.) அப்பொழுது, எல்லாப் பொருட்களும் நான்குவித ஒப்புமைகள் (resemblance)⁽¹³¹⁾ மூலம் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது என்கிறார் Order of things-என்கிற நூலில். இவ்வொப்புமைகளை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களை (signatures) அப்பொருட்கள் கொண்டிருக்கும் என்றும், அவ்வடையாளத்தின் வழியே அப்பொருளுக்குள் ஆழ்ந்துள்ள ஒப்புமை என்கிற ரகசியத்தை (அல்லது மறை பொருளை) பெறமுடியும் என்றும் கூறுகிறார். இரண்டு வெவ்வேறு பொருட்களை ஒன்று போலாக ஒரு ஒழுங்கிற்குள், வரிசைக்குள், கொண்டு வந்து, உலகை மனித உடலுக்குள் ஒழுங்குபடுத்தி புரிய வைத்திருக்கும் இதனை similitudes என்கிறார்.

(இ-1.3.1) காம சாஸ்திரத்தில், மிருகங்களுடன் (வாத்ஸாயாயனார்), நட்சத்திரங்களுடன் (சங்கரர்) மனித உடலை ஒப்புமை செய்து, கலவிக்கான உடல் தயாரிப்பு செய்யப்படுவதை இத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். இந்திய கலவியின்பம் மதத்தினூடாக, எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது? என்பது குறித்த பார்வையை இவை தரலாம். பூ.க்கோவின் நான்குவித ஒப்புமைகளை அப்படியே பொருத்த முடியாவிட்டாலும் (தமிழவன் தமிழின் ஐந்தினைப் பாகுபாட்டிற்குள் நிலவும் ஒப்புமைகளை அறிமுக நிலையில் சுட்டிக்காட்டுகிறார் 'தமிழும் குறியியலும்' என்கிற நூலில்) ஒப்புமை என்கிற சிந்தனையின் வழி, கீழைத்தேய மாய-யதார்த்த புனைவுகளின் வேறுவித ஒழுங்கமைப்புகளை படிக்க முடியும். சீன பழம் நூலான I Ching-லும், 64 வித ஒப்புமைகள் செயல்படுவதாக கொள்ளலாம். இதனை எண்மடி வரைபடம் (hexagram or trigram) என்பார்கள். அதாவது ஆகாயம், நிலம், நெருப்பு, நீர், இடி, காற்று, மலை, ஏரி என்கிற எட்டு உருவகங்களை, உற்பத்தி, ஏற்பு, புரிதல், வேட்கை, இயக்கம், துவக்கம், நிற்றல், மகிழ்வு என்கிற பண்புகளுடன், யின்-யாங் என்கிற பெண்/ஆண் தன்மைகள் என்கிற குறியீட்டுக்குள்ளும் ஒப்புமைப் படுத்தி, அவற்றின் எண்மடிப் பெருக்கமாக (8*8) 64 தலைப்புகளின் கீழ், மனித உறவுகள், பண்புகள், வாழ்க்கை நிலை போன்றவை விளக்கப்படுகிறது. இது பகடை அல்லது நாணயத்தை கொண்டு, 'சோதிடம்' பார்ப்பதற்கான அட்டவணையாகவும், நிர்வாகவியலில், முடிவெடுத்தலுக்கான (decision making) கையேடாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறாக ஆற்றலைப் பிழிந்தெடுத்து உருவாக்கப்படும் அறிவு என்பதே அதிகார அமைப்புகள் உருவாக்கத்துக்கு காரணமாக அமைகிறது. அறிவு உருவாக்கம்⁽⁹⁾ ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வல்ல. உதாரணத்திற்கு கற்காலம் தொடங்கி இன்றைய கணிப்பொறியுகம் வரையிலான கருவிகளின் வரலாறே உலக வரலாற்றின் அடிப்படைக்காரணியாக

இருப்பதைக் காட்டமுடியும். கருவிகள் ஒரு சமூகத்தின் கூட்டிணைவில் உருவாகும் ஒன்றாகும். ஒரு கருவி மொத்த சமூகத்தின் உருவாக்கத்தினது உழைப்பின் விளைவாகவே உருவாகிறது. இடப்பெயர்ச்சி என்கிற நிகழ்வானது காலில் துவங்கி, அதன் வளர்நிலையான சமூக அறிவுருவாக்கத்தின் விளைவாக இன்று அதிவேக ஜெட் விமானங்கள் வரை வளர்ந்துள்ளது. இடம்பெயர்தல் என்பதை ஒரு உடலில் இருந்து புறநிலைப்படுத்துதல் என்கிற நுட்பமான செயலே, இவற்றின் அடிப்படைத் தர்க்கமாகும். இந்து தர்க்கத்தை அடைவதற்காக வரலாற்றில் எண்ணற்ற சமூக உடல்கள் தங்களது ஆற்றலை செலவிட்டு வந்துள்ளன. ஆக, ஒரு தனி உடல் கோரும் 'கண்டுபிடித்தல்' என்கிற அறிவார்ந்த செயல்தான் அது, இவ்வாறாக பல எண்ணற்ற சமூக உடல்களின் விளைவேயாகும். இதற்கு நவீன விஞ்ஞானத்தின்^(௭) பல கண்டுபிடிப்புகளைச் சட்டலாம்.

(௭) அறிவு, அறிவுச்சொத்துரிமை ஆகியவை இன்று பரவலாக்கப்பட்டுவரும் ஒரு சொல்லாடல். குறிப்பாக GATT, WTO- போன்ற உலகமயமாக்கல் அமைப்புகள், இந்த அறிவுச்சொத்துரிமை என்கிற சொல்லாடலை உலகெங்கும் பரப்பிவருகிறது. அதாவது, எந்த ஒரு அறிவையும், ஒரு தனிநபரோ அல்லது ஒரு நிறுவனமோ உரிமை கொண்டாலாம். அதன் மூலம் அவ்வறிவைப் பயன்படுத்துவதற்கான கடப்பாட்டு உரிமைகளை (patent right) அவை பெறுகின்றன. இங்கு அறிவு என்பது இதுநாள்தவரை நம்பி வந்த மனிதவள ஆற்றல் என்கிற தளத்திலிருந்து, தனிச்சொத்து என்கிற தளத்துக்கு நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. அறிவை தனிச் சொத்தாக அறிவிப்பதன் மூலம், அதிகாரத்துக்கும், அறிவிற்கும் உள்ள உறவு அம்பட்டமாவது மட்டுமன்றி, அதிகாரமானது நேரடியான அதிகாரக் குவிப்பு அல்லது உலக பாசிச வடிவத்தை எடுக்க முயல்வதையே, உலகமயமாக்கல் ஒப்பந்தங்கள் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஒரு தனித்த நிலப்பகுதியின் இறையாண்மையை கேள்விக்கு உட்படுத்தும், இந் நிகழ்வின் மூலம் ஒரு மாற்று 'சர்வதேசியம்' கட்டமைக்கப்படுவதையே, உலக ஒழுங்கு போன்ற கருத்தாக்கங்கள் விளக்குவதாகின்றன. இந்த உலக ஒழுங்கின் அறவியல் மற்றும் அரசியல் கூறுகள் கவனமாய்ப் பிரித்தறியப்பட வேண்டியவை. இவை உருவாக்கும் பொருளியல் ஒடுக்குமுறைகளை விட அதிகமான தாக்கத்தையும், விளைவையும் உருவாக்கப்போவது, அது முன்வைக்கும் கலாச்சார ஏகாதிபத்தியமே (Cultural Imperialism) மூன்றாம் உலக 'மக்களாகிய நம் முன் நிற்கும் முக்கிய சவாலாகும்.

(௭) சான்றாக, ஜன்ஸ்னீன் கண்டுபிடிப்புகள் கலிலியோவின் மற்றும் அதற்கு முந்தைய வான சாஸ்திர அறிவையும் உள்ளடக்கியவையே^(௭-1). அதே போல், எந்த ஒரு விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பும், அல்லது சமூக அறிவார்ந்த செயல்களாக அல்லது அறிவாக அறியப்படுவையும், உள்ளவாங்கும் ஒரு மொழி முன் தயாரிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கவேண்டியது அவசியப்படுகிறது. ஆக ஒரு மூலையில், 'முக்கியத்துவமற்ற' நிலையில் இருந்துகொண்டு ஒரு உடல் உருவாக்கும் சொற்கள் கூட, இந்த அறிவுருவாக்கத்திற்கு காரணமாக அமைகிறது என்பதே முக்கியம். ஆக, அறிவே அதிகாரம் கொண்டதாக உள்ள இந்த ஆதிக்க அமைப்பின் மர்மம், பரந்துபட்ட மக்களின் மொழி தர்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதே முக்கியம். அல்லது, சார்பியல் (relativity) என்கிற அமைப்பை புரிந்து கொள்ளாத, அல்லது அப்படி ஒரு சொல்லோ அர்த்தமோ, புரிதலோ அல்லது, அதற்கான தர்க்கமோ தேவையற்றதான ஒரு சமூகத்தில் ஜன்ஸ்னீன் அறிவுருவாக்க அமைப்பும், பிரபஞ்சமும் அவசியமற்றது என்பதே நாம் கூற வருபவை. அதாவது, எந்த ஒரு பொருளும், சொல்லும் அதற்கான மொழி அமைப்பிலேயே அர்த்தமும், இருத்தலும் பெறுகிறது. ஆக, அந்த மொழியமைப்பை உருவாக்குவதில் பரந்துபட்ட உடல்கள் பங்கேற்கின்றன. அவ்வமைப்பு அதிகாரம் பெற்று மையத்தில் இறுகும்போது தனித்துவமிக்க, முழுமுதலான, அகாலத் தன்மை வாய்ந்ததாக தோற்றம் கொள்கிறது. இப்படித்தான் எண்ணற்ற ஒழுங்குகள், ஒழுக்கங்கள், நிறுவனங்கள் காலகாலமாக இருப்பதான 'இயல்பு' தோற்றத்தை தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

(௭-1) குறிப்பாய் டீசல் எஞ்சினின் கண்டுபிடிப்பும், அதன் அடிப்படையிலான அறிவின் நுட்பவியலுமே இன்றைய 'நாகரீக சமூகத்தி' (?) -ன் தோற்ற மூலம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆக, சமூக இயக்கம் என்பது அவ்வக்கால அறிவின் துணைகொண்டு ஆற்றலைப் பிழிந்தெடுப்பதேயாகும். அல்லது சமூக அமைப்பின் எந்திரவியலாக இதனைக் கொள்ளலாம். பண்டைய இந்தியாவை ஆண்ட அசோகர், சக்கரத்தைத் தனது தர்மத்தின் சின்னமாக கொண்டிருப்பதும் கூட, ஒரு தொழில் நுட்பச் சிந்தனையின் விளைவாகப் பார்க்கலாம். சக்கரம் என்பதே, பண்டைய சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய தொழிநுட்ப

முன்னேற்றமாகும். தேரின் தொழில் நுட்பம் பற்றியும், தேர்ச் சக்கரங்கள் பற்றியும் வேதங்களில் காணப்படுகிறது. அசோகர் சக்கரத்தை போர் என்கிற அழிவுத் தன்மையிலிருந்து, தர்மம் என்கிற ஆக்கத்தன்மைக்கு மாற்றியிருக்கலாம். இன்று வரை சக்கரமே, பெரும்பாலான எந்திரங்களின் அடிப்படையாக இருக்கிறது.

உதாரணமாக, இன்று நாம் அதிகபட்ச அரசியல் உரிமையாக கருதிக்கொண்டிருக்கும் 'ஜனநாயகம்' என்கிற சொல்லாடலை எடுத்துக் கொண்டால், ரோமானிய அடிமை சமூக முறைக்கும், கிரேக்கஅரசாட்சி முறைக்கும் அதன் தொடர்ச்சியான நிலவுடமை முறைக்கும் எதிராக முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் எழுச்சியால், எண்ணற்ற உடல்கள் தங்களது இரத்தத்தை சிந்தி பெற்றதே என்பதை அதிகம் விளக்கவேண்டியதில்லை. ('ஜனநாயகம்' பல்வேறு ஆற்றல் மையங்களையும், 'பாசிசம்' செறிவடைந்த ஒற்றை ஆற்றல் மையத்தையும் கொண்டிருக்கிறது.) சகோதரத்துவம், சமதர்மம், சர்வதேசியம் - போன்ற எண்ணற்ற அரசியல் சொல்லாடல்கள் இவ்வாறே பெறப்பட்டுள்ளதை வரலாற்றில் அறியமுடியும். இன்றைய நாகரீகமும், மொழியும் - புதைபுண்டு கிடக்கும் எண்ணற்ற நமது மூதாதைகளின் உடல் மீதே கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வாறாக நவீன விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் உள்ளிட்ட வளர்ச்சியாக, வாழ்வாக அறியப்பட்டவை அனைத்தும் எண்ணற்ற உடல்களின் ஆற்றலை அழித்து கிடைக்கப்பெற்றவையே⁽⁶⁾. இதுவே, சமூகத்தை இயக்க உடல்களின் வாழ்வும், ஆற்றலும் பிழியப்படுகிறது என்பதன் பொருளாகும்.

(6) சமூக அமைப்பின் ஆற்றல் மூலமாக உள்ள உடல்களின் உற்பத்தி, இயக்கம் ஆகியவற்றை எல்லைப் படுத்துவதன் மூலம் ஒரு சமூகம் தனக்கான வரைபடத்தை பெறுகிறது. இந்த எல்லைப்படுத்துதலை சாத்தியமாக்க மகிழ்வு மற்றும் வேட்கை என்கிற ஒரு உடலின் உயிர்த்தல் சார்வினைக்கான படிவங்களை தயாரித்தளித்தல், படி எடுத்தல் மற்றும் பிரதிகளாக வடித்தல் என்பதாக சமூக இயக்கம். தன்னை ஒரு அறிவார்ந்த அமைப்பாக நிலைப்படுத்திக் கொள்கிறது. இவ்வமைப்பு பலவித உடல் தொகுதிகள் அரைபடும் ஒரு தளமாக உள்ளது. இவ்வுடல் தொகுதிகளுக்கு இடையிலான உறவமைப்பாகவே சமூக கட்டமைப்பின் வரைபடங்கள் மொழியின் புனைவமைப்பால்⁽⁶⁻¹⁾ உருவமைக்கப்படுகின்றன.

(6-1) சமூக அமைப்பு ஒரு புனைவமைப்பாக கருதும்போது 'சமூகமாற்றம்', 'விடுதலை' என்கிற நமது கனவு அல்லது வேட்கையை அடையும் வழியும் கூட எளிமையானதாக தோன்றும். அதாவது, ஒரு சமூகத்தில் நிலவும் புனைவமைப்பை, அதனை உற்பவிக்கும் மொழியமைப்பை, அதனை இயக்கும் கதையாடலை எல்லாம் மாற்றி விட்டால் சமூக அமைப்பை மாற்றிவிடலாம் என்பதாக. ஆனால், இச்செயல் அத்துணை எளிமையானது இல்லை. ஏனெனில் புனைவமைப்பை மாற்றுதல் சமூகத்தின் அடிப்படையான மனித கட்டமைப்பை மாற்றுவதாகும். இந்த புனைவமைப்பு உருவாக்கும் தளத்தில்தான் கலை, இலக்கிய கதையாடல்கள் ஒரு சமூகத்தின் ஆதார வேர்களாக அமைகின்றன. ஒரு உடலின் புலன் பதிவு எந்திரங்கள் முதல் மொழி எந்திரங்கள் வரை அனைத்தையும் மறு கட்டமைவிற்கு உட்படுத்துவதாகும். உதாரணமாக மார்க்சியத்துக்கு முந்தைய புலனறிவில் 'பாட்டாளி' என்கிற உடல் தொகுதி உருவாகி இருக்கவில்லை. மார்க்சியத்திற்கு பிறகே, அல்லது மார்க்சியம் உருவாக்கிய மொழி அமைப்பிற்கு பிறகே உருவானது என்பதும், அக்கட்டமைவு எண்ணற்ற உடல்களின் புலன் பதிவுகளில் ஒரு இருத்தலியல் நெருக்கடியையும், வன்முறையையும், அடையாளத்தையும் உருவமைத்ததன் மூலம் சுதந்திரம் என்கிற வேட்கையினை மறு எழுதுதலுக்கு உட்படுத்தியது. வர்க்கம் என்கிற சொல்லால் உடற் தொகுதிகளை ஒரு அரசியல் தேவையின் பொதுமைப்படுத்தலுக்குள் கொண்டு வந்தது.

ஒரு சமூகத்தில் நிலவும் மொத்த ஆற்றல், சமநிலையில் வைத்துக் கொள்ளப்படுவதன் மூலமே, அச்சமூக அமைப்பினது இருத்தல் நிகழ்கிறது. இச்சமநிலை குலையும்போது, அதாவது, ஒரு பகுதியின் ஆற்றல் பலவீனப்படும், பிறிதொரு பகுதி பலப்படும், ஆற்றல் மட்டங்களில் சமச்சீரின்மை நிலவும்போது மோதல்கள் நிகழ்ந்து பிறிதொரு மட்டத்தில் ஆற்றல் பங்கீடு சீரமைக்கப்படுகிறது. சமச்சீரற்ற ஆற்றல் பங்கீட்டினைக் கொண்ட சமூக இயக்கமானது. ஆற்றலைக் கண்காணிக்கவும், கட்டுப்படுத்தவுமான, சமூக நிறுவனங்களை உருவாக்கிக் கொள்கிறது. இந்நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து

ஆற்றல்மாற்ற வினைகளை நிகழ்த்துவதன் மூலம், தங்களது இருத்தலை நிலை நிறுத்திக் கொள்கின்றன. தொடர்ந்து உருவாகி வந்துள்ள மதங்களையும், இன்று உருவாகி வரும் எண்ணற்ற நிறுவனங்களையும் இவ்வாறாகவே புரிந்துகொள்ள முடியும். மொழியும் நவீன காலத்தில் ஒரு வலிமையான சமூக நிறுவனமாக இருக்கிறது என்பதுவே முக்கியம். இவை ஆற்றல் பங்கீட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட கண்ணியை உடைத்துக்கொண்டு பீறிட்டு, பின் பிறிதொரு கண்ணியில் ஆற்றலாகச் செறிவடைகிறது. இவ்வாறாக செறிவடைந்தபின், பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட ஆற்றலை தனக்குள் உட்பகிர்வு செய்வதும், கட்டுப்படுத்துவதும், கண்காணிப்பதுமான ஒரு இணை அதிகார வடிவத்தை எடுத்து விடுவதையும், அதற்குள் ஆற்றல் பீறிட முயலும்போது, அவை பிளவுறுவதும், பின் தனித்துவமிக்கவையாக செறிவதுமான தொடர் இயங்கியல் வினையாக நிகழ்ந்து வருவதையும் (வரலாற்றில்) காணமுடிகிறது.

இவ்வாறாக எண்ணற்ற மையங்கள் வழியாக பாய்ச்சப்படும் ஆற்றலை உள்வாங்கி, தன்னை மொத்த ஆற்றலின் ஏகபோக அதிகாரியாக ஆக்கிக் கொள்வதிலேயே அரசின் தொழில்நுட்பம் அடங்கி இருக்கிறது. ஆக, அரசு பல்வேறு நுண் பகுதிகளின் முழுமையாக இருக்கிறது. இவ்வாறாக அதிகாரப்பாய்வு நுண்-தளங்களில் செயல்படுவதாக அமைகிறது. சமூகம் ஆற்றல் சுழற்சியின், மீள்-ஏற்புச் சுற்றாக (Feed-Back Circuit) செயல்பட்டு அதிகாரப் பாய்வை நிகழ்த்தி, அரசு என்கிற மைய நிறுவனத்தின் இருத்தலை சாத்தியப் படுத்துகிறது.

தொகுத்துக் கூறினால், ஒவ்வொரு உடலும் அதிகாரத்தால் ஒருவித மதிப்பைக் கொண்டதாக மாற்றப்படுகிறது. இந்த மதிப்பை உருவாக்குவதற்கான நிறுவன அமைப்புகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதனை இயக்குவதற்கான, வாழ்க்கை முறைகள் சிந்தனை முறைகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. மதிப்புள்ள உடல்கள் வாழத் தகுதியானவையாகவும், மதிப்பற்ற உடல்கள் அழிய வேண்டியவையாகவும், குறியிடப்படுகின்றன. சமூகத்தில் புழங்கத் துவங்கும் உடல்கள், தன்னையும், தனது மதிப்பையும் பற்றிய உள்ளார்ந்த நினைவுகளுடனேயே செயல்படுவதால், அதன் பேச்சு, மதிப்புருவாக்கத்துடன் தொடர்புடையதாக மாறிவிடுகிறது. பேச்சின் வழியாக, உடல்கள் தங்களது மதிப்புகளை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதால், பேச்சை ஒற்றை வழியில் பாய்ச்சுவதும் அல்லது, எதிர் உடலின் மீது செலுத்துவதாகவும், சிலவேளை நிர்பந்த அடிப்படையில் திணிப்பதாகவும் மாறிவிடுவதால், மொழி ஒரு அதிகார அல்லது வன்மறை எந்திரமாக⁽¹⁾ செயல்படத் துவங்குகிறது.

(1) மொழியின் தன்னிலையாக்கச் செயல்பாடு, ஒரு குறிப்பிட்ட தன்னிலைக்கான இடத்தை நிர்ணயித்துபின், அத் தன்னிலை பிறர் மீது திணிக்கப்படும்போது வன்முறையாக மாறுகிறது. மொழியானது தொல்மனத்தின் தடத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அது உருவாகும் தன்னிலைகளை ஒற்றை திசைவழிப்படுத்தி (vectorization), மறுகட்டமைவிற்கு உட்படுத்தும் இலக்கையும் கொண்டிருக்கிறது. இத் திசைவழிப்பாடு ஒரு வன்முறையாக மொழிக்குள் உறைந்து போய்விட்டது. மொழி ஒரு உண்மையாகவும், உண்மையை நோக்கியதாகவும் கருதப்படுவதால், மொழி உண்மைக்கான வேட்கையை, அதற்கான விருப்பை கொண்டதாக உள்ளது. இவ்விருப்பம், பிறவற்றின் மீது ஒரு உடல் அல்லது உடல் தொகுதிக்கான உண்மையை, உலக உண்மையாக்கித் திணிக்கவும், ஏற்கவும் நிர்பந்திக்கும் போது பேச்சும்/மொழியும் வன்முறைக் களமாகிவிடுகிறது.

இப்பொழுது நாம் மொழி என்கிற மதிப்புருவாக்க போராட்டக் களத்திலிருந்து, மொழியின் அதிமுக்கிய வினையான தன்னிலை உருவாக்கச் செயலிற்கு நகர்வோம். இத்தன்னிலையே மதிப்பிடலின் விளைபொருளாக ஒரு உடலுக்கு கிடைத்திருக்கும் 'நன்கொடை' (?) எனலாம்.

அலங்கரிப்பதற்கு முன்பு,
துண்டு துண்டாய்
கிடக்குமென்னைப்
பொறுக்கிப் பொருத்து.

- அனார் -

வெறியெடுத்த வேளையிலெல்லாம்
வாலில்லாத ஓநாய்கள்
குதறியிருக்கின்றன,
எதையாவது பூசி
என் காயங்களாற்று.

கைகளில் காய்த்துப்போய்
இன்னும் களற்றப்படாதிருக்கும்
இரும்பு வளையத்தை முதலில்
உடைத்தெறி.
கண்ணாடி வளையல்களை
அப்புறம் அணியலாம்.

“என்ன பிடிக்கும்”?
என்றெல்லாம்
அபிப்பிராயம் கேட்டு
மேலும் எனை நொறுக்காதே

பிடித்தமானவையெல்லாம்
மறுக்கப்பட்டும்
பறி கொடுத்தும்
பழகியவள் நான்.

இரகசியங்களின்
தடயங்கள் தெரியாமல்,
என் - நிர்வாணத்தை மறை.

தலைக்குப் பூச்சூட்ட முன்
இதுவரை
சுமத்தப்பட்ட முள்முடிகளை
குப்பைக் கூடைகளை
இறக்க உதவி செய்.

கண்ணுக்கு மையிடுகிறாயா?

சற்றுப் பொறு
அதை நிறுத்து,
ஏனெனில்

எல்லா நேரங்களிலும்
க(பெ)ண்
கண்ணீர்விடவேண்டிய வஸ்த்து.
தள்ளிவை
நினைவுகளில் விழுந்த அடி
கழிவி சிவப்பேறியிருக்க,
விரல்களில் மருதாணி
அவசியமற்றது.

உணர்ச்சிகள் ஆர்ப்பரித்து
மீறி வழிந்து விடாது
இதயத்தை
மிதித்துப் பிடிப்பதற்காகத்தானே
உயர்ந்த குதிச் செருப்புகளையும்
பூட்டிவிட்டாய்?

ஆகட்டும் !
இனி அழைத்துச்செல்
அந்த -
ம(ர)ணப்பந்தலுக்கு?

ம(ர)ணப் பந்தல்,,

கா துகளைத் தாண்டி உப்பிப் போன கன்னங்களையும், தலையில் முடியற்றதும் உப்பிப்பருத்த வயிற்றைக் கொண்ட தும், கால்கள் அற்றதுமான பூதங்கள் கடலுக்குள் மூழ்கி உயர்ந்த அலைகளுடன் தலையை தரையில் அடித்து ஓ ஓ ஓ... என இரையும் கடற்கரைப் பிரதேசத்து சிறுவனின் நினைவில், மழைக்கால பேரிரச்சலைக் கொண்ட கடலின் அலைகள் சிறுவனின் நண்பனின் கடற்கரை ஓரத்து வீட்டிற்குள் புகுந்திருந்தது. நண்பனின் தங்கை இருண்ட அறை ஒன்றின் யன்னல் கம்பியை ஒற்றைக் கையால் பற்றி அந்தரத்தில் தூங்கியபடி முகத்தில் இருள் கவிந்து கிடக்க, வெண்பற்கள் மட்டுர் ஒளி சிரித்துக் கூச்சல் இடுகிறாள். நண்பனின் வீட்டாருக்கும் அவனுக்கும் பொதுவில் தேவையற்ற பொருட்கள் வீட்டு முற்றத்தில் தென்னை மர-அடியில் முட்டியபடி வெண் நுரையுடன் இரையும் உப்புக்கரிக்கும் கடல் அலைகள் மீது மிதக்கிறது. சற்றுமுன் நண்பனின் தந்தை புன்னகையுடன் சைக்கிளில் மழைநீர் செஞ்சகதியாக்கி இருந்த கிறவல் வீதியில் சென்றிருந்தார். எனவே இப்பிரதி நிகழக்கூடிய சாத்தியப்பாடுடைய ஒரு பிரதேசமாக, ஒருநகரை அண்டிய சினிமாப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் தவறவிட்ட கடற்கரைப்பிரதேசமாகவோ அல்லது உலகின் எந்த ஒரு மொழி பேசப்படும் பிரதேசத்திலும் இப்பிரதி இயங்கக் கூடிய சாத்தியப் பாடுடையதாக இருக்கலாம்

அந்தப் பொருள்மீதான அவனது கவன ஈர்ப்பானது ஒரு வித பதட்டத்தை ஏற்படுத்தும் பீதியுடனே இருந்தது. புதிய கொப்பி ஒன்றில் கவலையீனமாக ஊற்றப்பட்ட மையானது கொப்பித் தாள்களில் ஊறி உலகப் படம் போல் வியாபித்துச் செல்வதானதொரு பீதியே அவனைப் பதட்டப்பட வைத்தது. எனினும் அந்தப் பொருள் மீதான கவனக்குவிப்பை அவனால் விட்டுவிட முடியாதிருந்தது. அது அவனை அச்சுறுத்துவதாக இருந்தபோதிலும், தன் மீது கவிந்துள்ள இனம் புரியாத சுமையை அல்லது அழுத்தத்தை அது அகற்றிவிடக்கூடிய பொருளாகவே அதனை அவன் கருதினான். எனவேதான் பதட்டத்திற்கும், அச்சத்திற்கும் இடையில், தன்மீது எந்தவிதமான கவனிப்போ பார்வையோ பதியப்படக்கூடாது எனும் கவலையுடன், அவன் அணிந்திருந்த காற்சட்டையின் பக்கற்றுக்குள் ஈய்ந்து கிழிந்துவிடக்கூடிய தன்மை கொண்டவை என்பதை உணர்ந்திருந்த போதும் கனதியான அந்தப் பொருளை தன் காற்சட்டைப் பொக்கற்றுக்குள் போட்டுக்கொண்டான்.

தன்மீது கவிந்துள்ள அழுத்தமானது இவையாக இருக்கலாம் என அவன் சிந்தித்த போதும், பின்னாளில் அவன் மீது கவியக்கூடிய சாத்தியப்பாடுடைய ஆதிக்கம் பற்றியும் நீங்கள் ஆராயலாம்.

வெண்பழுப்புநிற முடிகள் எப்போதும் நெற்றியில் சுருண்டு தொங்க திரியும் கணக்கு வாத்தி, பள்ளிக்கு வரக்கூடாது, வந்தாலும் அடிக்கக்கூடாது, என பிள்ளையார் கோயில் உடைந்த தேங்காய்ச் சில்லுத் துண்டை தன் வெண்ணிற மேல் அங்கிக்குள் மறைத்துக் கொண்டு சென்ற நாட்களிலேயே அவனுக்கு அதிகம் அடி விழுந்தது. அவன் தன் பிரார்த்தனை மீதும் மிகச் சிறு வயதிலேயே நம்பிக்கை இழந்திருந்தான். தன்னிடம் அந்த அபாயகரமான பொருள் இருப்பதை தன் கணித ஆசிரியர் தெரிய வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் காட்டவும் அது

புத்தகம் அளவிகள்

எனக்கொரு பாலன்

காரணமாக அமைந்திருந்தது. பாடசாலையின் தேநீர் இடைவேளையின் போது அவனைச் சூழ சக மாணவர்கள் நிற்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மிக அலட்சியமாக அந்தப் பொருளை வெளியில் எடுக்க விரும்பினான். அவர்கள் அது பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதம் பற்றி தங்களுக்கு தெரிந்ததைக் கூறுவார்கள். ஒருவன் L.M.G.ரவுன்ஸ் எனச் சொல்வான். இன்னொருவன் S.L.R.இனுடையது எனச் சொல்வான். ஒவ்வொருத்தனும் ஒவ்வொரு பெயர் சொன்ன பிற்பாடு அவர்கள் சொல்லாத துப்பாக்கியின் பெயர் சொல்லி மிக அலட்சியமாக அதன் பயன்பாடு தனக்கு மிகப் பரிச்சயமானது என்கிற தொனியில் மீண்டும் அந்த ரவுன்சை தன் காற்சட்டைப் பையில் போட விரும்பினான். இதன் மூலம் கணித ஆசிரியருக்கு அவன் மர்மமானவன் என்பதை மாணவர்கள் மூலம் தெரியப்படுத்த விரும்பினான். பொதுவாகவே கணித ஆசிரியர் அவனுடைய வகுப்பின் மீது தீராத பகை கொண்டிருப்பதாக தெரிவித்திருந்தார். அதிகாலைக் கனவொன்றில் அந்த வகுப்பு மாணவர்கள் செவ்வந்தியர்கள் போல் உடை அணிந்து கையில் பொல்லுகள் தடிகளுடன் தன்னைத் துரத்தியதாகவும் பயந்து எழுந்து ஓடியதில் தன் தோள் மூட்டு கதவில் இடிபட்டதால் தனக்கு தீராத வலி இப்போதும் இருப்பதாக அவர் அவர்களை கடுமையாக தண்டிக்கும்போது தெரிவித்திருக்கிறார். எனவே தன்னிடம் ரவைகள் இருப்பது அவருக்கு தெரிய வருமானால் வேப்பமரத்தின் கீழும் கோயில்களிற்குள்ளும்

இருக்கும் கரிய நிறச்சாமிகள் எல்லாம் கண்ணில் இருந்து சிகப்பு நிறச் சவால்கள் ஒளிர கனவில் தத்தமது ஆயதங்களுடன் அவரை விரட்டக்கூடும் என தனக்குள் ஒரு குறுகுறுப்புடன் புன்னகைத்தான்.

இன்னொரு சந்தர்ப்பமாக, எப்போதும் அப்பாவிபோல் நடமாடிக்கொண்டு எதையுமே குள்ளத்தனமாக செய்யும் அவன் அண்ணன் கள்ளக் கரண்டி எடுப்பதற்கு கொண்டுவந்த வயரை ஆமி ரவுண்டப் பண்ணினால் கைது செய்யலாம் என்ற அச்சம் காரணமாக தந்தை அந்த வயரைகளை கிடுகு மட்டை வேலிக்கும் மாட்டுக்கொட்டிலுக்கும் இடையான சந்தில் குழி தோண்டிப் புதைத்ததை அறிவான். எனவே தன்னிடம் ரவைகள் இருப்பது நேடியாகத் தந்தைக்குத் தெரிய வருமானால் ரவுன்சுக்குப் பதிலாக மாட்டுக் கொட்டிலுக்கு பின்புறம்..., தான் புதைக்கப்படலாம் என்பதையும் அறிவான். ரவைகள் வைத்திருப்பது வேறு ஒருவர் மூலம் தந்தைக்கு மறைமுகமாக தெரிய வருவதையே விரும்பினான். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் தந்தை அவனை நேரடியாக கவனிக்காதது போல் பாவனை செய்தாலும் மறைமுகமாக அவர் தீவிரமாக கவனிப்பதை இறுமாப்போடு எதிர்

கொள்வதையே விரும்பினான். பின்னர் மழைநீர் ஓடி கரு நீல நிற இரும்புத்தாது படிவற்றுக்கிடந்த நீர் பீலியில் தன் கவனத்தைக் குவித்து நடந்தான்.

வாகை மரத்தடியை அவன் நெருங்கிய போது இருப்பில் இருந்த வோக்கி டோக்கி சிகப்பு நிற ஒளிர்வுடன் கரகரத்தது. அவன் சட்டென்று வாகைமர வேலியுடன் பதுங்கினான்.

வலதுகை இருப்பில் இருந்து பிஸ்டலை உருவி எடுத்து கையை உயர்த்தி கழுத்துடன் பிஸ்டலை அணைத்துக் கொண்டான். இடது கையால் வோக்கியை ஓன் செய்து வாய்க்கருகில் கொண்டுவந்தான்...ஓவர்... ஓவர்...யேஸ்...ஓவர்...ஓவர்...ரிஸ்வ... எனமீ... எனமீ...வோக்கியை இருப்பில் செருகிவிட்டு இடது கையையும் பிஸ்டலை நோக்கி கொண்டு போய்க்கொண்டே வேலியுடன் இன்னும் நெருக்கமாய் பதுங்கினான். உள்ள எதிரிகள், முதுகு கடுக்கியது. கம்பி வேலியின்

கரல் கட்டிடப்போன முள்ளோ
 -அல்லது வாகை மரத்தின்
 மொக்கோ முதுகுடன்
 கடுமையாக அண்டிக்
 கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தான்.
 தமிழ் அல்லது ஆங்கில
 சினிமாப்படத்தில்
 வருவதுபோல் அவன்
 ஒட்டியிருந்த இடம் ஒரு
 தட்டையான மதில்
 சுவராகவோ அல்லது
 மரக்குற்றியாகவோ
 இல்லாதிருந்தது அவனுக்கு
 வருத்தத்தை அளித்தது. தான்
 ஒரு கேள்விக் குறியோல்
 வளைந்து நிற்பதை
 உணர்ந்தான். மிண்டும் சிகப்பு
 நிற ஒளிர்வுடன் வோக்கி
 கரகரத்தது... எனிமீ..
 எனிமீ...சேஞ்ச்...யுவர் பொசிசன்...
 ஓவர்... ஓவர்... ஆம் அவன்
 தன் நிலையெடுப்பை மாற்ற
 வேண்டிய அவசியத்தை
 உணர்ந்தான்...சொர...சொர...என்ற
 சத்தத்துடன் எதுவோ
 நிலத்தில் விழுந்து தெறித்துது.
 தன் கால்களில்
 இளங்குட்டுடன் தெறித்த
 சாணித்துகள்கள் கீழ் நோக்கி
 வழிந்து செல்வதைக்
 கண்டான்.

"அந்த எருமைய காலையில்
 இருந்து தேடுறன் எங்கு
 தொலைஞ்சுதோ தெரியாது..."

எனிமீ...எனிமீ... டேஞ்சரஸ்
 எனிமீ... சேஞ் யுவர் பொசிசன்...
 -அவன் மூளை -அவனுக்கு
 கட்டளையிட்டது. பழுப்பும்
 பசியநிறமும் கலந்த
 நந்தியாவெட்டையின்
 இலைகளுக்கிடையில் அதன்
 வெண்ணிறப் பூக்களின்
 -அசைவைத் தவிர எதிரில்
 -அவனுக்கு எதுவும்
 புலப்படவில்லை.
 இரண்டு தாவு... ஒரு எட்டு...
 இன்னொரு ஐம்ப...
 -அவ்வளவுதான்
 -அவன்

-அந்த குறுக்குவெட்டையைக்
 கடந்து பூவாழைக்
 குரோட்டடன்களுக்குப்
 பின்னால் ஒரே கிடையாய்
 விழுந்து தன் சேப்டி பிளேசு
 -அடைந்து விடமுடியும்.
 வன்.. டீ... தீர்... இரண்டு எட்டு
 ஒரு தாவு இன்னுமொரு ஐம்ப...
 -அவன் கணிப்பு தவறவில்லை.
 வெது வெதுப்பானதும்
 உரோமத்தின் மென்மையைக்
 கொண்டதும் சூடான
 எலும்புகள் முட்டுவதுமான
 ஒரு பொருள்மீது வீழ்வதை
 உணர்ந்தான். மசச் சுமையுடன்
 கூடிய தவிப்பில் நீல வானும்
 -அலையும் வெண் பரப்பும்
 -அவற்றுக்கிடையில்
 -அச்சுறுத்தும் இரு கரிய
 விழிகளும். இளஞ் சிகப்பு நிற
 முரசுகளும் அதில் தெரியும்
 வெண் பழுப்பு நிற கூரிய
 பற்களையும் கண்டான்.
 .காதுகள் அடைத்து விடுவது
 போன்ற அலரலுடன் தான்
 இடர்படுவதை உணர்ந்தான்.
 தொடர்ச்சியான ஈனமான
 முனகலுடன் கூடிய
 ஊளையிடுதலே தனக்கு நேர
 விருந்த விபத்தின் கடுமையை
 -அவனுக்கு உணர்த்தியது.
 -அவன் உடல் ஒரு முறை
 துடித்து அடங்க... உதடுகள்
 துடித்துக் கொண்டிருந்தது...
 "டேஞ்சரஸ் எனிமீ... கெரி
 பல்லா... புடுக்கு தப்பியது
 தம்பிரான் புண்ணியம்..."

15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த
 தீர்க்க தரிசியானவன்,
 வானத்தில் இருந்து ஒரு
 பயங்கரம் வரும். இரண்டு
 இரும்புப் பறவைகள் இரண்டு
 பெரிய கட்டிடங்கள் மீது
 மோதும், உலகம் அழிவைத்
 தனதாக்கிக் கொள்ளும், மக்கள்
 பட்டினியால் சாவார்கள் என்ற
 தீர்க்க தரிசனத்துக்கு நீங்கள்
 செவி சாய்க்காது போனாலும்
 மளுங்கடிக்கப்பட்ட
 விதைகளின் உற்பத்தியுடன்

இவ் உலகமானது பச்சயத்தை
 இழக்கத் துணிந்துவிட்டது
 என்பதை நீங்கள்
 உணர்ந்திருப்பீர்கள். -அவன்
 அந்த ரவைகளை
 கண்டெடுப்பதற்கு சற்று
 முன்னான இந்த நிகழ்வு இங்கு
 பதிவு செய்யப்படுகிறது.

மாரி காலக் கடலின் ஓயாத
 இரைச்சலும்... கல்லில்
 உடுப்படிக்கும் சத்தமும்...
 -அணில் பிள்ளையின் தித்...
 தித்.. சத்தமும் கேட்டுக்
 கொண்டு இருக்கும் போதும்...
 வளவு சத்தமில்லாமல்
 அமைதியாக இருக்குமாப்போல்
 அவனுக்குப்பட்டது. மதியம்
 பெய்த மழைக்குப் பிறகு
 இப்போதுதான் மஞ்சள்
 வெய்யில் எரிக்குது... ஆனாலும்
 முகில் கலையாது மம்மலாய்
 இருந்தது. பாதத்திற்குள் நிலம்
 ஈரமாய்க் கசிவதை
 உணர்ந்தான். கிளுவைக்கும்
 கொய்யாவுக்கும் இடையில்
 வேலியில் வரியப்பட்டிருந்த
 பனைமட்டைகளுக்கிடையே
 விழும் மஞ்சள் வெய்யில்
 புந்தரையில் நீட்டு நீட்டு
 மஞ்சல் கீலமாக விழுந்து
 கிடந்தது. கரும் பச்சை நிறப்
 புற்கள் விறு... விறு... என்று
 வளர்ந்து வழித்தடத்தை
 எல்லாம் மூடிவிடும்
 போல் இருந்தது. மிக
 மெல்லியதாய் குளிர் காற்று
 உடல் மீது படர்ந்ததை
 உணர்ந்தான். திடீர் என்று
 காற்று பலமாக வீசிவிட்டு
 சட்டென்று ஓய்ந்தது.
 கிளுவையில் இருந்து சிமுநீர்
 அவன் உடல், உச்சந்தலை
 என்று கொட்டிற்று. சிமுநீர்
 விழுந்து உச்சி விறைக்க,
 உடல் பதற, புடுக்கு விறைச்சு
 நிற்க, நெஞ்சுக்கூடு கொடுக
 -அடித்தொண்டையால்
 தன்னிச்சை இன்றிக் கத்தினான்.

“மஞ்சல் வெய்யில் எறிக்குது
மாங்கொட்டை தூடிக்குது
மச்சாண்ட புடுக்கு
தெறிக்குது...”

“தட்டினால் தப்பி வருவேன்
தடவினால் தாலியைக்
கழட்டிவை...”

என்று ஆண்டுளம்பு தன்
மனைவியிடம் சொல்லி
வருவதாக... நுளம்படிக்கப்
பக்குவம் சொல்லித்தந்த பாட்டி
இறந்து போனாள் என்னும்
இரவு நேர நினைப்பின்போது
ஏற்படுவதான திகிலே
கத்தியவுடன் அவனுக்கு
ஏற்பட்டது. ஆனாலும்
சட்டென்று அவன் தன்நிலை
அடைந்தான். ராகினி வீட்டு
டொய்லட் கதவு திறந்து
கிடப்பதும்... பத்தர் வீட்டு
யன்னல் பூட்டி இருப்பதும்...
தூரத்து தார் றோட்டில் சிலர்
தன்பாட்டில்
இயங்குவதும்... அருகில்
இருந்த ஓழுங்கை ஆள்
அரவமற்றுக் கிடப்பதுமான
முரண்பாடான விஷயங்கள்
தான். அடைந்த அச்சத்தில்
இருந்து தன்னை விடுதலை
அளித்து விட்டதாகவும்
மகிழ்ந்தான். பின்னர் மழை நீர்
ஓடி கருநீல நிற இரும்புத்தாது
படிவற்றுக்கிடந்த நீர் பீலியில்
தன் கவனத்தை குவித்து
நடந்தான்.

“ஆர் சபேசனா... ஐயாச்சி
இங்ககொடுக்கா வாப்பா...”

குரலில் இருந்த கனிவு
காரணமாகவோ அல்லது
அந்தக் குரலுக்குரியவரை
இன்பக் கண்டு கொண்ட தாலோ
அவன் சிறிய திடுக்கிடலுடன்
நட்டுர்... அழுத்தமான உள்
பாதிப்பு எதுவுமின்றி அந்த
விழிப்புக்கு செவிசாய்த்தான்.
வசந்திச் சித்தி குறுக்கு கட்டி
கிணத்தடியில் குந்தி இருந்து

உடுப்புத்துவைக்கிரா.
சிவராமும், நீயும் வசந்திச் சித்தி
பற்றி அதிகம் சிரிச்ச சிரிச்சக்
கதைப்பதை அவன்
கண்டிருக்கிரான் வசந்திச்
சித்தி வடிவதான்.

“ஐயாச்சி... வாழைக்குப் போற
தண்ணிய ஒருக்கா
தென்னைக்கு மாற்றி
விடப்பா...”
தன் ஆண்மையை நிலை
நிறுத்திக் கொள்வதான
அவாவே...தன் புய வலிமையை
காட்டுவதான
பாசாங்குமற்று...இயல்பாகவே
ஒரு கைதேர்ந்த விவசாயியின்
நுணுக்க பாவத்துடன்
மண்ணைக்கோலி தண்ணீரின்
திசையை மாற்றினான்.
இவற்றின் மீது எதுவித
கவனமுமற்று தன் உடுப்புகளை
துவைத்தபடியே வசந்திச்
சித்தியின் உதடுகள் பிரிவதைக்
கண்டான்.

“ஆற்ற புடுக்கையாச்சி
தெறிச்சது...”
உளவியல் தாக்கமானது
குறிப்பிட்ட வயது
வகுப்பாயிடையிலேயே
வகுக்கப்பட்டுள்ளது.
நிமிடந்தோறும் மாற்றமடையும்
யுத்த குழலில் இந்த
ஆயிடைகள் எந்தவித
நிலையான, ஏற்கனவே
தீர்மானிக்கப்பட்ட தீர்மானமான
முடிவுகளையும் சாராது
இருப்பினும், உளவியல்
ரீதியான தனிப்பட்ட பகுதி
ஒன்றை சேர்த்துக் கொள்வது
பிரதியை முழுமைப்படுத்தும்
என்ற கற்பிதம் காரணமாகவும்
இப்பகுதி
சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கொதிக்கும் சுண்ணாம்புக்
கலவைப் பின்னணியில்
சுருட்டுக் கடைக்காரர்
ரவுண்டைப் போல கிடக்கு
என்று கிடுகு மட்டை

வேலிக்குப் பின்னால் மறைந்து
மறைந்து போய்க்கொண்டே
கைகள் இரண்டையும்
தலைக்கு மேல் தூக்கி உதறி...
உதறி கத்திக் கத்திப் போனார்.
நெஞ்சு விறைச்சப்போக
திடுக்கிட்டு கோழிக் குடிவின்
உச்சியில் இருந்து உருண்டு
சேற்றுக் குழிக்குள் வீழ்ந்தான்.
சேற்றில் இருந்தும்
ரவுண்டப்பில் இருந்தும்
தப்புவதற்கான வகையற்றுத்
தவித்தான். அம்மாவின் குரல்
முகில்களுக்குள்ளேயோ
அல்லது கரிபிடித்த குசினிச்
சிமினிக்குப் பின்னால் இருந்தோ
அசரீர்... போல் ஒலித்தது...

“டேய்... பள்ளிக்குப் போற
மாதிரி புத்தக பேக்க
தூக்கிட்டுப்போடா...”
பரீட்சயமானது போல் தோற்றம்
தந்ததும். ஆனால்
அவனுடைய வீட்டு முற்றமும்
அல்லாததாகவும் இருந்த
இடத்தில் இருந்து அவன்
தெருவை நோக்கி ஓடினான்.
ஆனால் வந்து சேர்ந்த அந்த
வீதியும் அவனுக்கு
பரீட்சயமான கிரவல் வீதியாக
இல்லாமல் புல்லும்... புதரும்...
தென்னை மரங்களும் நிறைந்த
மணல் பாதையாக கிடந்தது...
நிறையப் பேர் துப்பாக்கியுடன்
யூனிபோம் போட்டு நின்றார்கள்.
அதில் அவனும்
துப்பாக்கியுடன் யூனிபோம்
போட்டு நிற்பதைக் கண்டான்.
ஒருவரும் கவனிக்காத போதும்
பரீட்சயமற்ற புதிரான
பாதைகளில் அலைவது
அவனுக்கு
பயப்பீதியை உண்டு பண்ணியது.
திடீர் என்று ஒரு புதிர
பாதைமுன் சென்றி தோன்றியது.
அவன் புத்தகப் பையில்
இருந்து ரவுன்சை கீழே
போடுவது எனத்
தீர்மானித்தான். திடீர் என்று
விறைச்சப் போன
மூத்தப்பாவின் முகத்தில்

-அவருக்கு சொந்தமில்லாததும் யாருடையதோ இறுகிப்போன குரல் கட்டளை இடுவதுபோல் கரகரத்தது. செக் பொயிண்டுக்கு முன்னால நிண்டு புத்தக பேக்கத் திறக்கக்கூடாது. ஒருத்தர் செக் பொயிண்டுக்க முன்னால நிண்டு வெத்தில் போட இடுப்பில் இருந்து வெத்தில் பேக்க உருவினாராம். அவர் இடுப்பில் இருந்து துவக்க எடுக்கிறதா நினைச்சு கூட்டுப்போட்டாங்களாம். சென்றியை தாண்டிச் சென்று ரவுன்சை கீழே போடுவது எனத் தீர்மானித்தான்... பின்னால் யானை பிளிறுவது போல அல்லது ஆகாய விமானம் இரைவதாகவோ மிகப் பயங்கரமான உறுமலும் அலறலும் சேர்ந்ததான சத்தம் கேட்டது... இரண்டு ரவுன்ஸ் இணைஞ்சு... ஆங்கிலப் படத்தில் வர்ரது போல் இரண்டு கூர் முன்னால் நீட்டிக்கெண்டு... பள... பளப்பா மின்னிக்கொண்டும்... ஒரு ஜீப் வேகமாக வந்தது... அவன் கூர்ந்து பார்த்தான். கணக்கு வாத்தி முன் சீற்றில் வேட்டி கட்டி... குதிச்சு...குதிச்சு... கத்தினார்.

"அவன்தான்... அவன்தான்..."

கால்கள் தள்ளாடியது... பாதைகள் விட்டு... விட்டு தோன்றியது... ஜீப்பும் திடீர்.. திடீர்... என்று மறைந்து... மறைந்து... தோன்றியது... ஆனாலும் அச்சுறுத்தும் உறுமல் தொடர்ந்து கேட்டபடி இருந்தது... ஓட முடியாத அளவுக்குத் தொண்டை காஞ்சு போனது.

முற்புதர்களுக்கிடையில் வகுப்பு மொண்டிரும், கணக்கு வாத்தியும் குந்தி இருந்தார்கள்... திடீர் என்று அவனுக்கு முன்னே வானத்தை முட்டுவது போல் உயர்ந்த கோபுரம் தோன்றியது. சுவர்கள் அவனை விழுங்கி உள்ளே துப்பியது. அவன் புல் தரையில் புரண்டான் அவன் முதுகில் சொர... சொர... என நீர் ஊற்றுப்பட்டு நனைவதை உணர்ந்தான். வெத்தில் போட்ட வாயுடன் பிரின்சிப்பல் தோட்டத்திற்கு தண்ணி அடிக்கிறார். உடம்பில் மெல்ல குளிர் பரவுவதை அவன் உணர்ந்து திடுக்கிட்டு முழிச்சுப் பார்த்தான். உடம்பெல்லாம் நனைந்து போய்க்கிடந்தது. தலைமட்டில் வைத்திருந்த தண்ணிச் செம்பு உருண்டு போய்க்கிடந்தது. நிமிர்ந்து மேசையைப் பார்த்தான் குளத்தில் களுத்தளவு தண்ணியில் எருமை தலையை மட்டும் மேலே தூக்கிக் கொண்டு அமைதியாக நிற்குமாப் போல் மேசையில் புத்தக பேக் அமைதியாகக் கிடப்பது இருட்டில் தெரிந்தது. விடிந்ததும் முதல் வேலையாக குசினிக்குப் பின்னால் குழி தோண்டி ரவுன்சை தாக்க வேண்டும். என்று நினைத்தான். ஊர் முழுவதும் நாய் கண்ட மாதிரியும் குலைத்தது. விடிய ரவுண்டப் போட்டாலும் போடுவாங்கள் என்ற நினைப்பு உடம்பெல்லாம் கூதலாய்ப் பரவி நடுங்குவதை உணர்ந்தான்.

டெனிஸ் மொழியில் அறிமுகமாகும்

க.கலாமோகன்

பன்முக ஆளுமைகொண்ட படைப்பாளி க.கலாமோகன். இரு மொழிகளில் எழுதிவருபவர். தமிழில் மட்டுமல்ல பிரஞ்சுமொழியிலும் படைப்பிலக்கியத்துறையில் ஓயாது செயற்பட்டுவருபவர். "et demain" எனும் இவரது பிரஞ்சுமொழிக் கவிதைத் தொகுப்பை பேராசிரியை கிறிஸ்டின் மார்ஸ்ரண்ட் டெனிஸ் மொழியில் தந்திருக்கின்றார்.

இந்த "OG I MORGEN" என்கின்ற நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு 19/01/2002 அன்று டென்மார்க்கில் அமைந்துள்ள வயன் நகலில் இடம்பெற்றது. நிகழ்வில் பாட்டி, தேடல் என்கின்ற த.தருமகுலசிங்கம் அவர்களின் இருநூல்களும் வெளியிடப்பட்டது.

வார்ண வரம்

ஆ. அமிராஜ்

சீறி

நோக்கக் குழையும்
இரத்தத் துளி சிவப்பு

அதிநேரம் அதிகாரத்தில்
ஊறியதால்
கீழ் வட்டத்தில்
வழியும் ஈர செங்காவி

ஒளியில்
கெட்டிக்கார
கெட்டி மஞ்சள்

நீலத்தில்
பறக்கக்
கெஞ்சும் கிளிப் பச்சை

கிருமியாய்
மறு தொண்டை இருமியும்
முத்தமிட்டுக் கொஞ்சம்
மென் நீலம்

அருள் பொட்டாய்
மேல் நெற்றி முட்டும்
கருணை கரு நீலம்

சூரிய வானவில்லாகிட
கண்ணாலும் யாவரும்
கேள் என் க் கூவி
அபாய முத்திரை நுனியில்
அகிலம் சுழற்றி
உறவாரும் ஊதா

வார்ணவர நுண்அதிசயத்தை
கூர்ந்ததிர்ந்த ஓவியக் காதால்
கேட்டுவிட்ட வான்கோ
மீள முடியாமல் மூளியாயான்
ஒரு பக்கம்

கேளாரின் ஸ்வரமற்ற காதிலோ
குடையும் கேள்விகள்:
சூரியகாந்தி ஜாடியா?
ஜாடிக்கெங்கே வர்ணாசிரம மூடி?
மூடிக்கும்
நீலப் பச்சையில் மஞ்சளா?
அம்பாள் மஞ்சள்மேல் பூச நீலமா?

மூடும் கேள்வி மீறிய
செழிப்பிலோ
பூங்கொத்துக் குறிப்பானை
வார்ண ஜாடியிலிருந்து பொங்கும்
துல்லியத்தில் நடடு
ஒளி மஞ்சள் சூரியோதயம்

இரு காதிற்கும்
உள் மௌனத்தின் ஒற்றை நாவுக்கும்
இடையே
கபால இசையாய்
நெளியும் வெளிர் நீலத்தில் சீறி
படமெடுத்தெழுகிறது
படைப்பின் உயிர்

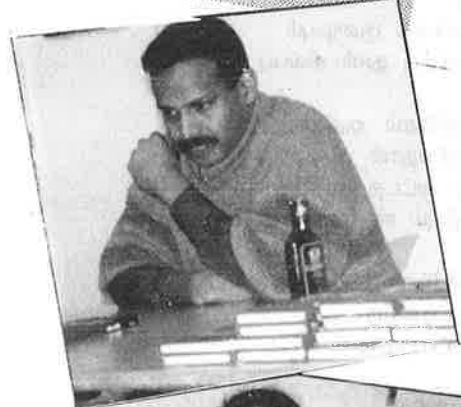
அவ்விசையின்
சாயநீல கீதமாய்
பூ ஒளியில்
கலை அணங்கின்
கலவிப் பெருமூச்சு

ஒளி மூச்சில்
பங்கு கேட்டு
வான்கோ தொட்ட
மரம் மலர் பூவிலை
மரமேஜை
சகோதரன் தியோவின்
நாற்காலி
எல்லாம்
ஏகத்தில் விழிப்புற்று
வானோங்கின.

(சற்கு மாஸ்டருக்கு)

புலிடத்தில் சிறுகதைகள் மூலம் நன்கு அறியப்பட்ட ஷோபாசக்தியின் “கொரில்லா” நாவல் வெளியீட்டு நிகழ்வு 16/12/2001 அன்று பிரான்சில் நடைபெற்றது. புஸ்பராசாவின் முழு ஏற்பாட்டின் பேரில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவிற்கு விஜி தலைமையேற்று தொடக்கவுரையாற்றினார். தமிழ்த் தேசிய போராட்ட வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நாவலான கொரில்லாவின் முதல் பிரதியை மூத்த போராளியான புஸ்பராணி அவர்கள் நாவலாசிரியரிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து “கொரில்லா ஒரு பின்நவீனத்துவப் பார்வை” எனும் தலைப்பில் நாதனும் “தகாத வார்த்தைகளால் பேசாதீர்கள்” எனும் தலைப்பில் சுசனும் “தலைப்பு மாற்றத்துக்குரியதே” எனும் தலைப்பில் அன்புள்ள வசந்தும் உரையாற்றினர். வி.ரி இளங்கோவன் “கொரில்லா மீது ஓர் பரந்த விமர்சனத்தை” முன்வைத்தார். “கொரில்லாவிற்கும் தமிழ் பாசிச குழலுக்கும் இடையில் தலித்துகள், சிறுபான்மையினர், மாற்றுக் கருத்துக்கள்” என்கின்ற பார்வையில் எம்.ஆர்.ஸ்ராலினும் “கொரில்லா ஒரு ஹேராம்” என்று கடுமையாக கற்கறாவும்கட்டுடைத்தனர். தொடர்ந்து நடந்த விவாதத்தில் மனோகரன், தில்லைநடேசன் போன்றோருடன் இன்னும் பலரும் கலந்துகொண்டனர்.

“கொரில்லா” அறிமுகமும் மேலதிக விசாரணைகளும்

உபமரபுகள்

தமிழில் உபமரபுகளும் பின்நவீனத்துவ வாசிப்புகளும் எனும் தலைப்பிலான கலந்துரையாடல் பிரேம் அவர்களின் பரிஸ் வருகையை ஒட்டி நடத்தப்பட்டது. உபமரபுகள் குறித்து சுமார் ஒரு மணிநேரம் உரையை பிரேம் நிகழ்த்தியபின் கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது. சிதைவுகளின் ஒழுங்கமைவு என்கின்ற பின்நவீனத்துவ பிரச்சனைப்பாடுகள் அடங்கிய கட்டுரைத் தொகுப்பு மீதான அறிமுக உரையை நிகழ்த்திய எம்.ஆர்.ஸ்ராலின் சாதி அமைப்பின் உடைவு என்பது புகலிடத்திலும் மிகவும் கடுமையான போராட்டங்களை வேண்டி நிற்கின்றது என குறிப்பிட்டார். உதாரணமாக புகலிட இலக்கியப் பரப்பிலும் சாதிப்பெயர் சொல்லித் திட்டும் அளவுக்கு நிலையிருப்பதனை சுட்டிக்காட்டியவர் எல்லோரையும் போல் சூசகமாகவோ முகஸ்துதியுடனோ பேசாது நேரடியாக அசோக் போன்றவர்கள் சாதிப்பெயர் சொல்லி திட்டித் திரிகின்றனர் என சுட்டினார். தனது நிலை குறித்து கொஞ்சம் கூட வெட்கப்படாமல் எழுப்பிய அசோக் எவ்வித தன்னிலை விளக்கங்களையும் சொல்லத் திராணியற்று ஸ்ராலின்மீது வசைபாடியதில் கூட்டம் குழம்பியது. சில நிமிடங்களுக்குப் பின்பு மீண்டும் தொடர்ந்த கூட்டத்தில் தமிழ்பெளத்தம் குறித்த உரையாடல் விவாதமாக மாறியது. தலித்துகள் பெளத்தத்துக்கு மாறுவது குறித்து பலர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர், சிலர் ஆதரித்தனர்.

பின்நவீனத்துவ அணுகுமுறையினூடு படைப்பிலக்கியத் துறையில் உழைத்து வரும் பிரேம்-ரமேஷ் இனது நூல்கள்:

- * ஆதியிலே மாம்சம் இருந்தது. (நாடகங்கள்)
- * கனவில் பெய்த மழையைப் பற்றிய இசைக்குறிப்புகள்
- * புதைக்கப்பட்ட பிரதிகளும் எழுதப்பட்ட மனிதர்களும் - நாவல்
- * இருபது கவிதைகளும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளும் - கவிதை
- * முன்பு ஒரு காலத்தில் நூற்றியெட்டுக் கிளிகள் இருந்தன. (சிறுகதை)
- * இளையராஜா : இசையின் தத்துவமும் அழகியலும் (கட்டுரை)
- * சிதைவுகளின் ஒழுங்கமைவு: பின்நவீனத்துவப் பிரச்சனைப்பாடுகள் (கட்டுரை)
- * கி.ராஜநாராயணன் எழுத்துலகம் (தொகுப்பு)

ஐரோப்பாவில் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள:

Exil
B.P.204,
92604 Asnieres Cedex,
France

ஏமாற்று
(பொய்யான) நம்புதல்

12/05/02

கே.டானியல்
நினைவுக்
கருத்தரங்கு

புகலிடச் சூழலில் தலித்தியக் குரல்களை கிண்டலடித்து, புகிஸ்கரித்து சேறுபூசி வந்தவர்கள் இன்று டானியல் நினைவுரங்கு நடாத்துகிறார்கள். இவர்களின் பல்முனை ஆதிக்க சேறடிப்புகளையும் தாண்டி புகலிடம் எங்கும் கால்பதித்துள்ள சாதிய ஒடுக்குமுறை மீதான எதிர்ப்புக் குரல்கள் கலை இலக்கிய வட்டங்களில் அதிகரித்தே வந்திருக்கின்றது. இன்னிலையில் குறித்த சாதிமாண்களின் செயற்பாடுகள் மறுவடிவம் எடுக்க வேண்டிய தேவையை அவர்கள் நன்குணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நல்ல உதாரணம் பரிஸ் டானியல் அரங்கு. இவ்வரங்கினூடு நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியலானது புகலிட, ஈழத்து தலித் அரசியலுக்கு அடித்தை உணர்த்தி நிற்கிறது. பரிஸில் தலித் கருத்தரங்குகளை புகிஸ்கரித்து வந்தோரும், “நதியின் மரணம்” திரையீட்டை கிண்டலடித்தோரும், ஜேர்மன் இலக்கியச் சந்திப்பில் பெரியாரைக் கொச்சைப்படுத்தி பெருமை கொண்டோரும், தலித் தோழர்களை சாதிப்பெயர் சொல்லித் திட்டித் திரிவோரும் இன்று தலித்தியம் பேச கிளம்பியிருக்கிறார்கள். தங்களது இருப்பை தக்கவைத்துக் கொள்ள தங்கள் முற்போக்கு முகங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள புகலிடத்தின் வேளாள காவலர்கள் தஞ்சமடைந்த இடமே இந்த டானியல் அரங்கு. இதில் பல தலித்துகள், டானியலின் பெயரால் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“தலித்தியம் பேசுங்கள் ஆனால் எங்கள் காலடியில், எங்கள் கட்டுப்பாட்டில், எங்கள் கருத்தியலில், எங்கள் கண்காணிப்பில்” என்பதுதான் இந்த வேளாள காவலர்கள் இவ்வரங்கினூடு புகலிடத்துக்கு தரும் செய்தி.

மறுத்தலின் சக்தியாய் மாறுவோம்

டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கில் உரையாற்றிய தலித் தோழர் அருந்ததியை முன்வைத்து தலித்துகளை கேவலப்படுத்தும், இழிவுபடுத்தும் செயலில் பரிசில் இருந்து வெளிவரும் “ஈழநாடு” பத்திரிகை இறங்கியுள்ளது. நினைவுக் கருத்தரங்கில் தன்னை ஒரு தலித் என அடையாளப்படுத்தி உரையாற்றிய அருந்ததியை ஏன் சொந்த சாதிப் பெயரை சொன்னால் என்ன?, தலித் எனும் அடையாளம் என்று கேட்டு கிண்டலடித்திருக்கிறது “ஈழநாடு”. “இப்படியும் நடக்கிறது” எனும் பத்தியில் ஊர்க்குருவி எனும் பெயரில் மறைந்திருக்கின்ற ஈழநாட்டு வேளாள வெறியனுக்கு எதிராக “NON” எனும் பெயரில் பரிஸில் கண்டனப் பிரசுரம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

நியூட்டனின் மூன்றாம் விதி

பாரிஸ் சுழ்நாடு 31- மே- 06 யூன் 2002

முக்கியமான விளக்கம்: நமது உலகம் அனைத்துமே இவ்வாறு செயல்படுகிறது. உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது. எல்லா பொருள்களும் இயங்குகின்றன. அனைத்து பொருள்களும் இயங்குகின்றன. அனைத்து பொருள்களும் இயங்குகின்றன. அனைத்து பொருள்களும் இயங்குகின்றன.

உதாரணம்:
 நமது உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது. உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது. உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது. உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது. உலகம் எல்லாம் இயங்குகிறது.

non007@hotmail.com

எல்லாருமே சாத்தியம் தரினெனிலும்
 உறையும் சேய்ப்படி ஓடிவந்திலலை நான்
 கண்ணிசை நிழல்களும் உன்னை மேலாகவும் காட்ட
 னைக்கும் பூர்ஷா இழிவுகத்தனை மா நூலென்று
 நிமிர்ந்து கொண்ட உயிரியிருந்தவரும்
 கிழிந்துக் கொண்டாடிபடி தவிர் (குறிப்பு...)

மறுத்தலின் சக்தியாய் மாறுவோம்...

டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கில் உரையாற்றுவதற்காக தோழர் அருந்ததி கேட்டிருந்த தலைப்பு “ஒரு தலித்தின் பார்வையில் டானியலின் படைப்புகள்” ஆனால் அவரது விருப்பத்துக்கு மாறாக (தலித் அல்லாத) கருத்தரங்கு ஏற்பாட்டாளர்களினால் அவரது தலைப்பு வெட்டப்பட்டு “ஒரு பஞ்சமனின் பார்வையில் டானியலின் படைப்புகள்” எனும் தலைப்பே வழங்கப்பட்டது. (இலங்கையில் அறியப்பட்ட பல இடதுசாரிகளுக்கும் தலித் எனும் பெயரைக் கேட்டால் அலர்ஜி என்பதும் அவர்களை அடியொற்றி தங்களளை இடதுசாரிகளாகக் காட்டிக்கொள்ளும் பலரே நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்கள் என்பதும் இங்கே மேலதிக தகவல்.) இதன் காரணமாகவே தோழர் அருந்ததி தனது உரைக்கு முன்பாக தன்னுடைய தலையங்கத்தை திருத்தி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து தன்னைத் தலித் என பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு உரையாற்றினார். ஒரு தலித்தை தனது விருப்பத்துக்கு மாறாக பேச நிர்ப்பந்தித்த அரங்கு ஏற்பாட்டாளர்களே இந்த சுழ்நாட்டின் தலித்துகளின் மீதான இழிவு படுத்தலுக்கும் பொறுப்பாளிகளாகும்.

சொர்க்கங்களும் தண்டிக்கின்றன

கவிஸிலிருந்து எழுதிவரும் கல்லாறு சதில் இன் “சொர்க்கங்களும் தண்டிக்கின்றன” சிறுகதைத் தொகுப்பின் மீதான அறிமுகமும், விமர்சனமும் 21/07/2002 அன்று பிரான்சிஸ் நடைபெற்றது. பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஆதரவில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் டேமியன்சூரி, பெஞ்சமின் இம்மானுவல், வண்ணைத்தெய்வம், தயாநிதி, நவாஜோதி, மனோகரன், கருணாநிதி போன்றோர் உரையாற்றினார்கள்.

தெருச்சண்டை

(அரசியலான கதை)

பாரிஸ் அறிவாலயம் வாசலில் வைத்து இலக்கியவாதி ஒருவருக்கும் மட்டக்களப்பு இளைஞன் ஒருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சாதாரண உரையாடல் வன்முறையில் முடிந்தபோது குறித்த இலக்கியவாதி தாக்கப்பட்டதற்காக அவரது இலக்கிய சகாக்கள் கண்டனச் செய்திகளை வெளியிட்டனர். குறித்த சண்டையை திட்டமிட்ட தாக்குதலாகவும் ஓர் அரசியல் ரீதியிலான தாக்குதலாகவும் புழுகுகளும் புனைவுகளும் இணைந்து இலக்கியவாதிகளிடமிருந்து அறிக்கைகளும் செய்திகளும் பல இடங்களுக்கும் பறந்தன. வன்முறை ஒன்றின் மீது யாருக்கும் உள்ள கண்டிக்கும் உரிமையை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் மேற்படி சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி, தங்களை மனித உரிமைவாதிகளாக காட்டிக்கொண்ட பல இலக்கியவாதிகள் இக்கண்டனங்களில் தங்களது கிழக்கின் மீதான வெறுப்புகளை கொட்டித் தீர்த்துள்ளனர்.

இது எப்படி சாத்தியமாகியது? கிழக்கிலங்கை கல்வி கலாச்சார ஒன்றியம் என்னும் பெயரில் பரிசில் இயங்கிவரும் பொதுநல அமைப்பில் குறித்த மட்டக்களப்பு இளைஞர் அங்கம் வகிக்கின்றார். என்பதனை தங்களுக்கு வசதியாகப் பயன்படுத்திய இலக்கியவாதிகள் தெருச்சண்டையை திரித்து ஒன்றியத்தினது திட்டமிட்ட தாக்குதலாகவும் ஒன்றியம் பணம் பறிக்க ஆயுத முனையில் செயற்பட்டு வருவதாகவும் கட்டுக்கதைகளை பரப்பி விட்டனர். இந்த கீழ்த்தரமான செய்திகளை பரப்பியவர்கள் யாரெனில் புகலிடத்தின் இலக்கிய சந்திப்பு நண்பர்கள் என்பது ஆச்சரியமானதுதான்.

குறித்த ஒன்றியம் கிழக்கின் நலம் சார்ந்ததாக இருக்கின்ற போது அது குறித்து

எவ்வித கேள்வியும் இன்றி எழுந்தமானமாக கறைபூசல்கள் இலகுவாய்ப் போகின்றன. இதற்கு ஆண்டாண்டு காலமாக கிழக்கிலங்கை மக்கள் குறித்து பரப்பப்பட்டிருக்கும் கீழ்த்தரமான, ஏளனமான எண்ணக் கருக்களே காரணமாகின்றது. மேற்படி ஒன்றியத்தின் உருவாக்க காலங்களில் பரிஸ் இலக்கிய வட்டத்தினர் மத்தியில் இருந்த முணுமுணுப்பு இன்று அரங்கேறியுள்ளது என்பதுதான் உண்மை. இவ்வாறு இன்னொரு சமூகத்தை மலினப்படுத்தும் கருத்தியலில் இருந்து வெளிவர மறுக்கின்ற இந்தப் போலிப் புத்திஜீவிகளுக்கு எக்ஸில் தனது பலத்த கண்டனத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

குறிப்பிட்ட சம்பவத்தையொட்டி வெளியான பல பிரசுரங்களில் “சமர்” மட்டுமே குழுநிலை சாராது உண்மைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது.. மற்றய பல இலக்கியவாதி களிடம் இருந்தும் வெளியான பொய்த் தகவல்களும் சேறடிப்புகளும் குறித்து கிழக்கிலங்கை கல்வி கலாச்சார ஒன்றியம், மட்/அம்பாறை/திருமலை நண்பர்கள் வட்டம் - பாரிஸ் என்பன வெளியிட்டிருந்த ஆட்சேபனைப் பிரசுரங்களை இங்கு யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. exillivre என்னும் தனது இணையத் தளம் மூலம் “வன்முறை மீதான கண்டனம்” எனும் பெயரில் கீழ்த்தரமான பொய்களை பரப்பி குறித்த தெருச்சண்டையை அரசியலாக்குவதில் முக்கிய பங்கெடுத்தார் வாசுதேவன் எனும் புத்திஜீவி. அதுமட்டுமன்றி “ஒன்றியம்”, “நண்பர்கள் வட்டம்”, “சமர்” என்பவற்றின் பிரசுரங்களை வெளியிட மறுத்து தனது வக்கிர யாழ் வேளாள அரைவேக்காட்டு புத்திஜீவிதத் தனத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டார்.

கிழக்கிலங்கை கல்வி கலாசார ஒன்றியத்தின் நீதான கறையுசலுக்கெதிரான கண்டனம்

அன்புடையர் !

புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய தமிழர்களாகிய நாங்கள் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் எமது உறவுகளைப்பிரிந்து அன்னிய நாடுகளில் அடைக்கல வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னிலையில் பலசகாப்தகாலங்களாக எம்தாய்நாட்டில் நடைபெற்று வரும் யுத்தகழ்நிலையில் தாய்நாட்டைப்பற்றி இழந்து மிகவும் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் எதுவித பொருளாதார வசதிகளற்ற கல்வியில் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள சிறார்களின் கல்வியறிவை தொடங்குவதற்காகவும் அதனை தொடர்ந்து செல்வதற்காகவும் பிரான்சில் சட்டரீதியான பதிவுடன் செயற்பட்டு வரும் ஸ்தாபனமே கிழக்கிலங்கை கல்வி கலாசார ஒன்றியமாகும். இதில் கிழக்கிலங்கையை சேர்ந்த தானாகவே முன்வந்து உதவும் மனப்பான்மையுடைய அன்பர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இவ் ஒன்றியம் எதுவித குழுச் சார்போ அரசியற்சார்போ அற்ற ஓர் சுதந்திர அமைப்பாகும். எம் அமைப்பு தனது சேவையை அமைதியாக துரிதமாக முன்னெடுத்துச்செல்லும் அதேவேளையில் சீரந்த திறமையான நிருவாகத்தை கொண்டு வளர்ந்து வரும் ஓர் அமைப்பாகும்.

அவ்வேளையில் கடந்த 14ந் திகதி லாச்சப்பல் வீதியில் இரு நபர்களுக்கிடையிலான பிரச்சனையைப் பயன்படுத்தி உண்மைக்கு புறம்பான அவதூறான செய்திகளை எமது ஒன்றியத்தின் மீது திணித்துள்ளமை மிக மனவேதனையளிக்கின்றது.

இது யார் யாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது?

இவர்கள் யார்?

இவர்களின் நோக்கம் என்ன?

இவர்களின் சமூகத்தின்மீதான அக்கறை என்ன?

என்கின்ற வினாக்களை எமக்குள்ளே எழுப்பி பார்க்கும் போது இவர்களின் மாயைத்தோற்றம் (முகத்திரை கிழக்கப்படுகிறது) புலப்படுகிறது. இலக்கிய வாதிகள், புத்திஜீவிகள், சமூகசீர்தனையாளர்கள் என்று தங்களை தாங்களே பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு சிலரால் சமூக அமைப்பான எம்மீதும் எம் உறுப்பினர்கள் மீதும் விசமத்தனமான குறுகிய கண்ணோட்டத்தோடு கறையுசலப்பட்டிருக்கிறது. “வன்முறையாளர்கள்” “ஆயுதம் தரித்த காவலர்கள்” “பிரதேசவாதிகள்” என்ற பதங்களை நோக்கும் போது இவற்றினூடாக எங்களது ஒன்றியம் குறித்து ஓர் பாயங்கரமான தோற்றத்தை பொதுமக்கள்மீது கட்டியமைக்க முயல்வது தெரிகிறது. ஒன்றியத்தினது சமூகநல செயற்பாடுகளை சிதைக்கின்ற உள்நோக்கம் கொண்டவர்களது வேலையே அன்றி இவற்றை நாம் வேறு எப்படிப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். பிரச்சனையில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த ஒருவர் கொண்டிருந்த கிழக்கு எதிர்ப்புவாதத்துக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தும் தத்துவார்த்த விளக்கமும் கொடுக்க முனைந்த குறுங்குழுவாதமே இந்த இலக்கியகாரர்களிடத்தில் இருந்து அம்பலமாகியுள்ளது. இவர்களையெல்லாம் நாம் சமூக சீர்தனையாளர்களாகவோ அல்லது புத்திஜீவிகளாகவோ கருமுடியுமா? குறுகிய வட்டத்திற்குள் நின்று பெற்றான இழந்த சிறார்களின், கல்வி வளர்ச்சியை ஒடுக்குவதில் என்ன லாபத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள்? அல்லது இலக்கியம் செய்யாததை ஒன்றியம் செய்து விட்டது என்ற பொறாமை உணர்வா? அத்தோடு ஜேர்மன் இலக்கிய நண்பர்களும், நோர்வே பறை சஞ்சிகை ஆசிரியரும் தங்களது பரிஸ் இலக்கிய குழுக்காரர்களின் தொலைபேசி ஆத்திரமுட்டல்களிலும் அவசரப்புத்தியிலும் பலியாகி வெளியிட்ட பிரகரம் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. இவர்களது முடிவை எண்ணி இப்படியும் இலக்கிய வாதிகளா! என்று வெட்கப்படுகின்றோம். இனிமேலாவது உங்கள் கோஸ்டு சேர்ப்பில் குளிர்காயும் வக்கீர் மனப்பாங்கை கைவிட்டு ஒன்றுபட்டுச் செல்லும் சமுதாய அமைப்புடன் இணைவீர்! அல்லது யுத்தத்தினால் சீரழிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற சமூகமொன்றின் சுதந்திரமான அசைவியக்கத்தின் அலகுக்கான எம்போன்ற ஒன்றியத்தின் செயற்பாடுகளை சீர்குலைப்பதையாவது நிறுத்துவீர்களாக!!

மேலும் பரிஸில் நடந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சனைக்குரிய இரு நபர்களும் எமது நிர்வாகத்தின் முன்னிலையில் 23.06.02 அன்று சந்திக்க வைக்கப்பட்டு தங்களது பிரச்சனை எதேச்சையாக உருவானதென்றும் ஆயுத மிரட்டலோ, பணம் வசூலிக்கும் பேச்சோ இருக்கவில்லையென்றும் இது திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதல் அல்ல என்பதையும் வெளியிடையாக ஒத்துக்கொண்டுள்ளனர். கூடவே உயிர்நிழல் ஆசிரியரும் இருந்துள்ளார். எனவே ஒரு பக்கச் சார்பான செய்திகளுக்குள்ளும் உங்கள் இலக்கியக் குழுவாத சகதிக்குள்ளும் அகப்பட்டு விணாக எமது ஒன்றியத்தின்மீது நடத்தப்படும் அனைத்து விசமத்தனமான விமர்சனங்களும் பொய்யானவை என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே தொடர்ச்சியான சேரடிப்புகள் நிறுத்தப்பட்டு இதவரை நடத்தப்பட்ட எம்மீதான அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளும் மன்னிப்புக்கேரறி உடனடியாக வாபஸ்பெறப்பட வேண்டும். குறிப்பாக தங்களை அடையாளமிட்டு கையொப்ப மீட்டுள்ளவர்களான ஜேர்மன் இலக்கிய நண்பர்கள், பறை சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழு (நோர்வே), காலக்குறி ஆசிரியர்குழு (தமிழ்நாடு), உயிர்நிழல் ஆசிரியர் குழு (பாரிஸ்), நேர்மையற்ற முறையில் பூகாமாக பொய்களைப் பரப்பிய இணையத்தளமான EXILLVRE ஆசிரியர் என்பவர்கள் தங்கள் பொறுப்பை இன்னிடத்தில் நட்புக்கூறிக் முடியாதவர் என்பதை எமது ஒன்றியம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

(வாழ்க ஒன்றியம்! வளர்க அதன் பணி !!)

நன்றி

கிழக்கிலங்கை கல்வி கலாசார ஒன்றியம்
பிரான்ஸ் (25.06.02)

நன்றிகள்...

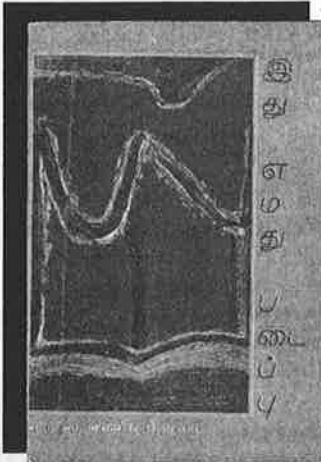

“புதிய கலாச்சாரம்” கட்டுரைத் தொகுதிகள்

1. “கண்ணை மறைக்கும் காவியப் புழுதி”
2. “இசை: போதை, பொழுதுபோக்கு, போராட்டம்”
3. “இந்திய அரசியல் சட்டம் மதச்சார்பற்றதா?”

“புதிய கலாச்சாரம்”

18. முல்லை நகர் வணிக வளாகம்
2வது தெரு, நிழற்சாலை
அசோக்-நகர், இ சென்னை - 600083

“சூரியா பெண்கள் நிலையம்” வெளியீடுகள்:

1. “இது எமது படைப்பு” (8 நாடகங்களின் தொகுப்பு)
2. “வெளிப்படுத்தல்” (கவிதைத் தொகுதி)
3. “பெண்கள் செய்திமடல்”
4. “பெண்” (சஞ்சிகை)

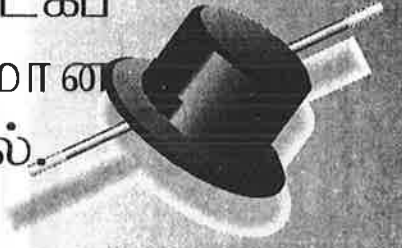
“சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்”

இல.20, டயஸ் வீதி,
மட்டக்களப்பு

எக்ஸிலுக்காக அனுப்பி வைக்கப்படுகின்ற ஏராளமான பத்திரிகைகள், இதழ்கள், நூல்கள், மற்றும் அனைத்து வகையான வெளியீடுகளும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. எக்ஸிலின் தொடர்ச்சியற்ற வருகையின் காரணமாக அவை குறித்த விமர்சனங்கள் அறிமுகங்கள் சிலவேளைகளில் நன்றிகள் கூட சாத்தியமற்று போகின்றது. இனிவரும் காலங்களில் எமது சஞ்சிகையின் தொடர்ச்சியான வருகை அவற்றை சாத்தியமாக்கும் என்பதை நன்றிகளுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

-எக்ஸில்-

தேடகத்தின் முக்கிய உறுப்பினர் களுள் ஒருவரும் “நாளை” நாடகப் பட்டறையின் நிர்வாகியுமான ப.அ.ஜயகரனுடன் உரையாடல்.

கனடாவில் ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் தேடகம் முக்கியமான ஒரு பேசு பொருளாக இருந்து வந்தது. எவ்வகையான வேலைத்திட்டங்களைக் கொண்டியங்கியது. இன்று அதன் தொடர்ச்சி முறிவடைந்து போனதற்கு காரணம் என்ன?

ஈழத்தின் அரசியலோட்டத்தை 86ம் ஆண்டிலிருந்து நாங்கள் பார்க்கலாம். 1986ம் ஆண்டு எல்லா இயக்கங்களும் தடைசெய்யப்பட்டதின் தொடர்ச்சியை புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. மாற்றுக் கருத்துக்களை முழுதாக மறுதலித்து தடுப்பதற்கான சூழ்நிலை எல்லா நாடுகளிலும் தனிச்சுத் தனிச்சு நடந்து கொண்டிருந்தது. இதே சூழல் ரொண்டோடொடிலும் இருந்தது. இருக்கின்றது. தேடகம் 1989ம் ஆண்டு தான் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. தேடகத்தில் எல்லா இயக்கங்களில் இருந்து வெளியேறிய அதாவது அராஜகங்களுக்கு எதிரானவர்கள் அநேகர் 1989 இல் ஒன்று சேரக்கூடிய வாய்ப்பு ஒன்று உருவாகியது. குறிப்பாக மற்ற இடங்களில் இல்லாத சூழல் இங்கு இருந்தது. என்னென்றால் அனைத்து இயக்கங்களிலும் இருந்த விடுதலைப்புலிகளில் இருந்தவர்கள் உட்பட இணைந்து கொண்டார்கள். ஆதனால் ஒரு Power குரட்ட ஆன அமைப்பாக இருந்தது. விடுதலைப்புலிகளில் இருந்த உறுப்பினர் ஒருவர் விலகி ஒரு அமைப்பைக் கட்டுவதோ, விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிராகச் செயற்படுவதோ என்று அந்தக் காலத்தில் இல்லை. அந்தவகையில் தேடகம் ஒரு பலமான அமைப்பைத் தொடங்கியது. இந்த இடத்தில் சிலரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் சொல்ல முடியாது. ஆவர்களின் செயற்பாடு மிக மிக முக்கியமானது. அந்த நேரம் பாரிசில் விடுதலைப்புலிகளின் கடுமையான போக்கு எப்படி இருந்ததோ அதேயளவு நிலை இங்கும் இருந்தது. அதிலும் பொதுவான அமைப்புக்களைக் கைப்பற்றுவது அங்கு தங்களின் அரசியலைப் புகுத்துவது அதில் தமிழீழச் சங்கங்களும் சரி, மொன்றியலில் கியுபெக் தமிழர் ஒன்றியம், தமிழர் ஒளி, ரொறன்ரோவில் தமிழர் கூட்டுறவு அமைப்பு என்ற அனைத்தும் விடுதலைப்

நாளை நாடக பட்டறையை நடத்திவரும் ப.அ.ஜயகரன் அவர்கள்

“பொடிச்சி”

“எல்லாப் பக்கமும் வாசல்”

“இன்னொன்று வெளி”

“எதிர்க் காற்றினிலே”

“இரண்டு புள்ளிகள்”

“சொல்லின் ஆழத்துள்”

“முதல்வர் வீட்டு நாய் – ரசிகள்”

போன்ற நாடகங்களை எழுதி இயக்கியவர் அத்துடன் சக்கரவர்த்தியின்

“யுத்த சந்நியாசம்”

நாடகத்தின் உயர் சக்கரவர்த்தியுடன் இணைந்து மேடைக்கு கெண்டு வந்தவர்.

புலிகளால் கைப்பற்றுகிற நிலை ஒன்று வந்தது. அந்தக் காலத்தில் தான் தேடகம் ஆரம்பிக்கப் படுகிறது. நாங்கள் முதலில் எல்லோரும் வாசிக்கக் கூடிய நூல் நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று எம்மிடம் இருந்த காராஜ் ஒன்றில் ஆரம்பித்தோம். அப்போதே விடுதலைப்புலிகளின் உறுப்பினர்களால் தொந்தரவு இருந்தது. ஆனால் தேடகத்தில் இருந்த உறுப்பினர்களுடன் முகம் கொடுக்க முடியாத சூழல் அவர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் முடிந்தவரை நிற்பாட்டுவதற்கு முயற்சி செய்தார்கள். அந்தக் கராஜ்ஜம் எரிக்கப்பட்டது. 1989 இலே அது எரிக்கப்பட்டது. அதன்பின் Baseman ஒன்று எடுத்து தேடகம் நூலகத்தினைத் தொடர்ந்தோம். எம்மால் முடிந்தளவு மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான புத்தகங்கள் அனைத்தையும் தேடகத்தில் வாசிக்கக் கூடியதற்கான சூழலை உருவாக்கினோம். விடுதலைப்புலிகளின் பிரச்சார நூல்களையும் கூட அங்கு வாசிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. கலை இலக்கிய மன்றம் என்று ஆரம்பத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் தமிழர் வகைதுறைவள நிலையம் என்று மாற்றம் பெற்றது. அப்போது 90ம் ஆண்டு ஒரு கலைவிழா நான் நினைக்கிறேன் ரொறன்ரோவில் தமிழ்சூழலைப் பொறுத்தவரை வித்தியாசமான அளிக்கைகளைக் கொண்டு முக்கியமான மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெரிய கலைவிழா. அப்போ ஒரு பீதி நிறைந்த சூழல். தொலைபேசி மீட்டர்கள் எல்லாம் வரும். ஆனால் கிட்டத்தட்ட 800 பேர் வரையில் கலந்து கொண்ட விழா. அதற்குப்பின் 92இல் ஒரு கலைவிழா. அதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும் பலிக்கடா என்ற நாடகம். முழுக்க முழுக்க விடுதலைப்புலிகளின் அராஜக அரசியலை விமர்சனம் செய்த நாடகம். தூண்டிலில் வந்த ஓவியர் ஜீவனின் சிறுகதைதான் அது. எப்படி யுத்த சந்நியாசம் இருந்ததோ அதேமாதிரித்தான் பலிக்கடாவும். யுத்த சந்நியாசம் நாடகத்தின் நிகழ்வு அரங்கில் குண்டு வைத்துள்ளதாக பொலீசுக்கு அறிவித்து நாடகத்தைக் குழப்பினார்கள். நாடகத்தில் என்ன நிகழ்வு என்பதே தெரியாது தேடகம் செய்கிறது என்பதுக்காகவே குழப்பவார்கள். யுத்த சந்நியாச நாடகத்தின் யுத்த விமர்சனப் போக்கு பலரையும் கோபப்படுத்தியது. இவ்வாறான நிகழ்வுக் கூடாகத்தான் பலரும் ஊள்வாங்கப் பட்டார்கள். இன்றைக்கு ரொறன்ரோவில் நாடகம் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் இதற்கூடாக வளர்ந்தவர்கள்தான். இதைவிட தேடகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட தேடல் எனும் சஞ்சிகை 13 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளது. அவை வெளிவந்த காலங்கள் (1989-1997) மிக முக்கியம். அதே நேரம் இன்னொரு முக்கியமான விடயம் தேடகம் இருந்த காலத்தில்

வெளிவந்த தாயகம். இரண்டும் கிட்டத்தட்ட ஒரே காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. நாங்கள் தாயகம் ஜோர்ஜிடம் போய்க் கதைக்கிறம். கருத்தளவில் சேர்ந்து வேலைசெய்யக் கூடிய ஒருவராக ஜோர்ஜ் இருக்கிறார். இங்கு தனியாளர் சேர்ந்து வேலை செய்யிறது சரியான கஸ்டம். கதைக்கும்போது ஜோர்ஜ் சொல்லுது 10,15 போன்கோல் வந்துவிட்டது என்று. அந்த நேரத்திலிருந்து அவருக்கு எம்மாலான உதவிகள் செய்தோம். தாயகமும் எமக்குப் பெரிய உதவியாக பலமாக இருந்தது. தேடகம் - தாயகம் என்பது ஒரு சமாதரமான பெயரை அந்த நேரம் வைத்திருந்தது. அது ஒரு பலமான போக்காக இருந்தது. இதில் என்னென்றால் மற்ற இடங்களைப்போல் அல்லாது விடுதலைப் புலிகள் என்ன பதிலீட்டை யோசித்தினமோ அதே பதிலீடு எம்மிடமும் இருந்தது. அதாவது போர்க் குணாம்சம். ஒரு நாள் நானும் ஜோர்ஜ்ஜம் போகும் போது 15 பேர் வரையில் வந்து சுற்றி வளைத்து நீங்கள் பேப்பரை நிற்பாட்டோனும் இல்லாட்டி குத்துவம் சுடுவம் இது மேலிடத்து ஓடர் எண்டிச்சினம். ஊங்களிட்டையும் ஒரு பேப்பர் இருக்கு நீங்கள் எழுதுங்கோ நாங்களும் எழுதிறம் எண்டு மறுத்துக் கதைச்சம். அதுக்குப்பிறகுதான் சும்மா வெட்டி ஓட்டி வந்த உலகத்தமிழர் பேப்பர் ஒரு அழகான வடிவத்தை எடுக்க வேண்டிய தேவை வந்தது.

இங்கு வந்தவர்கள் அநேகர் எதாவது ஒரு அரசியல் இயக்கத்தில் இருந்தவர்களே. இந்த அரசியல் இயக்கம் எல்லாமே ஆயதம் ஏந்திப் போராட வெளிக்கிட்டு வன்முறை யாளர்களாக உருவாகியவர்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற குழுக்கள் எல்லாமே வன்முறைக் கலாச்சாரத்தை தனக்குள் ளாகவே கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையினை நாம் காண்கின்றோம். தேடகம் குழுவினர் விடுதலைப்புலிகளின் அராஜகத்திற்கு மாற்றானவர்கள் என்றுவிட்டு மற்றய அராஜகக் குழுக்கள் மீது ஆதரவு கொண்டிருந்தார்களா? அப்படி யாரும் இருக்கவில்லை. நாங்கள் யாப்பில் நிர்ணயிச்சிருந்தனாங்கள் எந்த அராஜகக் குழுக்கமுடனும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ - மறைமுகத்தை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது என்று தெரியாது - தொடர்பு வைத்திருக்க முடியாது என்று. ஆனால் எமது கருத்துக்கள் அவையள் அவையளுக்கு சார்பாகப் போவதும் உண்டு. 87ம் ஆண்டு இந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்து எழுதப்படும் போது அது புலிகளுக்கு

சார்பாக இருப்பதாகத் தோன்றும். 87இல் தேடலில் வந்த ஒரு படம். இந்திய இராணுவம் விடுதலைப்புலிகள் போராளிகளை ட்ரக்குக்குள் நிறைச்சுக் கட்டிப்போட்டுக் கொண்டு போகிறது. கீழே வரதராஜப் பெரு மாளும் இந்திய இராணுவ அதிகாரிகளும் நிக்கினம். இது EPRLF மட்டத்தில் பெரிய அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. ஆதேமாதிரி வி.பு.களை விமர்சிக்கும் போது EPRLF / PLOT உடன் இணைத்துப்பார்க்கும் போக்கு நிறையக் காலங்களில் இருந்தது. தேடகத்தில் இருந்த எல்லோருமே தாங்கள் இருந்த இயக்கங்களின் அராஜகங்களை எதிர்த்து வெளியேறியவர்கள். அவர்களுக்கு திரும்பிப் போயிருக்கும் எண்ணம் இருக்கவில்லை. ஆனால் எங்களுக்குள் சில பேருக்கு மீள ஒரு ஸ்தாபனத்தைக் கட்டியமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. காலப்போக்கில் அதுவும் இல்லாமல் போட்டுது. இந்தப் புலம் பெயர்ந்த சூழலில் எழுத்துச் சுதந்திரத்திற்காக தேடகம் தாயகம் காத்திரமானபங்கை வகித்தது. தேடகம் எரிக்கப்பட்டது பற்றி அறிந்தோம். அதன் பின்னணி என்ன?

1994இல் எரிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆண்டுதான் பாரிஸில் சபாலிங்கம் கூட்டுக் கொல்லப்படுகிறார். அது சம்பந்தமான கூட்டம் தேடகத்தில் நடைபெறுகிறது. எல்லோருக்கும் ஒரு மனக்குழப்பமான நேரம். போஸ்டர்கள், கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசுரங்கள் அடித்து கண்டனக் கூட்டம் போடுறம். அதே நேரம் தான் ஆணையிறவு முதல் தாக்குதல் நடைபெறுகிறது. இந்தக் காலத்தில் தான் தேடகம் எரிக்கப்பட்டது. இதுதான் பின்னணி.

உங்களுடைய நாடக வெளிப்பாடுகள் எந்தக் காலத்தில் உருவாகின்றது?

தேடகம் காலத்தில் தீவிர நாடகங்களில் ஈடுபாடு வந்தது. தேடகத்தின் நாடகங்களுக்கு புராந்தகன் ஜீவன் பிவிக்கினைஸ்வரன் செல்வம் போன்றவர்களின் பங்கு நிறைய இருந்தது. கடைசியில் சவுண்ட் லைப் போன்றவற்றை பாவித்து செய்த முதல் நாடகங்கள் என்று அவற்றைத்தான் சொல்லவேண்டும். அதன்பிறகு பொடிச்சி (எனது இயக்கம்) DMO கிரிஸாந்த சிற்பாக்கியத்த எழுதியது கலக்க என்பவரின் இயக்கத்தில் ஆங்கில தமிழ் மொழியில் மோடையேற்றப்பட்டது. இன்றைக்கு மனவெளியில். இயங்கும் முக்கிய உறுப்பினர்கள் முன்னர் தேடகத்தில் தீவிரமாக

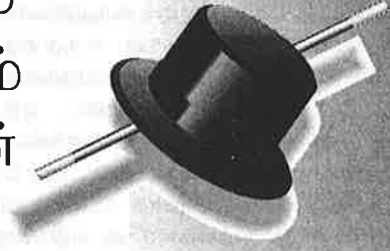
இயங்கியவர்கள். முன்பு தேடகத்தில் இருந்த நாங்கள் எல்லோரும் நாடகத்திற்கு என்று ஒரு தனிக்குழு அமைக்க வேண்டும் என யோசித்தவர்கள் அப்போது அது சாத்தியமாகவில்லை. பிற்பாடுதான் மனவெளி உருவாகியது. மனவெளியில் நான் இல்லை. ஆனால் அவர்களின் ஆரம்ப அரங்காடல்களில் எனது ஆதரவும் பங்கும் இருந்தது. ஆனால் மனவெளி தேடகத்தின் தொடர்ச்சியாகத்தான் எல்லோராலும் பார்க்கப்பட்டது. இப்போது அரசியல் ரீதியாக நாங்கள் ஒரு தமிழ்ப் பொது நிரோட்டத்திற்குள் போகும் போது அவற்றை நாங்கள் அங்கீகரித்துக் கொண்டு போனால் இலகுவாக போயிரலாம். அந்த மனோபாவங்கள் மனவெளிக்கு ஏற்பட்டதோ தெரியாது. அதால் தேடகம் என்று தங்கள் அடையாளப்படுத்துவது அவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சனை. தேடகம் என்பது புலிகளுக்கு எதிரான ஒரு அமைப்பாக பார்க்கப்படுகிறது. அதிலிருந்து விலகிப் பார்க்க வேண்டிய தேவை கூட அவர்களுக்கு வந்திட்டுது. மனவெளி என்பது ஒரு விழா அமைப்பு மாதிரி. அது நாடக அளிக்கை அமைப்பு. அதில. நான் நாடகம் போட்டிருக்கிறேன் அவ்வளவுதான். மனவெளி பற்றிய எனது கருத்து மனவெளி பொது நிரோட்டத்திற்குள் மெது மெதுவாக காலை வைக்கத் தொடங்கியவுடன் எனக்கப் பெரும் எரிச்சலை உண்டு பண்ணியது. குறிப்பாக தேடகத்திற்கும் தங்களுக்கும் இருந்த உறவை அவர்கள் வெளியில் சொல்ல விரும்புவதில்லை. இப்படிபான போக்குத்தான் அரங்காடல் என்றால் எனக்குப் பிரச்சனையில்லை. ஆனால் ஆரம்பத்தில் இப்படி அவர்கள் தங்களை அடையாளப்படுத்தவில்லை.

தேடகத்தின் தொடர்ச்சியை வளர்த்தெடுக்கம் முயற்சி எதாவது நடக்கின்றதா?

11 வருடமாக தொடர்ந்து இயங்கி வந்த அமைப்பு அதுவும் எந்த அரசு உதவியும் இல்லாது. அப்போதைய அதன் உழைப்பு முக்கியம். தொடர்ந்து பொருளாதார ரீதியில் பலவீனப்பட்ட பின்னர் அது முடியாமல் போனது. அதன் பின்னர் குமார் மூர்த்தியுடன் சேர்ந்து தவபாலன் மாஸ்டர் போன்றவர்கள் சேர்ந்து நடப்பு என்னும் சிறுபத்திரிகையை கொண்டவந்தார்கள். குமார் மூர்த்தியும் இறந்து போனார். இன்றைக்கு என்ன செய்கிறது என்பது ஒரு குழப்பமான சூழல் தான். அதன்பின் தொடர்ச்சியாக நிறையக் கல்வி வட்டங்கள் நடத்தினோம். இப்போது இன்னும் குழப்பமான சூழல்தான். நிறைய யோசிக்கிறோம்.

நாடக பிரதியாக்கத்தில் தீவிரமாக செயற்பட்டு வரும் கவிஞர் செழியனுடன் உரையாடல்

உங்கள் பெருங்கதையாடல் நாடகம் பார்க்கவும் அது பற்றிய சர்ச்சைகளை அறியவும் கிடைத்தது. அது கனடாத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலைத் தளம்பவைத்துள்ளதாக உணரமுடிகின்றது. சிலரிடம் அந்த நாடகம் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் இருப்பதாகவே உணரமுடியவில்லை. இவ்வாறான நிராகரிப்புத்தன்மை உருவானதற்கு என்ன காரணங்கள் இருக்குமென நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பெருங்கதையாடல் எனது முதல் நாடகம். தொடர்ச்சியான நாடக இயக்கத்திற்காக ரொறன்டோ கனடாவில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் புதிய நாடகப் பிரதியாளர்களை உருவாக்குகின்ற தங்கள் எண்ணங்களோடு என்னை அணுகினர். இந்த முயற்சி முதலில் எனக்கு பிரமிப்பாகத்தான் இருந்தது, எனக்கு இது சாத்தியமானதாய் படவும் இல்லை. மனவெளி கலையாற்றுக் குழு நண்பர்கள் தங்கள் முயற்சியை மட்டும் கைவிடவில்லை. அளவுக்கு அதிகமாகவே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். வேறு வழி எனக்கு இனி இல்லை என்று புரிந்து கொண்டபோது இதுவரை எழுதப்பட்ட நாடகங்களில் நின்று வேறுபட்டு புதிய கருப்பொருளில் இது அமையவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அக்கறையும் எனக்கு ஏற்பட்டது. அச்சமயத்தில் உளவியலில் எனக்குப் பார்க்கக் கிடைத்த ஒரு ஆய்வையே அடிப்படையாக வைத்து பெருங்கதையாடலை எழுத ஆரம்பித்தேன். எழுதத் தொடங்கிய பின்னர் என்னுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள் பலவற்றை இதில் இணைக்க முடிந்தது. அந்த அனுபவங்கள் நீங்கள் பார்க்கின்றபோது உங்களுடைய அனுபவங்களாய் இருக்கும். நான் எழுத விரும்புகின்ற நாடகங்கள் தமிழில் இதுவரையில் சொல்லப்படாத பொருளை கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் அதிசிரத்தையாயுள்ளேன். பெருங்கதையாடல் மட்டுமல்ல அதற்குப் பின்னர் எழுதிய “வேருக்குள் பெய்யும் மழை” மற்றும் இன்னமும் மேடை ஏற்றப்படாத “ஓரடி முன்னால்”, “ஒன்றும் ஒன்றும்” நாடகங்களையும் நான் அப்படித்தான் கருதுகிறேன். பெருங்கதையாடல் நாடகம் கனடா இலக்கியச் சூழலை பாதித்தது

என்பது உண்மைதான். இந்த நாடகம் கடுமையாகவும் விமர்சிக்கப்பட்டது. அங்கதம் தேவைதான்... ஆனால் ஒரு மெசேஜ் (message) இல்லை, மாற்றுக் கருத்திற்காக வேலை செய்பவர்களிற்கு எதிரான கருத்தை இந்த நாடகம் வெளிப்படுத்துகின்றது, பெருங்கதையாடல் ஒரு Bull shit. இதை மேடை ஏற்றியதன் மூலம் மனவெளி தீவிர நாடகப் போக்கில் இருந்து தவறிவிட்டது, ஞானம் லம்பேட்டன் நாடகத்தை தாக்குவதற்காக மேடை ஏற்றப்பட்ட நாடகமே இது, நவீனங்களுக்கு எதிரானது இந்த நாடகம் என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு சர்ச்சைப்பட்டார்களே தவிர எழுத்து வடிவில் அறிவு பூர்வமாக எந்தஎதிர் விமர்சனங்களும் இன்று வரை முன்வைக்கப் படவில்லை. ஏன் இந்த உணர்ச்சி வசப்பட்ட சர்ச்சை? என்று கேட்டால் அதற்குப் பதில், இவர்கள் நாடகத்தினை தவறவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதாகும். ஏன் தவற விட்டார்கள் என்பதை அவர்களால் மட்டுமே கூறமுடியும். இதற்கு மாறாக நாடகத்தை புரிந்து கொண்டு சிலாகித்துப் பேசியவர்களும், எழுதியவர்களும் அதிகம்.

இந்த நாடகத்தின் ஊடாக நீங்கள் இதுவரையான தத்துவங்களை கேலி செய்கிறீர்கள், நவீன ஓவியங்களைக்கூட கிண்டல் அடிக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சிலர் முன்வைக்கிறார்கள். இதனை ஒருபோதும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்கிறார்களே?

தத்துவங்களை மட்டுமல்ல எதை வேண்டுமானாலும் தனது படைப்பில் கேலிசெய்கின்ற தார்மிக உரிமை கலைஞனுக்கு இருக்கின்றது. அதை இவர்கள் மறுக்கின்றார்கள் என்கின்ற போது இவர்களின் நிலைப்பாடு பற்றிய கேள்வியே எனக்கு எழுகிறது. இதை சமயத்தில் மறுபடியும் தெளிவாக ஒன்றை வலியுறுத்தி கூறவிரும்புகின்றேன். அரசியல் தத்துவங்கள் சில சரியானவை சில தவறானவை. தவறான தத்துவங்களில் இருந்து மறுபடி சரியானது தோன்றுகின்றது. எனவே ஒட்டு மொத்தமாக இவை மனிதகுலத்தின் மேம்பாட்டுக்கு வழிகாட்டுகின்றவை. இவை தொடர்பாக எனக்கு மிக ஆழமான மதிப்பு என்றென்றும் இருந்து வருகின்றது. பெருங்கதையாடலில் தத்துவங்களை கேலி செய்தேன் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை, மாறாக மனிதர்களுடைய போலித்தனங்களைப் பற்றியே சொல்லியிருக்கின்றேன். தான் விமர்சிக்கப் படுகின்றபோது தமிழினமே பார்த்துக் கொண்டா இருக்கின்றாய்? உன்னையே கேவலப்படுத்தி விட்டார்கள் என்று உணர்ச்சி பூர்வமான

நிலைமையை உருவாக்கி பிரச்சனையை திசை திருப்பிவிடுகின்ற மனப்பான்மையையே இது ஒத்திருக்கின்றது எனக் கூறமுடியும்.

கனடாவைப் பொறுத்தவரை ஜரோப்பியச் சூழலுடன் ஒப்பிடும் போது நாடகத்துறை வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றது என்றுதான் நினைக்கின்றேன். ஆனால் இருக்கின்ற ஊடகங்கள் எதுவுமே நாடகத்துறையில் பாலேந்திராவையும், தாசீயசையும் தாண்டுவதில்லை. புதிதான எதையும் அங்கீகரிக்காத, கண்டு கொள்ளாத சூழல் நம்மிடம் இருக்கின்றது. இந்த மனோநிலை எப்படி இன்றுவரை தொடர்கின்றது?

இங்கு கவிஞர்கள், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், இசை வல்லுனர்கள் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் முனைப்போடு செயல்படுகின்ற ஆற்றல் மிக்க கலைஞர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். நாடகத்தை பொறுத்தவரை சீரிய நாடக இயக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற முனைப்போடு, நாடகத்திற்காக மட்டும் இயங்குவது என்ற திட்டவாட்டமான நோக்கம், வேலைத்திட்டத்துடன் 1996ல் மனவெளி கலையாற்றுக் குழு என்ற அமைப்பின் உருவாக்கம் குறிப்பிடப் படவேண்டிய மிகப் பெரியதொரு திருப்பு முனையாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் மனவெளிக்கு முன்பாக கனடாவில் நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்படவில்லையா என்ற கேள்வி எழும்புகின்றது. மேடை ஏற்றப்பட்டுள்ளன - க. நவம் நெறியாள்கையில் இனி ஒரு விதி செய்வோம் (1986) கல்லைப்பிளந்து கடலோரம் முட்டை வைப்போம் (1988), புராந்தகனின் நெறியாள்கையில் தொலைவு (1989) கோடை (1994), தமிழர் வகைதுறை நிலையத்திற்காக காலம் செல்வத்தின் நெறியாள்கையில் நிரபராதிகளின் காலம் (1990), பிவிக்கேவரனின் நெறியாள்கையில் எந்தையும் தாயும் (1992), இலக்கியச் சந்திப்புக்காக திருமாவளவனின் நெறியாள்கையில் புதியதோர் வீடு (1995) ஆகிய நாடகங்களை சிறப்பாக குறிப்பிடலாம். இவை தவிரவும் பல நாடகங்களும் நாடகம் இல்லாத நாடகங்களும் மேடை ஏற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த இடத்தில் மிகத் தெளிவாகக் கூறவேண்டியது என்னவெனில் இவையெல்லாம் கலை விழாக்களுக்காக நடனம், இசை நிகழ்ச்சிகளுடன் நாடகமும் ஒன்று வேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் மேடை ஏற்றப்பட்டவை. இதில் நின்று வேறுபட்டு விடுபட்டு சீரிய நாடகத்திற்கான இயக்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது தான் மனவெளிக் கலையாற்றுக்

குழு (1996), “நாளை” நாடக அரங்கப் பட்டறை (2001) என்பன. வெங்கட் சாமிநாதன் கூறுவதைப் போல நாடகத்தைத் தன் உயிர்த்துடிப்பாக காண்பவன்தான் தனக்கு அதில் ஏதொசொல்ல இருக்கிறது, அதைச் சொல்லவேண்டும் என்று வருபவன்தான் இன்று தமிழ் நாடகக் கலைத்துறைக்கு வேண்டும். தொடர்ச்சியான நாடக இயக்கமான மனவெளி மற்றும் புதிய வரவான நாளை நாடகப் பட்டறை அமைப்புகளிடம் இத்தன்மையைக் காணமுடிகின்றது. தனது ஏழாவது ஆண்டில் மனவெளி கலையாற்றுக் குழு 31 நாடகங்களை தயாரித்திருக்கின்றதோடு 60 மேடை ஏற்றங்களையும் செய்திருக்கின்றது. ஏழாண்டு கால தீவிர நாடகஇயக்கமே தரமான நாடகங்களை மேடை ஏற்றுவதற்கான புதிய நாடகச் சூழலைப் பெற்றுத் தந்திருக்கின்றது. மனவெளியின் முதலாவது அரங்காடலில் புராந்தகன், அன்றன் செக்கோவ் (இரு நாடகங்கள்) ஆகியோர்களது படைப்புகள் முறையே புராந்தகன், ஞானம் லம்பேட், நா.சாந்திநாதன் ஆகியோர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து இதுவரையில் முருகையன், புராந்தகன் (2), சாம்வேல் பக்கெட், அ. ராமசாமி, சீவரத்தினம், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், பா.அ. ஜயகரன் (2), சபேசன், ஜீன் ஜெனே, செழியன் (2), பொன்னையா விவேகானந்தன், சாந்திநாதன், பிரேமின், பி. விக்கனேஸ் வரன், சேரன், மகாகவி, இயஜீன் அயனெஸ்கோ ஆகியோரது நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்பட்டுள்ளன. மனவெளி நவீன நாடகங்களை மேடை ஏற்றம் செய்வதில் அதிக அக்கறையாக இருக்கின்றது என்பது எனது கணிப்பீடு. தமிழில் இருக்கின்ற நல்ல பிரதிகளையும், புதிய பிரதிகளையும் மேடை ஏற்றுவது என்பதோடு பிறமொழிகளில் இருக்கின்ற நல்ல நாடகங்களையும் தமிழில் மேடை ஏற்றவேண்டும் என்பதும் இவர்களது பிரதான நோக்கங்கள். இடைவிடாது தொடர்கின்ற மகத்தான நாடக இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியால் பல புதிய நாடக நடிகர்கள், நெறியாளர்கள், பிரதியாளர்கள், ஒளி, ஒலி, அரங்க அமைப்பாளர்கள் என்று பல புதிய நாடகக் கலைஞர்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த நாடக இயக்கத்துக்கு இரு நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து பங்களித்த பா.அ. ஜயகரன் இன்று தனித்தனியாக நாடகங்களை மேடை ஏற்றி சீரிய நாடக இயக்கத்திற்கு வலிமை சேர்க்கின்றார். சொல்லின் ஆழத்துள், எதிர்காற்றினிலே, முதல்வர் வீட்டு நாய், இரசிகள் என்ற நாடகங்களை நாளை நாடக அரங்கப்பட்டறை மூலம் கடந்த வருடம் மேடை ஏற்றி இருக்கின்றார். இன்னொருவரான ஞானம் லம்பேட் தனியான நாடக மேடை ஏற்றத்திற்கான

முயற்சியில் இறங்கியுள்ளார் என அறிய முடிகின்றது. இப்படி உருவாகி வளர்ந்து வருகின்ற நிலைமை காரணமாகவே நாடகம் கனடாவில் ஏனைய துறைகளில் நின்று செழுமையோடு இருக்கின்றது. இந்த வளர்ச்சி கண்டுகொள்ளப்படவில்லை என்று நீங்கள் கூறுவதை சரியென ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. அதற்கு காரணம் கனடாவில் ஏற்பட்ட இந்த வளர்ச்சிக்கு இணையாக ஆளுமை மிக்க விமர்சகர்கள் வளரவில்லை. அப்படி யாராவது இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் விரல் நீட்டினால் அவர்கள் அந்த துறையில் செயற்படவில்லை, அந்தத் துறையை வளர்த்தெடுக்க முயற்சிக்கவும் இல்லை. செய்திப் பத்திரிகைகளிடம் இருந்து பெரிதாக எதிர்பார்க்க முடியாது. கூடவே தொடர்ச்சியான, இடைவிடாது வெளிவருகின்ற இலக்கியப் பத்திரிகையின் செயல்பாடும் இங்கு வெற்றிடமாகவே இருந்து வருகின்றது. சரியான திட்டமிடலும், உழைப்பும் இருக்குமானால் அந்த இடைவெளியை எதிர்காலத்தில் காலம் பத்திரிகை நிரப்பக்கூடியதாக வளரமுடியும். இதே சமயத்தில் நாங்கள் இன்னொன்றையும் புரிந்திருப்பது அவசியம் என்று நினைக்கின்றேன். பாரதி, மகாகவி என்று வாழ்கின்ற போது கண்டு கொள்ளாதோர் பட்டியல் மிக நீண்டது. இந்தப் பட்டியலில் கனடா நாடகத்துறை மட்டுமல்லாது இருபத்தி ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக தமிழ் நாடகத்துறைக்கு செழுமை சேர்க்கின்ற பாலேந்திராவும் தாசீயசும் கூட இருக்கின்றார்கள். புதியதை அங்கீகரிக்காததும் அவற்றை கண்டுகொள்ளாததும், பிறகு அதையே அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொள்கின்றதும் மனித இனத்தின் இயல்பு. தரமான இலக்கியத்தின் இடைவிடாத செயற்பாடு நிச்சயமாக அங்கீகரிக்கப் பட்டேதரும். தீவிர இலக்கியப் பணியில் இருப்பவர்கள் அங்கீகாரத்திற்காக அலையவோ அதையே ஒரு பிரச்சனையாக சிந்தித்துக் கொண்டும் இருக்கமுடியாது. சிந்திப்பவர்களும் அலைபவர்களும் உயர்ந்த இலக்கியங்களை படைப்பவர்களாக இருக்கவும் முடியாது.

நீங்கள் கவிஞராக அறியப்பட்டவர். ஈழத்துக் கவிதைச் சூழல் மிகவும் அலுப்புத்தரக் கூடிய அளவுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. காலத்திற்கேற்றஎவ்வித மாற்றங்களையும் உள்வாங்காது பார்த்தெழுதுதல் வகையாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்றால் என்ன செய்யவேண்டும் எனக்கருதுகிறீர்கள்?

ஈழத்துக் கவிதைச்சூழல் மட்டுமல்ல இலக்கியச்

கூழலே புதை குழிக்குள் சிக்கிக் கொண்டது போல் ஒரு எண்ணப்பாடு தோன்றுகின்றது. தடியேடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன் என்பது போல பேனை பிடித்தவன் எல்லாம் இலக்கியவாதி ஆகி விடுகின்றான். கவிதை இல்லாத கவிதைகள், சிறுகதை இல்லாத சிறுகதைகள், நாவல் இல்லாத நாவல்கள் என்று வந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. எதை எழுதினாலும் பிரசுரிக்கின்ற சிறு பத்திரிகைகள், தான் எழுதியதை தானே அச்சில் ஏற்றிக் கொள்கின்ற வசதி, தன்னுடைய படைப்புக்களை மட்டுமீ வாசித்து அடைகின்ற பேரின்ப நிலை என்பன இன்றிலைமைக்கு காரணம். இந்நிலைமை மாற எங்களுக்குத் தேவை நல்ல இலக்கிய விமர்சகர்கள், அறிவு பூர்வமான இலக்கியச் சர்ச்சைகள், இலக்கியப் பட்டறைகள் அத்தோடு கூடவே தொடர்ச்சியாக வெளிவரக்கூடிய தரமான இலக்கியப் பத்திரிகைகள். இத்தகைய ஒரு ஆரோக்கியமற்ற சூழ்நிலையிலும் கூட பா. அகிலன், தானியா, கருணாகரன் கவிதைகள் என்று புதிய வீச்சோடு கிளர்ந்தெழுகின்றன கவிதையின் போக்கும் இருந்து கொண்டதானிருக்கும். அது போல சிறுகதைகளில் அ. முத்துலிங்கம், சக்கரவர்த்தி மற்றும் கலாமோகனையும், நாடகத்தில் பா.அ. ஜயகரணையும் கூர்ந்து கவனிப்புகள்.

கனடாவில் ஒரு காலத்தில் தாயகம், தேடல், நாண்காவது பரிணாமம், காலம், முகரம் என்று சிறு பத்திரிகைகளின் செயற்பாடுகள் இருந்த நிலை போய் மாற்றுச் சஞ்சிகை என்று ஒன்று இன்று இல்லை என்றாகிவிட்டது. அவ்வப்போது காலம் சஞ்சிகை வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதுவும் சுந்தர ராமசாமியையும் காலச் சுவட்டையும் தாண்டுவதில்லை. நிறைய எழுதத் தாளர்களையும், அச்ச வசதியையும், ஜனநாயகத்தையும் கொண்ட கனடாத்தமிழ் சூழலில் ஒரு மாற்றுச் சஞ்சிகை தோன்றாததுக்கு என்ன காரணம்?

சிறு பத்திரிகைகளுக்குள் தாயகத்தை சேர்த்துக்கொள்ளமுடியாது. மாற்றுக் கருத்துக் கொண்ட செய்திப் பத்திரிகை என்பதற்குள் வரும். அச்ச வசதிகள், ஜனநாயகம், பணவசதி, நேரம் இவையெல்லாம் சிறு பத்திரிகை வெளிவரக் காரணமாகவோ தூண்டுதல்களாகவோ இருக்க முடியாது. உயர்ந்த இலக்கியத்தின் மீதான பற்று, மக்களின் நலன்களின் மீதான உண்மையான அக்கறை என்பனவே சிறு பத்திரிகைகளுக்கு தூண்டுதல்களாக இருக்க முடியும். இவை இரண்டுமே புலம் பெயர்ந்த தேசங்களில் மிக்க

குறைவு. அத்தகைய உணர்வு மிக்க தனி மனிதர்களாலும் மிக நீண்ட காலத்திற்கு சிறு பத்திரிகைகளை வெளியிட முடியாது என்பது எனது திட்டவாட்டமான கருத்து. சிறு பத்திரிகைகளைப் பற்றி சிந்திப்பவர்களது வாழ்க்கையே போராட்டமயமானது. அந்த வாழ்க்கைப் போராட்டம், அதனுடைய தோல்விகள் வெற்றிகள் இரண்டுமே சிறு பத்திரிகையை அழித்துவிடும். கருத்துக் களாலும், நோக்கங்களாலும், திட்டங்களாலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவாலேயே (TEAM) இது சாத்தியமானது. மல்லிகை ஜீவா இருக்கின்றாரே என்று சொல்லலாம். அவருக்கென தனி வாழ்க்கை கிடையாது. மல்லிகைதான் அவரது வாழ்க்கை. ஜீவாவோடு அதுவும் போகும். சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள். தமிழில் இருக்கின்ற மிக முக்கியமான படைப்பாளிகளில் இவரும் ஒருவர். பிற்பால் தமிழர் இல்லாவிடுத்தும், உரிய வயதில் பள்ளி செல்கின்ற பெரும் வாய்ப்பை இழந்து விட்ட பிறகும், தன் சொந்த முயற்சியால் தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதிப்படித்து இன்று ஆளுமை மிக்க தமிழ்ப் படைப்பாளியாக திகழ்பவர். சமூகம், அரசியல், கலை, இலக்கியம் தொடர்பாக பல சமயங்களில் அவரோடு நெருங்கி நிற்க என்னால் முடிகின்றது. அவரது ஜனவரி 2002 காலச்சுவடு பேட்டி கண்டிப்பாக படிக்க வேண்டியது.

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற மகா பெருங்கதைவிடலை அடிக்கடி கேட்டு வருகின்றோம். கனடா வந்தவன் கனேடியனாகவும், பிரான்ஸ் வந்தவன் பிரேஞ்சுக் காரனாகவும், லண்டன் வந்தவன் பிரிட்டிஷ்காரனாகவும் மாறி வீடு, மனைவி, மக்கள் என்று வசதியாக வாழ்ந்து கொண்டு, மனதளவில் தேசத்திற்கு திருப்பிப் போகும் எண்ணம் எதுவுமே இல்லாமல் இலக்கியத்தில் மட்டும் தேசம் தேசம் என்று அழுது புலம்புவதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது? உண்மையான அகதி இலக்கியம் கூட இங்கு உருவாக முடியாது. இங்கு உருவானவை அராஜக எதிர்ப்பு இலக்கியம் என்று சொல்லலாம். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

தமிழில் எழுதுகின்ற இலக்கியம் எல்லாமே தமிழ் இலக்கியம் என்பதுதான் உண்மை. தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்தும் பிரித்து புலம் பெயர் இலக்கியம் என்று ஒன்று சொல்வது சுத்த அபத்தம். இடத்தைச் சுட்டுவதற்காக மலேசிய இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். அண்மையில் புலம்

ஜெபா.

மனவெளி கலையாற்றுக்குழுவின் 9வது அரங்காடல் பார்க்கக் கிடைத்தது.

- இயன்அயனெஸ்கோவின் - நாற்காலிகள்,
- மகாகவியின் - புதியதொரு வீடு இரண்டும் நாடக நிகழ்வாயின. இதில் நாற்காலிகள் நாடகமென்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் வைத்திருக்கின்ற அபிப்பிராயங்கள் அனைத்தையும் முற்று முழுதாக மறந்துவிடுங்கள் என்ற முன்மொழிவுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நாடகம் இரண்டு வயோதிபர்களுக்கு (இங்கு கணவன் மனைவி) இடையிலான உரையாடல் களாக நகரும். இது பல் வித தொடர்பற்ற உரையாடல்களாக ஓடியது. இவ்வுலகின் சுவாரசியமான நினைவுட்டல்களில் திளைத்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தவர்கள் திடீரென சம்பந்தமில்லாத வேறொன்றினைப் பற்றி பேசுவார்கள். இந்த நிலையை விக்கினெஸ்வரன் மிகவும் தைரியமாகத் தெளிவுற வைத்தார்.

மேடையில் காட்டப்பட்ட இரண்டு வயோதிபர்களின் எண்ணற்ற நினைவுகளின் உரையாடல்களோடும் தாங்கள் இழந்த வாய்ப்புக்களைப் பற்றியும் பேசுவதாக நாடகம் நடந்தது. இந்தத் தன்மையானது வயோதிபர்கள் பேசுவதை மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கத் தூண்டியது. சில நேரத்தின் பின் கணவன் உலகிற்கு சொல்ல விரும்பும் செய்தியைக் கேட்க விரும்புதாளிகள் வருவதாகச் சொல்ல மனைவி பரபரப்புடனும் இயலாமையுடனும் ஒவ்வொரு நாற்காலிகளாக எடுத்துவந்து வைக்கிறார். விரும்புதாளிகளுடன் நடைபெறும் உரையாடல் கணவனும் மனைவியும் நாற்காலிகள் நடுவில் தனிமையில் உரையாடுவது போன்று நன்றாக செய்யப்பட்டிருந்தது. ஒரே வார்த்தையை திரும்பத் திரும்ப சொல்வதிலும் நேரற்ற உரையாடலும் சிலநேரம் பார்வையாளர்களுக்கு சலிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கும். இந்த

பெயர்ந்து ஐரோப்பா, அமெரிக்காவில் வாழ்பவர்களை குறிப்பிடவே அதிகபட்சமாக புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்ற பதமும், அவர்கள் எழுதுகின்ற இலக்கியத்தைக் குறிக்க புலம் பெயர் இலக்கியம் என்ற பதமும் உதவும். அவ்வளவுதான். இலக்கியம் புலம் பெயர்ந்த மேற்கு தேசங்களில் உருவாக முடியாது ஏனென்றால் அவர்கள் வசதியாக வாழ்கிறார்கள் என்கின்ற கருத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அகதி வாழ்கை வலுயிர்வாவுக்கும், கொழும்புக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும், மேற்குக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் அகதி வாழ்வு பற்றிய படைப்பின் இலக்கியத் தரம் சில வேளைகளில் அகதிகள் வசதியாக வாழ்கின்ற மேற்கு நாடுகளில் உயர்வாக இருக்கின்றதுக்கும் சகல சாத்தியங்களும் இருக்கின்றது. படைப்பாளியின் ஆளுமையே இங்கு பிரதான பாத்திரம் வகிக்கின்றது. அராஜக அரசியலின் ஒரு விளைவாக கணிசமான தொகையினர் புலம் பெயர்ந்து வந்த காரணத்தால் அராஜகத்திற்கு எதிரான படைப்புக்களும் படைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவ்வகைப் படைப்புக்கள் மட்டும்தான் இங்கு படைக்கப்படுகின்றன என்று நான் கருதவில்லை. அதற்கும் அப்பால் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆக்கம் சேர்க்கப்படுகின்றது.

இரண்டு வயோதிபர்களின் உரையாடல்களோடு மேடையின் முன் இருக்கும் பார்வையாளர்களுக்கு ஏன் சலிப்பு ஏற்பட வேண்டும்? ஏன் ஒன்றிப்போக முடியாதிருந்திருக்கும்? மேடையின் முன்னிருக்கும் நபர்களுக்கும் மேடையில் இருந்த வயோதிபர்களுக்கும் ஏன் வித்தியாசம் ஏற்படுகின்றது? அவையிரண்டும் ஏன் அன்னியப்பட்டுப் போயுள்ளன? எனபதை நாடகம் பார்த்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். இரண்டு வயோதிபர்களின் உரையாடல்கள் இவ்வாறுதான் இருக்கும். இரண்டு வயோதிபர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் நின்றால் இவ்வாறான உரையாடல்களைத்தான் கேட்க முடியும். இதைத்தான் இவ்வகையான அபத்த நாடகங்கள் பேசுகின்றன. நமக்கு கற்பிக்கப்பட்ட நாடகங்களை முற்று முழுதாக உடைத்து விடுகிறது இவ்வகையான அபத்த நாடகங்கள். இவற்றை இருக்கின்ற தமிழின் நாடகச்சூழலுக்கு கொண்டு வந்ததே மிகப்பெரிய விடயம். அதைவிட மிகப்பெரிய விடயம் அவர்கள் பொறுமையாக இருந்து பார்த்தார்கள் என்பதே. இதில் நடித்திருந்த சபேசன் சுமதிருபன் மிகவும் நன்றாகச் செய்திருந்தார்கள். அடுத்த நாடகமாக மகாகவியின் “புதியதொரு வீடு” மேடையேற்றப்பட்டது. செல்வன் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். நாற்காலிகள் நாடகம் பார்த்து மண்டை விறைத்துப் போனவர்களுக்கு மிகவும் சுவையாக இருந்திருக்கும் ஒரு தமிழ்ப்படம் பார்த்ததான உணர்வைக் கொடுத்தது. மிகவும் அற்புதமாகச் செய்திருந்தார்கள். மகாகவியின் இசை நாடகம் அதன் முழுவீச்சையும் தாங்கி வந்திருந்தது. ஆனால் மனவெளியின் புதியதொரு வீட்டின் தெரிவு நாற்காலிகளுக்கு மாற்றாக மக்களை இன்புற வைக்கத் தெரிவு செய்யப்பட்டதாகத் தோற்றமளித்தது கவலைக்குரியதே. அத்தோடு புதிதொரு வீட்டில் முக்கிய கருத்தாக கொள் எப்பட்ட விடயமான தமையனின் மனைவியை தமையன் இறந்து போக தம்பி மறுமணம் செய்வது என்பது நமது சமூகத்தில் வழமையாக நடக்கும் சம்பவம். நமது ஊர்களில் எல்லாம் தமையன் இறந்து போகக் கூடத் தேவையில்லை. அங்கே அவை புதாகாரமாகப் பார்க்குமளவுக்குரிய பிரச்சனையும் இல்லை. அதைவிட நாடகத்தில் காட்டப்பட்ட சமூகத்தில் இது ஒரு பிரச்சனையே இல்லை. அப்படியிருக்க ஏன் பூதக்கண்ணாடி வைத்து அதைக் காட்டுவது ஏன் என்பது கேள்வியாகவே இருக்கிறது. அடுத்து நாடகத்தில் வருகின்ற பாத்திரம் ‘கற்புக்கு ஒரு இழுக்கில்லாமல் எல்லாம் சரியாகச் செய்து முடிக்கலாம் என்கிறாயோ’ என்று பேசுகிறது. இன்றைய சூழலில் கற்பு பற்றிய உரையாடலை - வழக்கொழித்த சொற்களை சமூகத்தில் பேசுவது

குறித்து மனவெளியினர் யோசிக்க வேண்டும். எனினும் புதியதொரு வீடு நாடகத்தின் நெறியாள்கை மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 35 பேர் வரையில் பங்கேற்றிருந்தார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இம்மி பிசகாது மேடையில் கொண்டு வந்தது என்பது மிகவும் சோதனையான விடயம். இதில் சுகந்தன் சுப்புலக்ஸ்மி போன்றோரின் நடிப்பு நன்றாக இருந்தது. மேடையில் ஒளி, ஒலி பயன்பாடு மிகவும் நுணுக்கமாகவும் ஒவ்வொரு சூழலுக்குள்ளும் பார்வையாளர்களைக் கொண்டு போய் வந்தது. அரங்கத்தில் நாடகத்தின் முக்கியத்துவம் கருதி செய்யப்பட்ட ஒழுங்கமைப்புகளும் மிகவும் நேர்த்தியாகவும் வியக்கும்படியும் செய்திருந்தார்கள். நன்றாக இருந்தன.

இதைவிட மனவெளி 17 நெறியாளர் களுடாக 29 நாடகங்கள் 53 தடவை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளதாகவும், 200க்கும் அதிகமான கலைஞர்கள் அவற்றில் பங்காற்றியுள்ளனர் என்றும் அங்கு வழங்கப்பட்ட கையேடு சொல்கின்றது.

அவற்றில் முக்கியமானவை.

- மறையாத மறுபாதி-அன்ரன்
- செக்போவ்-ஞானம் லம்பேட்
- இரு துயரங்கள்-அன்ரன்
- செக்கோவ்-நாகமுத்து சாந்திநாதன்
- விட்டு விடுதலையாகி - புராந்தகன்
- கருக்கல் வெளியும்காத்திருப்பும் -சாமுவேல்
- பெக்கற் -ஞானம் லம்பேட்
- எல்லாப்பக்கமும் வாசல் -ப.அ. ஐயகரன்
- கண்ணீரின் மறுபக்கம் குருதி - சேரன்
- அன்னை இட்ட தீ -குழந்தை சண்முகலிங்கம்
- ஞான ஆனந்தன் யாழ்ப்பாணம் 84 -சபேசன்
- மடியும் உண்மைகள் -ஜீன்ஜெனே -ஞானம் லம்பேட்
- வட்டத்தினுள் நீங்களா -மாலினி கிருபாகரன்
- பெருங்கதையாடல் -செழியன் -புராந்தகன்
- அவன்.அவள் -சேரன் -க.நவம்
- அந்தமும் ஆதியாகி -பிரேமீள் -இரா சீவரத்தினம்
- லண்டன் அவைக்காற்றுக் கழகம்
- முகமில்லாத மனிதர்கள் -பாதல் சீக்கர் -பாலேந்திரா
- இன்டிகோ -சுதர்சன் துரையப்பா

9வது அரங்காடலிலிருந்து
சில காட்சிகள்

நாற்காலிகள், புதியதொரு வீடு

எனையும் கொல்வீரோ?

தெறித்து விழுந்த ஒரு
தணல் துண்டாய்

தோப்பை விட்டு
விலத்தி நிற்கும்
ஒற்றைக் கரும்பனையாய்

குழு தவிர்த்து
தனித்தேயலையும்
ஒரு கரும்புலியாய்

ஒரு உதிரித் தமிழனாய்

நான் மட்டுமேனும்...

உமது தலைமையை
மறுத்து நிற்பேன்.

சக்கரவர்த்தி